

تاریخ تختہ واپی؟

مؤلف

پروفیسر ای. ایچ. کار

مترجم

محمد حسن کاکر۔ ایم فل لندن

فهرست

صفحه	عنوان
I	نظر بك استاد
الف	دمؤلف پيژندگلوئ
ج	سريزه
۱	مورخ اودهغه - قمايق
۳۳	فرد اوجامعه
۶۵	تاريخ، ساينس او اخلاق
۱۰۷	په تاريخ كې علت ميندنه
۱۳۵	تاريخ دتروقي په حيث
۱۶۷	پراخېدونكې غاړې
۱۹۹	نينكار ندوئ
۲۰۷	اصطلاحات
۲۱۲	سمون

تاریخ شخصه وایې؟

مؤلف

پروفیسر ای. ایچ. کار

مترجم

محمد حسن کاکړه-ام فلر لنډ

کابل

۱۳۴۹

AFGHANISTAN CENTRE AT KABUL UNIVERSITY

3 ACKU 00005952 6

یادونه : دغه ترجمه دوېزمی مجلې د ۱۳۴۷ کال

د خلورو کښو په عوض چاپ شوه.

(اداره)

د پوهیالی محمد طاهر علمي د وېزمی مجلې د مسئول مدیر
په اهتمام

« نظریك استاد در باره این اثر »

چندسال پیش در محضر مرد دانشمندی بودم که بر من حق استادی و در علوم ادبی مقام شامخ انکار نهدنی داشت در آنجا صحبت از تاریخ تحصیل و تعلیم آن به میان آمد. آن مرد بزرگ می گفت: تاریخ تحصیل به میخواهد چون بخواهند درین رشته مطالعه ای بنمایند کافی است کتاب های محمد بن جریر طبری (وفات ۵۳۱۰هـ)، تاریخ ابوالفضل بیهقی (وفات ۴۵۱هـ)، زین الاخبار عبدالحی ضحاگگ کردیزی، راحة الصدور ابوبکر محمدر اوندی، تجزیة الامصار و تجزیة الآثار معروف به تاریخ و صاف شهاب الدین عبدالله شیرازی ملقب به و صاف الحضره (وفات ۸۶۹۸هـ)، و مجمل التواریخ و القصص و امثال آنرا بخوانند و مطلبی را از آنها استخراج و بیان نمایند.

این بود نظر مرد دانشمندی راجع به تاریخ که چند سال قبل ازین محضر مغتنم علمی داشت. طرفداران این نظر هنوز هم در کشور ما زیادند. عده ای از نویسندگان مخصصاً آنها تیکه تابع مکاتب فکری قدیم، هستند عقیده دارند که با آموختن مقداری سواد مطالعه کتب تاریخ از تألیفات قدما بزبانهای عربی یا فارسی یا هر دو می توان تاریخ را مطالعه و در صورت داشتن ذوق سلیم حتی می توان آنرا تألیف کرد. باین ترتیب مأخذ غالب مادر تاریخ نویسی آثار کتبی و روش تحقیق ما (تابع ذوق سلیم که لابد شخصی است) نویسندگان بوده.

علت همه اینها احتمالاً بی توجهی، نداشتن معلومات کافی راجع به فلسفه تاریخ و روش تحقیق و نگارش آن و عدم وجود مأخذ درین مباحث و موضوعات می باشد.

راستی کتابها نیکه در فلسفه تاریخ بحث در موضوع تاریخ و بروش نگارش آن، نوشته شده بزبانهای افغانستان پښتو و دری بسیار کم بوده و حتی بزبانهای اروپائی هم از شمار انگشتان تجاوز نه می کند .

وقتی شنیدم همکار ارجمند من کا کر مشغول ترجمه کتاب تاریخ چیست؟ (ای، اچ، کار) است باو در اشغال درین امر تحسین گفتم . این کتاب را چند سال قبل در انگلستان بوسیله همین دوست عزیز که در آنوقت هامشغول تحصیل در پوهنتون لندن بود دیده و خوانده بودم .

کار در تاریخ معاصر نه تنها مورخی است برجسته و نامدار و دارای آثاری ارزنده چون انقلاب بولشویک در سه جلد (۱۹۱۷-۱۹۲۳)، روز کار فترت ۱۹۲۳-۱۹۲۴، و سوسیالزم در یک کشور، ۱۹۲۴-۱۹۲۶ در سه جلد بلکه مردی صاحب نظر در فلسفه تاریخ و صاحب بصیرت خاص در تاریخ نویسی می باشد. کتاب حاضر مثال خوبی است برای اینکه او را در شمار مردان بصیر - در تاریخ و تاریخ نویسی بیارد .

همچنانکه مولف فاضل این کتاب مردی است دارای احاطه کامل در تاریخ مترجم محترم آن بناغلی کا کر که به حق او را باید مورخ جوان گفت مردی است صاحب مطالعه و تجربه کافی در مطالعه تاریخ و تالیف آن و مخصوصاً تاریخ معاصر افغانستان . بناغلی کا کر مطالب این کتاب را در مجالس بحث انگلستان شنیده و در آنجا در موضوعات مختلف نظریات مولف بحث نموده است و باین ترتیب شاید وارد ترین شخصی است در افغانستان به نظر مولف این کتاب و مطالب کتاب .

برای من میسر نیست راجع به انشای کا کر در پښتو قضاوت کنم، ولی با آشنائی که به نوشته های او درین زبان دارم می دانم ساده و روان می نویسد . این خصوصیت درین ترجمه او نیز موجود است، ترجمه کتاب کار بزبان دیگری (پښتو) کار آسانی نیست اما کا کر از عهده آن بخوبی در آمده است .

مطلب قابل توجه در ترجمه کتاب تاریخ چیست؟ دقت ترجمه آن است . کا کر

با آنکه سعی می‌کند مطالب را ساده بنویسد جداً متوجه است منظور مولف فوت نگردد. باین ترتیب کار خود را بیشتر قابل اعتماد ساخته است.

از مزایای دیگر این ترجمه یادداشت‌های مختصر اما بسیار مفید مترجم است بر بعضی از اعلام و نکات غامض کتاب، که در پاو رقی صفحات و بصورت (بنکارندوی) در آخر کتاب آمده.

در پایان این تذکار مختصر باید بگویم که بناغلی کاگر با ترجمه کتاب تاریخ چیست؟ کار بسیار مفید علمی را انجام داده است. امیدوارم کار ایشان مقدمه ترجمه و احیاناً تالیفات دیگری در فلسفه تاریخ و تاریخ نویسی باشد، تا باین وسیله تاریخ در جامعه ما به معنای که امروز به آن می‌دهند مطالعه و تحقیق و تدبیر شود. برای مترجم محترم توفیق بیشتری در کارهای علمی می‌خواهم.

میرحسین شاه

۲۸ سرطان ۴۹

پوهنچی ادبیات

دمولف لنده پيتر ند گلوي

اي . ا. چ. کار (۱) په ۱۸۹۲ کې زيزيدلی او په لندن کې يې دمرچنټ تيلرز په ښوونځي (۲) او په کيمبرج کې يې دټري نټي په پوهنځي (۳) کې تحصيل کړی دی . په ۱۹۱۶ کې دباندنيو چارو په وزارت کې شامل شو او وروسته له هغه چې په هغه وزارت پوری مربوط دننه او دباندی يوشمير وظيفې يې تر سره کړې په ۱۹۳۶ کې يې استعفی وکړه او دويلز (۴) دپوهنتون په پوهنځي (۵) کې دبين المللي سياست دويلسن پروفيسر (۶) مقرر شو . له ۱۹۴۱ څخه تر ۱۹۴۶ پوری ددی تاييز (۷) دور مخپاڼی د مدير مرستيال اوله ۱۹۵۳ څخه تر ۱۹۹۹ پوری د به ليول (۸) په پوهنځي (اکسفورډ) کې په سياست کې تيوټر (۹) او په ۱۹۵۵ کې د کيمبرج دټري نټي په پوهنځي کې فيلو (۱۰) مقرر شو . دده له خپرونو څخه يو څو دا دی : رومانتيکي جلا وطنی (۱۱)

Edward Hallet Carr	-۱
Merchant Taylors' School	-۲
Trinity College	-۳
Wales	-۴
University College	-۵
Wilson Professor	-۶
The Times	-۷
Balliol	-۸

۹- Tutor هغه ښوونکی چې دپوهنتون دلومړی شهادتنامی دپاره دزده کوونکو د تحصيل او هدايت کولو چاری ور په غاړه وی (م)

۱۰- Fellow دانگلستان په ځينو پوهنتونونو کې دمديره هيئت غړی (م)

The Romantic Exiles -۱۱

۱۷
 (۱۹۳۳)، شل کان بحران ۱۹۳۹ - ۱۹۱۹ (۱۲) (۱۹۳۹)، دسولې شرایط (۱۳)
 (۱۹۴۲)، په لویدیځې نړۍ باندې د شوروی اتحاد اغیزه (۱۴) (۱۹۴۶)، نوې جامعه (۱۵)
 (۱۹۵۱) اود شوروی روسیې د تاریخ په باب یولړ کتابونه چی دغه لاندني یې تراوسه
 وتلي دی:

د بولشویک انقلاب (۱۶) ۱۹۲۳ - ۱۹۱۷ درې جلدونه (۱۹۵۰-۵۳)، وقفه
 ۱۹۲۴ - ۱۹۲۳ (۱۷)، (۱۹۵۴)، سوشلزم په یوه ملک کې ۱۹۲۴ - ۱۹۲۶ (۱۸) درې
 جلدونه (۱۹۵۸-۶۴)، اود پلان شوی اقتصاد بنسټونه ۱۹۲۹ - ۱۹۲۶ (۱۹) (۱۹۶۹). وروستی
 کتاب ۹۰۰ مخه دی اودار. دیلو. دی ویس (۲۰) په همکارۍ لیکل شوی دی.

The Twenty Years Crisis, 1919-1939	-۱۲
The Conditions of Peace	-۱۳
The Soviet Impact on the Western World	-۱۴
The New Society	-۱۵
The Bolshevik Revolution	-۱۶
The Interregnum	-۱۷
Socialism in One Country	-۱۸
Foundations of a Planned Economy	-۱۹
R. W. Davies	-۲۰

سریزه

هر خوك له دې سره علاقمندى چې دخپلې جامعې دماضي په باب پوه وي مگر لږ كسان موندنه شي چې دغه هيله يې ترسره شوى وي . خو مره چې مونږ ته مشكله ده چې خپله اوسنۍ جامعه وپيژنو تر هغولاډيره سخته ده چې له پخوانۍ جامعي نه خبر اوسو. دهرى جامعي - دماضى وي كه داوس دسمى پيژندنې دپاره دتحقيق دخاصو روشونوپه بنا په پوره آزاده فضاكي ژور او پرله پسى مطالعات ضرورى دي. دغسى مطالعات هاته بڼه نتيجه وركولى شي چې يو خوك دنوروشيانوپه جمله كسى ، دخپلې موضوع داساسى مسايلوپه باب فلسفى نظرو لري .

مگر د فلسفى نظرياتو د معرفت او حصول لومړنى شرط دادى چې ذهن د مختلفو نظرياتو د فهم دپاره خلاص پريښوول شي . پيشرفت او تكامل كه په علمي يا فلسفى ساحه كى وي هغه وخت بڼه ممكن كيدلى شي چې د همدغسى نظرياتو د ظهور دپاره لاره هواره وي . كه داسى نه وي دژوند د بيلو بيلو اړخونوپه باب به مختلفى فلسفې په منظم او منسجم ډول ظهورونه كړي او انسان به په ذهنى لحاظ متحجر او ځاى په ځاى پاتې وي .

چيرته چې دنظرياتو د ظهور دپاره كوښښ كيزى هلته نظر او علم بڼه په مخ ځي دتقيضو او مختلفو افكاروله تصادم څخه نوى څه راوځي او وړاندى تكك دوام كوي . تاريخ څه ته وايي ؟ په واقع كې د همدغسى حال نتيجه ده . په تيرو څلويښتو كالونوكى په اروپا كې عموماً او په انگلستان كې مخصوصاً دتاريخ دماهيت او

فلسفی په باب تاوده، بحثونه جاری دی اودغه کتاب دهمدغسې بحثونو په لړ کې یو وروستی اثر دی. په دغه اثر کې د تاریخ په حقله هم دنورو پوهانو نظریات چاڼ شوی اوهم نور پری اضافه شوی دی او په دغه ډول په دغی برخی کې پر مختگت شوی دی .

ددغه مطلب دایضاح دپاره به لومړی دجبر او وروسته دترقی دمفکورې په باب دپروفیسر کار دنظریاتولنه یز وړاندی کړم، او په ضمن کې به یوڅه پری ولیکم .

پروفیسر کار ددغه اثر په څلورم فصل کې په تاریخ کی دچانس او جبر په باب د پروفیسر کارل پاپر او ایسایه برلین په هغو نظریاتو انتقادونه کړی دی کوم چی وروستیو په خپل وار دافلاتون ، هیگل ، اومارکس نظریات کاواک او خالی بنوولی دی . ددغی موضوع په حقله دوه تکی مهم ښکاره کیزی . لومړی داچی اجتماعی واقعات ولی پینیزی؟ په بل عبارت انسان په خپلو کړو کی څومره اوڅنگه آزادی لری ؟ دا پوښتنه په واقع کی یوازی دتاریخ په فلسفی اړه نه لری بلکه دتول انسانی کردار سوال دی اودفلسفی مهمه موضوع تشکیلوی . پروفیسر کار یوازی ترهغه حده دمعین توب یا دجبر په عقیدی دی چی وایی « ... هر هغه څه چی پینیزی علت یا علتونه لری او په بل ډول به پینش شوی نه وای ترڅوی په علت یا علتونو کی یو بل څه پینش شوی نه وای . » لکه څنگه چی معلومیزی ده په څلورم فصل کی چی په تاریخ کی علت میندل یې نوملی دی د علت په میندلوی ډیره زوره اچولې ده . داروش په تاریخ کی سری دپېچلو او مجرد و فلسفی مسئله په لور بپایی اوداویره شته چی تاریخی مطالعه بالاخره په فلسفی مطالعی واری که څه هم دی په خپله دغه تکی ته پوره متوجه دی چی بحثونه مجرد فلسفی نه کړی او نظریات یوازی په تاریخی مشخصو شواهد و بنا وښی . سره له دی هم دابه ښه وای چی ده دننایعواو تأثیراتو په باب هم په همغی اندازی لیکنه کړې وای . دا اجتماعی پېښو تأثیرات بنوول عملی او تطبیقی فایده لری اودا مطلبو پو پینو په مخنیوی کی ترڅه حده برک کیدلی شی .

مگر دپروفیسر کار په نظر دمعین توب فلسفه قطعاً میخانیکي نه ده چی دهغه

په قرار په انساني فرد د ديوه کهال عنصر په حيث يوازي متابعت کوي . دی وایي چې «دجامعي او فردانکشاف اوزه په اوزه په منځ ځي او يو په بل تاثیر کوي .» دی د همدغه فکر په بنا د فرد په دینامزم او ابتکاری او اخلاقي ارادې معتقد دی او په دغه باب د مارکس دغه نظریه تائیده وی چې وایي: «تاریخ هیڅ نه کوي هغه زیاته شتمنی په تصرف کی نه لری . هیڅ جنگونه نه کوي . دغه انسان، حقیقی ژوندی انسان دی چې هرڅه کوي ، تملک کوي ، او جنگونه کوي .» خود دغه «حقیقی ، ژوندی انسان» په خپله دجامعي زیزنده او په جامعي کی داخل دی . مجرد فرد نه دی چې د عنقا په حيث به له جامعي نه بهر په کوم هسک ځای کی مقام لری اوله هغه ځایه به جامعه او حوادث زیزوی ، اور هبری به یې کوي .

دوهم ټکی یوازی په تاریخ پوری اړه لری او هغه داسوال دی چې مونږ له تاریخي پېښو نه څنگه خبر یزو؟ څنگه چې د تاریخي حقایقو ثبتول او د هغو تعبیر کول مونږ ته د ماضی طرح او د حرکت سمت راښیي له دی امله ثبت کوونکی او مؤرخ د ماضی په معرفي کولو کې اساسی اهمیت لری . مگر پروفیسر کار د ماضی د فهم په برخه کی د معین توب د اصل په کلک نظر قایم دی . دی وایي «د پېښو کښوونکو ، لیکونکو او مؤرخانو د نسلو نومرلاس د ماضی طرح تا کلی ده بی له دی چې دهغه په باب څه وکرل شی .» دغه ټینگار له حد نه زیات معلو میزی دومره زیات چې د مؤرخ رول نفی کوي . په دی کی څه شک نه شته چې د ماضی په باب ټول تاریخي حقایق ز مونږ لاس ته راتللی نه شی او هغه څه چې هم لاس ته راتللی شی د خاص نظر په رڼا کی ثبت شوی دی یعنی عندی دی او عینی نه دی .

دغه محدودیت هر وخت په تاریخ کی لیده شی . خود پورته سوال مخواب ددغی پوښتنی په ځواب کی میندل کیدلای شی چې په دغسې حال کې د مؤرخ وظیفه څه ده؟ مؤرخ د حقایقو د تعبیر او توجیه نه علاوه یا تر هغه دمخه دغه وظیفه لری چې د تاریخ لیکنی د عصری میتود په رڼا کی هغه سوړې دکې کړی کومی چې دنیمگرو او محدود و د حقایقو له امله پیدا شوی دی او دغه کار د نور و اجتماعي علومو په مرسته وکړی .

۹۱۲
په دغه حساب یو مؤرخ باید :

- ۱- د تاریخ لیکنی یو منظم او دقیق روش او میتود تعقیب کړی .
- ۲- د تاریخ د ماهیت او فلسفی په باب دیوه منسجم او منطقی نظر خاوندوی .
- ۳- دنور و بشری او حتی تر څه حده د ساینسی علومو په باب لږ تر لږه عمومي معلومات ولری .

۴- ذهن او ابتکاری وی او داستاج پوره قدرت ولری .
د اکتیو .
په دی فکر دی چی تخصصی مؤرخ یوازی هغه څوک کیدلی شی چی دلور و شهادت نامو دپاره یی لومړی تحقیقی تیسو نه او وروسته تحقیقی اثار لیکلی وی ، او ورسره جوخت په تدریس بوخت وی .

د انظر دهغه نظر په ضد دی چی وایی هر څوک مورخ کیدل شی فقط دومره چی د سلیم عقل خاوندوی ، د شجره نامو او قبالیو په ثبتولو او ضبطولو کې مهارت ولری ، د فوټوټونو په بشوولو کې ښه و اردوی ، معلومات او حقایق ښه قطار کړای شی ، بی له دی چی دهغو تر مینځ منطقی ارتباط قایم کړی او هغه د عصری علومو په رڼا کې تاویل او تفسیر کړی او نتیجه تری وباسی .
پروفیسر کار هم څه وخت چی وایی (... یو څوک کولی شی د ماضی د پېښو په باب لیکل اولوستل وکړی بی له دی چی وغواړی په دی پوه شی چه هغه څله واقع شول » هم په همدغه تکی اصرار کوی ، خو پروفیسر کار په دی تینگ دی چی په دغی حال کې دی بیادی دغه غلطی ونه کړی چی ځان مورخ یا د تاریخ محصل وگڼی ځکه چی دده په عقیده د تاریخ مطالعه د علتونو مطالعه ده .

پروفیسر کار د ترقی په عقیدې تینگ ولاړ دی . دی د ځینو نورو مفکرینو په خلاف د تمدن او جهان په باب د بدبینی ویره نه اری بلکه په دنیایی او انسانی چارو کې د عقل د پرله پسې او پراخیدونکی رول په باب خوش بین دی او دنور و توجه ورته جلبوی . د ایوستر او بی سابقی تحول دی چی د دوه سمتونو یعنی د عمق او افق په لور روان دی . د عمق په لور یی د تحول مثل مفکران هیگل ، مارکس او فروید دی

چی هر یوه په خپل وارسره په انسانی چارو کی د عقل برخه ډیره کړی ده . په نتیجه کی انسان اوس زیار باسی چی دلومری لخل دپاره خپل کړه او جامعه د عقل په رڼا کی په آگاهانه ډول له سره تنظیم کړی .

افقی تحول د جهان دمخ اوبښتی شکل دی . مطلب د شرق په لور د نقل د مرکز یا د تمدن انتقال دی . تمدن نور نو هغه نه دی چی مرکز به یی اروپا یا امریکا یا اتلانتيک او یا انگلیسی - وینونکی نړی وی بلکه نوی تمدن دې ته متمایل دی چی د شرق په محور وخرخیزی . دلته د بشر ډیر او گڼ ولسونه پراته دی چی د غربی تخنیک او ساینس په برکت د لومړی لخل دپاره په ډیره پراخه اندازه په تفکر او سوچ کولو پیل کوي ، سیاسی شعر په کی پیدا او قوی کیزی ، په تاریخ کی نوڅی او دخپل جهان مخ اړوی . دغه انتقال ، مخصوصاً د غرب نسبی انحطاط د غرب یو شمیر مفکران بدین کړی دی . دوی پیشگویی کوی چی د تمدن کشتی د انحطاط په بی پایان بحر کی د دویدلو په حال کی ده ، مگر پروفیسر کار دغه انتقال د تکامل په لور ترقی او پیشرفت گڼی .

هیله کوم چی د دغه اثر په پښتو کولو سره تاریخی مسایل او نظریات دنور و مفهرمونو په جمله کی طرح او تعمیم شی او دا واضحه شی چی هغه یوازی په تتبع اود مشخصو اومستندو حقایقو په بنا په استقرایی ډول قایم کیدلی شی اولکه څنگه چی دلته رواج لری هغه دوچ تفکر او تخیل او یا قبلی تحکم محصول نه وي او که وي هغه په تاریخ پوري څه اړه نه لری .

دغه اثر لومړي په ۱۹۶۱ کی د کیمبرج د پوهنتون د پوهانو په وړاندي د جارج مکالی تری ولین ، د انگلستان دیوه مشهور مورخ لیکچرونو په نامه اورول شوی او وروسته د کتاب په شکل راوتی دي . په ترجمې کی یسی ما کوشنښ کړی دی چی مستقیم نقل قول هغسی اوفوت نو تونه پوره و بنیم یعنی د کتاب هر څه په پښتو واروم . برسره پردی مې دا وستونکو په خاطر د ځینو موضوعاتو او نومونو په باب مختصر معلومات اضافه کړل اود هغو په اخر کې می (م) د مترجم دمخفف په حیث په

٧٣
قوس کی و بنوده. په دې حساب تړلې هغه لاندینې لیکنې چې (م) یې په آخر کې نه شته
دمولف دی ، اونور یې زما اضافات دی .

له پوهنوال دا کتر مجروح ، دادبیاتو او بشري علومو د پوهنځی رئیس او پوهاند
میر حسین شاه مرستیال نه تشکر کوم چې ددغه کتاب د ترجمه کولو دپاره بی زما
له خواهش سره موافقه و کړله او د پوهنځی له خوا یې د چاپولو ترتیب و نیوه. د پوهیالی
محمد طاهر علمی دوزمی دمجلې مسئول مدیر او بناغلی وزیر دمجلې مهمتم زحمتونه
دپوره قدر وړبولم چې د کتاب د صحیح چاپولو په منظور یې گاللی دي. کورودانی
ورته وایم. اونور مرقیت یې غواړم.

محمد حسن « کا کر »

دادبیاتو په پوهنځی کې د تاریخ استاد

ازاد بهاوان ، نوي دهلی

د اپریل اوومه، ۱۹۷۰

یادونه : دالیکنه می په دهلی کې چیرته چې دیوه لنډ سفر دپاره تللې وم، کړی وه.

مؤرخ اودهغه حقایق (۱)

تاریخ څه ته وایي؟ ددې دپاره چې څوک فکرونه کړي چې دا پوښتنه بې معنی یا سطحی ده د کیمبرج د معاصر تاریخ له لومړي اودوهم چاپ څخه دلته دوه فقرې نقلوم. په لومړني چاپ کې اکتون ۲ د خپل اثر په باب چې دهغه تألیف یې په غاړه اخیستی و، یوه لیکنه لری. ده دایکنه په هغه رپوت کې وړاندې کړله کومه چې یې ۱۸۹۶ په اکتوبر کې د کیمبرج د پوهنتون په مطبوعا توکې د اتحادیو دوراندې کړې وه. دی وایي:

«دا (تألیف) د ثبتولو بېجوړې فرصت دی. په دغسې طریقه چې د زیات شمیر دپاره دیرگتور دی، د پوهې غناده کومه چې نولسمه پېړۍ به یې دیرز په میراث پرېز دی..... د کار په معقول ویش سره به مونږ دا کار وکولی شو او د هر یوه شخص دپاره به مونږ وروستی سند او د بین المللی تحقیق دیرې پخې نتیجې کورته راوړو.»

«نهایې تاریخ مونږ په دغه نسل کې لرلی نه شو، خودمروجي او عنعني تاریخ چاره کولی شو او هغه، تکی ښودلی شو چې مونږ په لارې کې له یوه څخه وبل ته

Facts ۰۱

۰۲ John D. Acton (۱۸۳۴-۱۹۰۲) انگلیس رومن کاتولیکي مورخ. په ۱۸۹۵ کې په کیمبرج کې پاچایي پروفیسر (Regius professor) وټاکل شو. هلته ده د نور و په مرسته د کیمبرج د معاصر تاریخ د لومړي ټوک په لیکلو پیل وکړ. دده لبرالی نظریات د برتانیسي د تاریخي مطالعاتو په انکشاف کې دده په معاصرو ژور تاثیرات کړي دي. (م)

رسیدلی یوه دې چې اوس ټول اطلاعات زموږ په احاطه کې دی او هره مسئله دحل وړگر زید لې ده . « ۳

نزدې پوره شپېته کاله وروسته ، سرجارج کلارک ۴ دکیمبرج د معاصر تاریخ په سریزې کې دا کتن اودهغه دهمکارانو په دغې نظریې چې یوه ورځ به داممکنه شی چې « نهایی تاریخ » ولیکل شی ، داسې ولیکل :

« وروستی نسل مؤرخان دغسې انتظار ته هیڅ امید نه کوی . دوی هیله کوی چې ددوی اثر به بیابیا عوض شی . فکر کوی چې دماضی یوه دیوه یا ډیرودماغونو له لارې رانقله شوې ده ، اودغودماغونو په هغې «عملیه» جاری کړې ده . نونه شی کیدلی چې دا پوهه دابتدایې او غیرشخصی ذراتو څخه جوړه وی چې هیڅ شی به تغییر ورته ورنه کړی ښکار یزی چې اکتشاف اولوڅول انجام نهلری اوڅینې بې صبره پوهان شکاکیت ته رجوع کوی یا لږ تر لږه هغه نظر ته رجوع کوی چې (وایي) څنگه چې ټول تاریخی قضاوتونه داشخاصوا ودهغوی دنقاط نظر په باب دی ، یوقضاوت هغومره ښه دی ، لکه هابل چې دی ، او هیڅ «افاقی» تاریخی حقیقت وجود نه لری . « ۵

داچه دغه پندتان کوملته یوبل په واضح ډول نقض کوی ، د بحث د پاره خلاصه موضوع ده . هیله کوم چې زه به په عصری معلوماتو په کافی اندازه مجهز اوسم چې وښیم هر هغه څه چې د ۱۸۹۰ په لسو کالونو کې لیکل شوی دی باید اړومرو نامعقول وی . خوزه لادومره په مخ تللی نه یم چې په دې نظر یې شم چې هر هغه څه چه د ۱۹۵۰ په لسو کالونو کې کښل شوي دي ، اړومرو به مفهوم ولری . ممکن تاسوته لادمڅه دافکر پیداشوی وی چې دغه تحقیق به د تاریخ له ماهیت څخه کوم ډیر پراخ میدان ته سرووھی . دا کتن اوسرجارج کلارک ترمینځ

۰۳ دکیمبرج معاصر تاریخ : منبع ، تالیف او تولید یې (۱۹۰۷) ، مخونه ۱۰-۱۲ .

Sir George Clark ۰۴

۰۵ دکیمبرج نوی معاصر تاریخ ، i (۱۹۵۷) ، مخونه XXIV-XXV .

تصادم دهغه تحول انعکاس دی کوم چې زمونږ په مجموعی نظر کې د جامعې او دهغې و قفې په باب پېښ شوی دی په کومې کې چې دادواړه نظریات قایم شوی دی. اکتین دویکتوریا ۶ د عصر له یوې مثبتې عقیدې، دپوره بېنا او اعتماد په نفس نه غږ یزی. سر جارج کلارک دمغلوب نسل دحیرانی او دوار خطا شکاکیت انعکاس کوی. څه وخت چې مونږ زیار باسوچې ددغې پوښتنې دپاره چې «تاریخ څه ته وایي؟» ځواب ومومو، زمونږ ځواب په شعوری یاغیر شعوری ډول سره زمونږ په عصر کې زمونږ خپل دریځ منعکس کوی، او دهغې پراخې پوښتنې په باب زمونږ د ځواب یوه برخه تشکیلوی چې مونږ دهغې جامعې په باب چې ژوند په کې کوو، څه نظر لرو. زه له دې څخه څه ویر نه ارم چې که ښه څیر و شی زما د بحث موضوع به وره ښکاره شی. خوله دې څخه ویریزم چې ښایې زه مغرور ښکاره شم چې داسې ستره او پراخه پوښتنه مې میدان ته اچولې ده.

نونسمه پېړۍ د حقایقو یو دیر لوی عصر و. ښاغلی گریه گرنه ۷ په هار دتایمز ۸ کې وویل چې «هغه څه چې زه یې غرام حقایق دی په ژوندانه کې یوازې حقایقو ته ضرورت دی.» دنونسې پېړۍ مؤرخان په عمومی ډول له ده سره موافق وو. کوم وخت چې رانگک کې ۹ د ۱۸۳۰ په لسوکا لو نو کې دتاریخ داخلاقې کواوپه ضد درد او اعتراض په توگه وویل چې د مؤرخ و ظیفه

۶- Victoria (۱۸۱۹-۱۹۰۱)، دانگلستان ملکه. (م)

۷- Gradgrind

۸- Hard Times

۹- Leopold von Ranke (۱۷۹۰-۱۸۸۶) جرمنی مورخ. رانگک کې خپل ټول عمر تاریخی مطالعاتو ته وقف کړ. ټول اثار یې ۵۴ جلدونو ته رسیزی. دی دتاریخی شواهدو دسایتس اصلی موسس دی. داهسې یو تخنیک و چې په ټولې اروپا کې یې دتاریخ لیکلو یو دسپلین قایم کړ. دده مشهوره ادعا داده چې مورخ موظف دی چې «وقایع لکه څنگه چې پېښیږي، بیان کړی» په دی معتقد و چې باید مورخ یوه موضوع دغسې تعقیب کړی چې له رومیو فرضیو څخه پوره ازاده وی. په دی ډول ده دتاریخ لیکې دپاره دیو نوی افاقیت ادعا کوله. دی په برلین کې له ۱۸۲۵ څخه تر ۱۸۷۲ پورې دتاریخ پروفیسرو. (م)

داده ڇي « يوازي وښيي ڇي هغه حقيقتاً څنگه و » ١٠ دغې له چندان دومره ژورې و جيزې حيرانوونکي موفقيت و موند . دجرمني ، انگليسي ، ا و فرانسوي مؤرخانو دريونسلونوپه دغوسحرلرونکو کلماتولکه د اوراد اودعاگانوپه و يلسره دجنگ ميدان ته په خوازه اوازمندې ووهلې ، ڇي د تفکر له ستو مانه کو و نکي مصيبت څخه ځان وژغوري ، لکه څنگه ڇي دير ورد اودعا و يونکي همدغې څه غواړي . مثبتيونو ١١ يعني کومو کسانو ڇي غوښتل دتاريخ دپاره د ساينس ادعاو کړي ، دحقيقتودامانځلو اودرناوي دپاره له خپل نفو ذڅخه کار واخيست . دوي به ويل ، لومړي حقايق معلوم کړئ ، بياخپل نتايج ترې وباسئ . په برتانيي کي دتاريخ دغه نظرددغه ملک له تجربې عنعنې سره کوم ڇي له جان لاک ١٢ څخه تر برتراندرسل ١٣ پورې په برتانوي فلسفې کي يومسلط نظرو ، پوره اړخ ولگاوه . دعلم تجربې نظريه دفاعل ١٤ ا و موضوع ١٥ تر مينځ دکامل بيلتون فرضيه مني . حقايق دحسي انبهاهاتوپه څير ، له بهرڅخه په مشاهد تکر کوي اودهغه له شعورڅخه مستقل وي . دجذبولوعمليه غيرفعاله وي ، داسې ڇي مشاهد هغه وخت ڇي مفروضات ١٦ و مومي ، وروسته په هغو عمليه جاري کوي . داکسفورډکوجني قاموس ڇي گټورمگردد تجربې ښوونځي غرض ناک اثر دي دحقيقت ١٧ په تعريف کولو کي ددواړو عمليو بيلتون په واضح دول ښيي ، اوليکي ڇي حقيقت هغه « تجربې مفروضه ده ڇي له نتايجوڅخه بيله وي. »

Wie es eigentlich gewesen. -١٠

Positivists -١١

John Locke (١٦٣٢-١٧٠٤) ، انگليس فيلسوف . (م)

Bertrand Russell (١٨٧٢-١٩٧٠) دانگلستان معاصر فيلسوف . (م)

Subject -١٤

object -١٥

data -١٦

Fact -١٧

حقایق د مؤرخ دپاره په سندونو، کتیبو، اونورو کې موجود دی، لکه څنگه چې ماهیان د ماهی خرڅوونکي په تېنگ کې موجودوی. مؤرخ هغه ټولوی، او په هره سلیقه اوزوق چې یې خوښه وی، هغسی یې پخوی او دخورلو دپاره یې تیاروی. دا کتن دپخلی ذوق ساده اویې تکلفه و. نویې غوښتن چې ماهی ساده وخورى. د کیمبرج معاصر تاریخ د لومړی چاپ لیکونکوته یې دلارښوونکي په لیک کې دا شرط اعلام کړ «چې زموږ واکولو ۱۸ باید داسې وی، چې فرانسویان، انگلیسان، جرمنیان، او هالنډیان یو راز قانع کړی؛ چې هیڅوک دمؤلفانودلست له لیدلو نه غبرونه شی ویلی چې دا کسفور داسقف قلم چیرته کښینود یا دا چې فیبریون ۱۹ یا گاس کیت ۲۰، لیبریمان ۲۱، یا هری سن ۲۲ هغه راجنگ کړه نه. ۲۳ حتی سرجارج کدلارک که څه هم چې دا کتن درویسی منقود، په تاریخ کې یې د «حقایقوتینگ زړی» د «مشکوک تعبیرله چارپیرمغز» سره پرتله کړی دی. ده په دغسې حکم کولو سره ممکن داله یا ده ایستلې وی، چې د میوې مغز تر تینگ زړی څخه ډیرخوندوروی. لومړی خپل حقایق سم کړه. بیادځان په خطر سره د شگوپه ښوېدونکي تعبیر کې ځان د نه کړه. د او د تاریخ د تجربی اوسلیم عقل دمکتب نهایی عقل. دا عقل مونږ ته دهغه ستر لبرال جور نلست سی. پی. سکات ۲۴ په زړه پورې وینار په زړه کوی چې وایی «حقایق مقدس دی، اونظریه ازاده ده.»

۱۸- Waterloo د بلجیم ښار یعنی چیرته چې د ۱۸۱۵ کال د جون په اتلسمه ناپلیون بوناپارت شکست

خوړلی و. (م)

۱۹- Fairbairn

۲۰- Gasquet

۲۱- Liebermann

۲۲- Harrison

۲۳- اکنن، د معاصر تاریخ په باب لیکچرونه، (۱۹۰۶)، ص ۳۱۸.

۲۴- C. P. Scott

خوښکاره ده چې داليکنی اوس زموږ قناعت حاصلولی نه شی . زه به دماضی په باب زموږ دپوهې دماهیت په حتمه په فلسفي بحث لاس پورې نه کړم . د موجودو مقصدونو دپاره به دا فرض کړو چې د حقیقت چې قیصر ۲۵ در و بیکان ۲۶ نه و بالې څخه تیر شو ، اودغه حقیقت چې دخونې په مینځ کې یومیز پروت دی ، دواړه یوشانته پرتله کیدونکی حقایق دی ، اودواړه حقایق زموږ په شعور کې په یوه ډول یا په مقایسه کیدونکی رقم سره ننوځی اودواړه حقایق دهغه چادپاره چې هغه پیژنی یورازفاقی خصوصیت لری . خوحتی ددغه زور اوچندان نه منطقی او کیدونکی احتمال سره سره ، زموږ د دلیل سمدلاسه له مشکل سره مخامخ کیزی . مشکل دادی چې دماضی په باب ټول حقایق تاریخي حقایق نه دی ، یا دا چې یو مؤرخ یې همدغسې گڼی . نو هغه محکک کوم دی چې دماضی په باب تاریخي حقایق له نورو حقایقو څخه بیلوی ؟

تاریخي حقیقت څه شی دی ؟ دایوه مهمه پوښتنه ده چې باید مونږ ورته ښه ځیر شو . دسلیم عقل د نظر په اساس ، ځینې باوري اساسي حقایق شته دی چې د ټولو مؤرخانو دپاره یوشان دی ، او دتاریخ بنسټ جوړوی ، لکه دا چې دهیستینگز ۲۷ جگره په ۱۰۶۶ کې شوې وه نه په ۱۰۶۵ یا ۱۰۶۷ کې ، او دا چې داجگره په هیستینگز کې شوې وه نه په ایست بورن ۲۸ یا په برایتین ۲۹ کې . کله چې په دغسې ټکو بحث کیزی ، ماته دهوس مین ۳۰ وینارا په زړه شی چې وایي :

۲۵- Gaius J. Caesar (۱۰۰-۴۴ ق.م .)

دروم جنرال ، سیاستمدار ، او لیکوال . (م)

Rubicon - ۲۶

۲۷- Hastings . دانگلستان په جنوب کې یو بندری څار . (م)

East Bourne - ۲۸

Brighton - ۲۹

۳۰- Alfred E. Housman (۱۸۵۹-۱۹۳۶) انگلیس کلاسیکی عالم ، او شاعر . (م)

«صحيح والى يوه وظيفه ده، صفت نه دی.» ۳۱ د صحيح والى دپاره دمؤرخ ستايل داسې مثال لری لکه یو معمار چې په ودانۍ کې دبنو موسمی لرگيو او د مناسب مخلوط کانکریت په استعمال سره وستايل شی. دادهغه دکار یو ضروری شرط دی. اساسی وظيفه یې نه ده. دهمدغسې موضوع گناو په وجه ده چې یو مؤرخ د دې مستحق گنبل کیزی چې په هغو چې دتاریخ د «مرستیاو علومو» په نامه یاد شوی دی لکه ارکیالوژی ۳۲، دکتیوو د لوستلو په علم، ۳۳ صکوک پیژندنې، ۳۴ نیته لیک ۳۵ او نورو باندې اعتمادو کړی. له مؤرخ څخه دانه غوښتل کیزی، چې دې پخپله داسې خاص فنون او مهارتونه زده کړی چې په هغوسره یو متخصص کولی شی دیو د توتو په کودی یامرمر اصل او عصر معلوم کړی او یا کومه مجهوله کتیبه ولولی، او یاد یوې نیتې دتبا کلو دپاره نجومی حسابونه وکړی. دغه تش په نامه اساسی حقایق چې دتولو مؤرخانو دپاره یو شان حیثیت لری، په مشترک ډول دیو د مؤرخ داو مو موادو په نوع پورې اړه لری، نه دا چه هغه پخپله تاریخ دی. دوهمه کتنه داده چې هغه ضرورت چې دغه اساسی حقایق قایم او مستقر کړل شی په خپله د حقایقو په کیفیت څه اړه نه لری، بلکه هغه دیوه مؤرخ په رومبسی ۳۶ فیصلي متکی وی. دسی. پی. سکات له مثل سره سره، نن ورځ هر جور نلست په دې پوهیزی چې دمناسبو حقایقو انتخاب او تریب په ذهن باندی داتراچولو یوه ډیره مؤثره طریقه ده. حقایق پخپله غزیزی. خودا حکم سم نه دی. حقایق هغه وخت غزیزی، چې مؤرخ پرې نارې کړی. دافیصله دمؤرخ

۳۱- M. Manilii Astronomicon: Liber Primus

(دوهم چاپ، ۱۹۳۷، مخ ۸۷.)

۳۲- Archaeology

۳۳- Epigraphy

۳۴- Numismatics

۳۵- Chronology

۳۶- a priori

په لاس ده چې کومو حقایقو ته په کوم ترتیب او کومې قرینې کې د غږیدلو وړ و ر کړی . زما په خیال دادیپیراندا او ۳۷ یولو بېغاری و چې ویلی یې و حقیقت دیو ه جوال په شان ، په خپله دریدلی نه شی ، تر څو یوشی په کې وانه چوپې . هغه یوازنی علت چې مونږ یې له پوهیدلو سره علاقه لرو چې دهیستنگز جگړه په ۱۰۶۶ کې شوې وه ، دادی چې مؤرخ دغه پېښه د یوې سترې تاریخي پېښې په حیث گڼی . دامورخ دی چې دشخصی دلایلو له مخې یې فیصله کړې ده ، چې له هغې وړې ویالې روبيکون څخه د قیصر تیریدل د تاریخ یو حقیقت دی ، په داسې حال چې په میلیونونو انسانان له دغې ویالې څخه تیر شوی دی ، او دهیچا پام یې محانته گرځولی نه دی . دا حقیقت چې ته نیم ساعت دمخه دغې ودانې کې پښې ابلې ، یا په بایسکیل یا په موټر راننوتلی ، د ماضی په باب هغومره یو حقیقت دی ، لکه هغه حقیقت چې قیصر له روبيکان څخه تیر شوی دی . خو مؤرخان ممکن دغه حقیقت نه لیدلی و گڼی . پروفیسر تال کوب پارستز ۳۸ یو وخت ویلی و چې ساینس « حقیقت ته د ادراکې جهتونو یو انتخابی سیستم » ۳۹ دی . دا خبره ممکن تردینه ساده هم شوې وای . خو تاریخ دنورو څیزونو په جمله کې همدغه دی . مؤرخ لږ و مساً انتخابی دی . دا عقیده چې د تاریخي حقایقو تینگ مغز د مؤرخ له تعبیر څخه ازاد دی ، او افساسی وجود لری ، یوه ستره غلطی ده ، مگر داداسې غلطی ده چې ورکاوی یې گران دی . اوس به هغې عملیې ته له نزدې څخه وگورو چې په هغې سره د ماضی په باب یو محض حقیقت څنگ ، په تاریخي حقیقت اوړی . په ۱۸۵۰ کې په سټالیس برج ویکس ۴۰ کې خلقو بو تاند مزاج با یسع په یوې وړې شخړې کې قصداً په مرگت ووا هه . ایاداد تاریخ یو حقیقت دی؟ تر یوه کال دمخه به ما په زغرده ویل چې « نه » .

۳۷- L. Pirandello (۱۸۶۷-۱۹۳۶) . ایتالیسی درامه لیکونکی اونا ول لیکونکی . (م)

۳۸- Talcott Parsons

۳۹- پارستز او ای. شلز (E. shils) ، د عمل د عمومی قرار په لور (درییم چاپ ، ۱۹۵۴) ، مخ ۱۶۷ .

۴۰- Stalybridge Wakes

داپښه يوه کتونکي کښلې وه . ۴۱ مگر دده له ليکنې څخه ډير خلق خبر نه وو . اوما کوم مؤرخ ليدلی نه دی چې دغه پښه يې د ذکر وړ گڼلې وي . يو کال دمخه دغه پښه ډاکټر کټسن کلارک ۴۲ په اکسفورډ کې دخپل دفورډ په ليکچرونو کې ياده کړله . ۴۳ دابه يې اوس په تاريخي حقيقت وړوي ؟ گمان کوم چې تراوسه لانه . زما په فکر چې دغه پښه اوس دتاريخي حقايقو په انتخابي کلب کې دغريټوب په غرض وړاندې شوې ده . يوه تائيد کوونکي او نگرانانوته انتظار لري . دغه حقيقت ممکن ، په څو کالونو کې ، دانگلستان دنونسمې پير ي په باب په کتابونو او مقالو کې لومړی په فوت نوتونو ، او وروسته په متن کې وليدل شي . يادا چې هيڅوک به ورته پام ونه کړی ، او په دې ډول به دغير تاريخي حقايقو په سمندر کې ورک شي ، له کوم څخه چې ډاکټر کلارک کورښن کړی دی ، چې خلاص يې کړی . کوم شی به فيصله وکړی ، چې دغه ياهغه حال به په دغه حقيقت راشي ؟ زما په فکر دابه په دې اړه ولری ، چې نور مؤرخان به هغه تيسس ياتعبير کوم چې ډاکټر کټسن کلارک ددغې پښې په طرفداري ذکر کړی دی مهم وگڼي ، يانه . ددغې پښې موقف به دتاريخي حقيقت په حيث دتعبير په مسئلې باندې وڅرخيزی . دتعبير دغه عنصر په هرتاريخي حقيقت کې داخليزی .

اجازه به وي ، چې يوه شخصي خاطره ياده کړم ؟ څو کاله رومبې ، څه وخت چې ما په دغه پوهنتون (کيمبرج) کې دلرغوني تاريخي تحصيل کاوه ، يو خاص مضمون مې په نامه د «يونان دپارس په جنگونو کې» لوسته . پنځلس يا شل کتابونه مې په الاماری کې راغونډ کړي وو ، اودامې منلې وه ، چې ټول حقايق په دغو کتابونو کې موجود دي ، کوم چې زما په مضمون پورې اړه لري . راځئ چې دا وگڼو- او داتقريباً صحيح هم وه - چې دغو کتابونو په دغه باب ټول

۴۱- لار ډجارج سنگر (Lord G. Sangar) او ياکاله ننداره نيونکي (دوهم چاپ ، ۱۹۲۶)

مخونه ۱۸۸-۱۸۹ .

۴۲- Dr. Kitson Clark

۴۳- ډاکټر کټسن کلارک ، دويکتوريایي انگلستان جوړول (۱۹۲۶)

حقایق لرل ، کوم چې هغه وخت معلوم وو، او یا معلوم کیدلی شوو . دامسې گرد سره فکر ته نه لویدله ، چې پوښتنه وکړم ، چې دغه حقایق په کوم تصادف او عملیې سره چې د حقایقو انتخاب کوی ، له هغو د یرو حقایقو څخه چې یو وخت به چاته معلوم وو، راژوندی پاتې شوی دی ، او تاریخي حقایق گرزیدلی دی . گمان کوم چې نن ورځ هم د پخوانیو او منځنیو پیریو د تاریخ یو سحر ددی ، چې مونږ داسې تیر باسی چې مونږ گواکې ټول حقایق په لاس کې لرو . د ماضی په باب د تاریخي حقایقو، او نورو حقایقو متنازع فیه فرق وړک شوی دی ، په دې چې معلوم حقایق ټول تاریخي حقایق دی ، بری ۴۳ چې د دواړو عصرونو په باب تحقیق کړی دی، لیکي «د پخواني او منځني تاريخ اسناد د پيري سورې لري .» ۴۴

تاریخ یو داسې سترماشین بلل شوی دی چې د پری پرزې یې ورکې دی . خولوی مشکل په سورو کې نه دی . دیونان د پنځمې پېړۍ ق . م . تصویر اساساً په دې ناقص نه دی چې د پری پرزې یې په تصادفي ډول ورکې شوې دی . نیمگرتیا په دې کې ده چې تصویر په زیاته اندازه د اتن د ښار دیوې د پری وری ډلی له خوا کښل شوی دی . مونږ په دې ډیر ښه پوهیږو چې دهغه وخت یونان د اتن دیوه مدنی فرد په نظر څنګه ښکاره کیده خو په دې په ډیر مشکل پسو هیڅ وچه د سپار تا ۴۵ یاد کورنت ، ۴۶ یاد تب ۴۷ د فرد په نظر څنګه معلومیده ، د فارس فرد ، غلام یاد اتن غیر مدنی فرد خولا په ځای پر یزده . زه مونږ تصویر زه مونږ د پاره پخوا تر پخوا غوره شوی ، او ټا کل شوی دی ، نه دومره په اتفاقی ډول ، بلکه دهغو ختوله خوا چه په شعوری یا غیر شعوری ډول په یوه خاص فکر وو، او په داسې حقایقو یې سوچ کاوه چې ددوی په نظر د ساتلو وړ وو . کله چې زه د منځنیو پیریو په باب په

Bury - ۴۳

J. B. Bury ، غوره لیکنې (۱۹۳۰) ، مخ ۵۲ .

Sparta - ۴۵

Corinth - ۴۶

Theb - ۴۷

کوم معاصر تاریخ کي داسې یوڅه لولم چې وايي دهغووختو نو خلق له مذهب سره ډیر علاقمند وو، نوماته داپوښتنه په زړه شی چې ښه مونز د اعلومات له کومه کړ، اوهغه درست دی که نه . هغه څه چه مونز یې دمنځنیو پیریو په باب د حقایقو په څیر پیژنو، مونز ته نزدې ټول د پېښو کښوونکو ۴۸ نسلو نوله خوا غوره شوی دی اودوی دفن او کسب په لحاظ په عمل او نظر کي مذهبي کسان وو. دوی هغه څه وکښل، اوهغه څه ورته مهم بریښیدل چې په مذهب پورې یې اړه لرله. دوی نور څه هیڅ ضبط نه کړل. دروسی د کرونده گر هغه تصویر چې دی د زړه له کومی مذهبي دی، ۱۹۱۷ انقلاب درې ورې کړ. داچه دمنځنیو پیریو د انسان تصویر د زړه له کومی مذهبي دی، ممکن درست وی، یادرسنه وی، مگر نه ماتیدونکی دی، په دې چې دده په باب ټول حقایق دهغو خلقوله خواتاکل شوی او غوره شوی دی چې په همدې عقیدې و، اوغوښتل یې چې نور هم پرې معتقد کړی . هغه نور ډیر حقایق چې ښایي دهغو په رڼا کي ددغه نظر عکس ثابت شوی وای ټول له لاسه وتلی دی . دمؤرخانو، کاینانو، او پېښو کښوونکو دور کوشویو نسلونو مړولاسو نومونز ته دماضی طرح او ترتیب بې له دې چې مونز په دغه باب څه کولی وشو، ټاکلی دی . پرو فیسر بره کلف ۴۹ چې پخپله دمنځنیو پیریو متخصص دی، لیکي : « که ښه څیړشو، هغه تاریخ چې مونز یې اولو، که څه هم چې په حقایقو مستند دی، حقیقتی نه دی، بلکه دمنل شویو قضاوتونو بولر دی . » ۵۰

خوراځی چې د معاصر مؤرخ بل، مگر په مساوی ډول، مهم مشکل ته مخ وگرزوو . د پخوانیو، یا منځنیو پیریو مؤرخ به دبیلو لونه هغې پر اخی عملیې څخه ممنون وی، چې په هغې سره یې ده ته د تاریخی حقایقو زیات شمیر مرتب حقایق ور په لاس کړی دی . لکه چې لیټن سټراچی ۵۱ ویلی دی : « ناپوهی

Chronicles - ۴۸

G. Barraclough - ۴۹

۵۰ - جې . بره کلف، تاریخ په اوږدوونکی جهان کي (۱۹۵۵). مخ ۱۴ .

Lytton Strachey - ۵۱

دمؤرخ لومړنی شرط دی ، هغه ناپوهی چې ساده کول کوی ، واضح کول کوی ، غوره کول کوی ، او حذف کول کوی . « ۵۲ څه وخت چې زه دېته متمایل شم ، لکه چې کله کله کیزم ، چې دخپلو همکارانو په نهایی استعداد باندې څه وکړم کوم چې دپخوانیو او منځنیو پېر یو په تاریخ ایکلو بوخت دی ، په دغه فکر سره ارام شم چې دوی ځکه لیاقت لری ، چې زیاتره یې په خپلې موضوع کې ناپوه دی . معاصر مؤرخ له دغسې طبیعي ناپوهی څخه محروم دی . دی باید دغسې ناپوهی په ځان کې تزریق کړی . څومره چې دی خپل وخت ته را نژدې کیزی ، دی باید دغه کار زیات وکړی . دی یوه دوه اړخیزه وظیفه په مخ کې لری . باید یو څونوی مهم حقایق و سپړی ، او په تاریخي حقایقو یې واړوی ، او دیر غیر مهم حقایق دغیر تاریخي حقایقو په نامه رد کړی . خود اد نونسمې پېړۍ د بدعت معکوس شکل دی چې وایي تاریخ دزیاتو شمیر و دافاقی اونه رد کیدونکو حقایقو له تدوین او تألیف څخه عبارت دی . هر هغه څوک چې دغسې بدعت ته تسلیم کیزی ، یا باید تاریخ دیوه بد مسلک په حیث له سره پرېزدی ، یا دپوستې تکتونوتو لولو او یاد عتیقه پیژندنې کسب ته ملاو تری ، او یادا را لمجانین ته منتهی شی . په ساوتیرو کالونو کې ، دغسې بدعت په معاصر مؤرخ دپروانوونکی اثر و نه کړی دی ، او په جرمنی ، لویې برتانیې ، او امریکې کې یې داسې تاریخونه تولید کړی دی ؛ چې بس یوازې یې وچ حقایق لرلی دی ، او یا یې دکیدونکو شاگردو مؤرخانو اختصاصی مونوگرافونه ثبت کړی دی-داسې مؤرخان چې دلزولزو په باب دیر دپروپوهیزی ، او دحقایقو په سمندر کې بې له کومې نښې نښانې څخه ډوب شوی دی . زما په فکر چې دهمدغه بدعت رواج و ، نه دلبرالی یا کاتولیکي وفادار یو گڼل شوی تضاد چې اکتن یې دیوه مؤرخ په حیث زړه تنگی کړ . ده په یوې رومینې مقالې کې دخپل ښوونکی دالنجر ۵۳ په باب وېلی و :

۵۲-لیتن ستراجی ، وتلیو ویکتورینانوته مقدمه .

۵۳ - Dollinger جرمنی مورخ . (۱۷۹۹-۱۸۹۰) (م)

«ده نه غوښتل چې په ناقصو موادو سره لیکل وکړی ، او مواد دده په فکر تل ناقص وو. » ۵۴ اکتښ دله په یقین سره په ځان یو قبلی حکم کاوه - یعنې د مؤرخ په هغه عجب خاصیت چه نوره به یې په دغه پوهنتون کې د (معاصر تاریخ د ځانگې دیر ولسی پاچایی پروفیسر) گڼی ، خودی پخپله هیڅ تاریخ نه لیکسی . اکتښ د کیمبرج د معاصر تاریخ د اومری تولا په سریزې کې چې دده له سرینې څخه وروسته دیرزر چاپ شو ، خپله شناخته ولیکله او دا هغه وخت و چې ده په دې افسوس وکړ چې قوی تقاضاگانې مؤرخ داسې « رتسی چې له ادیب څخه یې د دایرة المعارف په مؤلف بدل کړی . » ۵۴ غلطی په دې عقیدې کې وه چې دمسلمو او ثابتو حقایقو دونه سترې کیدو نکی اوبې انجامه توالو کار د تاریخ اساس گڼل شوی و ، یعنی هغه عقیده چې وایې حقایق پخپله گریزی ، او ځان ښیسی او مونږ له حد څخه زیات حقایق لرلی نه شو . په هغه وخت کې دا دومره مسلم گڼل شوی و چې یوازې یو څومؤرخانو دالازمه بلله - ځینې یې اوس هم غیر لازمی بولی - چې له ځان څخه و پوښتی چې «تاریخ څه ته و ایسی ؟ » .

دنونسمی پیری د حقایقو درناوی داسنادو په امان ځلوسره روا وگڼل شو ، او تکمیل شول . اسناد د حقایقو په عبادت ځی کې د ترون یخدان ۵۵ وگڼل شول . محترم مؤرخ دهغه په مقابل کې د احترام سر تیت کړ ، اودهغو په باب یې په دیر احترام او خوف سره ویل شروع کړل . دا عقیده عمومی شوه چې که نه یې په اسنادو کې وموې ، نو همدغسې به وی . خو که مونږ ښه څیړو دغه اسناد - فرمانونه ترونونه ، د کراه طومارونه ، حکومتی څپرونې ، رسمی لیکونه ، شخصی لیکنې اولیکونه - مونږ ته څه شی ښی؟ هیڅ سند تردې نه چې دهغه په باب یې مؤلف څه فکر کړی دی ، مونږ ته زیات نور څه ښوولی نه شی ، یعنې کوم هغه څه چې

۵۴ - د کیمبرج معاصر تاریخ ، نا (۱۹۰۲) ، مخ ۴ .

۵۵ - The Ark of Covenant دیهودانو په تاریخ کې هغه لرگین یخدان چې دقانون جدولونه

پکی خوندي شوی و . (م)

دده په فکر پینښ شوی دی ، او کوم هغه څه چې ده فکر کړی دی چې با ید پینښ شی ، او بابه پینښ شی ، یا ممکن یوازې دا چې نور خلق په دې سوچ ووهی چې ده څه فکر کړی دی او یا حتی یوازې دا چې ده په خپله فکر کړی دی ، چې ده سوچ ووهلی دی . دایوهم هیڅ مفهوم نه لری ، مگر تر هغو چې مؤرخ په هغو عمایه جاری کړی نه وی ، او اوڅ او بر بند کړی یې نه وی . حقایق که په اسناد وکېی موندل شوی وي ، یا نه وی موندل شوی ، پخواله دې چې مؤرخ ترې استفاده وکولی شی ، باید دهغه له خواتر عملیې لاندې ونیول شی . هغه استفاده چې دی یې له هغو څخه کولی شی ، زما په فکر چې دعما یې عملیه کول دی .

زه به خپله وینا په یوه مثال سره شرح کړم . داسې مثال چې داسی پینښ شوې چې زه پرې ښه پوهیږم . کله چې په ۱۹۲۹ کې گوستاو شترزیمان ۵۶ دوایمار د جمهوریت د باندنیو چارو وزیر شو ، له ده څخه په دیر شو بکسونو کې د رسمی ، نیمه رسمی او خصوصی او راق یا تې شول چې هغه ټول دده د شپږ کلنۍ دورې وزارت ته مربوط وو . ملگری او خپاوان یې په دې فکر شول چې ددغې یو ستر شخصیت په خاطر باید یو منار ودرول شی . دده با و فامنشی برنهار د ۵۷ دې کار ته ملاوتر له او په دریو کالونو کې یې درې غټ کتسابونه چې هر یو یې ۶۰۰ مخه وو ، راوایستل او دده له هغو دیر شو بکسونو څخه انتخابی اسناد په نامه د (Stresemann Vermachtis) چاپ شول . په عادی حال کې دا اسناد ممکن په کومې الماری ، یا تاخچې کې پټ ، او دتل دپاره وړک شوی وای ، یا ممکن په سلو کالونو کې کوم محقق پرې پینښ شوی وای ، او دبرنهار دله متن سره یې دهغو په پرتله کولو پیل کړی وای . خو هغه څه چې پینښ شول ، تردغو احتمالاتو دیر بر جسته وو . په ۱۹۴۵ کې اسناد د برتانیې او امریکې حکومتونو ته په لاس ورغلل . دوی د ټولو

۵۶ - Gustav Stresemann (۱۸۷۸-۱۹۲۹) ، جرمنی سیاستدار او دملی لبرالاتو د گوند مشر ،

او دوایمار د جمهوریت د خارج چارو وزیر (م)

سندو نوعکسونه و اخیستل اودپوهانو داستمادی دپاره یې په لندن کې د عامه سند دفتر ۵۸ او واشنگتن کې یې په ملی ارشیفونو ۵۹ کې کبینهبول . اوس نوکه مونږ پوره حوصله او کنجکاوی ولرو، دغه کشف کولای شو چې برنهارد څه وکړل . هغه څه چې ده وکړل ، نه غیر معمولی ، اونه لرزونکی وو . څه وخت چې شترزیمان مړشو، داسې بریښیده چې دده لویدیڅ سیاست په یولر مو فقیته نو بڼکلی شوی دی : لوکارنو ۶۰ ، دملتونو په لیست ۶۱ کې دجرمنی شمول د اوز ۶۲ او ینگ ۶۳ پلانونه، د امریکې پورونه ، دراین له سیمې څخه د متحدینو د لښکرو ایستل ، دادشترزیمان دخارجی سیاست مهم او دجایزې وریوه برخه معلومیدله . غیرطبیعی نه ده چې داتول دبرنهارد سندونو په انتخاب کې غوره ښکاره شی . اوډیره توجه ورته وشي . له بلې خوا دشترزیمان ختیځ سیاست ، له شوروی اتحاد سره دهغه اړیکې ، داسې بریښیدلې چې په خاص ډول کومی نتیجی ته نه وی رسیدلی . دمذاکرو په باب، هغه نور دیرسندونه چه یوازې جزیی نتایج یې ورکړی و ، او په زړه پورې نه وو ، اودشترزیمان نوم اوشهرت یې نه اضافه کاوه ، انتخاب نه شول . مگر شترزیمان ، په واقع کې ، له شوروی اتحاد

Public Record Office - ۵۸

The National Archives - ۵۹

۶۰ - Lucarno مراد دلوکارنو ترنونه دی ، چی په ۱۹۲۵ کې شوی دی . ددغو ترنونو ډیر مهم

تکی هغه موافقت دی چې دفرانسې - جرمنې ، بلجیم - جرمنی سرحدی لیکې تضمینوی ، اودراین ایند سیمه غیر نظامی اعلامی موی . (م)

The League of Nations - ۶۱

۶۲ - Dawes Plan . دا پلان په ۱۹۲۴ کې دیوی کمیټې له خوا چې مشریې امریکایی

Charles G. Dawes و ، طرح شو ، ددغه پلان له مخې دجرمنی دجنگ دتاوان ورکولو اندازه وتاکله شوله ، او جرمنی ته ډیر خارجي پورونه ومنل شول . (م)

۶۳ - Young Plan . ددغه پلان په اساس چې په (۱۹۲۹) کې طرح شو دجرمنی له خوا دجنگ

دتاوان ورکولو اندازه څلورمې برخې ته لږه شوله . تاوان باید په $\frac{1}{4}$ ۵۸ کالونو کې اداشوی وای ، مگر کله

چې هتلر په واک راغی ، دهغه له تادیبې څخه یې غاړه وغړوله . (م)

سره دمناسباتو په باب ډیره دوامداره، اوله اندیښنی نه ډکه توجه وکړه. په عمومي ډول، دغو مناسباتو دده په خارجی سیاست کې ډیر لوی رول لاره نظر دیته چې د برنهار د دانتخابا ټولوستونکی به یې قیاس کوی. سره له دې هم زما په فکر د برنهار د کتابونه د ډیرو هغو چاپ شویو اسنادو په مجموعې باندې چرې کوی کوم چې یو عادی مؤرخ پرې استناد کوی.

زما مقصده لاداته نه خلاصیزی. د برنهار د دغوره شویو سندونو له چاپ څخه ډیر زور وروسته، هتاردواک څښتن شو. د شترزیمان نوم په جرمني کې له یاده ووت او هغه کتابونه له دوران څخه و اویدل. ډیرې، یا شاید دهغو نسخو زیاتره برخې باید حتماً له منځه تللي وي. نن ورځ (Stresemann Vermachtnis) یو څه قدر نادر کتاب دی. خو په لوید یخې نړۍ کې د شترزیمان نوم ښه وتلی و. په ۱۹۳۵ کې یوانگلیس ناشر، د برنهار د کتاب یوه اختصار شوي ترجمه راوايستله. دا ترجمه په حقیقت کې دانتخاب انتخاب و. ممکن د اصل درېیمه برخه پکې حذفه شوې وي. ستین ۶۴ له جرمني ژبې څخه خپل کار ښه او په کفایت سره اجرا کړی و. ده په سریزی کې وویل چې انګلیسی ترجمه «لږ څه زبېښل شوې ده، خو یوازې د ځینو برخو په حذف کولو سره چې گمان کیده ډیره کم دوامه او انګلیسی لوستونکو بیا زده کوونکو ته دلږې علاقې موضوع ده.» ۶۵ داهم بیاطبعی ده. مګر نتیجه یې داشوه چې د شترزیمان ختیځ سیاست چې یې لاپخوا د برنهار په انتخاب کې لږ ذکر شوی و، لاهم په یوه گوټ کې تخته شو، اوله نظره ولسوید او شوروی اتحاد د ستین په کتابونو کې د شترزیمان لوید یخ ته په متمایل ښودل شوی سیاست کې، فقط کله کله دیوه نامقبول مزاحم په څیر ښکاره کیزی. سره له دې هم دا درسته ده چې دیو څو متخصصانو نه غیر نور نو د ټولو لپاره د ستین کتابونه (د برنهار د کتابونه نه) - او په خپله اسناد لاتر هغو کم - د لوید یخې نړۍ په بساب

دشترزیمان صحیح او ازتمیلوی . که اسناد په ۱۹۴۵ کې دبمباری په اثر له مینځه تللی وای ، او دبرنهار دپاتې کتسابونه وړک شوی وای ، دستن دمنتخاباتو صحت او صلاحیت به هیڅکله مشکوک نه وای . د سند و نو د یرې چاپ شوې مجموعې ، چې د مؤرخانو په نزد داصلی نسخوپه نسبت ناقصې دی ، تر دینه زیات په کوم مصون اساس تکیه کولی نه شی .

خوزه غوارم چې داقصه یو گام بیا هم دمخه بوخم . راجئ چې ستن او برنهار د له یاده وباسو ، اوله دې څخه خو ښ اوسو چې کولی شو د هغه چا اصلی اوراق وگو روچې ده دمعاصرې او وپاد تاریخ په ځینو پېښو کې ستره برخه اخستې ده . دا اوراق مونزته څه شی ښې ؟ دا اوراق دنورو څیزونو په جمله کې په برلین کې دشوروی اتحاد له سفیر سره دشترزیمان په سل گونو ، اوله چې چې رین ۶۶ سره دیوڅومر کو تصور او ثبت راښی . دا ثبتونه یو مشترک خاصیت لری . دوی په مر کو کې دشترزیمان برخه ښه غوره او ستره ښی . دهغه دلایل منسجم اوقوی معرفی کوی ، په داسې حال کې چې دهغه دمقابل دلایل په ډیرو ځایونو کې گډو او غیر مقتع ښکاره کوی . دا دتولو دیپلوماتیکې مر کو دیادداشتونو یو معلوم خصوصیت دی . سندونه دواقعاتو په باب مونزته پوره معلومات نه را کوی . دوی هغه څه وایی چې شترزیمان فکر کوی چې پېښ شوی دی ، یا دهغه څه چې دی فکر کوی نور خلق پرې فکر وکړی چې پېښ شوی دی ، یا ممکن دا چې ده غوښتل چې په خپله فکر وکړی ، چې پېښ شوی دی . دا په خپله شترزیمان و ، نه برنهار داو ستن چې دانتخاب عملیه یې غوره کړې وه . دمثال په تو گه ، که مونز دهمد غومر کو ثبتونه دچې چې رین په قام لرلای ، نومونز به بیا هم له هغه څخه هغه څه زده کړی وای ، کوم چې ، چې چې رین فکر کاوه . هغه څه چې په واقع کې پېښ شوی دی ، هغه باید دمورخ په ذهن کې له سره تیارشی . په دې کې څه شک نشته چې حقایق اوسندونه دمورخ دپاره اساسی اهمیت لری . خوبت ترې

مه جوړوئ ، اولمانځئ یې مه . دوی په خپل ذات کې تاریخ نه جوړوی . دوی ددغې سترې کوونکې پوښتنې دپاره چې «تاریخ څه ته وایې؟» تیار ځواب نه لری .

په دغه ځای کې غواړم په دې باب یوڅو خبرې وکړم چې د نو نسجې پیری مؤرخان څله عموماً دتاریخ د فلسفې په حقله بهلایې وو . دتاریخ د فلسفې اصطلاح ولتیر ۶۷ ایستلی ده . اوله هغه وروسته په بیاو بیاو مفهومونو استعمال شوی ده . خوزه به یې که چیرې گرد سره استعمال کړم ، ددغې پوښتنې چې «تاریخ څه ته وایې؟» دځواب دپاره په کار کړم . نو نسجه پیری ، دلویدیځې اروپا د روشنفکرانو دپاره ارامه دوره وه چې ویسا ، اوخوش بینی یې مه حصول و . حقایق په عمومی ډول قناعت بخښوونکی وو ، اوچازره نه کاوه چې دهغو په باب زیږو پوښتنو ته ځوابونه ووايي . رانگک کې دزړه له کومی معتقد و چې که لوی څښتن د حقایقو غمه وخورله ، دتاریخ د مفهوم غمه به یې هم خورلې وی . برک خاردت ۶۸ د عصری شکاکیت په یوڅه روحیې سره وویل چې «مونزدادیمی عقل دمقصدونو دپاره پیدا شوی نه یو .» پروفیسر بتر فیلد ۶۹ لا حتی په ۱۹۳۱ کې په ظاهری قناعت سره ښکاره کړله چې «مؤرخانو دځیزونو په ماهیت ، او حتی ددوی د خپلی موضوع په ماهیت ډیر لږ سوچ وهلی دی .» ۷۰ خو په دغولیکچرونو کې زما سلف ډاکترای . ایل . راوس ۷۱ تر نور و عادل منقد دسرونستن چرچیل ۷۲ دنړی دبحران نومی کتاب په باب چې دنړی دلومړی جگړې په حقله دده تألیف دی

۶۷ - Francois M. A. Voltair (۱۶۹۴-۱۷۷۸) فرانسوی فیلسوف او لیکوال . (م)

۶۸ - Burckhardt

۶۹ - H. Butterfield

۷۰ - ایچ . بتر فیلد ، دو یگانو دتاریخ تعبیر (۱۹۳۱) ، مخ ۶۷ .

۷۱ - A. L. Rowse

۷۲ - Sir Winston Churchill (۱۸۷۱-۱۹۶۵) انگلیس سیاستمدار او مولف . (م)

ولیکل چې دغه تالیف دشخصیت ، وضاحت ، او حیاتییت په لحاظ د تراټسکی ۷۳ دروسی انقلاب تاریخ له تالیف سره دغږې وهی ، مگر په یوه لحاظ ترهغه ضعیف دی او هغه دا چې دغه تالیف «د تاریخ په کو مې فلسفې بڼانه دی .» ۷۴ برتانوی مؤرخانو له دې څخه ډډه وکړه چې میدان ته کش کړل شی ، نه له دې امله چې د دوی په عقیده تاریخ مفهوم نه لاره ، بلکه له دې امله چې د دوی په فکر د تاریخ مفهوم بلااعتراض ، واضح ، او مشهودو . دنونسمې پېری د تاریخ لبرالی مفهوم دلایسه فرله اقتصادي دوکتورین سره ، چې هغه هم دنړۍ په باب پر ځان ویسا او ارام نظر محصورل و ، نزدې ارتباط لاره . پریزدي چې هر څوک خپله وظیفه په مخ بوځی . د قدرت نه لیدونکی لاس به بیاعالمی انتظام په خپله وکړی . د تاریخ حقایق په خپله دلور وڅیزونو په لورد لور حقیقت د ظاهر آبی انتها اونیسکې ترقی یوه مظاهره وه . دا د معصومیت عصر و . مورخان به باغ عدن ته ، بې له دې چې فلسفي جامه یې په تن وی ، اوبې له کومه شرمه څخه لاس او بر بندو ننوتل او د تاریخ د څښتن په حضور کې به دریدل له هغه وروسته مونږ گستا وکړ له . ولوریدل او اوا یستل شو لو . هغه مورخان چې نن ورځ پلمه کوی چې د تاریخ له فلسفې نه صرف نظر وکړی ، یوازی بیهوده زیار باسی چې د بر بندو او لوڅو د سیمې دغږ یو په حیث د خپل باغ په احاطه کې باغ عدن له سره جوړ کړی خونن ورځ د تاریخ له هغې زیزی اودر دوونکې پوښتنې څخه خلاصون ممکن نه دی . په تېرو پنځوسو کالونو کې د دغې پوښتنې په باب چې «تاریخ څه ته وایي ؟» ښایسته ډیری لیکنې شوی دی . په تاریخ کې د حقایقو داستقلال اولومریتوب په مقابل کې چیلنج اومری د ۱۸۸۰ او ۱۸۹۰ په لسو کالونو کې له جرمنی څخه ورکړل شو . جرمنی هغه ملک دی چې د نونسمې پېری دلبر الیزم آرام عصر یې ډیر نارام کړی دی . هغو فیلسوفانو چې چیلنجونه ورکړل ، اوس یې یوازی نومونه پاتې دی .

۷۳- Leon Trotsky (۱۸۷۷-۱۹۳۹) روسی سیاسی مشر ، او مولف . (م)

۷۴- ای . ایل . رابن ، دیوه عصر پای (۱۹۴۷) ، مخونه ۲۸۲-۲۸۳ .

له هغو څخه دل دی ۷۵ لومړنی کس دی ، چې په سترې برتانويې کې اوس مشهور شوی دی. دنونسمې پېړۍ له اوښتلو نه دمخه، په دغه ملک کې شتمنی او وېسادغومره قوی وو چې د بدعت څښتنانو ته چې دوی د حقایقو په لمانځلو انتقاد کاوه، چاهېخ توجه نه لرله. خو مشعل دنوی پېړۍ په سر کې ایتالیې ته لاړ او هلته کروسې ۷۶ د تاریخ د فلسفې په پېيلو پیل وکړ. دغه پیل په ښکاره ډول د جرمني د فیلسوفانو مډیون وو. د کروسې په عقیده ۷۷ ټول تاریخ « معاصر تاریخ » دی معنی یې دا چې تاریخ اساساً داوس په سترگو او داوسنیو مسایلو په رڼا کې د ماضی له لیدلو څخه متشکل دی اود مورخ مهمه وظیفه دانه ده چې ثبت وکړي، بلکه ارزیا یې وکړي، ځکه که دی ارزیا یې ونه کړي، موندنې به څنگه پوه شو چې څه شیان د ثبتولو وړ دي. په ۱۹۱۰ کې کارل بیکر ۷۸ امریکایي مورخ، قصداً په پاروونکي ژبه داسې استدلال وکړ چې « د تاریخ حقایق تر هغو چې یې مورخ په خپله خلق نه کړي، دهغه دپاره هیڅ وجود نه لري » ۷۹ دغو چیلنجونو ته اول د چاپس لږ څه پام شو. یوازی له ۱۹۲۰ څخه وروسته چې د کروسې نوم په فرانسي او جرمني کې بنایسته بڼه خپور شو. دا شاید له دی امله نه و، چې کروسې تر خپلو جرمني اسلافونه لیا ډیر دقیق مفکر، او یادلیا بڼه اساوې څښتن و، بلکه له دی امله و چې له لومړي جهاني جنگ نه وروسته، حقایقو نظر تر ۱۹۱۴ څخه رومي، له موندنې سره لږ خنډل، اوموندنې دغسې

۷۵- William Dilthey (۱۸۳۳-۱۹۱۱). جرمني فیلسوف. (م).

۷۶- B. Croce (۱۸۶۶-۱۹۵۲). ایتالوي فیلسوف. (م).

۷۷- ددغې مشهورې شوي و جینري قرينه. داده: «هغه عملي شرایط کوم چې دهغو په اساس تاريخي قضاوت کېږي، ټولو تاريخونو ته «د معاصر تاريخ» خصوصیت ورکوي. علت یې دادی چې که څه هم په څومره لیري زمانه کې وقایع شمیرل کېږي، داسې ښکاري چې تاریخ په واقع کې اوسنیو احتیاجاتو ته راجع کېږي، اوداسې حالات دمخه کوي، چې دغه وقایع پکې اهتزاز کوي». (بی. کروسې، تاریخ دازادی ددغسې په حیث، انگریزي ترجمه، ۱۹۴۱)، مخ ۱۹.

۷۸ Carl Becker ۷۹. میاشتنی اتلانیک، اکتوبر ۱۹۱۰، مخ ۵۲۸.

یوی فلسفې ته لاره و ووند له ، چې د حقایقو حیثیت یی کم کاوه . کروسې دا کسفورد په فیلسوف او مورخ کالنگ وود ۸۰ ژور اثر کړی و . وروستی په اوسنی پېری کې هغه یوازی مفکر و چې د تاریخ د فلسفې دپاره یی جدی خدمت کړی دی . دی ژوندی پاتې نه شو چې خپلې مقالې ، لکه څنگه چې یې پخپله طرح کړی وی ، په منظم ډول ولیکي ، مگر په همدغې موضوع باندی دده چاپې شوی او نه چاپې شوی مقالې دده له مړینې نه وروسته په یوه کتاب کې راټولې شولې او په ۱۹۴۵ کې د تاریخ د نظر په نامه چاپ شولې .

د کالنگ وود نظریات په دغه ډول خلاصه کیدلی شی . د تاریخ فیلسوف نه «پخپله له ماضی» سره ، او نه «په هغه باب پخپله د مورخ له فکر» سره سروکار لری ، بلکه (له دواړو څیزونو سره د دوی له متقابلو مناسباتو سره سروکار لری ؛ (دا حکم د «تاریخ» د کامې دوه جاری معنی گانې منعکسې کوی ، هغه پلټنه چې مورخ یې کوی او د تیرو شویو پېښو یو لړچه دی پکې پلټنه کوی .) «ماضی چی مورخ یې مطالعه کوی مړ ماضی نه دی ، بلکه داسې یو ماضی دی چې په یو څه لحاظ تر اوسه هم په اوسنی زمانه کې ژوند کوی .» خود ماضی عمل مړ دی ، یعنی مورخ ته کومه معنی نه لری ، مگر تر څو چې دی هغه فکر درک کړی کوم چې دهغه شاته پروت دی . په دی لحاظ «ټول تاریخ د فکر تاریخ دی» او «تاریخ د مورخ په ذهن کې دهغه فکر بیا ژوندی کول دی د کوم تاریخ چی دی اولی .» د مورخ په ذهن کې د ماضی بیا تشکیلول په تجربی شواهدو اړه لری . خودا په خپل ذات کې کومه تجربی عملیه نه ده ، او یوازی د حقایقو په لوستلو سره تشکیل کیدلی نه شی . بر خلاف ، د بیا تشکیلولو عملیه ، د حقایقو په انتخاب او توجیه کی موثر دی . په حقیقت کې ، همدغه عملیه ده چې له هغوی څخه تاریخی حقایق جوړوی . پروفیسر اوک شات ۸۱ ، چې په دی باب له کالنگ وود سره نزدی دی ، وایي چې «تاریخ د مورخ مهارت دی . له مورخ نه غیر یی نور هیڅو ک

« نه جوړوی ». د تاریخ لیکل دهغه دجوړولو یوازنی لاره ده . ۸۲

دغه اتموونکی منقد، که څه هم دنظر یومنل یې محینې جدی احتیاطونه غواړی، په یو څو هیرو شو یو حقیقتو نور رښا چوی . لومړی دا چې د تاریخ حقایق مونږ ته هیڅکله «خالص» نه راځی، په دی چې دوی په خالص شکل نه وجود لری، اونه وجودارلی شی . وی تل دثبت کوونکی له لاری انعکاس کوی . له دی څخه دابنکاری چې څه وخت چې مونږ دتاریخ په کوم کار لاس پوری کوو مونږ او مرنې اندیښنه باید د حقایقو په باب نه وی، بلکه باید دهغه مورخ په باب وی، چې تاریخ یې لیکلی دی . که اجازه وی زه به دهغه ستر مورخ، جی . ایم . تری ویلین ۸۳ مثال راوړم، دچاپه باب چې دغه لیکچرونه ورکول کیزی . تری ویلین، لکه څنگه چې پخپلې اتوبیوگرافی کې لیکي « په کور کې یو څه قدر ته دوگت ۸۴ په فراوانی کې روزل شوی وم»، ۸۵ اوزما هیله داده چې دی به دغه عنوان ردنه کړی، چې دی دانگلستان دوگت دغه یې دستر لبرالې مورخان وروستی مورخ دی، مگر کمکی مورخ یې نه دی . داهسې بی مفهومه خبره نه ده چې دی خپل فامیلی نسب دوگت دستر مورخ جارج اوتوتوری ویلین ۸۶ له لاری مکالی ۸۷ یعنی هغه چاته رسوی، چې دوگت په مورخانو کې بیجوړی دی . د تری ویلین ډیر ښکلی او پوخ اثر - انگلستان د ملکې این په عصر کې - د همدغې سابقې په رښا کې لیکل شوی دی، اولوستونکی ته به یې پوره معنی او اهمیت هلته ښه واضح شی، چې کتاب یې یوازی ددغې سابقې په رښا کې ولوستل شی . مولف یې، په واقع کې، اولوستونکی ته هیڅ پلمه نه پرېز دی، چې همدغسې ونه کړی . ځکه، که تاسې د پولیسی داستانونو له انتقاد او تخنیکو نوڅخه کار واخلئ، لومړی یې

۸۲- ایم . اوک شات، تجارب او دهغه طرزونه (۱۹۳۳) مخ ۹۹

۸۳- G. M. Trevelyan (۱۸۷۶-) انگلیس مورخ (م)

۸۴- Whig

۸۵- جی . ایم . تری ویلین، اتوبیوگرافی (۱۹۴۹) ، مخ ۱۱

۸۶- George Otto Trevelyan (۱۸۳۸-۱۹۲۸) انگلیس سیاسي سوانح لیکونکی، او مورخ (م)

۸۷- Macaulay (۱۸۰۰-۱۸۵۹) انگلیس مورخ، سیاستمدار او شاعر (م)

پای واولی، په دی صورت به په ورستیوڅومخونو کې یوه ډیره ښه خلاصه ومومی چې په دی وختو کې دوگت د تاریخ تعبیر نومیزی . ناسوته به دا څرگنده شی چې هغه څه چې تری ویلین یې کوی ، هغه دوگت د عنعنې د اصل او انکشاف پلټل ، اودهغه د موسس - دریم ویلیم ۸۸ له مریڼې څخه وروسته ددغې عنعنې ریښې په ښه او محترم ډول خوندي کول اوغزول دی . که څه هم شاید دادملکې این دسلطنت د پېښو یوازنی درک کیدونکی تعبیر نه وی ، مگر دایو درست اودتبری ویلین په گوټو یومشر تعبیر دی . خو که تاسی غواری دهغه د پوره ارزښت قدر وکړی ، باید په دی پوه شی چې دغه مورخ څه کوی . ځکه ، لکه څنگه چې کالنگ وود وایی ، که یومورخ باید هغه څه چې د رامې داشخاصو په ذهن کې تیر شوی دی ، په فکر کې بیارازوندي کړی ، اوستونکی هم باید په خپل وار هغه څه چې دمورخ په ذهن کې تیر شوی دی ، بیرته رازوندي کړی . لومړی تاسې مورخ مطالعه کړئ ، بیا حقایق مطالعه کړئ . دادومره ډیر پیچلی کار نه دی . داهغه څه دی چې لادمخه دیوه ذکی شاگرد له خوا اجرا شوی دي . هغه وخت چې ده ته سپارښتنه شوی چې دهغه ستر عالم د سان جو د جونز ۸۹ اثر واولی ، دی د جونز ملگرو ته ځی اوله هغو څخه پوښتی چې جونز څنگه سری و ، او چې ز میندارو ، څنگه روش یې لاره . څه وخت چې تاسې دتاریخ کوم کتاب لولی ، باید تل بزهارای ته غوږ ونیسی . که موکوم بزهارای ترغوږ نه شو ، یابه تاسی کابیه یاست اویابه مومورخ دنه پاروونکي سېي په شان وی . حقایق په واقع کې دهغو ماهیو په څیر نه دی چې دماهی خرڅوونکي په ټینګ کې پراته وی . حقایق دهغو ماهیو په څیر دی ، چې په یوه پراخ او کله کله په نه رسیدونکي سمندر کې لامبی ، اوهغه څه چې مورخ ته ترې په گوټو ورځی څه یې په تصادف ، مگرزیات یې په دې اړه لری چې دی دسمندر کومه برخه دماهی نیولو دپاره تاکی او د نیولو دپاره ټی څنگه چنگک او جال انتخابوی . دادواړه عوامل البته په دی اړه لری ، چې دی غواری څه راز ماهی

ونیسې. په عمومي ډول مورخ چې څه قسم حقایق غواړي حاصلولې یې شی. تاریخ د تعبیر مفهوم لري. په حقیقت کې که سر جارج کلارک په سرودریزې، اوزمه مجبور شم چې ووايم تاریخ د «تعبیر یو تینګ زری دی چې دمشکو کو مغز و نوله خوا احاطه شوی دی» زماو ینابه بی له کوم تردید څخه یوه اړخیزه او غلطه کوونکې وی. مگر گمان کوم چې تراصل حکم نه به ډیره یوه اړخیزه نه وی.

دوهم ټکی تر نور وډیر اشنا دی. دا ټکی د مورخ هغه ضرورت دی، چې دی یې دخلقو د ذهنونو او کړنو شاته فکر د ابتکاری معرفت په غرض لري. زه وایم «ابتکاری معرفت» نه «زړه سواندی»، اودا د دی دپاره چې له وروستی څخه د موافقت مفهوم وانه خيستل شي. هغه آثار چې په نونسمې پېړۍ کې د منځنیو پېړیو په باب لیکل شوي وو، ډیر ضیف وو. علت یې دا و چې د منځنیو پېړیو او هامي عقاید په کې دومره رد شوي وو، چې دهغه عصر دخلقو د معرفت دپاره د ابتکاری پوهې دپاره ځای نه و پاتې. د ډیر شو کالو د جګړې په باب ډېر کڅ خاردت تبصره راواخلی «دیوه ملت دپاره کاتولیکي وی که پروتستان، دا رسوا کوونکې ده چې خپل خیر د ملت له تمامیت څخه پورته وگڼي.» ۹۰ د نونسمې پېړۍ لبرال مورخ ته دا ډیره گرانه تماید له چې دهغو خلقو په ذهن کې ننوځې کومو چې د ډیر شو کالو په جګړه کې برخه اخیستې وه ځکه چې دی په دې عقیده روزل شوی و چې دهیواد د دفاع دپاره وژل روا اود ستاینې وړ دی، مگر د مذهب دپاره وژل شرارت اوسرزوری ده. دا مشکل مخصوصاً په هغې ساحې کې جلدی دی، په کومې کې چې زه په کار لگیايم. زیاتره هغه څه چې په وروستیو کالونو کې د شوروی اتحاد په حقله په انګلیسي ویونکو هیوادونو او معکوساً د انګلیسي ویونکو هیوادو په حقله په شوروی اتحاد کې لیکل شوی دی د همدغه نقص په اثر باطل شوی دی او یوی خوا هم حتی د ابتکاری فهم هغه ابتدايې درجه نه ده په کار کې چې معلومه کړی دهابل په ذهن کې څه تیر شوی دی. نتیجه دا شوې چې دیوه ویناوې او کړنې دهغه بل تروینا وواو کړنو ډیرې شریري، بې مفهومه، او له ریسانه

د کې ښکاره شوې دی . د تاریخ لیکل تر هغو امکان نه لری ، چې ترڅو مورخ د هغو خلقو له ذهن سره چې دهغو په باب لیکل کوی ، یو قسم تماس پیدانه کړی .

دریم ټکی دادی چې مونږ ماضي یوازې داوس په سترگو لیدلی ، او دهغه په باب خپل فهم ته پرې رسیدلی شو . مورخ دخپل عصر یو شخص دی ، اود بشری وجود شرایط و ر پورې تړلی دی . این هغه جاری او مصطلح کلمات لکه دموکراسی ، امپراتوری ، جنگ ، انقلاب چې دی یې استعمالوی ، جاری اشارې او مفهومی نه لری ، او مورخ ترینه مجرد او گوښه کیدلی نه شی . پخوانیو مورخانو د پولیس ۹۱ او پلنز ۹۲ کلمات په اصل شکل لیکلی دی اوداددې دپاره چې ونیسی دوی په دغه تلک کې گیر نه شی . خو داروش له دوی سره مرسته نه کوی . دوی هم په اوس کې ژوند کوی ، او د نامانوسواوزرو شو یو کلمه توپه استعمال سره لځانونه داسی غولولی نه شی چې گواکی دوی په ماضي کې دی اودوی به هغه وخت دارغونی یونان اوروم ښه مورخان شی که دوی خپل لیکچرونه په توگه ۹۳ یا کلامیز ۹۴ کې ور کړی . هغه نومونه چې په هغو سره فرانسوی مورخانو پر اېسپ هغه پارسیان بیانول چې هغوی دفرانسی په انقلاب کې

مهم رول لوبولی دی *les sans - culottes* , *le peuple*, *lacanaille* , *les bras - nus* ټول دهغه کسانو دپاره چې دلویو په قاعدو پوهیزی ، دیوه سیاسی ارتباط ، اودیوه خاص تعبیر اعلا می دی . سره له دې هم مورخ مجبور دی چې انتخاب وکړی : د ډی بی استعمال یې له دې څخه منصرف کوی چې دې بیطرف اوسی . دایوازې دکلماتو موضوع هم نه ده . په سلو وروستیو کالونو کې په اروپا کې د قوت اړولې شوی موازنی دلوی

۹۱ - Polis (ښار)

۹۲ - Plebs (دښکته طبقه اعضا) (م)

۹۳ - toga په لرغونی روم کې اوزدی او خلاصې جامی لکه چپنی چې یوازی مدنی افرادو به

اغوستلې . (م)

۹۴ - chlamys یوراز خلاص خادر چې داوړو په برخه کې به په تنی تړل کیده او په ارغونی

یونان کې معمول و . (م)

فریدر یک ۹۵ په حمله د برتانوی مورخان وروښ معکوس کړی دی ، چې په عیسوی کلیساگانو کې دکاتولیکیت او پروتستانتیت ترمنځ اړ ولې شوې . موازنه ددوی وروښ د هغو اشخاصو لکه لویولا ۹۶ ، لوتر ۹۷ ، او کرومول ۹۸ په باب په اساسی ډول اړولی دی . دفرانسې د انقلاب په باب په وروستیو څلویښتو کالونو کې دفرانسوی مورخانو چه اثار وړاندې یوه سرسری پوهه شیی چې ۱۹۱۷ کال روسی انقلاب دوی څومره متاثر کړی دی . مورخ په ماضی پورې نه ، بلکه په اوس پورې اړه لری . پروفیسر تروروپر ۹۹ مونږ ته وايي چې مورخ «باید له ماضی سره مینه ولری .» ۱۰۰ دایوتیرایستونکی دستوردی . له ماضی سره مینه اړ ، ممکن په اسانۍ سره د زړو اشخاصو او زړو جامعو دپاره دوطن نماخلو درومانسزم یوه افاده وگرزی اودا داینده او اوس په باب د عقیدې د بایللو علامه ۱۰۱ ده . که زه کلیشه دکلیشی دپاره په کار کړم ، زه هغه بڼه بولم چې هغه د «ماضی له مړه لاس څخه» دخان دازادولو په غرض وی . دمورخ وظیفه داده چې نه له ماضی سره مینه ولری ، اونه له ماضی څخه ځان ازاد کړی ، بلکه دی باید ماضی داوس دپېژندلو دپاره د یوې کلی پیه حیث وپېژني ، اوحاکمیت پری وکړی .

که څه هم داد هغو بصیرتونو یو څه وی چې زه یې دکالنگت وو دد تاریخ نظر بولم ، نو اوس ددې وخت رارسیدلی دی چې خطرات یې هم بیان کړم .

۹۵- Frederick the Great (۱۷۹۴-۱۸۴۰) دپروس پاچا (م)

۹۶- I. Loyola (۱۴۹۱-۱۵۵۶) دجیزویتانو Je-uities دتوانې موسس . (م)

۹۷- Martin Luther (۱۴۸۳-۱۵۴۶) دجرمنی ریفورمیشن مشر . (م)

۹۸- Oliver Cromwell (۱۵۹۹-۱۶۵۸) انگلیس جنرال او سیاستمدار (م)

۹۹- Trever - Roper

۱۰۰- دجې . برک خاردت په تالیف په تاریخ او وروښ قضاوتونه ، مقدمه (۱۹۵۹) مخ ۱۷ .

۱۰۱- دتاریخ په باب دنیچې نظر ورسره پرتله کړی . «په تاریخی ثقافت کې ، دپوهانته نظر اچول

اودده قصه گوئی ، او دماضی په خاطر وکې تسلیت اټول ، زاړه عصر ته تعلق نیسی» (له موسم نه وتلی

افسکار ، انگریزی ترجمه ، ۱۹۱۹ ، ii ، مخونه ۶۵-۶۶) .

د تاریخ په جوړولو کې، دمورخ په رول ډیره زوره اچول، که دهغې منطقي نتيجه پورې تراخړه ورسول شي، دترديد مفهوم لری په دې حساب تاریخ هغه څه کيزی چې مورخ يې جوړوی. داسی ښکاری چې کالنگک وود په واقع کې يو وخت په يوې ناچاپ شوی ليکنې کې چې دده د کتاب د مدون له خوا اقتباس شوی دی، دهغې نتيجه ته رسيدلی هم وې. سان اگوستاين ۱۰۲ تاریخ ته د لومړی عيسوی په نظر وکتل. تیلی مونت ۱۰۳ داو لسمې پيری فرانسوی، گیبون ۱۰۴ داتلسمې پيری دانگليس، مومسن ۱۰۵ دنولسمې، پيری دجرمنی په نظر ورته وکتل. په دې کې هيڅ گټه نه شته چې وپوښتل شي، کوم نظر رسم نظر و. هر نظر دهر يوه دپاره چی اظهار يې کړی دی يوازنی، ممکن نظر و. دابل څه نه دی مگر يو کلی شکاکيت هغسې شکاکيت لکه دفرود ۱۰۶ چه وايې تاریخ « دیوه، ماشوم دتور يو بکس دی چې په هغه سره مونږ کولی شو دخپلی خوښې کلمه مرتبه کړو» ۱۰۷ کالنگک وود په خپل عکس العمل کې د « بیاتی- او- سر بېش تاریخ» په مقابل یعنی دهغه نظر په مقابل کې چه تاریخ يوازی دحقايقو تدوين او تالیف گڼی، په خپله هغه روش ته په خطرناک ډول سره نزدی کيزی چې تاریخ دانسان د ذهن محصول گڼی، او بيرته هغې نتيجه ته رسيزی کوم چه د سر جارج کلارک له خوا په یوی فقرې کې ورته اشاره شوې ده. اومايې دمخه ذکر دی داسی چې « افاقی، تاریخي حقیقت وجود نه لری. » دتاریخ دهغې نظریې په ځای چې وایې تاریخ هيڅ مفهوم نه لری، دلته دلایتناهی مفهومونو تيوری وړاندې شوې ده چې یوه يې هم تر بای نه سمه نه ده، اوددوار ونتيجه یوه کيزی. دوهم نظر، هم يقيناً هغومره بی منطق او غير قابل دفاع دی، لکه لومړنی چی دی. څنگه چې يوغر دایده بلو بیلو

۱۰۲- Saint Augustine (۳۵۴-۴۳۰)، عيسوی اسقف. (م)

۱۰۳- Tillamont

۱۰۴- E. Gibbon (۱۷۳۷-۱۷۹۴) انگليس مورخ. (م)

۱۰۵- Theodor Mommsen (۱۸۱۷-۱۹۰۳)، جرمنی مورخ. (م)

۱۰۶- James A. Froude (۱۸۱۸-۱۸۹۴) انگليس مورخ (م)

۱۰۷- ای. فرود، ددترمو موضوعاتو په باب لنډی مطالعی، i (۱۸۹۴)، مخ ۲۱.

گوټو او څخه مختلف شکلونه غوره کوي، ددې نتیجه دانه کيزی چې غره افاقي ډول سره نه کوم شکل لري، او يايې شکلونه لایتناهی دی. ددې نتیجه داهم نه کيزی چې څنگه چې دتاریخي حقایقو په ثبت کولو کې تعبیر مهم رول لوبوی، او څنگه چې هیڅ موجود تعبیر کاملاً افاقي نه دی، یو تعیر د هابل قدرته ښه دی، او دتاریخ حقایق اصلاً په افاقي ډول تعبیر کیدلی نه شي په تاریخ کې دافاقیت د موضوع په باب بهزه وروسته یوڅه ووايم.

دکالنگت وود په فرضيې کې ترهغه لاهم یو بل خطر شته دی. که مورخ لزو ما دخپل دمطالعي عصرته دخپل دوخت په سترگو وگوري، او دماضي مسایل داینده مسایلو دپاره دکلپې په حیث مطالعه کړی ایدای به دتاریخ دخاص عملی نظر په تلک کې گیر نه شي، او په دې فکر به نه شي چې دسم تعبیر محک دادی چې هغه له کوم موجود مقصد سره متوافق کړي؟ ددغې فرضيې له مخې، دتاریخ حقایق هیڅ شی نه دی، او تعبیر هرڅه وی. نیچې لادمخه یو اصل ایستلی دی: «دیوي نظريې غلطې مونږ ته دهغې په ضد د اعتراض معنی نه لري. . . . خبره په دی کې ده چې هغه څومره ژوندور اندې - بیوونکی، ژوند ساتونکی، انواع - پالونکی، او ممکن انواع - خلقوونکی وی» ۱۰۸ امریکایي پراگماتستانو ۱۰۹ هم په دغولارو یون وکړ، خردوی ترهغوزره نازره اولزو واضح وو. پوهه دکوم مقصد دپاره پوهه ده. دپوهی صحت او اعتبار د مقصد په اعتبار پورې تړلی دی. حتی په کوم محای کې چې په دغسې توری اعتراف شوی نه دی، عمل داندیشنی وړ دی. ما دخپلې مطالعې په ساحه کې دمبالغې له ډکو تعبیرونو له حده زیات مثالونه لیدلی دی - داسی مثالونه چې په نعل شویو حقایقو سواره دی، او ددغه خطر واقعیت پری اثر نه دی کړی. دحیراني محای نه دی چې دشوروی

۱۰۸ - دنیک او بدشاته، اومری فصل.

۱۰۹ - Pragmatism. (دعمل اصالت) هغه اصل دی چې تاریخي حقایق د عملی نتایجو او درسونو

په منظور تر بحث لاندی نیسي. پراگماتستان (Pragmatists) یعنی دعمل داصل طرفداران. (م)

او ضد شوری تاریخ لیکنی ۱۱۰ د چینولیا افراطی محصولاتو مطالعه کله کله دنونسمې پیری دخالص حقیقتی تاریخ د غیر واقعی پناه گاه د پاره مینه او تعلق خلق کړی .
 نو مونز د شلمې پیری په مینځ کې د حقایقو په مقابل کې دمورخ وجیهه څنگه تعریف کړو؟ گمان کوم چې ما په دې وروستیو کالو نو کې کافی وخت تیر کړی دی ، چې سندونه وپلتم ، او خپل تاریخی حکایت په موزونو ماخذ ښودل شویو حقایقو وښیم ، او په دې ډول له دې تومت څخه خلاص شم چې گواکې ماله حقایقو او سندونو سره په سطحی اوسرسري ډول معامله کړی ده . دمورخ دا وظیفه چې حقایقو ته احترام وکړی په دغې وجیبه سره نه ترسره کیزی چې باید دی ملتفت وی چې دده حقایق سم او درست وی .

دی باید ښه پلته وکړی ترڅو ټول معلوم ، او د معلومیدلو وړ حقایق دننه په تصویر کې راوړي ، کوم چې په یوه یا بل مفهوم سره دده تر مطالعې لاندې موضوع او مجوز تعبیر پوری ارتباط لري .

که دی په دې هڅه کې وی چې دویکتور یاد عصر انگلیس یو اخلاقی ، او عقلی موجود وښی ، باید هغه پښه چې په ستالی برج ویکس کې په ۱۸۵۰ کې شوې وه له یاده ونه باسي . خودا په خپل وار کې ددی معنی نه لري ، چې دی کولی شي له تعبیر او توجیه څخه چه د تاریخ د ژوند وینه ده ، با لکل منصرف شی . غیر وار دینې غیرا کا دمیک دوستان یادنورو اکادمیکې د سپلینونو دوستان کله کله ما پوښتي چه مورخ کله چې تاریخ لیکي خپل کار څنگه او په څه ډول کوي . داسې ښکاري چې د تاریخ لیکلو دیره رواجی فرضیه دا وی چې مورخ خپل کار په دوو بیلو بیلو مرحلو یا دورونو ویشی . لومړی ، دی په یوې اوزدې ابتدایي دورې کې منابع لولي ، او دیاد داشت کتا بونه په حقایقو کوي . وروسته بیا خپل منابع ایسته اچوي . لیکنی او یاد داشتونه اخلي ، او خپل کتاب له سره تراخره لیکي . دا تصویر

زما په فکر غیر مقنع او غیر منطقی دی . زه پخپله همداچې یو څو ټټه منابع ولولم ، په دې هڅه کې شم چې باید ایکل شروع کړم . شروع به اړو وروله اول نه نه وي خوله یوه ځای او یاله هر ځای نه به وي .

نولو ستل اولیکل دواړه په عین وخت کې په مخ ځي . اوچې زما لوستل مخ په وړاندې ځي ، لیکنه مي یا کميزي ، یا اضافه کيزي ، یا خپل شکل بدلوي ، او یا باطله کيزي . لوستل په لیکلوسره هدایت کيزي ، اداره کيزي ، او نتیجه پیدا کوي . څومره چې زه ډیر لیکم ، هغو مره په دې ډیر پوهیزم چې څه شی په کار دی ، او هر هغه څه چې مومم په اهمیت او اعتبار یې تر پخوا لاس ته پوهیزم .

ځینې مورخان ممکن دغه اومرنی لیکنه په خپل ذهن کې ، بې د کاغذ قلم ، او تاپ را پتر له استعمال څخه و کړي . لکه چې ځینې خلق په ذهن کې سطرانچ کوی بې له دې چې تختې یا گوتونو ته مراجعه و کړي . دا یو استعداد دی چې رخه مې پرې کيزي ، خو سیالی ورسره کولی نه شم . خوزه قانع یم چې د هر مورخ د پاره چې ددغه نامه لیاقت اړي ، دواړه عملیې چې اقتصاد پوهان یې «دخول» او «خرڅ» بولي ، په عین وخت کې په مخ ځي ، او په واقع کې دواړه د یوې عملیې دوه برخې دي . که ته زیار و باسې چې هغه سره بیل کړې ، یا بوتربل دمخه و گڼې ، له دغو دوو بدعتونو څخه به مویو کړی وي . یابه د بیاتی - او - سرینس تاریخ و لیکې چې اهمیت او مفهوم به نه لري . یابه پرو پا گند یا تاریخی داستان لیکې ، او دماضې حقایق به یوازې ددې د پاره په کار وې چې داسې لیکنه پرې و کړې ، چې هغه به هیش تاریخ نه وي . د تاریخ له حقایقوسره دمورخ د مناسباتو په باب زموږ دا کتنه مونږ ظاهر ا دسولا او کارو بلس ۱۱۱ تر مینځ د بحري حساس سفر له خطر ناک حال سره مخامخ کوي ، یعنی

۱۱۱ - Charybdis, Scylla . د هومر په دولسمې او دیسې کې دهغه شپږ - سری مځاور نوم دی ، چې هم په گرداب او هم په غټه تیزه کې اوسی . څنگه چې گرداب ، او غټه تیزه د میسینا (messina) په تنگی کې سره مخامخ واقع دی ، یو څوک نه شی کولی له هغه مخایه تیر شي ، بې له دې چې د یوه له خوا گیر نه شی . سولا او کارو بلس په اوس وخت کې د دوو خطر ناکو ، یا د شیطان او ژور سین ، د تر مینځ په معنی سره استعمالیږي . (م)

د هغود دوخطر نا کو تاریخی نظریو په اورمو بیایی چې لومړی یې د حقایقو په افاقی تدوین، او په تعبیر باندې د حقیقت په غیر مقید او لیت قایل دی، او بل یې تاریخ د مورخ د ذهن عندي محصول بولي، داسې چې مورخ د تاریخ حقایق تثبیت کوی، او د تعبیر د عملیې په وسیلې سره، په هغو حاکمیت کوی. په بل عبارت د تاریخ دهغو نظریو په لورمو بیایی چې د یوې د ثقل مرکز په ماضي، او دهغې بلې په اوس کې دی. خو دا دواړه نظریې غیر منطقی او نه مدافعه کیدونکې دي. خوز مونز حال، تر هغه چې ښکاري، لږ خطرناک دی. مونز په د حقیقت او تعبیر همدغه دوه گون توب وروسته په نورو شکلونو- خاص او عمومی، عملي او نظری، افاقی او عندي کې وگورو. د مورخ مشکل او حساس حال دانسان د ماهیت انعکاس دی. انسان نه په خپل محیط کې په ټوله معنی د خپل دی، او نه په کلي ډول دهغه د شرایطو تابع دی. له بلې خوا دی هیڅکله له خپل محیط څخه نه په کلي ډول ازاد دی، او نه یې بې شرط او قیده با داردی. له محیط سره دانسان مناسبت، له موضوع سره د مورخ د مناسبت په شان دی. مورخ نه دخپلو حقایقو لاس په نام غلام، او نه دهغو ظالم با داردی. د مورخ او دهغه د حقایقو ترمینځ مناسبات په مساوات اوروغې او مصالحت بنا دي. څنگه چې هر کار کوونکی مورخ پوهیزي چې که دی د لیکلو او سوچ وهلو په وخت کې د تفکر دپاره توقف وکړی، نو دی په حقیقت کې په دغسې مداومې عملیې کې بوخت او د خپل دی چې حقایق دخپل تعبیر، او خپل تعبیر دخپلو حقایقو په قالب کې اچوي. دا ممکنه نه ده چې یو دې په بل مقدم وگڼل شي.

مورخ د حقایقو له موقتي انتخاب او ددغه انتخاب په رڼا کې له یوه موقتي تعبیر څخه پیل کوي، او دا کار په خپله، او دنورو په وسیله او مرسته کوي. او څنگه چې دی کار کوی، او په مخ حسي تعبیر او د حقایقو ترتیب او انتخاب دواړه یوازې تغیر کوی، چې ممکن یوڅه یې غیر شعوری وی، او دا تعبیر دیو یابل په متقابل عمل سره کوي. دغه دوه اړخیزه عمل بیاد ماضي او اوس ترمینځ دوه اړخیز توب راولی، ځکه چې مورخ د اوس جزدی او حقایق په ماضي پورې اړه لري. مورخ او د تاریخ

حقایق دیوه بل د پاره ضروری دي . مورخ له خپلو حقایقونه په پرته بې رېښې او باطل دی او حقایق بې له مورخ نه مړه او بې مفهومه دي . نو د تاریخ څه ته وایي؟ د سوال په مقابل کې زما لومړی ځواب دادی چې تاریخ د ورځ او دهغه د حقایقو تر مینځ د دوه اړخیزه تاثیر یوه دوامداره عملیه ، او د اوس او ماضی تر مینځ یوه نه تما میدونکې مکالمه ده .

جامعه او فرد

دا پوښتنه چې جامعه او مری ده که فرد، دچرکې او هکې دپوښتنې په شان ده. که تاسې دغې پوښتنې ته په منطقي یا تاریخي نظرو گورئ، تاسې نه شی کولی چې دهغې په باب یو قسم یا بل قسم حکم وکړئ، بې له دې چې هغه حکم دهغه په ضد، او یا مساویاً په یوه اړخیز حکم سره سم او صحیح نه شی. جامعه او فرد سره نه بیلیدو نکي دی. یو وبل ته ضروری او مکمل دی. ضدونه نه دی. ددون ۱ په مشهورو کلاما توره: «هیڅ انسان کاملاً په خپل ذات کې یو تا بونه دی. هر انسان دبراعظم یوه توتو ته ده، داویسې یوه برخه» ۲ دادتحقیقت یو مظهر دی. له پلې خوا د. جی. اس. مل ۳ کلاسیکي فردپرست وینارا واخلى: «انسانان کله چې یوځای کړل شی، په یوه بل قسم جوهر نه بدلېزی. ۴ البته نه. خو خطا په دې کې ده چې داسې گڼله کیزی، چې گواکې یو وخت موجودو ویا پخوا له دې چې «یوځای کړل شی» یو راز جوهر یې لاره. همداچې هونزو وزیر بدل شولو چارپیره نری په هونزو عملیه جاری کوی او له محض بی او جیکي واحدونو څخه مو په اجتماعي واحدونو او وی. هر انسان په تاریخي او یا له تاریخه نه دمخه مر حاجې کې زبزیدلی دی او له خپلې ابتدایی مرحلې څخه دهغې جامعې له خوا یې شکل اختیار کړی دی.

۱- John Donne (۱۵۷۳-۱۶۳۱) انگلیس شاعر. (م)

۲- دظاهر شویو مواقعو په باب فداکاری، لمبر ۱۷.

۳- John Stuart mill (۱۷۷۳-۱۸۰۶) انگلیس فیلسوف او اقتصاد پوه (م)

۴- جی. اس. میل، دمنطق سیستم، ۷۱۱، ۱

هغه ژبه په کومې چې دی گریزی، فردی میراث نه دی، بلکه له هغې د لې څخه چې دی په کې ژوند کوی، یو اجتماعي اکتساب دی.

ژبه او چاپیریال دواړه دهغه د سنجې او فکر په تا کلو کې مرسته کوی. لومړنی نظریات یې له نورو څخه اخیستل کیزی. لکه چې دیر بڼه ویل شوی دی، فرد به له جامعي نه غیر نه ژبه واری، نه فکر. درابن سن کرو سو ۵ دخیالی افسانې همیشگی سحر دهغه زیار له بر کته دی چې یو فرد له جامعي نه مستقل په خیال کې نیول شوی دی. خوداز یار نه تر سره کیزی. رابن سن کوم مجرد فرد نه دی. دی د یارک د سیمې یو انگلیس دی له خانه سره خپل انجیل وړی، او خپل قبایوې خدای لمانځی. افسانه زر هغه ته دهغه نارینه فرای دې ۶ ورا عطا کوی، او په دې ډول دیوې نوې جامعي جوړیدل شروع کیزی. موضوع ته مربوطه باه افسانه د داستایوفسکی ۷ په (شیطان) نومی داستان کې د کیر و اوف ۸ ده. دی د دې دپاره چې خپله پوره آزادی وپنځی، ځان وژنی. انتحار هغه یوازنی پوره آزاد عمل دی، چې دیوې فرد دپاره میسردی. هر بل عمل هر راز چې وی په جامعي کې د درد غر یو ب حتمی کوی ۹.

انسان پیژندونکی عموماً وایی چې ابتدائی انسان نظر مدنی انسان ته لږ فردی دی او جامعي تر زیاتې اندازې دویته شکل او صورت بڼلی دی. په دغه حکم کې د حقیقت یو عنصر شته دی. بسپطې جامعي تر پیچلو جامعو زیاتې په یوه شکل وی، په دې مفهوم چې بسپطې جامعي نظر پیچلو او پر مختلفو جامعو نه

۵- Robinsion Crusoe

۶- Man Friday. فرای دی اصلا دیوی رب النوع نوم دی (م)

۷- Feodor F. Dostoyevsky (۱۸۲۱-۱۸۸۱) روسی ناول لیکونکی (م)

۸- Kirolov

۹- دور کهایم دانتحار په باب په خپلې مشهورې مقالې کې د (anomie) کله وضع کړی ده. مطلب یې دهغه فرد حالت ښوول دی چې له خپلې جامعي څخه گوښه شوی. دا هغه حالت دی چې د جذباتي اختلال او انتحار دپاره مساعدوی، خود ور کهایم دا، «بڼدا» چې انتحار په هیڅ وجه د جامعي له حالا تو څخه بهر او مستقل نه وی.

د فردی مهارتونو او مشغولیتونو د پاره لږ چانس او محدود تنوع ورکوي. په دغه مفهوم سره د افرادو د پاره زیاتیدونکی تشخیص یا فردی کیدل د عصری پرمختللي جامعي یو ضروری محصول دی، اوله سره تر آخره یې په تو او فعالیتونو کې جریان لري. خو دا به یوه جدې اشتباه وی چې که د فردی کیدلو د دغې عملیې او د جامعي د التصاق او زیاتیدونکی قوت تر مینځ تضاد و منل شي. د جامعي او فردا ن کشف لاس په لاس په مخ ځي، او یو په بل اثر کوي.

په حقیقت کې، زموږ په فکر، پیچلي یا په مختللي جامعه هغه جامعه ده چې هلته په یوه بل باندې د افرادو تکیه او ارتباط په مختللي او پیچلي شکلو نه غوره کړی وی. دا به خطرناک وی که وگڼل شي چې د عصری ملی جامعي قوت نظر ابتدايي قبیلوي جماعت ته کم دی چې د فردی غږ یو سنجیې او فکر ته شکل او صورت ورکړی، او د هغوی تر مینځ د مطابقت او هم شکل کیدلو یوه معینه درجه وټاکي. د بیالوجیکي اختلافاتو په اساس د ملی خصوصیت زړه مفکوره ډیر دمخه تردې له اعتبار نه لویدلې ده. خو د ملی خصوصیت له اختلاف نه چې د یوې جامعي د مختلفي ملی سا بقی، او معارف څخه پیدا کیزی، انکار نه شي کیدلی.

هغه تیرایستونکی واحد چې د «بشری طبیعت» په نامه یاد شوی دی له یوه ملک نه و بل ملک ته، اوله یوې پیري نه و بلې ته توپیر لري. او او س مسئله ده چې دا فرق یوه تاریخي حادثه ونه گڼله شي، (کومه چې مسلطو اجتماعي شرایطو، او عادتونو یې شکل ورتاکلی دی. د مثال په ډول د امریکایانو، روسانو، او هنديانو تر مینځ هم ډیر توپیرونه شته دي، خو ځینې اختلافونه، یا ممکن د هغو ډیر مهم اختلافونه د افرادو تر مینځ د اجتماعي مناسباتو په مقابل کې د مختلفو سلوکونو شکل نیسي. په بل عبارت دغه اختلافونه د هغې طریقې په مقابل کې شکل نیسي، د کومې په اساس چې باید جامعه جوړه شي ترڅو چې د امریکایي، روسی، او هندي جامعي تر مینځ دا اختلافاتو مطالعه د فردی روسانو، امریکایانو، او هنديانو تر مینځ دا اختلافاتو د مطالعې د پاره یوه ډیره ښه وسیله او طریقه وگرزي. متمدن انسان هم د ابتدايي انسان په شان د جامعي له خوا

هغومره په موثر ډول شکل و صورت غوره کوی، لکه څومره چې جامعه دهغه له خوا شکل و صورت غوره کوی. ته نه شی کولی چې له چرگی نه نوری هگی ولرلی شی، څومره چې ته چرگه بسی له هگی نه لرلی نه شی.

لازمه ده چې په دغو ښوواصحو حقیقتونو دومره بحث شوی وای. بحث ددې دپاره اوزدشو چې دغه حقیقتونه د تاریخ په هغې استثنایې او فوق العاده دورې کې زمونږ له سترگو نه پټ شوی دی، له کومې څخه چې لویدیځه نړی همدا اوس سر راباسی. د فردیت د لمانځلو ائین ۱۰ د معاصرو تاریخي افسانو خورا قوی افسانه ده. د برک خاردت دهغه آشنایان له مخې چې (په ایټالېې کې د مدنیت رنسانس) نومې کتاب کې یې ذکر کړی دی او دوهمه برخه یې د «فرد انکشاف» په نامه عنوان شوی دی د فرد لمانځلو ائین له رنسانس سره شروع شوی دی یعنې هغه وخت چې انسان چې تر هغو پورې یې (دیوه نژاد، خلکو، گوند، کورنۍ، او صنف دغړۍ په حیث آگاهی لرله) بالاخره «دیوه روحی فرد خاوند شو، او ځان یې همدغسې وپېژند». وروسته دغه ائین د سرمایه داری د اصل، او پروتستانیټ له ظهور او د صنعتی انقلاب له شروع، او د لېسه فر له نظر یا تو سره مربوط شو. د انسان او مدنی افرادو حقوق چې د فرا نسې انقلاب اعلام کړل، د فرد حقوق وو. د فردی لمانځلو اصل د نونسې پیری دسترې فلسفې یعنې د گتې د اصل ۱۱ بنسټ و.

د مورلي ۱۲ مقالې (د روحی په باب) چې دوکتوریاد عصر د لبرالزم یو مشخص سند دی، د فردیت اصل، او د گتې اصل یې د «انسان د سعادت او رفا مذهب» و باله. «کرښته فردیت» د بشری ترقی کلی لوی اصل و. ممکن دابه دیوې خاصې تاریخي دورې د ایټالیو جی ۱۳ پوره سم او درست تحلیل وی. خو هغه څه چې زه یې غواړم

۱۰ - The cult of individualism

۱۱ - Utilitarianism

۱۲ - John Morley (۱۸۳۸-۱۹۲۳) انگلیس لیکوال او سیاسی (م)

۱۳ - Ideology. د افکارو او نظریاتو مجبوعه او هیئت. (م)

واضح کړم دادی چې زیاتېدونکې فردی کېدل چې د معاصرې نړۍ له ظهور سره ملګری و، د مدنیت په دمختللو یوه طبیعي عملیه وه. اجتماعي انقلاب نوې اجتماعي ډلې د قوت ډګرو نوته هسکې کړلې. دغه انقلاب د تل په شان د افرادو په وسیله او د فردی انکشاف په لور دنویو واقعو په میندلو او تقدیمو لوسره کار وکړ. اوڅنگه چې د سرمایه داری د اصل په لومړنیو پوړونو کې د تولید او ویش واحدونه په زیاتې اندازې د واحدو افرادو په لاس کې وو، په اجتماعي نظم کې دنوی اجتماعي نظم ایدیا لوجی په فردی ابتکار ډیره زوره واچوله. خو دا ټوله عملیه یوه اجتماعي عملیه وه چې په تاریخي انکشاف کې یې یوه خاصه مرحله شوه. د امرحله د جامعي په مقابل کې د افرادو په قیام یا له اجتماعي قیدونو څخه د فرد په ازادۍ تعبیر کېدلی شي.

ډیر علامت ښيي چې حتی په لويديځې نړۍ کې چې د دغه انکشاف او ایدیا لوجی مرکز و، د تاریخ دغه مرحله پای ته رسېدلې ده. لازمه نه ده چې دلته په هغه څه چې د تودې په ډمو کراسۍ یاده شوی ده، ډیر ټینګار وکړم. داسې هم لازمه نه بولم چې په دې زیات بحث وکړم چې دا اقتصادي تولید او تنظيم قویاً اجتماعي شکلونو د قویاً فردی شکلونو ځای په تدریجي ډول سره نیولی دی. هغه ایدیا لوجی چې دغې اوږدې او شمیرې دورې زیزولې ده، تر اوسه هم په لويديځې اروپا، او انګریزي ویونکو هېوادو کې یو مسلط او غالب قوت دی. کله چې مونږ د ازادۍ او مساوات یاد فردی ازادۍ او اجتماعي مساوات تر منځ خړپړ تیاوې په مجرد اصطلاحاتو یادوو، ممکن مونږ داله یاده وباسو چې مجرد افکار په خپل مینځ کې سره جنګ نه کوي. د ادهم دغسې فردونو، او جامعي تر مینځ جګړې نه دي، بلکه د جامعي د افرادو او ډلو تر مینځ جګړې دي، داسې چې هر ه ډله زیار باسی چه هغسې اجتماعي سیاستونه په مخ بوځي چې په ګټه یې وي، او هغسې اجتماعي سیاستونه شند کړي چې په تاوان یې وي. د فردیت اصل په دغه مفهوم سره چې نور نو یو ستر اجتماعي نهضت نه بلکه د فرد او جامعي تر منځ یو دروغی تضاد دی، نن ورځ د ذی علاقه ډلې شعارګر زیدلی دی او دخپل متنازع فیه خصوصیت له امله، دهغه څه د پوهېدلو د پاره چې په نړۍ کې واقع

کبزی، مانع شوی دی. زه دهغه انحراف په ضد چې فرد یوه وسیله بولی، او جامعه یادولت هدف گڼی، د فرد لمانځلو د اصل په ضد د ویلو هیڅ شی نه لرم. خو مونږ به د ماضی یاداوس په باب حقیقی پوهې ته ونه رسبیز و چې که د فرد په هغسې مجرد مفهوم سره چې له جامعې نه بهر گڼل کبزی، عمل وکړو.

دغه بحث نو اوس ما دخپل گریز تهکی ته راوولی. د تاریخ د سلیم عقل نظر هغه یو داسی څه گڼی چې د افرادو په باب د افرادوله خوا لیکل شوی وی. په دې کې څه شک نشته چې دغه فکر د نونسمې پېړۍ لبرالی مورخانو اخیستی او رواج کړی وو. او په اصل کې نا درست نه دی. هغه اوس له حده ډیر ساده شوی دی، او غیر مکفی شمېرل کبزی او بنایې مونږ هغه ته ښه څیر شو. د مورخ پوهه دهغه خاص فردی ملکیت نه دی. بلکه د ډیرو نسلونو او ډیرو مختلفو ملکونو انسانانو دهغې په ټولولو کې برخه لرلې ده. هغه انسانان چې مورخ دهغو کړنې مطالعه کوی، گوښه شوی او مجرد افراد نه وو چې په خلا کې یې عمل کاوه. دوی دیوی تېرې جامعې په قرینې کې او دهغې په خوځیدلو سره عمل کاوه. ما په یوه پخوانی لیکچر کې تاریخ دیوی دوه اړخیزې عملیې په حیث او په اوس کې د مورخ، او په ماضی کې د ماضی د حقایقو تر مینځ یوه مکالمه بللې وه. اوس غواړم د معادې په دواړو خواوو کې د فردی او اجتماعي عناصرو په نسبی وزن وگرېزم. مورخان څومره شخصی افراد، او څومره د جامعې او عصر محصول دی؟ د شخصی افرادو په باب حقایق څومره تاریخي او څومره اجتماعي دی؟ مورخ یو فردی انسان دی. د نورو افرادو په حیث دی هم یوه اجتماعي حادثه ده. هم دهغې جامعې چې دی ورپورې اړه لری محصول دی، او هم دهغې شعوری او غیر شعوری ویاند او نطق دی.

دی په همدغه حیث سره د تاریخ ماضی حقایقو ته وړاندې کبزی، او مطالعه کوی یې. کله کله مونږ د تاریخ سیرته یوه «خوځېدونکې اجتماع» وایو. دا مستعار نوم ښه موزون او په ځای دی، په دې شرط چې مورخ په دې فکر نه شی چې دی د گریز په څېرله یوه گوسپنی کمره څخه د منظری ننډاره کوی او یسا د یوه

د یر مهم شخص په شان له لېرې څخه سلام اخلي. دی داسې یو هم نه شی کیدلی. مورخ هم بس دیو بل فرد په حیث د اجتماع په یوې برخې کې یون کوی. او چې اجتماع کزه وزه درومی، کله ښی خوا کزه شی، کله کیښې خوا ته، او کله کله لاپه شا لویزی، د اجتماع د بېلو بېلو برخو نسبي موقفونه هم تل تغیر کوی. دغه حر کتونه ممکن دغسې مفهوم ولری چې مثلاً وویل شی مونزه خپلو غور نیکونو څخه نن ورځ منځنیو پېر یو ته د یر نژدې یو، یاد چې د قیصر عصره مونزه د دانه ۱۴ تر عصره نژدی دی. څنگه چې اجتماع په مخ درومی او ورسره ورسره مورخ حر کت کوی، نوی روزاونه او د لید کونجونه پر له پسې را ښکاره کیزی. مورخ د تاریخ یو جز دی. د اجتماع هغه برخه چې دی په کې ځان مومی، د ماضی په باب دده د بصیرت زاویه تاکی.

د ښکاره حقیقت دهغه عصر په باب هم پوره صدق کوی، چې مورخ یې مطالعه کوی، او دده د خپل عصره څخه لېرې دی. څه وخت چې ماد لرغونی یونان تاریخ لوسته په دغه مضمون کې کلاسیکی کتابونه د گروټ ۱۵ (د یونان تاریخ) اود مومزس ۱۶ دروم تاریخ وو. دا کتابونه ممکن تر اوسه هم د کلاسیکی اثارو حیثیت ولری. گروټ یو منور انقلابی بانک لرونکی و چې د ۱۸۴۰ په لسو کالونو کې یې لیکنې وکړې. ده په خپلو اثارو کې د اتن د دمو کراسی په مطلوب او ایدل یالی تصویر کې چېرته چې پریکلس ۱۷ د بنتهامی مصلح ۱۸ په حیث ښکاره کېده او اتن په لږ وخت کې دامپراتوری خاوند شو، د بر تانیې دمخ په ظهور، او په سیاسی لحاظ د مرقی متوسطې طبقې هیلي او اسرې ځایولې. دابه خیالی نه وی چې وویل شی په اتن کې د غلامی،

۱۴- A. Dante (۱۲۶۵-۱۳۲۱) ایټالوی شاعر. (م)

۱۵- George Grote (۱۷۹۴-۱۸۷۱) انگیس مورخ. (م)

۱۶- Theodor Mommsen (۱۸۱۷-۱۹۱۳) جرمنی مورخ. (م)

۱۷- Pericles (۴۹۵-۴۲۹ ق. م.) د اتن سیاستمدار. (م)

۱۸- J. Bentham Benthamite Reformer (۱۷۴۸-۱۸۳۳) انگیسی فیلسوف او حقوق

پوهو. دده مشهور اصل «دیره گسته د ډیر شمیر دپاره» په نولسمې پیړۍ کې قوی انعکاس وموند. (م)

د مسئلې زه ذکر کول ، دگروت د دلی ناکامی نښه په کومې پورې چې دی منسوب و او ویی نه شو کولی چې دنوی انگلیسی فابریکود کارگرو د دلی مسایل حل کړی . موم سن یو جرمنی لبرال و چې د جرمنی د ۹-۱۸۴۸ انقلاباتو گډوډی . او ناکامیو سرگیچ کړی و . دده لیکنې د ۱۸۵۰ څخه د ۱۸۶۰ په اوسو کالونو کې یعنی په هغه وخت کې چې وشولې چې د ملی سیاست ۱۹ مفهوم او نوم پکې ظاهر شوی و . موم سن دیو ه قوی شخص دتلو په فکر شو چې هغه وراڼې و بجاړې سمې کړې کومې چې جرمنیانو ته دسیاسی هیلو د نه ترسره کېدلوله ناکامی څخه پیدا شوې وی . موم نزه دده د تاریخ په حقیقی ارزښت پوه نه شو ترڅو چې په دې پوه شو چې دیو ه قوی شخص دپاره دده د قیصر تصویر کښل دده دهغې هیلې محصول دی چې جرمنی له تباهی څخه خلاص کړی . دهمدغه فکر په اساس و چې مقنن - سیاس سیسر و ۲۰ چې دغورو - بکس او بنوئیدونکی مسامحه کوونکی گڼل شوی دی ، په فرانکفورت کې دپالی کرشي ۲۱ له بحثونو څخه نیغ په وتلو کې ښودلی شوی دی . په واقع کې . ز ما په فکر به دابې معنی و نه برېښي چې که څوک و وایی دگروت دیونان تاریخ به نن ورځ د ۱۸۴۰ نه تر ۱۸۵۰ پورې دانگلیسی رادیکالی فلسفې په باب هغو مه زه ښکاره کړی لکه چې د ق . م . پنځمې پېری دیونان دده و کراسی په باب به یې و وایی . داسی هم هر هغه څوک که غواړی په دې پوه شي چې ۱۸۴۸ کال په جرمنی امپیرالانوڅه و کرل دموم سن دروم تاریخ دی د درسي کتابونو په حیث استعمال کړی . دا کار به دسترو تاریخی اثار و په حیث ددغو کتابونو حیثیت کم نه کړي . زه دهغه معمول په باب چې پرې ۲۲ په خپلو افتتاحی لیکچرونو کې رواج کړي دی ، صبر او حوصله نه ارم چې

۱۹ - Realpolitik هغه سیاست ته راجع کیږی چې دهغه له مخې دیو د ملت مادی سترتوب او کامیابی په نورو ملتونو مقدمې گڼلې کیږی . (م)

۲۰ - Marcus J. Cicero (۱۰۶-۴۳ ق . م) دروم مبلغ . سیاس او لیکوال . (م)

۲۱ - Paulikirche و هغو مباحثو ته اشاره ده چې په ۱۸۴۸ کې دفرانکفورت دپار په دغه سالون کې دمخنیو طبقو ته منسوبوروشنفکرانو له خوا دجرمنی دبیامتحدو کولو او مشروطه کولو دپاره وشوی . او ناکامی شوی . (م)

وايې دمومس ن لوی والی دهغه دروم تاریخ په وجه نه دی ، بلکه دهغه دنورولیکنو اودروم داساسی قانون داثربه وجه دی. په دغه حکم سره تاریخ دتالیف اوتدوین سطحې ته کوزول دی . سترتاریخ هغه وخت لیکل کیزی چې دماضی په باب دمورخ دید اوخیال د حاضر ومشلو په بصیرتونوسره روڼ شي . دیس کله حیرانی په دې کې ښودله شوې ده چې مومس ن ونه شو کولی خپل تاریخ دجمهوریت له رنګیدونه اخوا بوخي . ده هم وخت لاره ، هم موقع ، اوهم علم . خو کله چې مومس ن خپل تاریخ لیکه په جرمنی کې لاکوم قوي شخص هسک شوی نه و . څه وخت چې یوقوی شخص داخیار خاوند شو ، هغه مسایل چې پېښ شوی وو ، لاقیتمی شوی نه وو . هیڅ څیز مومس ن ونه شو تخنولی چې خپله مسئله بیرته دروم په صحنی کې طرح کړي ، اودا مپراتوری تاریخ نا لیکلی پاتی شو .

دابه مشکله نه وي چې ددغې حادثې مثالونه په عصری مورخانو کې وښودل شي . په وروستی ایکچر کې مې دجې . ایم . تریولین ، دانگلستان دملکی این په عصر کې دوگک ۲۲ دغننی دیادگار په حیث په کوهې کې چی دی روزل شوی دی ولمانځه . اوس به دهغه چاپه مهم اودرانده اثریوڅه ووايم چې مؤلف یې زمونږ دزیاتروله خوا دبرتانیې دیرستر مورخ گنیل کیزی کوم چې له لومړنی جهانی جنگ نه وروسته دبرتانیې په علمی دگر کې راهسک شوی دی . سرلوی تامییر ۲۳ یورښتنی محافظه کارونه یوسوچه انگلیس محافظه کار چې که ښه وگړول شی په سلو کې پنځه او یایې لبرال وځي . دی داسې محافظه کارو چې مونږ په څه باندي سلو کالو کې دبرتانیې په مورخانو کې لیدلی نه دی . دبرتانیایي مورخ دپاره دتیرې پیرې د نیمايي او ۱۹۱۴ ترمنځ کالونو کې کله کله دا ممکنه ده چې دتاریخی تحول درک و کسری ، مگر دهغه

۲۲ — Whig دانگلستان دهغه سیاسی گوند غړی چې (۱۶۸۸ له انقلاب نه وروسته یې مقصد داوچې دسلطنت اختیار دپارلمان او نورو لورو طبقاتو تابع کړی. په نولسمې پېړۍ کې ویگان په لبرالانو یادشول او دوهم قوی گوندو مگر اوس دکارگرو ، او محافظه کارو له گوندنه وروسته دریم گوندی . (م)

تحول درکټ چې دښه والی دپاره و، د ۱۹۲۰ په وروسته لسو کالونو کې مونږ په یوې داسې دورې کې ننوتلو په کومی کې چې د اینده په باب تحول له ویرې سره تړلی و کیدای شوی چې دغه تحول دبدوالی په لور تعبیر شی۔ یعنی دمحافظه کارۍ دتفکر ددور بیاژوندی کیدل . دنامیر محافظه کارۍ، داکتن لبرالزم غوندې، قوت او عمق دواړه له دې څخه واخیست چې ریښې یې داروپا په سابقې کې وې. ۲۴ نامیردفشر ۲۵ اوتاین بې ۲۶ په خلاف د نونسمې پیړۍ په لبرالزم کې ریښې نه لرلې اوله هغه سره به یې دتعلق خیال نه ساته . وروسته له هغه چې په لومړۍ جهانی جنگ ، او ناکامې سواې کې د لبرالزم مفلسی ښکاره شوله ، عکس العمل په دوو بڼو ښکاره کیدلی شو : سوشلزم یا محافظه کارۍ . نامیردمحافظه کار مؤرخ په حیث راهسک شو . ده په دوو غوره شویو ساحو کې پخه مطالعه وکړله او ددواړو انتخاب مهم و . دانگلیس په تاریخ کې یې وروستی پیړۍ ته رجوع وکړله په کومی کې چې حاکمه طبقې وکړای شوه په یوې منظمې او عمده ساکنې او ولارې جامعې کې دقوت او موقف په عقلی لټون کې بوخته شی . یوچانامیر په دې تومتی کې روح یې له تاریخ څخه بیل کړی دی . ۲۷ ممکن دادومره چندان ښه افاده نه وی مگردمندقد مقصد چې غواړی په هغی کې یې ښکاره کړی ، واضح لیدل کیزی . ددریم جارج ۲۸ دجلوس په وخت کې سیاست لاهم دشدت او تعصب اودترقی

۲۴۔ ممکن دادتبصری ورتکی وی چې ددواړو جنگونو ترمینځ یوازنی برتانیایی محافظه کار لیکوال یعنی نیاغلی تې . اس . ایلېت T. S. Eliot هم دغیر برتانیایی سابقې ریښې لرلې . له ۱۹۱۴ څخه رومبې په سترې برتانیای کې داسی څرک نهو چې د لبرالزم له عنعنې او نفوذ څخه پراړ وکړی .

۲۵۔ Fisher انگلیس مورخ (م)

۲۶۔ Arnold Toynbee انگلیس معاصر مورخ . (م)

۲۷۔ ۱۹۵۳ د اگست په اتمه د تایمز دورنځپانې په ادبې متمدن کې یوه مقاله په مستعرا نامه سره وایی «داروین په دی تومتی شوی وو ، چې له کایاتو څخه یې روح بیل کړی دی اوسراوسې (نامیر) له یوه نه زیات په ډیرو مفهومانو سره دسیاسی تاریخ داروین و .»

۲۸۔ George III (۱۷۳۸-۱۸۲۰) دانگلستان پاچا . (م)

په باب د کلکې عقیدې له شدت څخه مامون و، کوم چې د فرانسې له انقلاب سره په جهان باندې رامت شول او دلبرالزم په کامیابې پیرې کې ننوتل. نه نظریات نه انقلاب، او نه لبرالزم: نامیردداسې عصر یوز بده تصویر وایست چې له دغو خطراتو څخه لا مامون و، که څه هم دغه مصونیت ډیرونه پائید.

د نامیرددو هم انتخاب موضوع هم په همغې اندازې اهمیت لرله. نامیرله انگلیسی فرانسوی، اورو سی سترو انقلاباتو څخه پښه واړوله، او په هغویې کومه مهمه لیکنه ونه کړله. داروپاد ۱۸۴۸ انقلاب موضوع یې غوره کړله. اود هغه یې ژوره مطالعه وکړله. دا هغه انقلاب و چې ناکام شو. دلبرالزم دراهسکیدونکی امیددپاره په ټولې اروپا کې مانع شو. د مسلحو ټواوو په مقابل کې یې دافکار و اود عسکرو په مقابل کې یې ددو کراتیاو پوچوالی وښود. د سیاست په جدي ساحې کې د نظر یو رسوخ پوچ او خطرناک و بلل شول. نامیرله هغونه اخلاقی نتیجه واخیسته اود ناکامی توهین نه دك نوم یې پرې کښینود: (دروشنفکرانو انقلاب). زموږ نتیجه هم یوازې داستنتاج دپاره کومه موضوع نه ده، ځکه که څه هم، نامیرد تاریخ د فلسفې په باب کومه منظمه لیکنه کړې نه ده، په یوې مقالې کې چې یو څو کاله رومبی خپره شوه په دغه باب یې خپله نظریه په خپل معمولی وضاحت او قطعیت سره ښکاره کړې ده. دی وایي «نوڅومره چې یوانسان دخپل ذهن ازاده لو به په خپل سیاسی دوکتورین اوجدم سره لږه محدوده کوی، دده دتفکر دپاره به هغو مره ښه وی.» وروسته دی هغه تومت یادوی چې وایي ده له تاریخ څخه ذهن بیل کړی دی. تومت نه ردوی، اولیکي: «ځینې سیاسی فیلسوفان له «سترې شوې ارامی» څخه او په اوس وخت کې په دغه ملک کې د عمومی سیاستو په باب دمشاجرې له غیاب څخه گسیله اری. په داسی حال کې چې پروگرامونه او هدفونه ددوارو گوندونوله خوا هیرشوی دی دمشخصو مسایلو دپاره عملی فیصلی لټولې کیزی. مگر ماته دغه روش د ملی پاخه توب یو ه لیا لویه درجه ښکار یزی، هبله کوم چې دغه روش به بې لیه دې چې

دسیاسی فلسفو په اثارو نارام شی ، ترزیاتې مودې دوام وکړی « ۲۹ زه نه غواړم اوس له دغه نظر سره په دعوه کولو پیل وکړم . دا کار به په یوه وروستی لیکچر کې وکړم . اوس مې مقصد دادی چې دوه مهم حقیقتونه شرح کړم . لومړی دا چې تاسې نه شی کولی تر هغو د یوه مؤرخ په اثر پوه شی او یایې قدر وکړئ ترڅو په هغه نظریات کې پوه نه شی د کوم له مخې چې ده خپل اثر تعقیب کړی دی . دوهمه دا چې خپله هغه نظریه اجتماعی او تاریخی پس منظر کې رینې غزولې دی . لکه څنگه چې مارکس ویلی و ، له یاده مه باسی چې روزونکی باید په خپله وروزل شی . دا و سنی اصطلاح له مخې ، د دماغ وینځوونکی دماغ په خپله و ل شوی دی . مؤرخ پخواله دې چې د تاریخ په لیکلو پیل وکړی ، د تاریخ محصول دی .

هغه مؤرخان چې مې اوس یاد کړل لکه گروت ، موم سن ، تری ویلین ، او نامیر هر یو په یوه واحد اجتماعی ، سیاسی ، عصر کې لوی شوی دی . د دوی په لومړنیو او وروستیو اثارو کې ، د جهان بینی کوم واضح اختلاف هېڅ نه ایدل کېږي . خو ځینو نورو مؤرخانو د چټک تحول په عصرونو کې ، په خپلو لیکنو کې نه یوازې یوه جامعه او یو اجتماعی نظم ، بلکه د بیلو بیلو نظمو نو یو لړ منعکس کړی دی . میانک ۳۰ ، د جرمن ستر مؤرخ په دغه لړ کې یو ډیر ښه مثال دی ، چې ماته معلوم دی . دده د ژوند او کار دوره ښه اوزده وه . په دغې دورې کې دده د ملک په سرنوشت کې یو لړ انقلابی اوله مصیبت نه ډک بدلونونه راغلل . په واقع کې مونږ درې مختلف میانیکیان لرو . اوهریویسی دیوې بیلې دورې ویاند دی ، اوهریویسی دخپل ددریو بیلو سترواثارو په خوله گرېږي .

Weltburlgerthum and Nationalstaat میانک چې په ۱۹۰۷ کې چاپ شوی دی

په يقينی ډول دبسمارک ۳۱ په رايخ ۳۲ کې دجرمني ملی ايد يالونه د تحقق په حال کې گوري اوله مازيني ۳۳ څخه راپه دې خوادنوسمې پيری دډيرو مفکرينو په شان دملت غوښتلواصل ۳۴ دعالم غوښتلواصل ۳۵ له ډيرعالمی شکل سره يوگنی . دادبسمارک ترعصره پورې دو يلهلماین ۳۶ ددوام او تاثير بي تناسبه محصول دی . د Die Idee der Staatsrason ميانکڅ چې په ۱۹۲۵ کې خپور شوی دی ، دوایماردجمهوريت په ويشل شوی ، اوسرگيچ دماغ گر يزی . په دغه اثر کې دسياسياتو جهان دوجو ددليل ۳۷ اواخلاقياتو تر مينځ چې وروستی له سياسياتو څخه بر دی ، مگر په نهايي تحايل کې نه شوی کولی ، ددولت په مصونيت او ژوند غالب شوی ، دنا فيصله شوي جگړې ميدان دی . بالاخره د Die Entstehung Historismus ميانکڅ چې په ۱۹۳۶ کې خپور شوی دی ، دخواشيني چغه وهی ، اودتاريخ هغه اصل رډوی چه وايی « هر هغه څه چې موجود دی ، حقدی » اود دتاريخي نسبت او فوق - عقلي مطلق تر منځ په نارامی سره کوليزې . دا اثرده هغه وخت ليکلی وچې دنازی سيلاو دی له علمی عزتونو څخه محروم کړی و . په

۳۱ - Otto E. L. Bismarck (۱۸۱۵-۱۸۹۸) جرمني سياستدار (م)

۳۲ - Reich . په عمومي ډول دجرمني کامنولت يا امپراتوري ته راجع کيزی . دفرانسی دجمهوريت په شان ، دجرمني رايخ هم يوه سلسله لری : لومړی رايخ يادروم مقدسه امپراتوري (۹۶۲-۱۸۰۶) ، دوهم رايخ يا دبسمارک رايخ (۱۸۷۱-۱۹۱۸) ، دريسم رايخ يا نازی رايخ (۱۹۳۳-۱۹۴۵) . (م)

۳۳ - G. Mazzini (۱۸۰۵-۱۸۷۲) ، ايتاليایي وټان خواه ، او جمهوريت غوښتونکی چی په ۱۸۳۱ کې يې د(بحوانې ايتاليې ټولنی) جوړه کړه . بيایي د(بحوانی اروپا ټولنه) ، راوايستله او دايتاليې داتحاد دپاره يې ټولې جدې ابتکاري کارونه وکړل . (م)

۳۴ - Nationalism

۳۵ - Universalism

۳۶ - Wilhelmine

۳۷ - Raison d etat

اخر کې، څه وخت چې میانک، د عمر په وروستیو کالو نو کې ولیدله چې هیواد یې داسې نظامی ماتې ته تسلیم کیزی، کوم چې د ۱۹۱۸ له ماتې څخه ډیر زبون کوونکی او ماتوونکی و. د ۱۹۶۶ Die Deutsche Katastrophe ته په خوا شینې سره راجعه کوی، او په دې معتقد کیزی چې تاریخ د سخت زری، او وړانده چانس په قبضه کې دی. ۳۸ درو حیاتو عالم یاسوانح کښوونکی به دلته دیوه فرد په حیث د میانک له انکشاف سره علاقه ولری. هغه څه چې مورخ علاقمند کوی، هغه طریقې ده چې په هغه کې میانک د حاضر عصر درې یا ممکن څلور پرله پسې او واضحاً متضادې دورې په تاریخي ماضی کې منعکس کوی. اوس به کور ته نزدې یو وتلی مثال راو اخلو. د ۱۹۳۰ او ۱۹۴۰ په لسو بت ماتوونکو کالونو کې، څه وخت چې د ایرال گوند دیوه موثر قوت په حیث له سیاسي ډگر څخه ایستل شوی وو، پروفیسر بتر فیلد یو کتاب ولیکه او نوم یې د (تاریخ وگت تعبیر) پرې کښیښود. کتاب ستر او مستحق موفقیته وگاته او په څو ډیر و لحاظونو یو وتلی کتاب و په دې چې که څه هم په ۱۳۰ مخونو کې یې د وگت توجیهه و غنده له فاکس ۳۹ نه غیر چې هغه مورخ نه وو. یوبل وگت یې هم یاد نه کړ. داسې یې هم له اکټین نه په پرته، چې هغه وگت نه و د بل کوم مورخ نوم و ازه خيست. خو کوم هغه څه چې دغه کتاب په تفصیل او دقت سره نه لاره، هغه ورته په وضو ترو او ترخو کلماتو کې جوړ شوی وو. لوستونکی ته بله لاره هیڅ نه وه پاتې شوې، مگر دا چې وایې د وگت توجیه بده وه. د وگت په ضد یو تومت داو چې هغه «داوس په ملاحظې، د ماضی مطالعه کوی». په دغې برخې کې پروفیسر بتر فیلد یې رحم اوقاطع و. وایي:

۳۸- زه د ډاکټر ډبلیو سټارک W. Starck هغه اعلی تحلیل څخه امتنان کوم چې ده د میانک د انکشاف په باب کړی دی او هغه یې د هغه د Die Idee der Staatsrasom دانگریزی ترجمې په مقدمه کې چی په ۱۹۵۷ کې یې د ماکیاویزم په عنوان خپور کړی دی، لیکلی دی. ډاکټر سټارک ممکن د میانک په دریمې دورې کې د مافوق-عقلی عنصر مبالغه کوی.

۳۹- Charles G. Fox (۱۷۴۹-۱۸۰۶) انگلیس سیاستمدار (م)

« دماضی مطالعه په داسې حال کې چې دچا خبره یوه سترگه په اوس کې وی ، په تاریخ کې دتېو او گناهو نو اوسنفسطوسرچینه ده دادهغه خیز جوهر دی چې مونږ یې د « غیر تاریخی » په نامه یاد وو . » ۴۰ دواړو کاله تیر شول . د بت ماتو او رواج یې رواجه شو . د پروفیسر بتر فیلد هیواد په داسې جنگ کې ونښت چې زیاتره وبل کیده د هغو قانونی ازادیو د دفاع دپاره وو ، کوم چې دوگت له عنعنې سره یې اړخ لگاوه . جنگ دداسې چا په مشرتابه کیده چې هغه پر له پسې و ماضی ته په « یوسترگه په اوس باندی » التماس کاوه . پروفیسر بتر فیلد په یوه واره کتاب کې - دانگلیس اودهغه تاریخ - په نامه چې په ۱۹۴۴ کې خورشونه یوازې داسې فیصله وکړه چې دتاریخ وگت توجیه د « انگلیس » توجیه وه ، بلکه « له تاریخ سره ، دانگلیس په اتحاد » په ډیر شوق سره وگرید . داسې هم دی د « ماضی او اوس ترمنځ په اتحاد » وگرید ۴۱ . دغو معکوسو جهان بینو ته توجه گرزول ، یو غیر دوستانه انتقادو نه دی . زما مطلب دانه دی چې لومړنی بتر فیلد په ثانوی بتر فیلد رد کړم ، او یاخمار بتر فیلد له په حال بتر فیلد سره مخامخ کړم . زه په دې پوره پوه یم چې که څو کت زحمت وگالی ، اوز ماهغه لیکنې مطالعه کړې ، کومې چې ماله جنگ نه دمخه ، دجنگ په دوران کې ، اوله هغه وروسته کړی دی ، مابه په اسانۍ سره قانع کړی چې په هغو کې داسې تناقضات او اختلافات ومومی کومو ته چې مادور و په لیکنو کې اشاره کړې ده . حقیقت دادی چې زه یقین نه کوم چې په هغه مورخ رخ ، و کړم چې دی ددی رښتینی ادعا کولی وشي چې ده په تیرو پنځو - سو در دوو نکو کالونو کې ژوند کړی دی ، او په جهان بینی کې یې تغیر نه دی پېښ شوی . زما مقصد بس دادی چې و ښیم دیوه مورخ اثر دهغې جامعې څومره نزدی انعکاس کوی ، په کومې کې چې دی ژوند کوي . یواری وقایع پر له پسې په تغیر کې نه دي . پخپله مورخ

۴۰ - ایچ . بتر فیلد ، دتاریخ وگت تعبیر (۱۹۳۱) . په ۶۷ مخ کې مولف ، د (تجزیه شوی تعقل) په یوسالسي رقمي بې اعتباری باندی اعتراف کوی .

۴۱ - ایچ . بتر فیلد ، انگلیس او دهغه تاریخ (۱۹۴۴) - سخونه ۵۰ ، ۴۰۲ .

هم په تغییر کې دی . څه وخت چې تا سوتنه کوم تاریخي اثر په لاس درشی ، کافی نه ده چې دعنوان په مخ باندی یې یوازې د مؤلف نوم ولولئ . د چاپ او یبالیکلو نیټه یې هم وگوری . کله کله دا حتی دیسر څه راښيي . که د فیلسوف داخبره سمه وی چې مونږ ته وایي مونږ په یوه سین کې دوه ځلی ننوتلی نه شو ، دا هم ممکن په همغې اندازې او د عین دلیل له مخې سمه وی چې یومورخ دوه کتابونه لیکلي نه شی . او که مونږ د یوې شیبې دپاره له یوه انفرادی مورخ څخه وهغه ته چې په تاریخ کې پراخ تمایلات ویل کېږي . مخ واړوو ، هغه حد او اندازه لاهم واضحه کېږي ، چې یومورخ دخپلې جاعې محصول دی . په نو نسې پیری کې برتانوی مورخانو یوازې په یوه استثنی سره د تاریخ سیر د ترقی داصل مظهر گانې . دوی دهغې جامعې دا بدیا لوجي افاده کوله کومه چې د ترقی په حال کې وه . تاریخ د برتانیایي مورخانودپاره تر هغو مفهوم لاره ترڅو چې ددوی په لاره روان وو .

اوس چې تاریخ غلطه لاره نیولې ده : د تاریخ په مفهوم عقیده لرل بدعت گنبل شوی دی . له لومړني جهاني جنگ نه وروسته تاین بی ناکام کوشش وکړ چې د تاریخ مستقیم نظر په دورانی نظرسره عوض کړي ، کوم چې دهغې جامعې مشخصه ایدیا لوجی ده ، چې مخ په خوری وي . ۴۲ د تاین بی له ناکامی نه وروسته برتانوی مورخان په زیاته اندازه قانع وو . چې لاسونه سره ورکړي . او په گډه اعلام کړي چې په تاریخ کې منظم ترتیب او طرح هیڅ نه شته ده . په دغه باب د فشر یوې مبتدلی تبصری ۴۳ دومه عمومیت وموند ، لکه چې په تیرې پیری کې درانگ کې وجیزې موندلې و . که څو ک راته کړی چې دغه تحول د برتانیایي د تیرودیر شو کالو مورخانو

۴۲- مارکوس اور لیوس (Marcus Aurelius) دروم دامپراتوری د انحطاط په وخت ځانته په دغه تمکر سره ډاډینه ورکوله چی « ټول غیزونه ، چې څنگه اوس واقع کېږي ، په ماضی کې پېښ شوی دی ، او هم به په آینده کې پېښ شی . » (ځانته ، X ، مخ ۲۷) . څنگه چې ټولته ښه واضحه ده ، تاین بی د دورانی حرکت نظر د شپنگلر (O. Spengler) (۱۸۸۰-۱۹۳۶) جرمنی مورخ له لویدیځ انحطاط څخه اخیستی دی .

۴۳- مقدمه (د نومبر ۱۹۳۴) داروپا تاریخ ته .

محض په شخصي تفکر سره د تر نیمو شپو مطالعو په اثر په نصیب کړی دی ، زه به له دغه حقیقت سره دمقابلې په فکر نه شم . خو زه به دغه شخصي تفکر ، او د تر نیمو شپو مطالعات یوه اجتماعی حادثه او دهغه اساسي تحول محصول او افاده و گڼم کوم چې له ۱۹۱۴ څخه راهسې زموږ د جامعي په خصوصیت او جهان بینی کې پېښ شوی دی . د جامعي د خصوصیت په باب نظر د ښه چې هغه څنگه تاریخ تولید وی ، او یایې نه شي کولی تولید کړی ، تر دې بل مهم مشعراو ښکارندوی نه شته دی . گیبیل ۴۴ ، هالنډی مورخ په خپل مهم مونو گراف کې چې په انگریزی کې په (ناپلیون : طرفداری او ضد) ترجمه شوی دی ، بنیسی چې د ناپلیون په باب د نونسمې پیړۍ فرانسوی مورخانو پر له پسې قضاوتونه په واقع کې دهغه متحول او متضادو ترتیبونو انعکاس و کوم چې په همغی پیړۍ کې د فرانسې په سیاسي ژوند کې پېښ شوی و . دنورو انسانانو د افکارو په شان ، دمورخانو افکار هم د زمان او مکان په محیط سره شکل او صورت غوره کوی . اکتین چې دغه حقیقت یې پوره پیژندلی و ، په خپله په تاریخ کې له هغه څخه دېر اړه لټون کې شو . دی لیکي : «تاریخ باید نه یوازې مونږ دنورو وختونو له بې جبهت تاثیر بلکه پخپله زموږ له بې جهیت تاثیر او د محیط له ظلم او دده واه هغه فشار څخه چې مونږ یې تنفس کوو ، نجات ورکوونکی اوسی . » ۴۵ دابه د تاریخ درول په باب ممکن له حده دیر د خوش بینی یو نظر و بریښی . خو زه به دا عقیده په زغرده ښکاره کړم چې هغه مورخ چې له خپل دریځ نه خورا دیر اگاه وی ، هم به دیر قدرت ولری چې په هغه فوقیت پیدا کړی ، او هم به دیر قدرت ولری چې دهغو اساسی اختلافاتو د ماهیت په قدر پوه شی کوم چې دهغه د جامعي او جهان بینی او دنورو ملکونو او عصرونو تر مینځ وی . دی به نظر وهغه مورخ ته لیا دیر قدرت ولری چې په ښکاره ډول اعتراض لری چې دی اجتماعی

۴۴ - Pieter Geyl (۱۸۸۷ -) هالنډی مورخ . (م)

۴۵ - اکتین ، د معاصر تاریخ په باب لیکچرونه (۱۹۰۶) ، مخ ۳۳ .

حادثه نه ده ، بلکه فردی حادثه ده . ښکاری چې دانسان هغه استعداد چې له خپل اجتماعي او تاریخي موقف څخه اورشی ، په هغه حساسیت سره مشروط کیږي . چې په هغه سره دی په هغه کې دخپل دشمول حد او اندازه پیژني . ما په خپل لومړي لیکچر کې ویلي و : پخوا له دی چې تاریخ مطالعه کړی ، مورخ یې مطالعه کړئ . اوس به اضافه کړم : پخوا له دې چې مورخ مطالعه کړئ ، دهغه اجتماعي او تاریخي محیط مطالعه کړئ . مورخ هم دیو فرد په حیث دتاریخ او جامعې محصول دی . دتاریخ محصل باید دازده کړی چې مورخ په همدغې دوه اړخیزې رڼا کې وپیژني .

اوس به مورخ پر یزدواوزما د عادلې هغه بله خوا - دتاریخ حقایق - به دهمدغې مسئلې په رڼا کې تر کتنې لاندې ونیسو . د مورخ دپلټنې هدف دافراد وسلو کونه دی ، که دا اجتماعي قوتونو عملیه ؟ دلته زه په ښې طرح شوې لارې درومم . څه وخت چې سرايسايه برلین ۶۶ څو کاله رومبسی یوه ځلانده او مقبوله مقاله دتاریخي حتمیت په نامه خپره کړه ، ده هغه دښاغلي تمی . اس ایلیت له اثارو څخه په یوې وجیزې شروع کړه : « پراخ غیر شخصي قوتونه » . د مقالې اصلي موضوع ته به وروسته وگرځم . ده په دې مقالې کې په هغو خلقو ملنډې وهلی ، چا چې دتاریخ دقاطع عامل په حیث په « پراخو غیر شخصي قوتونو » ، نه په افرادو باندې ، عقیده لرله هغه چې زه به یې دبدجان پاچا دتاریخ تیوری ۴۷ و بولم - یعنی هغه نظر چې په تاریخ کې یوازې دافرادو خصوصیت اوسلو کثاهمیت لری - یوه اوزده ریښه او شجره لری . داهڅه چې په تاریخ کې فردی نابغه دتخلیقي قوت په حیث مسالم اصل وگڼل شی دتاریخي شعور د لومړنیو مراحلو خصوصیت دی . پخوا نیویونانیانو به غوښتل چې دماضی کارنامې دقهرمانانو په نامه ختمې کړي او قهرمانان دهمدغو کارنامو وواجدان وبولی . دوی هڅه لرله چې خپل حماسیات یوه شاعر ته چې هوهر ۴۸ یې نوم و ، منسوب کړی ، خپل قوانین

-۴۶ Sir Isaih Berlin

-۴۷ The bad King John theory of history

-۴۸ Homer دیونان دق ۴۰۰ نهمې پېړۍ رزمی شاعر . (م)

اوموسسات يوه شخص ته په نامه ولي کر گيوس ۴۹ يابل شخص ته په نامه دسولون ۵۰ منسوب کړی . همدغه عين هغه په رنسانس کې سروهي يعنی په هغه وخت کې چې پلوتارک ۵۱ په اخلاقي اصولو پابند سوانح ليکونکی د پخوانيو علوهوپه بيا ژوندی کو او کې دپخوانيو دوروله مورخانو هغه ډير محبوب او منقد شخصيت و . دانظر په دغه ملك (انگلستان) کې دچاخبره مونز لا ان دمورپه غېز کې زده کړې وه . اونن ورځ به مونز په دغه حقيقت ممکن اعتراف و کړو چې دانظر دورو ، او يادورو دذوق دپاره دی . دانظر په هغو وختو کې چې جامعه ډيره ساده وه ، او داسې ښکار يده چې عمومي چارې يوازې يوڅو نو ميالووا جرا کولې ، ممکن سم او درست وی . خو زمونږ په عصر کې چې جامعه ډيره پيچلې او مغلظه ده ، دانظر هيڅ سر نه خوری او په نونسمې پېړۍ کې دسوسيولوجي په نامه د يوه نوی علم ظهور دهمدغه پيچلتوب نتيجه وه . دانظر چې « تاريخ دسترو کسانو سوانح ده » د اولسمې پېړۍ په شروع کې يوه مشهوره وجيزه وه . يوازی لس کاله دمخه يوه وتلی امریکائی مورخ خپل همکاران د « تاريخی لو بغار وپه عمومي وژلو » سره تومتی کرل په دې چې دده په فکر دوی (داجتماعی او اقتصادي قوتونو نائځکی » گڼل شوی وو . ۵۲ ددغه نظر خاوندان نن ورځ د هغه په باب يوڅه محبوب ښکاره کېږی خو : وروسته له يوڅه پلټنې په دغه باب ماد پيغلی وچ وو د ۵۳ ديوه کتاب په مقدمه کې يوه ډيره معاصره اعلی وينا وموندله هغه ليکی :

«ماته دافرادو په حيث دانسانانو سلوک نظر د لاواو طبقاتو ساوک ته ډير په زړه پورې دی . تاريخ هم په همدغه تعصب او هم په بل سره ليکل کيدلی شی . دانه ډير

۴۹ - Lycurgus دسپارټا دنهمې پيړۍ ق.م. مقنن . (م)

۵۰ - Solon (۶۳۹-۵۵۹ ق.م.) ديونان عالم او مقنن (م)

۵۱ - Plutarch (۴۶-۱۲۰) يونانی سوانح ليکونکی او اخلاقو عالم . (م)

۵۲ - امريکايی تاريخی مجله ۱۷۱ ، لمبر ۴۱ ، (جنوری ۱۹۵۱) ، مخ ۲۷۰ .

۵۳ - C.r. Wedg Wood

اونه کم تېراستونکی دی . دغه کتاب یو کوښښ دی چې واضحه شی دغو کسانو څنگه احساس وکړ او ولې یې په خپل تخمین سره هغسې وکړه لکه څنگه چې یې وکړه . « ۵۴ »

داسه صریحه وینا ده . او څنگه چې پېغله وج وودیره محبوبه لیکواله ده ، یقین دی چې دیر خلق هغسې سوچ کوی ، لکه دایې چې کوی . د مثال په توگه ، دا کتر راوس وایي چې د ایلزابتې سیستم ځکه رنګ شوي او مری جیمز ۵۵ په هغه نه پوهېده او دانگلستان داولسې پېری انقلاب ددو لومړنیو ستوارت پاچا یا نود حماقت له امله یوه « تصادفی » پېښه وه . ۵۶ حتی سر جیمز نیل ۵۷ چې تر دا کتر راوس دیر سخت گیر ، او دقیق مورخ دی کله کله هڅه کوی چې نظر د یته چې شرح کړی د تیو دور ۵۸ پاچایي دکوم مقصد او اصل دپاره وه دملکې ایلزابتې ستاینه دیره کوی . سرايسايه برلین ، په هغې مقالې کې چې ما همدا اوس ترې اقتباس وکړه په دې دیر انديښمن دی ، چې مورخان به چنگیز خان ، یا هتارد دېدو کسانو په نامه ثبت نه کړي ۵۹ کله چې مونسز اوسنیو وختوته راگرځو ، دېد کنگ جان اونیکی ملکې بس نظر مخصوصاً رواج پیدا کوی . دا دیره اسانه ده چې که ونرم د « کارل مارکس د دماغ محصول » وبلل شی (زه دا گل دیوه معاصر سهدار له متحد المال مکتوب څخه

۵۴- مې . وی . وج وو ، د پاچا سوله (۱۹۵۵) - مخ ۱۷ .

۵۵- James I (۱۵۶۶-۱۶۲۵) دسکاتلیند پاچا . (م)

۵۶- ای . ایل . راوس ، د ایلزابتې انگلستان (۱۹۵۰) ، مخونه ۲۶۱-۲۶۲ ، ۳۸۲ . دابه انصاف وی چې دپته اشاره وشي چې بډاغلی راوس په یوی رومینې مقالې کې داتورولوگواه په « هغومورخانو چې دوی فکر کوی یورونانو (Bourbons) ونه شوکولی وروسته له ۱۸۷۰ څخه په فرانسی کې پاچایي بیا تاسیس کړی ځکه چې پنجم هنری له یوه واره سپین بیرغ سره زیاته علاقه لرله » (دیوی دوری پای ، ۱۹۴۹ ، مخ ۲۷۵) شاید ده دغسې شخصي تشریحات دانگلینس دتاریخ دپاره ساتلې وی .

۵۷- Sir James Neal

۵۸- Tudor

۵۹- ای . برلین ، تاریخی حتمیت ، (۱۹۵۴) - مخ ۴۲ .

شکوم) نظر دیته چې دهغه منبع او خصوصیت تحلیل شی: د بلشویک انقلاب دوهم نیکولای ۶۰ حماقت یادجرمنی طلایه منسوب شی، نظر دیته چې دهغه ژورې اجتماعی ریښې مطالعه شی، او ددغه قرن دواړه جهاني جنگونه د دوهم ویلهلم ۶۱ او هتار د فردی خبث نتیجه وگڼله شی نظر دیته چې د بین المللی مناسباتو په سیستم کې درنگېدل او ژورې ریښې وپلټلې شی.

د پېغلی وچ وود وینا دوه فرضیې سره یوځای کوی. لومړی فرضیه داده چې د افرادو په حیث دانسانا نا نو ساوک د دوی له هغه سلوک سره چې یی ددلو او طبقاتو دغړیو په حیث کوی. سره بېل دی، او مورخ ته اجازه ده چې په خپلی خوښې سره یوه غوره کړی، او پرې بحث وکړی. دوهمه فرضیه داده چې د افرادو په حیث دانسانانو د سلوک مطالعه د دوی د اعمالو د شعوری محرکاتو له مطالعې څخه متشکله ده.

وروسته له هغه څه چې مې رومبی وویل، لازمه نه بولم چې په لومړی فرضیې نور زیارو باسم. داسې نه ده چې دیوه فرد په حیث دانسان نظر، نظر و هغه ته چې دی یې دیوې ډلې دیوه غړی په حیث لری، لزو ډیر تېر ایستونکی دی. اصلاً ددواړو ترمنځ د توپیر د پیدا کولو په لور هڅه تېر ایستونکې ده. د تعریف له مخې فرد دیوې جامعی یا له یوې جامعی څخه زیات - ډله ورته وایه شی، یا طبقه، یا مات، یا قبیله، یا نور څه - غړی دی. رومبني ژوند پوهان په دې قانع وو چې د مرغانو، حیواناتو، او د قفس د ماهیانو، د ښښه یی کوټو، ماهیانو، او نمایشی صندوقونو، ماهیانو د انواعو تصنیف وکړی او په دې پسې ونه گرزې چې ژوندی موجود له خپل محیط سره دارتباط له مخې مطالعه کړی. اجتماعی علوم ممکن نن ورځ هم له خپلې ابتدایی مرحلې څخه پوره وتلی نه وی. ځینې کسان درو حیاتو او سوسیولوجی ترمنځ - لومړی د فرد د علم، او دوهم د جامعی د علم په حیث - په فرق قایل دی. د سایکا اوجزم ۶۲ نوم په هغه نظر

۶۰ - Nicholas II (۱۸۶۸-۱۹۱۸) دروسیې امپراتوری. (م)

۶۱ - Wilhelm II

۶۲ - Psychologism

ایښودل شوی دی چې وایي ټول اجتماعي مسایل په پای کې د فردي انسان د سلوک و تحلیل ته تبدیل کیدو نکي دی. خو در و حیاتو هغه عالمان چې و نه شی کړای د فردي اجتماعي محیط مطالعه کړی، چندان به ترقی و نه کړي ۶۳ د بیو گرافي او تاریخ تر مینځ فرق کول چې یو بې انسان د فرد، او بل بې انسان د یوه کل د جزء په حیث مطالعه کوي، او د دې نظریې وړاندې کول چې وایي ښه بیو گرافي به تاریخ جوړوی تیراستیونکی دی. اکتن یو وخت ویل:

« د تاریخ په باب هیڅ څیز د انسان نظر ته دوامه دیره غلطې او بې انصافي نه پېښوي لکه چې هغه علاقه یې پېښوي، کومه چې د فردي خصوصیتونو له امله پیدا کيږي. » ۶۴ خو دغه تمیز هم غیر حقیقي دی. زه داهم نه غواړم چې دوکتور یا د عصر د هغه مثل و شاته پناه یوسم کوم چی. جی. ایم. ینگت ۶۵ دخپل تالیف - دوکتور یا دوختو انگلستان - د عنوان په مخ راوری دی: « مزدوران د خلقو په باب غږ یزي، او اشراف له څیز و نونه بحث کوي. » ۶۶ ځینې بیو گرافي گانې له تاریخ سره جدی

۶۳- سره ددی هم د روحیاتو عصری پوهان په دغې اشتباه محکوم شوی دی: « د روحیاتو عالمانو دیوی لهی په حیث، فرد د ننه په اجتماعي ژوندی سیستم کې د یوه واحد په حیث تر مطالعې لاندی نیولی نه دی، بلکه دی ټپ د یوه مشخص انسان په حیث تر مطالعې لاندی نیولی دی چی دی په هغه وخت کې د اجتماعي سیستم نو د تشکیلولو دپاره مخ په وړاندی روان و. په دی ډول، دی هغه خاص مفهوم په کافي ډول په حساب کې نه دی نیولی، په کومو کې چې ددی کته گوری گانې مجردې وې. (د پروفسر تبال کوټ پارسنز مقدمه د ماکس ویبر (max Weber) په، (د اجتماعي او اقتصادي تشکیلاتو تیوری، ۱۹۴۷، مخ ۲۷) داسی هم وگورئ. د ده تبصری په فروید باندی: مخ ۱۳۸.

۶۴- کورنی او خارجی مجله، جنوری ۱۸۶۳، مخ ۲۱۹

۶۵- G. M. young

۶۶- د اذکر لو، ری هر برت سپنسر په خپل اثر - د سوسیولو جی مطالعه کې وړاندی کړی و. (دوهم فصل): «که په عمومی ډول ته غواړی د چاد ذهن د استعداد تخمین وکړی ته تردی په بل هیڅ صورت په ښه ډول کولی نه شی چې دهغه په صحبت کې داشخاصو په باب د هغه د کلیاتو تناسب مشاهده کړی. دافر ادو په باب څومره ساده حقایق په هغو حقا یقو سره عوض شوی دی چې د انسانانو او څیزو نوله متعد د و تجاریو څخه ایستل شوی او خلاصه شوی دی په دی ډول کله چې تاسو د ډیر و انسانانو تخمین وکړ تاسی به یو څو متشتت کسان وموی چې هغوی به دانسانی چارو تر بیوگرافي نظر نه زیات نور څه په نظر کې و نه تیسې. »

مرسته کوي. زما په خپلی ساحې کې د ایزک دو بچر ۶۷ داستالین او ترا تسکې بیوگرافي گانې یې وتلی مثالونه دي. نورې بیوگرافي گانې د تاریخي ناولو نو په خیر ادبیاتو پورې تعلق نیسي. پروفیسر تریور روپر ۶۸ لیکي: «دایتن ستر اچی ۶۹ په نزد تاریخي مسایل یوازې او تل د فردی سلوک او فردی غرابت مسایل و. . . . دی هیڅ په دې پلټنې پسې نه شو چې د تاریخي مسایلو، د علم سیاست او د جامعي مسایلو دپاره جواب و وایي، او یایې حتی یو نېټه و کړي» ۷۰ هیڅوک مجبور نه دی چې تاریخ و لیکي. او یایې و لولي، او کیدای شي، چې د ماضي په باب د یر اعلی کتا بو نه و لیکل شي چې هغه دې تاریخ نه وي. خوزما په فکر و نژدرواج له مخې د دې استحقاق لرو. لکه څنگه چه زه یې په دغو لیکچرو نو کې پشنهاد کوم چی د «تاریخ» کلمه په جامعي کې دانسان د ماضي د پلټنې د عملیې دپاره تخصیص کړو.

دوهم ټکی یعنې دا چې تاریخ له دې پلټنې سره سرو کار لري چی افراد دوولی «په خپل تخمین سره هغسې و کړه، لکه څنگه چه یې و کړه»، په اول سر کې نهایت عجب بریښي او زه گمان کوم چې پیغله و ج وود دنور و معقوا و خلاقو په شان، هغه څه نه عملی کوي، چه تبلیغ یې کوي. او که یې کوي نو هغه به حتماً کوم د یر عجب تاریخ لیکي. نن ورځ هر څوک په دې پوهیزي چې انسانان تل یاشاید حتی دعادت له مخې دهغو محرکاتوله مخې عمل نه کوي، چې دوی په هغو پوره اگاه وي او یادوی دینته تیار وي چی په هغو اعتراف و کړي. په غیر شعوري، یا په پتو محرکاتو ځان نه پوهول یټنیا داسې مثال لري چې یو څوک به په خپل کار پسې ځی او یوه سترگه به یې قصداً تر لې وي. خو د ځینو خلاقو په فکر دا هغه څه دی چې باید

۶۷- Isacc Deutcher ، پو لنډی عالم او بیوگرافي لیکونکی . (م)

۶۸- Trevor - Roper

۶۹- Lytton Strachey (۱۸۸۰-۱۹۳۲) انگلیس مصنف او سوانح لیکونکی (م)

۷۰- تریور روپر : تاریخي مقالې ، (۱۹۵۷) مخ ۲۸۱ .

مورخان يې وکړي. د مطلب تکي دادی. تر هغو چې تاسې په دې قانع یې چې د کنگک - جان بلدي دده په حرص، حماقت، یا جاء طلبې کې ده چې غوښتل یې د ظالم رول ولوبوي، تاسې د فردی خاصیتو په ژبه گریزئ: چې دور وکتون دهلکا نوپه تاریخ کې د فهم وردی. خو کله که موپه دغسې و یلو شروع و کړه چې کنگک جان د هغو شتمو د منافعو یو غیر شعوری التو، کوم چې ددې مخالف وو چې فیوډالي بارونان ۷۱ په واک شي، تاسې به نه یوازې د کنگک جان د بدلې یوه ډیره پېچلې او سفسطه ییې نظریه وړاندې کړې وي، بلکه تاسې به ظاهراً داسې نظریه هم وړاندې کړې وي، چې تاریخې وقایع د افراد وپه شعوري اعمالو سره نه ټاکل کېږي، بلکه په هغو سترو خارجي قوتونو سره ټاکل کېږي، چې ددوی غیر شعوری اراده هم اداره کوی. واضح ده چې دا نظریه درسته نه ده. تر هغه څخه چې په ما اړه لری، زه نه په اسماني قدرت عقیده لرم نه په جهاني روح، نه په معلوم تقدیر، او یانه په هرو هغو معجزاتو چې کله کله داسې گڼل کېږي چې هغوی د پېښو جریان اداره کوی، او په دې باب زه د مارکس لاندنی تبصره بې له شرط او قیده تائیدوم:

«تاریخ هیڅ نه کوی. هغه ډیره شتمنی هیڅ نه لری. هیڅ جنگونه نه کوی. بلکه دا په خپله انسان، حقیقي ژوندی انسان دی چې هرڅه کوی؛ تصرف کوی، او جنگ کوی.» ۷۲ زه په دغې مسئلې دوه تبصرې لرم. یوه یې هم د تاریخ په کوم مجرد نظر بنا نه ده او دواړه خالصې په تجربې مشاهداتو بنادې. لومړی تبصره مې داده چې تاریخ تر ډیره حده د عددونو موضوع ده. کار لایل ۷۳ دغه اسفناکه وینا کړې وه چې «تاریخ دسترو کسانو بیوگرافي ده». خودده په ډیر ستر او فصیح تألیف کې له ده څخه واورئ:

۷۱- Feudal barons. په برتانیای کې هغه ارشی اشراف چې د لارډانو په نامه مخاطب کېدل، او

لارډانو په مجلس کې یې د غړیتوب حق لاره. (م)

۷۲- مارکس - انگلز، Gesamtausgabe، I، iii مخ ۶۲۵.

۷۳- Thomas Carlyle (۱۷۹۵-۱۸۸۱) سکات لینډی مورخ او مقالې لیکونکی. (م)

«بر بند توب ، صالحه تعدی ، او لزه په پنځه ویشتمیلیو نو زر ونودر نه تمامبزی : دفرانسې په انقلاب کې لومړنی خوځوونکی همدغه وو ، نه زخمی شوی غرورونه ، یاد فلسفي مدافعو وکیانو ، شتمنو دکاندارانو ، اطرافي اشرافو نقبزي شوي فلسفي . د همدغو مثال به په همدغسې تو او انقلابونو ، او تولو ملکونو کې وی » ۷۴

بالکه څنگه چې لینن وایي : «سیاست هلته شروع کیزی ، چېرته چې تودې وی ، نه په هغه ځای کې چېرته چې په زرگونو وی ، بلکه هلته چې په میلیونو وی یعنی هلته چې جلدی سیاست شروع کیزی . » ۷۵ دکارلایل او لینن میلیونونه دافرادو میلیونونه وو . ددوی په باب هیڅ شی غیرشخصی نه وو . کله به دغې مسئله بحث کول په دې تمام شی چېرته نوم توب له غیرشخصی توب سره گډه شی . خلق له خلق توب او افراډه فردتوب څخه په دی بل څه نه کیزی ، چې مونږ ددوی نومونه نه پیژنو . دیناغلی ایلیت «پراخ غیرشخصی قوتونه» هغه افرادو چې کله ریندن ۷۶ چې ترهغه ایازرور ، اوسپین ویونکی محافظه کارو . ورته «بینومه کشف خلقی » ۷۷ وایي . دغه بی نومه میلیونونه هغه افراددی څوک چې لږو ډیر په غیر شعوری ډول او په گډه سره اجتماعی قوت تشکیلوی . مؤرخ به په عادی حال کې دیته ارنه وی چې یوځانگړی ناراض کلی ، یا یوځانگړی ناراض کرونده گړ په حساب کې ونیسی . خو په میلیونو ناراض کرونده گړ ، په زرگونو کایو کې داسی عامل کیزی چې هیڅ مؤرخ به ترې سترگې پټې نه کړی . هغه دلایل چې جونز

۷۴- کارلایل ، دفرانسې د انقلاب (تاریخ ، ۱۱۱ ، iii ، اومری فصل .

۷۵- لینن ، منتخب آثار ، vii ، مخ ۲۹۵ .

۷۶- E. Clarendon (۱۶۰۹-۱۶۷۴) انگلیس مورخ . (م)

۷۷- کله ریندن ، دهابس دلی وی تن په کتاب کې دکلیسا اودولت په مقابل کې دخطر اترو اواشتپاها تو

یسوه لنده سروی (۱۶۷۶) ، مخ ۳۲۰

له واده کولوڅخه وپرووی ، مؤرخ ته به ترهغو په زړه پورې نه وی ، چې ترڅو همغه دلایل دجونز دنسل په زرگونو نور افرادو وپرووی ، او دواده په عمومي میزان کې پوره لږوالی راوولی . په دغه حال کې به داپېښه په تاریخی لحاظ مهمه وی . داهم نه ښایي چې دغه بې لطفه وینا موږ انډینمن کړی چې وایي نهضتونه د اقلیتونوله خوا شروع کېږي . ټول مؤثر نهضتونه یوڅو مشران ، او کثیر پیروان لری . خود دی معنی دانه ده چې کثرت دهغو دبر یالیتوب دپاره اساسی نه دی . اعداد په تاریخ کې اهمیت لری .

زما دوهمه تبصره تررومېږي نه هم حتی ښه مشهوره ده . دتفکر د ډیرو مختلفو مکتبونولیکوالان په دی موافق دی چې دانسانی افرادو د اعمالو نتیجې زیاتره هغه نه دي چې یې عمل کوونکی یا بل کوم فرد په ارزو کې وی ، او یایې په هغه نیت عمل کړی وی . یو عیسوی عقیده لری چې فرد چې په شعوری ډول سره دخپلو مقاصد ودپاره عمل کوی ، په حقیقت کې دخدای دمقصد یو غیر شعوری نماینده دی . دماندیوال ۷۸ «شخصی گناهونه ، عمومی گتې» دهمدغه کشف لومړنی او عمداً په ظاهر کې مهمله اونقیضه برینوونکی افاده ده . دادم سمت ۷۹ پت لاس ، او د هیگل ۸۰ د «عقل زرانگی» چې افراد هغه ته د عمل دپاره په لاره برابر وی سره له دې چې افراد به په خپل فکر دخپلوشخصی مقاصد وداجرا دپاره کار کوی دومره واضح دی ، چې اقتباس ته یې حاجت نه شته . مارکس دخپل (دسیاسی اقتصاد انتقاد) نومی تألیف په سریزه کې لیکي : «انسانان دخپلو تولیدی وسایلو په اجتماعي تولید کې په معینواو ضروری مناسباتو کې سره داخلېږي ، چې دهغو ی

۷۸- Bernard Mandeville (۱۶۷۰-۱۷۳۳) هالیندی اسقف . (م)

۷۹- Adam Smith (۱۷۲۳-۱۷۹۰) سکات لیندی سیاسی اقتصاد پوه . (م)

۸۰- G. W. F. Hegel (۱۷۷۰-۱۸۳۱) جرمنی فیلسوف . (م)

له ارادې څخه مستقل وی . « تولستوی ۸۱ په جنگ او سوله کې وایې ، او د جملې په سر کې د ادم سمت د فکر انعکاس کوی : « انسان په شعوری ډول د ځان دپاره ژوند کوی ، خو د بشریت د مهمو عالمی مقاصد و په حصول کې یو غیر شعوری الت دی . » ۸۲ قصه چې لنډه کړو ، که څه هم د مخه تردې بڼه او بڼه شوې ده پر وفسر بتر فیلډ ته غوړ کښیز دی : « د تاریخي پېښو په ماهیت کې داسې یو څه وجود دی چې د تاریخ سیر په داسې لاره کې وی ، چې انسان به یې هېڅ ارزونه وی کړی . » ۸۳ له ۱۹۱۴ څخه را هېسې ، وروسته له سلو کالونو څخه چې واره محلی جنگونه پکې شوی وو ، مونږ دوه لوی جهاني جنگونه ولیدل . د دې حادثې د قبول وړ شرح به دانه وی چې وویل شی چې نظر د نونسمې پېړۍ په درې وروستیو پنځو ویشتو کالونو کې ، په دغه وخت کې د یو وافر او د جنگ مطالبه کوله او لږ ویسوله غوښتله . د دې قبول مشکل دی چې وویل شی چې کوم چا د ۱۹۳۰ څخه تر ۱۹۴۰ د لسو کالونو د لوی کساد ارزولر له ، او یایې اراده ورته کړې وه . خو سره له دې هم دا کساد بې له کوم شک او تردید څخه د افرادو اعمالو مینځ ته راوړ ، او هریو په شعوری ډول بیل هدف تعقیب کاوه . د فرد د نیت او د هغه د عمل د نتایجو تر مینځ د توپیر تشخیص هم تل باید داینده مورخ دپاره تال نه شی . لاج ۸۴ د ۱۹۱۷ په مارچ کې د دوو ویلسن ۸۵ په باب ولیکل : « نیت یې دانه دی ، چې جنگ ته لارشی ، خو زما په فکر چې واقعات به یې (په هغه لور) بوځي . » ۸۶

۸۱- Leo Tolstoy (۱۸۲۸-۱۹۱۰) روسی ناول لیکونکی . (م)

۸۲- تولستوی ، جنگ او سوله ، IX ، لومړی فصل .

۸۳- ایچ . بتر فیلډ ، انگلیس او دهغه تاریخ (۱۹۴۴) ، مخ ۱۰۳ .

۸۴ . Lodge

۸۵ . Woodrow Wilson (۱۸۵۶-۱۹۲۴) د امریکې د متحده ایالتونو

اته ویشتم جمهور رئیس . (م)

۸۶ . دبی . ډبلیو . توك مان په ، زمرمان تیلگرام کی اقتیاس (نیویارک ، ۱۹۵۸) مخ ۱۸۰ .

د انظر د تلو او شو اهد و په خلاف دی چې وویل شی تاریخ به په دغو اساساتو و لیکل شی یعنی د «انسانی نیتونو د تشریحاتو په قرار» یا د هغو محرکاتو د شرح په قرار چې په خپله عاملان به یی ورکوی، یا په دی سره چې ولی یی «په خپل تخمین سره هغسې وکره، لکه څنگه چه یی وکره».

د تاریخ حقایق، په واقع کې د افرادو په باب حقایق دی. خودا حقایق د افرادو د هغو اعمالو په باب نه دی، چې په مجرد ډول سره اجرا شوی وی. داسی هم دا حقایق د هغو محرکاتو - حقیقی وی یا خیالی - په باب نه دی چې افراد خیال کوی، چې گوا کې دوی دا عمل د هغوله مخې کړی دی. دا حقایق د افرادو د مناسباتو په باب دی، چې دوی یی په جامعه کې یو تر بله سره لری، او همدا راز د هغو اجتماعي قوتونو په باب دی، چې د افرادو له اعمالو څخه نتایج راوباسی کوم چې زیاتره یی له هغو نتایجو څخه مختلف، او یا کله کله د هغو په ضدوی، چې افرادو یی ورته نیت کړی وی.

د کالنگ وود د تاریخ د نظر، چې ما په تیر ایسکچر کې شرح کړ. یوه جلدی غلطی هغه فرضیه ده چې د هغه په اساس د عمل شاته فکر، چې باید مورخ یی په پاملولو موظف وی، د فردی عامل فکر گنبل شوی دی. هغه څه چې مورخ یی باید وپلټی، دادی چې د عمل و شاته څه شی پروت دی. او ددی دپاره به ممکن د فردی او ځانگړی عمل کوونکی شعوری فکر، یا محرک، کاملاً نا مربوط وی.

بنیایی داته اوس په تاریخ کې د یاغی او د مخالف د رول په باب یو څه ووايم. دجامعی په مقابل کې د یاغی په حیث د یوه فرد عمومی تصویر کښل په واقع کې د فرد او جامعی تر مینځ د یوه غلط ضدیت رواجول دی. داسی جامعه نه شته چې گړد سره دې متجانسه وی. هر ه جامعه د اجتماعي مخالفتونو یوه صحنه ده، او هغه افراد چې د موجودې واکمنی په مقابل کې قیام کوی، هغومره د هغی جامعی محصولات

او انعکاسات دی، لکه څومره چې طرفداران یې دی. دوهم ریچرډ ٨٧ اوستره کاترینه ٨٨ د څوارلسمې پېړۍ انگلستان او د اتلسمې پېړۍ روسی دسترو اجتماعی قوتونو نوممثلان وو. داسې هم وایې تېلر ٨٩ او پوگاچیف ٩٠ چې وروستی د نیمه غلامی، دلوی قیام مشرو، دسترو اجتماعی قوتونو تمثیل کاوه. پاچایان او یا غیان بوشان دخپل عصر او هیواد دخاصو شرایطو محصول دی. د وایې تېلر او پوگاچیف داسې معرفی کول، چې دوی گواکې دجامعې په مقابل کې یا غی افرادوو، له حده زیاته یوه تېرايستونکی ساده کول دی. که دوی تش همدا وای، مورخ به ددوی نوم هیڅ نه وای اوریدلی. دوی په تاریخ کې دخپل رول دخپلو کثیرو طرفدارانو مړهون گڼی. دوی یا د اجتماعی حوادثو په حیث مهم دی یا هیڅ نه دی. اوس به په لوره سویه، یو وتلی یاغی فرد پرست دمثال په توگه وښیو. یوازی یو څو کسانو تر نیچې ٩١ زیات دخپل عصر او هیواد په ضد په دیر شدت او افراطی ډول عکس العمل ښودلی دی. سره ددې هم نیچه داروپایې او په خاص ډول دجرمنی، جامعې مستقیم محصول دی. داداسی حادثه ده چې نه به په چین او نه په پیرو کې پېښه شوی وای. نیچې له مرگه یو نسل وروسته نه. دده په عصر کې. د اښکاره شوه چې داروپا او په تېره بیا دجرمنی اجتماعی قوتونه چې دغه فردي افاده و، څومره قوی وو، او نیچه دآینده نسل دپاره. نه دخپل معاصر نسل دپاره. یو دیر مهم شخصیت وگرځید. په تاریخ کې دیاغی رول دستر کس له رول سره یوڅه ورته دی. په دغو وروستیو کالونو کې دتاریخ دستر. کس - تیوری - د نیکی بس ملکې دمکتب خاص

٨٧. Richard II (١٣٦٧-١٤٠٠) د انگلستان پاچا (م)

٨٨. Catherine the Great (١٧٢٩-١٧٩٦) دروسی امپراطوره. (م)

٨٩. Wat Taylor

٩٠. Pugachev

٩١. F. W. Nietzsche (١٨٤٤-١٩٠٠) د جرمن فیلسوف. (م)

مثال - یو څه له رواجه لویدلې ده . یوازې کله کله خپل سره سکوی . د عمومو دپاره د تاریخ د درسی کتابونو دیوی ساسلې تالیف کونکي چې له دوهم جهاني جنگ نه وروسته شروع شوی دی ، له خپلو ایکوالو څخه وغوښتل «چې دسترکس د سوانح په لیکلو سره یوه مهمه تاریخي موضوع پرانیځي . « بناغلی ای . جی . پی . تیلر ۹۲ په خپلې یوې کوچنۍ مقالې کې مونږ ته وویل چې «دمعاصرې اروپا تاریخ ددرو پهلوانانو په نامه لیکل کېدای شي : ناپلیون ، بسمارک ، او اینن . « ۹۳ مگر ده په خپلو نورو جدي لیکنو کې دغسې بی سنجشه تبصره نه ده کړی . په تاریخ کې دسترکس رول څه دی ؟ ستر-کس یو فرددی ، او څنگه چې دی یو وتلی فرددی ، دی دیوې اجتماعی حادثې یو وتلی اهمیت هم دی . گیبون ویلی چې « دایو واضح حقیقت دی چې عصرونه باید د فوق العاده افرادو دپاره مناسب وی ، او دا چې د کرومول ، اور تر ۹۴ نیو غ به ممکن اوس په نامعلومې کې ورک او ختم شی . « ۹۵ مارکس په خپل د « لویسی بونا پارت په اتلسم بر و میسر » نومې تالیف کې د هغه معکوسه حادثه تشخیص کړله : « په فرانسی کې طبقاتی جنگ داسې شرایط خلق کړل ، چې د هغو په اثر منځنی (د منځنی طبقې) ناشولته شخص وکړای شوه د قهرمان په جامه کې دناز قدم ووهي . « که بسمارک په اتلسمې پېړۍ کې زبیدلی وای - څه به یې مفهومه تبصره ، ځکه چې دی به هغه وخت بسمارک نه وای - جرمنی به یې متحد کړی نه وای ، او هیڅ به ستر شخص شوی نه وای . خوداهم لازمه نه ده چې د تسولستوی په شان - یو څو کت دسترو کسانو ارزښت کم کړی ، او هغوی « پېښو ته دنوم ورکولو تا پې » وگڼي . په دی کې څه

۹۲. A. J. P. Taylor معاصر انگلیس مورخ (م)

۹۳. ای. جی. پی. تیلر، له ناپلیون نه تر متالین پورې (۱۹۵۰) مخ ۷۴ .

۹۴. Retz

۹۵. گیبون، دروم د امپراطورۍ انحطاط او سقوط، فصل LXX

شڪ نه شته چي ڪله ڪله دستر فرد د لمانخلو روش ممکن ناوړه عواقب ولري . دنيجي مافوق- انسان مردوداودنه منلودي . ماته نه بنيابي دهتلر قضيه يا په شوروي اتحاد کي د «شخصيت دلمانخلو روش» ناوړه عواقب ياد کړم . خوزما مقصد دانه دي چي دسترو کسانو سترتوب وور وبنيم . داسي هم نه غوارم په دغه نظر کي شريک شم چي وايي «ستر کسان تل بد کسان وي .» هغه نظر چي هيله کوم له رواج نه يي وغورځوم دادي چي د انسان مقام له تاريخ نه بهر گڼي او انسانان داسي ويني چي گواکي دوي دخپل سترتوب په وجه په تاريخ باندې تحميل کوي ، داسي لکه چي د قوطيو جيک له نامعلوم څخه دمعجزی په ډول وځي چي دتاريخ رښتيني پرله پسي توب گڼو د کړي . ٩٦ حتی نن ورځ هم زه نپو هيزم چي که مونږ د هيگل دغه کلاسيکي وينا بهتره کولي وشو .

«د عصر ستر کس هغه څوک دي چي په دي قادر وي دخپل عصر اراده په الفاظو کي افاده کړي ، خپل عصر ته ووايي چي دغه يي اراده ده، او اجرائي کړي . هغه څه چي دي يي کوي ، دده دعصر زړه او جوهر دي . دي خپل عصر واقعي کوي.» ٩٧
 داکتر ليوييس ٩٨ هم ، ڪله چي وايي ستر ليکوالان «دهغي انساني اگاهي په وجه مهم دي ، چي دوي يي رواجوي ،» ٩٩ همدغسې يوڅه په نظر کي لري . ستر کس تل يا دموجود و قوتونو نماينده وي ، او يا دهغو قوتونو نماينده وي چي د مسلط قوت په ضد دهغوله تشكيل کولو سره مرسته کوي . خود تخليق او ابتکار لوړه درجه بنيابي هغو ستر و کسانو لکه کرومول ، يالين ته تخصص شي چي دوي دنويو قوتونوله تشكيل سره مرسته وکړه ، او همدغو قوتونو دوي سترتوب ته ورسول ، نه هغو کسانو ته چي

٩٦ . وي . جی . چايلد (V. G. Childe) ، تاريخ (١٩٤٧) ، مخ ٤٣

٩٧ . د حق فلسفه ، (انگريزي ترجمه ١٩٤٢) ، مخ ٢٩٥ .

٩٨ . Dr. F. R. Lewis

٩٩ . اف . آر . ليوييس ، ستره عنعنه (١٩٤٨) ، مخ ٢٠

لکه ناپلیون، یا بسمارک چې د موجود و قوتونو په شاسواره شول او ستر توب ته پری ورسیدل. نه ښایي مونږ هغه ستر کسان هیر کړو چې له خپل عصر څخه ډیر دمخه وو او ددوی ستر توب یوازې آینه نساوونو وپېژند. هغه څه چې ماته اساسي معلومیزې دادی چې مونږ په ستر کس کې د غسې یو وتلی شخص وپېژنو چې هغه هم د تاریخي عملیې محصول او نماینده وی، او هم د اجتماعی قوتونو ممثل او خالق وی، کوم چې دنړی شکل او دانسانانو فکر ته تغیر ورکوی.

نو تاریخ د کلمې په دواړو مفهومونو سره - یعنی هغه پلټنه چې د مورخ له خوا کیږي، او د ماضی هغه حقایق چې دی پکې تحقیق کوی - یوه اجتماعی عملیه ده داسې عملیه چې په هغې کې افراد د اجتماعی موجوداتو په حیث شامل دی. د جامعي او فرد ترمینځ خیالی ضدیت له هغو موانعو څخه غیر بل څه نه دی چې زموږ په لاره کې په دی غرض خلق شوی دی، چې زموږ تفکر گډوډ کړی. د مورخ او دهغه د حقایقو ترمینځ دوه رځیزه عمل متقابل عملیه کومه چې ما د ماضی او اوس ترمینځ مکالمه بللی د ددنی او پرونی جامعي ترمینځ مکالمه ده، او د مجرد و او گوښه شوو افرادو ترمینځ مکالمه نه ده. تاریخ دبرکڅ خاردت په الفاظو سره « دهغه څه ثبت دی چې یو عصر یې په بل عصر کې د ثبت کولو لایت مومی ». ۱۰۰. ماضی یوازې د اوس په رڼا کې د فهم وړ دی. او مونږ یوازې د ماضی په رڼا کې په اوس پوره پوهیدای شو. دا د تاریخ هغه دوه اړخیزه وظیفه ده چې انسان په دی قادر کوی چې ماضی وپېژنی، او په اوسنی جامعي کې خپل قدرت ډیر کړی.

تاریخ ، ساینس او اخلاق

هغه وخت چې محو انکی وم، دا مې زده کړه چې د شکلو نو باوجود، نهنګ ما هی نه دی؛ دې خبرې په ما اثر هم وکړ. خو اوس مې د تصنیف د غسې پوښتنې تر پخوا لږ خو محو او دا خبره مې هم بې جهته نه ربروی چې ما متیقن کوی چې تاریخ ساینس نه دی. دغه اصطلاحی سوال دانگریزی ژبې د غرابت په وجه پیدا شوی دی. په هرې بلې اروپایې ژبې کې د «ساینس» معادله کلمه بې له کوم تردید څخه تاریخ په غیز کې نیسي. خو په انگریزی - ویونکې نړی کې دغه پوښتنه یوه اوزده سابقه لری. او هغه موضوعات چې له هغې نه پیدا کیزی، په تاریخ کې د میتو د مسايلو یوه مناسبه مقدمه تشکیلوی.

داتلسمې پیری په پای کې، یعنی هغه وخت چې ساینس هم د جهان په باره کې دانسان د معرفت په باب، او هم د هغه د طبیعی خواصو د معرفت په باب، په ډیر موفقیت سره مرستې کړې وي، داسې پوښتنې شروع شولې، چې ایاساینس به د جامعې په باب هم د هغه پوهه زیاته کړی، او که نه. د اجتماعی علومو مفهوم، چې په هغو کې تاریخ هم شامل و، دنو نسجې پیری په دوران کې ورو ورو انکشاف وکړ، او هغه میتود چې په هغه سره ساینس د طبیعت نړی څیرله، د بشری چارو د مطالعې دپاره هم په کار ولوید. ددغه عصر په لومړی برخې کې دنیو تن ۱ عنعنه مسلطه شوله. جامعه د طبیعت دنړی په څیر، دیوه میکانزم په حیث وګناهه شوله. د هر برت سپنسر ۲ دیوه اثر عنوان

۱. Issac Newton (۱۶۴۲ - ۱۷۲۷) انګلیس فیلسوف او ریاضی پوه (م)

۲. Herbert Spencer (۱۸۲۰ - ۱۹۰۳) انګلیس فیلسوف. (م)

داجتماعی ساکنو اجسامو بحث ۳ چی په ۱۸۵۱ کې خپور شو. تراوسه هم یادیزی. برتراند رسل، چې په دغې عنعنې کې روزل شوی و، وروسته یې دغه عصر را یاد کړ، او هیله یې وکړه چې یو وخت به «دانسائی سلو کټ ریاضیات دومره دقیق (وی) لکه څومره چې دماشینو نور ریاضیات دی» ۴ وروسته بیا داروین ۵ بل علمی انقلاب راوست، او اجتماعی پوهانو چې له بیا او جی څخه تقلید کاوه، په داسې تفکر پیل وکړ، چې جامعه دیوه عضویت په حیث وگڼی. خود دارویني انقلاب رښتینی اهمیت په دې کې دی چې داروین څه وخت چې دهغه څه په تکمیل کو او پېسې شو کوم چی (لایل) ۶ لارو مېسې په جیولو جی کې شروع کړی و، تاریخ یې په ساینس کې حساب کړ. ساینس نور اوله هغه څیز سره سروکار نه لاره چې ساکن او بې زمان ۷ و، بلکه دتحول او انکشاف له عملیې سره یې علاقه پیدا کړه. په ساینس کې تکامل، په تاریخ کې ترقی تاییده او تکمیله کړه. سره له دې هم داسې څه پېښ نه شول چې دتاریخی میتود استقرای یې نظریه کوم چې زه په لومړی لیکچر کې پرې وغزیدم، و اړوی: یعنی دا چې لومړی خپل حقایق را غونډه کړی، بیا یې توجهه وکړی. بې له څه گروبر نه داسې وگڼله شو له، چې دساینس میتودهم همدغه دی. دا هغه نظرو، چې (بری) کله چې ۱۹۰۳ کال په جنوری کې د خپل افتتاحی لیکچر په وروستی برخې کې تاریخ په حیث «دیوه ساینس» نه لرونه ډیر» تعریف

۳. Social Statics

۴. بی. رسل، له حافظی نه تشریحات (۱۹۵۸) مخ ۲۰

۵. Charles R. Darwin (۱۸۸۲ - ۱۸۰۹) انگلیسی طبیعی عالم. (م)

۶. Charles Lyell (۱۷۹۷ - ۱۸۷۵) انگلیسی جیالوجی پوه. (م)

۷. این تردی نزدی وختو یعنی ۱۸۷۴ کی، برادلی (Bradley) ساینس لسه

تاریخ څخه داسی پیل کړ چې هغه (ساینس) له زمان نه دبانډی او (لا زوال) نه بحث کوی. (اف

بیچ. برادلی، غونډی شری مقالی، ۱۹۳۵، مخ ۴۶).

کړ، په نظر کې لاره. خود (بری) له افتتاحې لیکچر نه وروسته پنځوسو کالونو کې د تاریخ د ددغه نظر په ضد سخت عکس العمل وښودل شو. کالنگ وود، څه وخت چې د ۱۹۳۰ څخه تر ۱۹۴۰ پورې په لسو کالونو کې لیکني کولې، په خاص ډول زیار کاږه چې طبیعت د نړۍ چې د علمی پلټنې موضوع ده، او د تاریخ د نړۍ تر مینځ یوه صریحه کرښه وکازي. په دغه عصر کې د (بری) مقوله، یوازې کله کله هغه هم د تمسخر په ډول راوړله کیدله. خو مؤرخان هغه وخت موفق نه شول دېته پام وکړي چې خپله په ساینس کې ژور انقلاب راغلی دی، او دغه انقلاب بڼیسی چې د (بری) نظر تر هغو چې مونږ خیال کاوه، که څه هم د غلط دلیل دپاره، دیر سم و. هغه څه چې (لایل) د جیولوجی دپاره وکړل، او (داروین) د بیولوجی دپاره هغه اوس داسترو نومی یعنی دهغه ساینس دپاره وشول، چې وایي کاینات هغسې چې اوس دی، څنگه پیداشوی دی. اوسنی فزیک پوهان، مونږ ته تل وایي چې هغه څه چې دوی یې پلټي، حقایق نه دی، بلکه واقعات دی. دا چې مؤرخ نظر تیر ولسو کالونو ته اوس، د ساینس په نړۍ کې ډیره آرامی او اشنایي حس کوی بڼه دلایل لری.

راحیې چې لومړی د قوانینو په مفهوم یو نظر واچوو. په اتلسمې او نونسمې پېړۍ کې، پوهانو داسې گڼله چې طبیعت قوانین - د نیوټن د حرکت قوانین، د جاذبې قانون، د بایل قانون (۸)، د تکامل قانون او داسې نور - لڅ شوی او په قطعی ډول تثبیت شوی دی، او دیوه ساینس پوه وظيفه داده چې د استقرا په عملیې سره له مشاهده شویو حقایقو څخه دغسې نور قوانین لڅ او تثبیت کړي. د «قانون» کلمه له

۸. Robert Boyle (۱۶۲۷ - ۱۶۹۱) برتانوی طبیعی فیلسوف. هغه قانون چه د ده په نامه

شهور شوی دادی چی په ثابت حرارت کی د هر غاز دیوی تا کلسی اندازی حجم، له هغه فشار

سره معکوس نسبت لری، چی په هغه وار دوی. (م)

ګالیلیو (٩) او نیوټن نه مونږ ته په داسې حال کې چې دافتخار لاره یې و هاسې ده راغلې ده . دجامعې پوهانو، چې په شعوری یا غیر شعوری ډول سره هڅه کوله، چې خپلو مطالعاتو ته هم ساینسی حیثیت ورکړي ، همدغسې کلمات استعمال کړل ، او پخپله په دې متیقن شول چې دوی په همدغې لارې روان دی . داسې ښکاری چې سیاسي اقتصاد پوهان په دغه ډگر کې دگرشم په قانون (١٠) او د بازار په باب دادم سمته په قوانینو سره تر نورور ومبې وی . (برک) (١١) د «تجارت قوانینو ته چې د طبیعت قوانین دی ، او په نتیجه کې اسمانی قوانین دی» (١٢) التماس و کړ . مالتوس (١٣) دنفوسو قانون وایست . لاسال (١٤) دا جوړو وسپښن قانون وضع کړ .

٩. Galileo (١٥٦٤ - ١٦٤٢) ایټالیایی عالم. (م)

١٠. Gresham's law . د دغه قانون واضع سر تاماس گرشم و . دی د پیسو د کم ارزښته کیدوله تحقیق نه دی نتیجې ته رسیدلی و چې «خرابی پیسې تل ښې پیسې له دوران نه کاږي .» څه وخت چې کم ارزښته پیسې ، اوبې پیسې په دوران کې وي . خلق هڅه کوي چې ښې پیسې ذخیره کړي ، او کم ارزښته پیسې په پور کې ادا کړي . په دې حساب د وخت په تیریدلو سره هغه پیسې چه ډیرې لږې د منلو وړې ، په دوران کې لوړې او د ټولو پیسو د تجارتی مبادی ارزښت ټاکي او هغه پیسې چې ډیرې زیانې د منلو وړې ، ورو ورو له دوران څخه لویږي ، او د قیمتی پیسو په حیث د نورو کارو د پاره استعمالیږي . (م)

١١. Edmond Burke (١٧٥٩ - ١٧٩٦) انګلیس سیاس او ایپکواټ (م)

١٢. د ایډمونډ برک په اثارو کې (١٨٤٦) ، ١٧ ، مخ ٢٧٠ د تحطی په حلقه افکار او تفصیلات (١٩٥٧) . د برک استنتاج داوچې دا د «حکومت ، د حکومت په حیث ، یا حتی دینم د دینم په حیث ، په واک کې نه ده چې غریبانو ته هغه ضروریات ور تهبه کړي ، کوم چې اوبې غږتښت یې خوش کړي چې له هغوی څخه پیسې وسپړي .»

١٣. Thomas R. Malthus (١٧٦٦ - ١٨٣٤) . انګلیس سیاسي اقتصاد پوه . دنفوسو قانون

د خوراکي موادو او نفوسو تر منځ داسې نسبت تالیسوي چې وایسې خوا ده تل په حسابی تصاعد (١ ، ٢ ، ٣ ، ٤) او نفوس په هندسی تصاعد (١ ، ٢ ، ٤ ، ١٦) سره زیاتوی او په دې ډول نفوس به له خوراکي موادو څخه تل ډیرې کوي اوزیاتی نفوس به په جنگ ، قحطی ، غریبې او نوروسره کمې کوي او که اجورو . د معیشت له حد نه زیاتی وکړ ، نفوس به ډیر شي ، او اجوری به بیرته ښکته وغورځوي . د دغه نظر له مخې ، په اجوری په زیاتی اوزدی مودی کې فقط د ډیر ښکته معیشت سویی ته ولویږي . (م)

١٤. F. Lassalle (١٨٢٥ - ١٨٦٤) جرمن سوشلسټ. (م)

مارکس په خپل تألیف، (پانگه) کې ښکاری چې مدعی وی چې ده «دمعصرې جامعې د حرکت اقتصادي قانون» برسیره کړی وی. بککل (١٥) د تمدن تاریخ په وروستیو کلماتو کې داسې عقیده ښکاره کړله چې د بشري واقعاتو په جریان کې «یوه مځلاندې پر نسپ نفوذ کړی چې عالمی او نه کېدونکی نظم لری.» دا اصطلاح نن ورځ دومره زړه معلومیزې، لکه څومره چې فرضی ښکاری، خود فزیکي عالم او دجامعې عالم دواړو ته تقریباً یوشان زړه اوله رواجه لویدلې ښکاری. یو کال دمخه تر هغه چې (بری) خپل افتتاحی لیکچر اوراوه، دفرانسې یوه ریاضی پوه، هنری پوان کره (١٦) یو وور کتاب په نامه د (ساینس اوفرضیه) خپور کړ. دغه تألیف په علمي تفکر کې انقلاب راوست. دپوان کره لوی تیسس داوچې هغه عمومي قضیې (١٧) چې ساینس پوهانو ایستلې دی، اوچیر ته چې هغه د ژبې داستعمال په باب یوازې تعریفات او یا پټ کنونشنونه او مقاولې نه دی، فرضیې دی، او هغه په دې غرض طرح شوې دی چې تفکر نور هم پسې قطعی او متشکل کړی، او پخپله دتعديل، تحقیق، او تردید تابع دی. داتول اوس لکه یو عادی خیز گرزیدلی دی. دنیوتن لاپه چې «فرضیې تغییر نه کوی» (١٨) نن ورځ تشه ښکاریزی. ساینس پوهان، او په تیره بیا اجتماعی ساینس پوهان، که څه هم تراوسه دپخوانیو وختو په خاطر، دچا خبره، له قوانینو نه خبرې کوی، دوی په هغه مفهوم دهغو په وجود قابل نه دی، لکه څنگه چې ساینس پوهان په اتلسمې اونو نسې پیړۍ کې پرې معتقد وو. اوس دا منل شوې ده چې ساینس پوهان کشفیات کوی اونوی معرفت حاصلوی، خودا کار ددقیقو او جامعو قوانینو په تأسیس سره نه کوی

١٥. Henry T. Buckle (١٨٢١-١٨٦٢) انگلیس مورخ. (م)

١٦. Henri Poincare (١٨٥٤-١٩١٢) (م)

Propositions. ١٧

Hypotheses non Fingo. ١٨

بلکه دداسې فرضیو په ایستلو سره بې کوی ، چې هغه دنوی تحقیق د پاره لاره پرانیځي . دساینسی میتود په باب : په یوه درسی معیاری کتاب کې دوه امریکایي فیلسوفانو دساینس میتود «اساساً دایروی» بیان کړی دی .

«مونږ تجربی موادو ته متوسل کیز و چې دپرنسیبونو دپاره شواهد حاصل کړو و تجربی مواد (حقایق) گنجل شوی دی ، اومونږ تجربی مواد دهمد غوپرنسیبونو له مخې غوره کوو ، تحلیل کوو ، اوتعبیر کوو . » (۱۹)

د «دایروی» په مخای شاید د «دوه اړخیزه» کلمه غوره او بهتره وای ، ځکه چې نتیجه دانه کیزی ، چې هغه پخوانی ځای ته رجوع وشي ، بلکه دنویو کشفیاتو دپاره دوراندې تگ و شې ، اودادپرنسیبونو ، اوحقایقو ، اودتیوری او عمل ترمینځ دمتقابلې اودوه اړخیزې عملیې له لارې کیزی . ټول تفکرات دځینو مخکینیو فرضیو منل لازمه کوی چې هغه په مشاهداتو بناوی ، اودغه مشاهدات ممکن کوی . مگر کیدای شي چې دهمدغه تفکر په رڼا کې په هغه بیانظر و شې : دغه فرضیې ممکن په ځینو قرینو کې ، اودځینو هدفونو دپاره سمې اوداعتبار وړی اوممكن په نورو کې نه وی . په ټولو حالاتو کې ازموینه تجربی ازموینه ده یعنی دا چې هغه کولی شي دنویو بصیرتونو دپاره ورپرانیځي ، اوزمونږ په علم کې زیاتی راولی او که نه . دروترفور د (۲۰) میتودونه دهغه یوه وتلی همکار اوشاگرد په دې تاره وختونو کې داسې شرح کړل . «ده سخته تلوسه لرله چې پوه شي چې دزوی پدیدو څنگه عمل کاوه ، په داسې مفهوم سره چې یو څوک غواړی په دې وغزیدلی شي چې په اشپزخانی کې څه کیزی . زه فکر نه کوم چې ده دیوی تشریح دمیندلو دپاره له کلاسیکی طریقې څخه کار اخیست داسې چې ځینې اساسی قواعد دتیوری

۱۹. ایچ. ایز. کوهرز او ای. ناچل ، مطلق او علمی میتودونه مقدمه (۱۹۳۴) مخ ۵۹۶ .

۲۰. E. Rutherford (۱۸۷۱ - ۱۹۰۰) انگلیس فزیک پوه . (م)

له مخې تطبیق کړی . تر هغو چې په دې پوهیدو چې څه څیز پېښېږي ، دی
قانع و . » (۲۱)

داوینا د مؤرخ له حال سره په مساوی ډول سرخوړی داسې مؤرخ چې د اساسی
قوانینو د میندلو د پاره یې پلټنه پرې ایښی وی ، او په دې قانع وی ، چې معلوم
کړی ، څیزونه څنگه عمل کوی .

دهغو فرضیو حال ، کوم چې مؤرخ یې د پلټلو په عملیې کې استعمالوی ، دهغو
فرضیو له حال سره چې ساینس پوه یې استعمالوی ، ډیر ورته معلومیږي .
د پروتستانیزم (۲۲) اوسرمایه داری د اصل د مناسبت ترمینځ د ماکس ویبر (۲۳)
هغه مشهور تشخیص د مثال په توګه په نظر کې ونیسی . نن ورځ به هیڅوک دغه
مناسبت ته قانون ونه وایی ، که څه هم په او لویو وختو کې ،
ممکن همدغسې گڼل شوی وای . په حقیقت کې ،
دا یوه فرضیه ده . خودغې فرضیې یې له شک او تردید څخه د همدغو دواړو نهضتونو
په باب زموږ فهم بڼه پراخ کړی دی ، که څه هم چې د پلټلو په جریان کې چې هغې
تحریک کړی دی ، په خپله تعدیل شوې ده . په همدغې جملې کې د هارکس یوې
وینا ته نظر وکړئ : « لاسي ژرنده له فیوډالی لار د سره جامعه جوړوی ، بخاری ژرنده
له صناعتی سرمایه دار سره جامعه جوړوی . » (۲۴)

د عصری اصطلاح له مخې ، دا کوم قانون نه دی ، که څه هم ما ر کس ممکن
همدغسې ادعا ورته کړې وای ، مګر دا یوه نتیجه نا که فرضیه ده چې دنورې پلټنې
اوتازه معرفت په لور لاره پرانیځي . دغسې فرضیې د تفکر حتمی الې گڼلې کیږي . د جرمني

۲۱. سر چارلز ایلس د تریټیسی مجله کې (کیمبرج ، لیت ترم ، ۱۹۶۰) ، مخ ۱۴

۲۲. Protestantism

۲۳. Max Weber

۲۴. مارکس - انگلز ، Gesamtausgabe ، ۱۰ ، vi ، مخ ۱۷۹ .

دشلمی پېری داومر نیو کالو نومشهور اقتصادپوه، ورنرسومبارت (۲۵) په داسې یوه «نارام احساس» اعتراف وکړ کوم چې ده ته هغه وخت پیدا شوی ؤ، چې مارکسزم یې پرې ایښی ؤ. ده ولیکل:

«څه وخت چې مونږ هغه ارام فارمولونه بایلو کوم چې تراوسه د موجودیت په پېچلی توپ کې زمونږ لارښوونکی وو، مونږ ترهغو چې یوه نوې لاره مومو، او یا لامبو کول زده کوو، داسې حس کوو، چې گواکې دحقايقو په بحر کې ډوبیزو. « ۲۶ په دورونوسره دتاریخ دویشلو مشاجره، له همدغې نوع څخه ده. په دورونوسره دتاریخ ویشل، کوم حقیقت نه دی، بلکه یوه ضروری فرضیه یا دفکر اله ده، او ترهغو داعبارو وړوي، چې رول کوی، اودخپل اعتبار دپاره په تعبیر اتکا کوی. هغه مورخان، چې په دې خبرې سره وړان دی، چې منځنۍ پېری څه وخت شروع کیږي، په حقیقت کې دځینو پېښو په تعبیر وړو کې، سره مخالف دی. دامسئله دحقیقت کومه مسئله نه ده، خو له بلې خوا بې مفهومه هم نه ده. دتاریخ ویشل په جغرافیا یی سیموسره هم په همدغې اندازې حقیقت نه دی، بلکه یوه فرضیه ده. داروپایې تاریخ اصطلاح، ممکن په ځینو قرینو کې داعبارو وړاو مفیده وی، په ځینو نورو کې، ممکن تېرايستونکی اوخطاوي. ډیر مورخان، روسیه داروپایوه برخه گڼي، نور یې په کلسکه ردوی. دمورخ تعصب دهغې فرضیې له مخې معلوم کېدلی، او پرې قضاوت کېدلی شی، چې دی یې غوره کوی، اوتطبیق کوي داجتماعي مطالعاتودمیتودونوپه باب، زه دلته یوه عمومي فتوا ورومرور اقلوم، ځکه چې دادمغه ستر اجتماعي عالم فتواده چې په خپله دیوه طبیعي ساینس پوه په حیث روزل شوی ؤ. جارج سورل، دمخه تردې چې په څلویښت کلنۍ کې، دجامعی په باب، په لیکلو پیل وکړی، دیوه انجینیر په

حيث کار کاوه. ده په دغه ضرورت ټينگار کاوه، چې په يوه خاص موقعيت کې، خاص عناصر گوښه کړي، که څه هم دا عمل له حد نه زيات، د ساده کولو خطر ولري. دی ليکي:

«يو څوک بايد دخپلې لارې په حس کولو سره دمخه ولاړ شي. يو څوک بايد احتمالي اونيمگرې فرضيې واز مويي، او په هوقتي تخمينو نوقانع اوسې داسې چې دمتصاعد سمون دپاره ورتل خلاص پرېز دی.» ۲۸ دغه فکر، دنو نسې پيری له فکر سره ډير توپير لاره. په هغه وخت کې، ساینس پوهان، اومورخان لکه اکټن دغسې ورځې ته سترگي په لاروو، چې دمشهود شويو حقایقو په ټولو لوسره، دعلم يوجامع هيئت تأسيس کړی، داسې چې هغه به ټول جنجالی مسئلې يو وار دتل دپاره حل کړی. خو په دې وختو کې، ساینس پوهان اومورخان دواړه ترهغه ډيره معتدله هيله په خيال کې ساتی، اوغواړي له يوې جزیی او ناقصی فرضيې څخه وبلې ته، په متصاعد ډول دمخه ولاړ شي اوحقایق دهغو په تعبیر ولوسره گوښه کړي. هغه لارې اومیتودونه چې دوی يې ددغسې عمل دپاره غوره کوی، ماته اساساً مختلف ښکاری. په لومړی لېکچر کې، مادپروفیسر بره کلف داتبصره اقتباس کړی وه چې تاریخ «هيڅ حقیقتی نه، بلکه دمنل شويو قضاوتونو يو لړ دی». کله چې مادغه لیکچرونه برابرول، ددغه پوهنتون [کيمبرج] يوه فزيک پوه دبې. بي. سي. په يوې خپر ونې کې دعلمی حقیقت ۲۹ تعريف داسې وکړ، چې هغه «يو بيان دی چې دمتخصصانوله خوا دعموموپه محضر کې منل شوی وی.» ۳۰ داداوپره فارمولونه يوه هم قانع کوونکی نه دی، اوزه به هغه وخت خپل دلايل راوړم، کوم وخت چې دافاقیت په مسئله بحث کوم. خومهمه داده چې ولیدل شوه يوه مورخ اويوه فزيک پوه له يوه بل نه جلا عين مسئله تقریباً په عين کلماتو کې تر قاعدی لاندې راوستله.

۲۸. جی. سورل، *Materiaux d'une theorie du proletariat* (۱۹۱۹)، مخ ۷.

Scientific truth. ۲۹

۳۰. ډاکټر جی. زمان، دلسر په مجله کې اگست ۱۸، ۱۹۶۰.

سره له دې هم مشابهنه، او قیاسونه د بې احتیاطو د پاره د دام، او تلک په څیر وی، اوزه غواړم په هغه دلایلو په ډیره درناوی سوچ و کړم، چې وایې که څه هم دریاښی او طبیعی ساینسونو، او یاد همدغو کټه گور یو د ننه دمختلفو ساینسونو ترمنځ اختلافات قوی دی، د همدغو ساینسونو او تاریخ ترمنځ یو اساسي فرق کېدل کیدی شي، او د فرق سړی تېرباسي چې که تاریخ یا همداراز نور تش په نامه اجتماعي علوم - د ساینس په نامه یاد کړل شي. دغه اعتراضات چې څه یې تر نور و ډېر مقنع دي، په لنډ ډول دادی:

- ۱- تاریخ یوازې له خاص او بېچورې، او ساینس له عمومي څخه بحث کوی.
 - ۲- له تاریخ څخه درسونه، او عبرتونه نه اخیستل کېزی.
 - ۳- تاریخ پېش گوښي کولی نه شي.
 - ۴- تاریخ لږ و ماغندي وی، په دې چې انسان خپل ځان مشاهده کوی.
 - ۵- تاریخ، د ساینس په خلاف، د دین او اخلاق مسایل احتوا کوی. زه به زیار وکازم، چې هر اعتراض بېل بېل تر بحث لاندې ونیسم.
- لومړی دا چې ویل کېزی، تاریخ له بېچورې او خاص، او ساینس له عمومي او عالمي څخه بحث کوي. شاید د انظر له ارسطو څخه شروع شوی وی. ارسطو په دې فکرو، چې شعریات تر تاریخ نه «ډیر فلسفي» او «ډیر جدي، دی» په دې چې شعریات له عمومي حقیقت او تاریخ له خصوصي حقیقت څخه بحث کوی. ۳۱ د کالنگ وود په شمول، یوشمیر نور وروستی لیکوالان، د ساینس او تاریخ ترمنځ، په همدغه فرق قایل وو. ښکاری چې د اتمیز د یوې غلط فهمی په نسج کې نغښتی وي. د هابز ۳۲ مهمه مقوله تر اوسه هم د اعتبار ورده «په نړی کې هیڅ څیز غیر له نومونو

۳۱ شعریات، لسم فصل.

۳۲ Thomas Hobbes (۱۵۸۸ - ۱۶۷۹) انگلیسی فیلسوف. (م)

څخه عالمی نه دی، په دې چې هغه څیزونه چې نومول شوی دی، هر یو یې انفرادی، او واحد دی.» ۳۳ دغه حکم یقیناً چې دطبیعی ساینسو نو په باب سم دی. دوه جیولوجیکي تشکلات، له یوه نوع څخه دوه حیوانات، او دوه اتمونه له یوه بل سره هیڅ مطابقت نه کوی همداراز دوه تاریخي پېښې هم هیڅ سره یونه وی. خودتاریخي پېښو په بېجور یتوب باندي تینسگار کول هغسې فلج کوونکی تاثیر لري، لکه هغه عادی او مبتدله وینا چې مور ۳۴ له اسقف بتار ۳۵ څخه چې وروستی یو وخت دژبنيو پوهانو ډیر ښه ایسپده، اخیستی وی: «هر څیز هغه څیز دی، کوم چې دی، او بل څیز نه دی.» په دې لارې روانیدل سړی زریور از فلسفی نیروانا ۳۶ ته رسوی، چې هلته د هیڅ څیز په باب مهم اوجدی شی، هیڅ نه شی ویل کیدلی.

دژبې استعمال، مورخ دساینس پوه په شان، کلیاتو ته مجبور کوی. دپلې پونزې جنگگ اود وهم جهاني جنگگ سره بیل وو، اودواړه بېجوروی وو. خومورخ دواړه دجنگگ په کلمه یادوی، اویوازی فضل فروش به په دی اعتراض وکړی. هغه وخت چې گیبون داسلام ظهور، اودکانستاین ۳۷ له خوا دعیسویت تاسیس دانقلابونو ۳۸ په نامه یادکړل، ده ددوه بېجورواوخاصو پېښو په باب تعمیم کاوه. اوسنی مورخان هم کله چې له انگلیسی، روسی، فرانسوی، اوچینی انقلابونو څخه غږیزی، عین شی کوی. مورخ په حقیقت کی له بېجوروی سره سرو کار نه لری، بلکه له هغه عمومی او کلی سره علاقمن دی، چې په بې جوری کې وی.

۳۳. لیوای، ټن، iv'L.

۳۴. T. Moore (۱۷۷۹ - ۱۸۵۲) ایرلیندی شاعر. (م)

۳۵. J Butler (۱۶۹۲ - ۱۷۵۲) انگلیس دیني عالم. (م)

۳۶. Niravana په عالمی روح کی جذبیدل او فناکیدل. (م)

۳۷. Constantine (۲۷۲ - ۳۳۷). دروم امپراطور. (م)

۳۸. دروم د امپراطوری انحطاط او سقوط، فصل- شل، فصل، I.

۱۹۲۰ء خخہ تر ۱۹۳۰ پوری پہلسو کالونو کپی ۱۹۱۴ء جننگ دعلتونو پہ باب دمور خانو بحثر نه عمومآ ددغی فرضی پہ اساس کهدل، چپی جننگ یاد دیلو ماتا نو دبدی اداری پہ وجه و، چپی دوی پہ پتہ کار کاوه، او عامه ذهنیت نه شو کولی ددوی کمترو ل و کپی، او یا پہ سیمه ییزو واکمنوده لتو بانندی دزری داسفناک ویش له امله و . ۱۹۳۰ء خخہ تر ۱۹۴۰ پوری پہلسو کا او کپی، دابحثونه په دی فرضی ر وازوو، چپی دجننگ علت هنه رقابتونه وو، چپی دامپر بالستی قوتونو تر مینخ هوجودوو، او دا قوتونه دمخ پہ محوری سرمایه داری تر فشار لاندی وو چپی غوینتل یی نری په خپاوه بینجو کپی سره وویسی. دغو بحثونو دجننگ دعلتونو او یا په هر حال، دشلمی پیری په حالاتو کپی، دجننگ په باب له کلیسی او تعمیم سره سرو کار لاره. وورخ ددی دپاره چپی خپل شواهد واز وویسی، پر له پسې کلیه استعمالوی. که په دی باب چپی ریچرڈ ۳۹ په برج کپی شاهزادگان ووژل، شواهد واضح نهوی، وورخ به له محان نه وپوینتی، او دا پوینتنه ممکن له شعوری نه زیات غیر شعوری وی، چپی ایا دا دوخت دا امرانوعادت وو چپی دتخت مهم رقیبان ورک کپی، او که خننگه. اودده حکم به حقا چپی ددغی کلیسی تراثر لاندی وی. دتاریخ لوستونکی او ایکونکی یودایمی تعمیم کوونکی دی، او ددورخ مشاهده به په نورو تاریخی قرینو بانندی، له کوهوسره چپی دی اشنادی، او یاممکن دده دعصروی، تطبیق کوی. خه وخت، چپی زه دفرانسی انقلاب په نامه دکار لایل تالیف اولم دده تبصری په واروار تعمیموم، او په خپلی ساحی کپی یی په روسی انقلاب کپی تطبیق کوم. دترو ربه متعلق یی دغه تبصره واورئ:

« په هغوملکونو کپی چپی مساوی عدالت یی لیدلی وی، وحشتناک دی - نه دومره په هغوملکونو کپی غیر طبیعی دی، چپی یی هیخ لیدلی نه وی. »
یا ترهغه لیا مهمه دا :

« دتاسف محای دی ، که څه هم ډیر طبیعی دی - چې ددغه عصر تاریخ عموماً دهیجان او عصبانیت په روحیې سره لیکلی شوی دی. مبالغه، کرکه، او انګولوا و افره ده، او په عمومی ډول تر گمی حد نه لری. » ۴۰

داده یوه بله تبصره ، مگر داخل په شپاړسمې پیری کې دعصری دولت دودی په باب ، د برک خاردت له خوا :

« څومره چې یو قدرت وروسته هسک شوی وی هغومره لږ په محای ساکن پاتې کیدلی شی - لومړی په دی چې هغو چې دغه قدرت خالق کړی وی ، له نورو چټکو حرکتونو سره یې اموخت نیولی وی . او بله دا چې دوی په خپله بدعت راوړونکی دی ، او غواری همدغی پاتې شی ؛ دوهم په دی سبب چې هغه قوتونه چې ددوی په واسطه یا هسک شوی دی ، او یاز بینل شوی دی ، یوازی به په نورو شدیدو اعمالو سره استخدام کړل شی . » ۴۱

د ابې مفهومه ده ، چې وویل شی تعمیم په تاریخ کې نااشاردی . تاریخ په تعمیماتو وده کوی . لکه چې بناغلی ایلتن ۴۲ د کیمبرج معاصر تاریخ په یوه نوی جلد کې لیکي : « هغه څه چې ، ورخ د تاریخ حقایقوله ټولولوونکی نه بیلوی ؛ هغه تعمیم دی. » (۴۳)

بنا یې ده زیاته کړی وای ، چې همدغه څه طبیعی ساینس پوه ، د طبیعی انواعو له ټولولوونکی نه ، او یاد طبیعی حیواناتوله ساتونکی څخه هم بیلوی . خوداسی ونه گڼی چې تعمیم گواکې ، ووزته اجازه را کوی ، چې دتاریخ دپاره داسی یوه پراخه طرح جوړه کړو ، چې خاصی او بیجوړی پښی به له هغې سره اړومرو توافق کوی . او څنگه چې مارکس یوله هغو کسانو څخه دی چی زیاتره ددغې طرح په

۴۰. د فرانسې د انقلاب تاریخ ، I ، ۷ ، فصل ۹ ، III ، i ، فصل I .

۴۱. جی . برکخاردت ، په تاریخ او مورخانو قضاوتونه ، (۱۹۰۹) ، مخ ۳۴ .

۴۲. G. R. Elton معاصر انگلیس مورخ (م)

۴۳. د کیمبرج معاصر تاریخ ، ii (۱۹۰۸) ، مخ ۲۰

جوړولو یا په هنې د حقیدي په لرلوسره توهنې شوی دی ، غواړم دلنډولو په غرض دهغه دیوه لیک نه یوه فقره اقتباس کړم په کومې کې چې دی دا موضوع په خپل اصلی مخای کې گوری .

« هغه پېښې چې په حیرتناک ډول سره ورته وی ، مگر په یوه مختلف تاریخي محیط کې واقع کیزی ، کاملاً غیر مشابه نتایج راوړی . ددغو تکاملاً تو ، دهر یوه په بیلې بیلې مطالعې ، او بیاد هغو په پرتله کولو سره ، دا اسانه کیزی چې ددغې پدیدې د فهم کلی پیدا شی . خود اقطاعاً امکان نه لری چې دغه فهم د ځینې مشکل کشاء تاریخي - فلسفي تیوری په تطبیق سره حاصل شی کومه چې دهغې ستره ښیگنه داده چې له تاریخ څخه د باندی مقام ولری . » ۴۴

تاریخ د بیجوری ، او عمومی ترمینځ له مناسباتو سره سروکار لری . تاسې دیوه مورخ په حیث ، څومره چې دانه شی کولی ، چې حقایق له تعبیر څخه بیل کړی داسې هم دانه شی کولی چې خاص او عمومی سره جلا کړی ، او یا یو تریل دمخه وگسني ۵

زما په فکر ، اوس ددی وخت راغلی دی ، چې د تاریخ اوسوسو لوجی ترمینځ د مناسباتو په حقله یو څه ووايم . سوسو او جی ، اوس په دوو متقابلو خطرو نو اخته ده - له حدنه زیات دنظری کیدلو خطر او له حدنه زیات د تجربی کیدلو خطر . لوه پرنی په عمومی ډول ، د جاعې په باب ، په مجردو او بې مفهومو تعمیماتو کې د ځان

۴۴ . مارکس او انگلز ، آثار د (روسی چاپ) ۷ ، مخ ۳۷۸ ، هغه لیک چې له هغه نه دافقره نقله شوی ده ، په ۱۸۷۷ کې په Otechestvennye Zapiski روسی مجلی کې راوتلی ده . داسې ښکاري چې پروفیسر پاپر ، هغه وینا چې دی یی د (هستوریزم Historicism مرکزی غلطی ، بولی ، مارکس ته منسو بوی . دا هغه عقیده ده چې وایسی تاریخي تمایلات ، یا میلانونه « کیدلی شی چې یوازی له عالمی قوانینونو سمه لاسه وایستل شی ، (د هستوریزم غربی ، ۱۹۵۷ ، مخ مخونه ۱۲۸-۱۲۹) . دا بس هغه څه دی چې مارکس تری منکرو .

دور کولو خطر دی. څومره چې تاریخ په غټې (ت) سره غلط دی، هغومره جامعه په غټ (ج) سره غلطه ده. دا خطر هغو کسانو لاندې کړی دی چې غواړي سوسیولوژي ته دا وظیفه وسپاري چې له هغو خاصو اوبیجور وپېښو نه چې تاریخ ثبتې کړی دی د تعمیم خاصه وظیفه اجرا کړي. حتی داسې نظریه هم وړاندې شوی ده چې وایي سوسیولوژي له تاریخ څخه د «قوانینو» ۴۵ دلروپه وجه بیل دی. هغه بل خطر، کارل منهایم ۴۶ ذکر کړی دی. ده دا خطر نژدې سل کاله رومې ذکر کړی دی، او اوس هم تر زیاته حده تطبیق کیزی او هغه دا چې سوسیولوژي «د اجتماعي بیاتوافق په یولر تخنیکي مسئلو ویشل شوی دی.» ۴۷ سوسیولوژي له هغو تاریخي جامعونه بحث کوی چې هره یوه یې بیجوری ده، او د خاصو تاریخي رو مینو پېښو او شرایطو له خوا جوړه شوی ده. خو که کوشنې وشي چې له تعمیم کولو، او توجیهه کولو نه ډډه وشي، او ځان یوازی د شمیرلو، او تحلیل کولو تش په نامه «تخنیکي» مسئلو ته محدود کړل شي، انسان به یوازی د یوې دریدلې جامعي یو غیر شعوري مدافع گرزیدلی وي. که داوی چې سوسیولوژي، د مطالعي یو گټور ډگر کیزی، باید د تاریخ په شان، د خاص او عمومي له مناسباتو سره سروکار ولري. داسې هم حتمي ده چې فعال او دینا میک شې یعنی د دریدلې جامعي (څکه چې داسې جامعه

۴۵. داسې ښکاري چې دا ډېرو فیسر پاپر نظروې. (خلاصه جامعه، دوهم چاپ، ۱۹۵۲، ii، مخ ۳۲۲) له بدهرغه دی د سوسیولوژي د قانون مثال راوړي: «دچېر ته چې د فکر ازادې، او دانکارو دمهادلسی ازادې، په حقوقی موسسو، او هغو موسسو په موثر دواړو سائل کیزی، چې د مباحثی د خپریدلو تضمین کوی، هلته به علمی ترقی وي» د الیکنه په ۱۹۴۲، یا ۱۹۴۳ کی شوی وه او ښکاره ده چې د لیکو محرک یې هغه نظر و چې وایي غربی دموکراسی به د خپلو موسساتی ترتیباتو په برکت سره، د علمی ترقی په سر کې واقع وي. دا نظر وروسته د هغو ترقیاتو په وجه چې په شوروی اتحاد کې واقع شوی دی، یا رد شوی یا ډیر مقید شوی دی. دا نظر حتی د اعتبار وړ تعمیم هم نه دی، قانون خونه دی، نه دی.

Karl Mannheim ۴۶

۴۷. ک. منهایم، ایډیالوجی او یو توپیا، (انگلیسی ترجمه، ۱۹۳۶)، مخ ۲۲۸.

هیڅ وجود نه لری) مطالعه نه وی، بلکه دا اجتماعی تحول او انکشاف مطالعه و گزری . نور نو غو اړم دومره و وایم چې څومره چې تاریخ نور هم سوسیو لوجی کیزی، او یا څومره چې سوسیو لوجی نور هم تاریخی گزری ، د دواړو دپاره بڼه ده . پریزدی چې د دواړو تر مینځ ، سرحدونه ددوه اړخیز ترافیک دپاره خلاص او پراخ وی .

د تعمیم بله مسئله ، زمانه بلې پوښتنې سره نژدې اړتیا لری . د تعمیم په باب رښتینی تکی دادی . چې مونږ په هغه سره زیار باسوله تاریخ څخه زده کول وکړو او له یو لړ پېښو څخه اخستل شوی درس او عبرت په یو لړ نورو پېښو تطبیق کړو . هغه وخت چې موږ تعمیم کوو ، مو نږ په شعوری یا غیر شعوری ډول سره زیار باسو چې همدغه عمل اجرا کړو . هغه کسان . چې تعمیم ردوی او په دې تینگار کوی . چې تاریخ یوازې له خاص او بیجورې څخه بحث کوی منطقاً هغه کسان دی ، چې وایي . له تاریخ نه هیڅ شی نه زده کیزی . خودا چې وایي انسانان له تاریخ څخه هیڅ شی نه زده کوی ، په ډیرو قابل مشاهده حقایقو سره نقض کیزی . بله هیڅ تجربه به تر دې دومره عمومی نه وی . په ۱۹۱۹ کې زه دپاریس دسولې په کنفرانس کې ډیر نایا دهیت دیوه کمکی غړی په حیث شامل وم . دهیت هر غړی په دې عقیده وو ، چې موږ د یواناله کانگرس نه چې سل کاله رومبی داروپا وروستی ډیرستر کانگرس و - یو څه زده کولی شو . یو کپتان و بستر ۴۸ نومی شخص ، چې هغه وخت دوزارت مامور و . او اوس سرچارلر و بستر او یو مشهور مورخ دی . په یوې مقالې کې مو نږ ته د تاریخ درسونه وښودل . دوه یې لاتراوسه زمانه یاد کړې پاتې دی . یو یې دادی چې کله چې داروپا نقشه بیا کښله کیزی ، د حق ارادیت د اصل هیرول ، خطرناک دی . بل یې داوچې په باطله دانې کې دپتو سندونو

اچول خطرناك دی شكه چې دهغو محتویات به د كوم بل هیئت پټ سرویس حتماً په بیه واخلی. د تاریخ دغه درسونه، مونزته لکه انجیل شول اوزمونز په کرویی سخت اثر درلود. د امثال تازه او جزئی دی. خو مشکله نه ده. چې په نسبتاً لهری تاریخ کې، دلایل لهری تاریخ د درسونو تاثیر و ښودل شي. هرڅوك په روم باندي دارغونی یونان له تاثیر نه خبر لری. خوزه په دې باور نه لرم، چې که کوم مورخ زیار ایستلی وی، چې دهغو درسونو یو دقیق تحلیل و کړی، کوم چې رومیانو دارغونی یونان له تاریخ څخه زده کړی وی، یا په دې عقیده وی چې دوی څه زده کړی دی. دهغو درسونو او عبرتونو معاینه کول، ممکن ښه نتایج واری، چې په لویديځی اروپا کې په اواسمې، اتلسمې، او نونسمې پېړۍ کې د زاره انجیل له تاریخ څخه اخیستل شوی دی. له دې نه په پرتله په بل ډول د انگلستان د پر ریتان انقلاب ۴۹ پوره واضح نه شی، او د غوره کسانو مفهوم د عصری نیشنلزم په هسکیدو کې یو مهم عامل دی دارغونی تربیې مهر، په نونسمه پېړۍ کې، دستری برتانيا په حاکمی طبقې ډیر واضح و. گروتی، چې ذکر یې رومبی شوی دی، اتن ته یې دنوی د مو کراسی دیوه مثال په حیث اشاره کړې وه. اوزه هیله کوم چې د پراخو او مهمو عبرتونو هڅې مطالعه وگورم، چې وښیې دروم د امپراتوری تاریخ. د برتانیایی امپراتوری جوړوونکو ته درسونه ښودلی دی. زما په خاصې ساحې کې. د فرانسې د انقلاب د ۱۸۴۸ انقلابونو، او ۱۸۷۱ د پاریس د کمیون درسونو د روسیې په انقلاب جوړوونکو سخت اثر کړی وو، او حتی سری ویلی شی، چې دهغو ذهنونه یې اشغال کړی وو. خوزه به هغه قید را یاد کړم چې د تاریخ دوه اړخیز خصوصیت تحمیل

۴۸. Puritan Revolution د انگلستان د پروتستانانو د گوند د هغو غړو نهضت چې ددوی

په فکر د کلیسا هغه اصلاحات چې د ملکی ایلزابتی تر مشرتابه لاندې شوی وو، نیسگری دی، او باید یې هاید مذهبی رسوم گرد سره نه وی (م).

کړی دی . له تاریخ څخه درس او عبرت اخیستل هیڅکله ساده او یو اړخیزه عمل نه دی . د ماضی په رڼا کې د - اضر په باب زده کړه کول ، د دې معنی لری چې د حاضر په رڼا کې د ماضی په باب هم زده کړه کړی . د تاریخ وظيفه داده چې د ماضی او حاضر په باب عمیق فهم دهغوی دیو تر بله مناسباً توله لارې تو سعه او ډیر کړی .

زما دریم ټکی ، په تاریخ کې ، د پېشگوڼی رول دی . ویل کړی چې له تاریخ نه ، هیڅ درس نه اخیستل کړی په دې چې تاریخ ، د ساینس په خلاف ، د اینده په باب پېشگوڼی کولی نه شی . دا مسئله د غلط فهمی په نسج کې نغښتی ده . لکه چې مو ولیدل ، ساینس پوهان ، نور نو هغومره تلوسه نه لری ، چې د طبیعت د قوانینو په باب و غز یزی ، لکه څومره چې دمخه پرې گړ بدل . د ساینسونو ، هغه تش د نامه قوانین چې زموږ عادی ژوند متأثر کوی ، په حقیقت کې د تما یلاتو بیانونه دی . داسې بیانونه چې وایی که ټول شیان په مساوی حال ، یا لبر اتراری شرایطو کې وی ، څه شیان به پېښ شی . دوی د دغې پېشگوڼی ادعا نه کوی ، چې په مشخصو او خاصو حالاتو کې ، به څه پېښ شی . د جاذبې قانون دانه ثابتوی چې هغه خاصه مننه به مخکې ته و او یزی . یو څوک یې ممکن په هوا کې په تو کړی کې ونیسی . دنور قانون چې وایی وړانگه په سمه لیکه حرکت کوی ، دانه ثابتوی چې دنور یوه خاصه وړانگه به کږه نه شی او یا کوم دخالت کوونکی عامل به یې تپته نه کړی . خودا د دې معنی نه ور کوی ، چې دغه قوانین یې ارزښته دی ، او یا د پرنسپ له مخې د اعتبار وړ نه دی . مونږ ته ویل کړی چې عصری فزیکي تیوری د پېښواو احتمالاتو څخه چې واقع کړی ، بحث کوی . ساینس ، نن ورځ تر پخوانه زیات هڅه لری چی هېر نه کړی چې استقرا د منطق له مخې یوازې احتمالاتو یا معقولاتو عقیدې ته منتهی کړی ، او هڅه کوی چې خپل احکام یا د عمومي قاعدو یا لارښوونو نکو په حیث و گڼی چې صحت یې یوازې په یوه خاص عمل کې ازمویل کېدلی شي . لکه څنگه چې

کانت ۴۹ و ایسی «دساینس (وظیفه) پیشگویی، او پیشگویی (وظیفه) عمل دی.» ۵۰
 په تاریخ کې دپیشگویی دمسئله په باب کلی په هغه فرق کې ده چې دعوامی او خاص،
 او دعالمی او بېجوری ترمنځ موجوده وی. لکه څنگه چې مولیدل، مورخ مجبور
 دی چې تعمیم وکړی، او دتعمیم په کولو سره، داینده عمل دپاره عمومی لارښوونې
 تهیه کړی، - داسې لارښوونې - چې که څه هم خاصې پیشگوئې گانې نه دی - هم
 سمې او هم گټورې دی. خودی نه شی کولی، دخاصو پیشو پیشگویی وکړی، په دی
 چې خاصه پېښه بېجورې ده، او دتصادف عنصر پکې دخالت کوی. دغه تمیز چی
 فیلسوف زوروي، یوه عادی شخص ته پوره واضح دی. که په یوې ښورنځی کې
 دوه یادې واره شری ونیسی، تاسې دغی نتیجی ته رسیزی، چی دغه رنځ به خپور
 شی. دغه پیشگویی، که یې په دغه نامه یاده کړئ، له پخوانیو تجار بوڅخه په تعمیم
 بناده، او دعمل دپاره سم او گټور لارښوونکی دی. خو تاسې دغه خاصه پیشگویی
 کولی نه شی، چې (چارلز) یا (میری) به شری ونیسی. مورخ هم په همدغه ترتیب
 دمخه ځی. خلق له مورخ څخه داهیله نه کوی چی پیشگویی وکړی، چې بله
 میاشت به پور وریټانیا ۵۱ کې انقلاب وشي. هغه قسم استنتاج چې دوی به یې د کولو
 خیال ولری، څه به یې درور یتانیا د واقعاتو په خاصی پوهې، ارڅه به یې دتاریخ
 په مطالعې بناوی، اودا استنتاج دادی چې په رور یتانیا کې شرایط داسې دی، چې
 ممکن په نزدې اینده کې هلته انقلاب راولی، په دی شرط چی که څوکت یې شروع
 کړی، او یا ممکن د حکومت له خوا یو څوکت څه وکړی، او دپېښیدلو مخه یې
 ونیسی. دا استنتاج ممکن له تخمینا تو سره ملگری وی، تخمینا ته څه دنور و انقلابونو

۴۹. A. Comte (۱۷۹۸ - ۱۸۵۷) فرانسوی فیلسوف (م)

۵۰. Course de philosophie positive، i، مخ ۵۱. اصل عبارات په فرانسې کې دادی:

(Science, d' ou prevoyance; Prevoyance, d' ou action).

۵۱. Ruritania. دیوه خیالی ملک نوم (م)

په قیاس ، او په هغې رویې بناوی چې دو گرو مختلفې ډلې به یې دانقلاب په باب غوره کوی. داپیشگوویی ، چس که غواړی په دغه نامه یې یاده کړئ ، یوازې د بېجوړو او خاصو پسیښود واقع کیدلو په صورت کې ، چې دهغو پېشگوویی کیدلی نه شی ، تحقق موندلی شی. خوداددې معنی نه ور کوی ، چې هغه نتایج ، چې دآینده په باب له تاریخ څخه اخیستل کیزی ، بې ارزښته دی ، یادا چې هغه مشروط اعتبار نه لری ، کوم چې د عمل دپاره دیوه لارښوونکی په حیث ، او په دې باب چې وقایع څنگه پېښیزی ، زموزدمعرفت دپاره دیوې کلی په حیث کار کوی . زه نه غواړم دانظر وړاندې کړم چې داجتماعی عالم ، اویا ورڅخه نتایج په دقیق توب کې دفزیکي عالم له ننا یجوسره جوړه کیدلی شی ، اویا دا چې دهغو لږ دقیق توب داجتماعی علومو دبیرته پاتې توب په وجه دی . انسان تر هر هغه څه نه چې مونږ ته معلوم دی ، دهر نظر له مخې زیات پیچلی طبیعی واحد دی . دهغه ذکر نو اوساوک مطالعه مونږ په داسې مشکلونو اړوی ، چې په نوعیت کې له هغو څخه بیل دی ، چې فزیکي ساینس پوه ورسره مخامخ کیزی . یوازې هغه څه چې غواړم تثبیت یې کړم ، دادی چې ددوی غاږې او طریقی اساساً یوله بل سره ورته دی .

زما څلورم ټکی ، چې غواړم دلته یی ذکر کړم ، تر نورو دیر مقنع بحث دی او داجتماعی علومو ، دتاریخ او په شمول او فزیکي علومو تر مینځ ، د بیلگون د کړنې کښل دی . داهغه بحث دی ، چې په اجتماعی علومو کې ، فاعل او موضوع دواړه له یوې نوع څخه دی ، اویو په بل باندې متقابل اثر او عمل کوی . انسانان په طبیعی واحدونو کې ، نه یوازې تر نورو دیر پیچلی او تحول منونکی دی ، بلکه دوی باید دنورو انسانانو له خوا څخه مطالعه شی ، نه دنورو انواعو د مستقلمشاهدینو له خوا . دلته انسان ، دحیاتی ساینسو په خلاف ، نور نو په دې قانع نه دی چې یوازې خپل طبیعی جوړښت او عکس العملونه مطالعه کړی . سوسیولوجی پوه ، اقتصاد پوه ، اویا مورخ دی ته اړ دی ،

چې دانسانې کړو په دغسې شکلو نوکې ننو ځی چیر ته چې دهغه اراده فعاله ده، او دامعلومه کړی چې انسانان چې دده دمطالعې موضوع ده، ولی ددغسې عمل دکو او دپاره اراده کوی، لکه څنگه چې یې کوی. دمشاهد او هغه چا تر مینځ چې تر مشاهدې لاندې نیول کیزی، دغسې یو نسبت تاسیس کوی، چې یوازې تاریخ او اجتماعی علومو ته خاص دی. دمورخ دنظر تکی په قاطع ډول، په هری هغې مشاهدې کې ننو ځی کوم چی دی یې کوی. تاریخ ټول، په نسیت سره کټل کیزی، کارل منهایم وایي چې: « حتی هغه کته گوری گانې، په کومو کې چې تجارب ټول شوی، منظم شوی، او په یوه خاص صنف کې اچول شوی دی، دمشاهد دا اجتماعی موقف په قرار تغییر کوی. » ۵۲ خودا یوازې سمه نه ده چې دا اجتماعی ساینس پوه تعصب لرو ما دهغه په ټولو مشاهداتو کې دخالت کوی، دا هم سمه ده، چې دمشاهدې عملیه هغه څه چې تر مشاهدې لاندې نیول کیزی، متاثر او تعدیل کوی، او دا په دوو مخالفو طریقو سره واقع کیدلی شی. هغه انسانان دکومو چې سلوک تر مطالعې لاندې نیول کیزی، او پیشگویی یې په باب کیزی، ممکن پخوا تر پخوا، دهغود عواقبو په پیشگویی سره خبر شی، چې دهغو به ښه نه ایسی. نودوی به په دې راضی شی، چې خپل عمل تعدیل کړی. په دې حال کې به، پیشگویی، که څه هم چې دتحلیل په سم اساس بناوی نتیجه ورنه کړی. یو دلیل، چی ولی په هغو خلتو کې چې تاریخي شعور یې قوی دی، تاریخ یوازې کله کله ځان تکرار کوی دادی چې ددرا مې شخصیتونه په دوهم نمایش کې، دلومړی نمایش له نتیجې نه خبر وی، او دا خبر تیا ددوی عمل متاثر کوی ۵۳.

۵۲. ک. منهایم، ایدیالوجی او یو ټوپیا (۱۹۳۶)، مخ ۱۳۰

۵۳. دا بحث د مولف په تالیف، د بولشویک انقلاب، ۱۹۱۷ - ۱۹۲۳، i (۱۹۵۰)، مخ

۴۲ کی پسی اوژد شوی دی.

بولشویکان په دې پوه وچې د فرانسې انقلاب په ناپلیون واوښت. دوی ویریدل، چې ممکن ددوی انقلاب هم په همدغسې پوه کس ختم شی. نو دوی په تراټسکي بې اعتبار وو، په دې چې دی دهغوی په مشرنواکې تر توالزیات پوه ناپلیون ته ورته معلومیده. دوی په ستالین اعتبار وکړ، ځکه چې هغه تر توالزی پوه ناپلیون ته مشابه و. خودغه عمل ممکن په معکوس سمت هم روان شی. اقتصاد-پوه، دراتلونکی اقتصادي چټک انکشاف ۵۴ یا ناڅاپه تنزل ۵۵ پیشگویی کوی، او دایشگویی د موجودو اقتصادي حالاتو په علمي تحلیل سره کوی. که دده صلاحیت ډیر، او دلیل یی قوی وی، ممکن ددغسې حادثې په پیشگویی سره خدمت وکړی. د سیاست عالم، یعنی هغه څوک چې دتاریخي مشاهدو په قوت سره دا عقیده پیاوړې کوی، چې د مطلقیت ۵۶ عمر لنډوی، ممکن د مطلق العنان په چپه کیداو کې کومک وکړی، هر څوک دانتخاباتی مبارزو په دوران کې دکانديدانو په سلو کې پوه وی. دوی دخپل ډبري پیشگویی کوی، او په دی کې یې ارادی مقصد دا وی چې دپیشگویی احتمال لاهم پسې ډیر کړی. یو څوک په دې فکر کېزی، چې اقتصاد پوهان، سیاست پوهان، اومورخان، چې کله په پیشگویی پیل کوی، کله کله غیر شعوری هیله تحریک کوی، چه دپیشگویی تحقیق چټک کړی. ددغو پیچلو ارتباطاتو په باب، هغه څه چې ممکن په مصون ډول وویل شی دادی چې دمشاهدو هغه څه ترمینځ چې تر مشاهدې لاندې نیول کېزی، دا اجتماعي عالم اودهغه دمفروضاتو ۵۷ ترمینځ، اود مورخ اودهغه دحقایقو ترمینځ، متقابل عمل پراه پسې دی، او په مداوم ډول تغییر کوی. ښکاری چې دغه خصوصیت دتاریخ او اجتماعي

Boom . ۵۴

Slump . ۵۵

Despotism . ۵۶

data . ۵۷

علومویوه بیلوونکی نښه وی . ښایی دلته دغه یادونه و کرم چې په دغو وروستیو کالونو کې، د فزیک څیښی پوهان دخپل علم په باب داسې غزیدلی دی، چې ښکاری دوی د طبیعی کایناتو، اود مورخ د جهان تر منځ د لایازیات مشابهنظر وړاندی کوی . لومړی دا چې ویل کیزی ددوی نتایج د شک یا نامعین توب ۵۸ په اصل کې نغښتی دی . په بل لیکچر کې به زه په تاریخ کې د تش په نامه جبر د ماهیت او حدود په باب وغزیزم . خودا چې ایاد معاصر فزیک نامعین توب د کایناتو په ماهیت کې واقع دی، یا هغه تش زموږ د موجود ناقص علم یوه نښه ده (داتیکې تراوسه هم تر بحث لاندې دی) زه به په هغه کې د مهمو مشا بهتونو او قیاسونو د کشفولو په باب زموږ په قابلیت سره د تاریخی پیشگویی گانو د کولو د پاره هم هغه شکونه ښکاره کړم . لکه چې یوڅو کاله رومبسی څیښو احساساتی علاقمنو کونښن کاوه چې په هغه کې داسې ثبوت و مومی چې گواکې په کایناتو کې آزاده اراده عملیات کوی . بله دا چې موږ ته ویل کیزی، چې په عصری فزیک کې د مکان فاصله اود وخت انقضاداسې پیمانی او اندازې دی چې د «مشاهد» په حرکت کولو اړه لری . په عصری فزیک کې، تولاې پیمانی ذاتی تغیر ونه منی اودا ممکنه نه ده چې د «مشاهد» او هغه څیز تر منځ، چې تر مشاهدې لاندې نیول کیزی، یو ثابت مناسبت تاسیس کړل شی . «مشاهد» او هغه څیز چې تر مشاهدې لاندې نیول کیزی، دواړه - یا فاعل او موضوع دواړه - د مشاهدې په آخری نتیجی کې داخلیزی . خو په داسې حال کې چې دا تشریحات په ډیر لږ تغیر سره دمورخ اود هغه د مشاهداتو د موضوع په باب تطبیق مومی، زه په دې قانع نه یم چې ددغو مناسبتونو جوهر په کوم واقعی مفهوم سره دهغو مناسباتو له ماهیت سره دمقایسې وړدی، کوم چې د فزیک پوه اود هغه د کایناتو په باب موجوددی که څه هم زه د پرنسپ له مخې ددې علاقمن یم چې هغه اختلافات کوم چې

دمورخ طریقه دساینس پوه له طریقی نه بېلوي ، کم کرم نه داچې زیات یې کړم ، دابه یې فایده یې وي چې کوبښښ وشی دغه اختلافات دناقصو مشا بهتو نو په استناد لېرې کړل شی .

خو زما په فکر ، کله چې دامناسبه ده چې وویل شی چې دمطالعې په موضوع کې داجتماعی عالم یا مورخ مشمولیت دفریکی عالم تر مشمولیت څخه توپیر لری ، او هغه مسایل کوم چې دفاعل او موضوع دمناسبت په واسطه پیدا کیزی ، تر هغو په لایتناهی ډول پیچلی دی . دادموضوع اخر نه دی . دعلم په باب ، ارغونی نظریات چې په اولسمې ، اتلسمې ، او نولسمې پېړی کې مروج وو ، ټول په دغه قیاس بناوو ، چې د معلوم کولو نکی فاعل او معلومې شوې موضوع تر مینځ قوی دوه گون توب ۰۰۹ موجود دی . سره له دې هم عملیه درک شوله ، هغه نمونه چې د فیلسو فانو له خوا طرح شوله ، و یې ښودله ، چې فاعل او موضوع ، انسان او بهرنی نری ، سره ویشل شوی دی ، او بېل دی . داد ساینس دظهور او انکشاف یو ستر عصر و . دپیشقدمانو جهان بینی علمی نظریات تر ډیرې اندازې متاثره کړل . انسان د بهرنی نری په ضد په ډیر شدت سره وښودل شو . ده له دغې نری سره داسې په کلکه پنجه ور کړله ، لکه څنگه چې یې له کوم نه رام- کېدو نکی او قوی دښمن سره پنجه ور کړې وی . نهرام کېدو نکی په دې چې په هغه پوهیدل مشکل و ، قوی دښمن په دې چې په هغه تحکم سخت و . خود عصری ساینس په انکشاف سره دغه جهان بینی هم په انقلابی ډول سره تغیر وموند .

په اوس وختو کې یو ساینس پوه د طبیعت د قوتونو په باب ډیر لږ داسې فکر کوی ، چې د هغو په ضد مبارزه وکړی ، بلکه دوی دا قوتونه داسې گڼی چې ورسره همکاري وکړي ، او دخپلو مقصدو نوډپاره یې آماده کړی . دعلم قدیمی نظریات نور نوله نوی علم او په تېره بیا دفریک له علم سره سر نه خوري . نو دحیرانی محای نه دی

چې فیلسوفانو په تیرو پنځو سو کالونو کې په هغو انتقادونه شروع کړي دي، او ددې پېژندنې یې هم شروع کړی دی، چې د علم عملیه فاعل او موضوع یو له بل نه په شدید ډول نه بېلوی، بلکه د دوی تر مینځ د متقابل مناسبت او یو په بل د اتسکا په یوڅه حد قایل دی. او دا د اجتماعی علومو دپاره نهایت اهمیت لری. او س غواړم دا دلیل وړاندې کړم چې اجتماعی علوم په کلی ډول سره د علم له هرې هڅې تیوری سره چې د فاعل او موضوع تر مینځ په کلک بېلتون قایل دی، هیڅ سر نه خوری، په دې چې په اجتماعی علومو کې هغه انسان هم د فاعل او هم د موضوع، هم د محقق او هم د هغه څیز په حیث چې تر تحقیق لاندې نیول کیږي، شامل دی. سوسیولوجی، په خپل دغه زیار سره چې د ځان دپاره د نظریاتو یو منسجم هیئت تاسیس کړی، په حقه سره یو څانگه پرانیستلې او د علم سوسیولوجی یې نوملې ده. خوداز یار تراوسه ډیر د وړاندې تللی نه دی، په دغه غټ دلیل چې سوسیولوجی په دې قناعت کړی دی چې د علم دغه نظریې د قفس دننه حرکت وکړي، که فیلسوفان، لومړی د عصری فزیکي ساینس تر تاثیر لاندې، او اوس د عصری اجتماعی علومو تر تاثیر لاندې، پدې شروع کوي چې له دغه قفس نه ووځي، او د علمی عملیو دپاره یو نوې عصری طرح جوړه کړي، نه دا چې په یوه کهال شعور باندې د مفروضاتو دائر د توپ زاړه بلیار د هغه زړه طرح وښیي، دا د اجتماعی علومو او په تیره بیا د تاریخ دپاره یو ډیر نیک فال دی. دا ټکی ښایسته د اهمیت وړ دی او زه به هغه وخت بیا ورته وگرزم، چې غواړم په تاریخ کې د افاقیت د مفهوم په باب بحث وکړم. په پای کې، مگر نه په لږ اهمیت سره، مجبور یم په هغه نظر بحث وکړم چې وایي تاریخ څنگه چې د مذهب او اخلاق له مسایلو سره ډیر نژدې ارتباط لری. په عمومی ډول له ساینس او حتی له نورو اجتماعی علومو نه بیل دی او توپیر ترې لري. له مذهب سره به د تاریخ د مناسبت په باب یوازې دومره وگرېزم، څومره چې لازمه ده

خپل دريځ څرگند کړم. جدی منجم کېدل له دې سره موافق دی چې په کوم یوه خدای عقیده ولر له شې - داسې خدای چې کاینات یې خلق کړی او نظم یې ورکړی دی. خودا په دغسې یوه خدای د عقیدې له لرلو سره موافق نه دی چې هغه په خپله ا را ده غواړي دیوه ستوري د حرکت لاره و اوړي، یا خسوف تال کړي، یا د کایناتې لوبې قاعدو ته تغیر ورکړی. په همدغه ډول، کله کله داسې نظر وړاندې کيږي چې یو جدی مورخ ممکن په داسې خدای عقیده ولري چې هغه په عمومي ډول د تاریخ سیر ته نظم او مفهوم ورکړی وی، که څه هم دی به د زار په انسجیل رقمې په خدای باندې عقیده کولی نه شي چې هغه به دامالیکاتو ۶۰ په وژلو کې مداخله کوي یا به په خبرو کې غولول کوي، او غواړي د جوشوا ۶۱ د لښکرو په ګټه د ورځې ساعتونه او زده کړي. داسې هم دی د خاصو تاریخې پېښو د تشریح په غرض له خدای څخه مرسته نه غواړي. روحاني پلار دی، ارسې ۶۲ په یوه تازه کتاب کې زیار ایستلی چې دغه تمیز واضح کړي.

«د یوه محصل دپاره دا کافی نه ده چې په تاریخ کې هرې پوښتنې ته داسې ځواب ورکړي چې دا د خدای کار و. تر هغو چې مونږ دوه ورواندې تللي نه یو چې دنیا یې پېښې او بشری ډرامه مرتبه کړو، نه ښایي پراخې ملاحظې میدان ته کړو.» ۶۳

۶۰. Amalekites د سوریې د ملکه یو پخوانی جېاولسگر کوچیانې قوم. (م)

۶۱. Joshua. د موسی (ع) جانشین چې اسرائیلیان یې کانان ته سوق کړل. (م)

۶۲. M. C. D. Arcey

۶۳. ای. سی. ډی. ارسې، د تاریخ مفهوم: دنیایي او مقدس (۱۹۵۹) ۲، مخ پوسلې بیوس (د یونان مورخ) تر هغه دمخه دا نظریه کاره کړې و: «چیرته چې کیدی شي د پېښو علت معلوم کړل شي نه ښایي یو څوک خدایا نوسته مراجعه وکړي» (اقتباس د کسې. فان فرتز K. Von Fritz په ۲، په لرغونې مهال کې د مخلوط اساسي قانون نظر، نیویارک، ۱۹۵۴، مخ ۳۹۰)

ددغه نظر غربت په دې کې دی چې معلومیزې مذهب د قطعو د جیک په حیث گنبل کېزی او هغه د حقیقتاً مهمو چالونو د پاره ساتل کېزی او د بلې طریقې د پاره نه را ایستل کېزی . کارل بارت (۶۴) دلو تر د مذهب عالم تر هغه لاینه کار وکړ چې د اسمانی او د نیایې تاریخ تر مینځ یې پوره بیلتون اعلام کړ ، او د نیایې تاریخ یې د نیایې څنگ او ته وسپاره . پروفیسر . بتر فیلمه ، چې که زه یې په خبر و و پوهیزم ، څه وخت چې د « تخنیکي » تاریخ په باب بحث کوی ، همدغسې یو څه په نظر کې لري . تخنیکي تاریخ هغه یو اړخنی . تاریخ دی ، چې ممکن تاسې او مونږ به یې تل ولیکو ، او یا دا چې ده پخپله به تل لیکلی وی . خو ددغه عجب عنوان په استعمال سره ، دی دغه حق د ځان کوی ، چې د خاصانو یا خدايي تاریخ باندې عقیده ولری ، چې له هغه سره به پا تې مونږ او تاسې سرو کار نه لرو . د بر دیا یف ۶۵ ، نیبور ۶۶ او ماری تین ۶۷ په شان لیکوالان تاریخ ته په یوه مستقل حال قایل دی ، خو په دی تینګ دی چې د تاریخ غایه یا انجام له تاریخ څخه بهر واقع دی . شخصاً زه نه شم کولی د تاریخ کلیت له کوم فوق-تاریخی قوت سره پخلا و بنیم په کوم چې د هغه اهمیت او مفهوم تر لی دی . فرق نه کوی چې دا قوت د غوره شویو خالقو خدای وی ، عیسایي خدای وی ، د کوم رب النوع پت شوی لاس وی ، یا دهیگل جهانی روح وی . د د غولیکچر ونود مقصد د پاره ، زه داسې فرض کوم چې مورخ باید دغه مسئله بې له دې چې د ماشین خدای ۶۸ ته رجوع وکړی ، حل کړی ، داسې چې تاریخ داسې یوه لوبه ده ، چې د چا خبره ، جیک نه لری .

Karl Barth . ۶۴

Berdyaev . ۶۵

A. R. Niebuhr (د عقیده او تاریخ د کتاب مولف) نیویارک ، ۱۹۴۹ . ۶۶

Maritain . ۶۷

۶۸ . deus ex machina ، اشاره و هغه کلاسیکی عمل ته ده چې په سختو مصیبتونو کې به د مشکل

د حل د پاره رب النوع نه ماشین نه ایستل کېده . (م)

له اخلاق سره د تاریخ مناسبت ډیر پیچلی دی، او په دغه باب چې تر اوسه څه بحث شوی دی، د څو مبهماتو په وجه ناقص دی. نن ورځ یوازې کله کله ضروروی چې په دې بحث وشي چې له مورخ نه دا تقاضا نه کېږي چې دخپل داستان د شخصیتونو په شخصي ژوندانه اخلاقي قضاوتونه صادر کړي. د مورخ او دهغه چا نظرونه، چې په اخلاقي اصولو ولاړوی، کاملاً یونونه وی. اتم هنری، ممکن بدمیره او ښه پاچا تیر شوی وی. څو مورخ دده د لوړني صفت په باب یوازې هغه وخت علاقه ښکاره کوی چې تاریخي پېښې یې متاثره کړې وی. که د دغه اخلاقي عیبو نو په عمومي پېښو د مړه لږ څرگند اثر کړی وی، لکه چې د دوهم هنري عیبو نو کړی دی مورخ نه ښايي دهغو په باب ځان سرگردان کړي. دا حکم دېدو او ښو صفتو نو په باب یوشان صدق کوي. روایت دی چې پاستور ۶۹ او انشتاین ۷۰ دواړه په شخصي ژوندانه کې بېچورې، او حتی لکه و لیان، تقي وو. خوداسې وگڼئ چې دوی بیوفامیرونه، یا ظالم پلرونه یا بې پرند په اخلاقي ملگری وو، نو ایا د دوی د تاریخي کار ناسا اهمیت به تر هغو لږ وی، کوم چې اوس دی؟ مورخ اساساً له دغسې کار ناموسره سروکار لري.

روایت دی چې ستالین په خپلې دوهمې ماینې ظلم او زیاتې کړی دی خوزه دشوروي پېښو د مورخ په حیث دا احساس در مړه نه لرم چې هغه په نظر کې ونیسم. داددی معنی نه لري چې شخصي اخلاق اهمیت نه لري، یاد ا چې دا اخلاقیاتو تاریخ د تاریخ یوه روا برخه نه گڼله کېږي. څو مورخ داسې نه کوی چې په یوې خواتا وشي او دهغو افرادو په شخصي ژوندانه اخلاقي قضاوتونه صادر کړي، چې دده د کتا بونو په مخ ښکاره کېږي. دی نور څه و ظایف په مخ کې لري.

تر هغه لیا جدي ابهام په عمومي اعمالو باندې د قضاوت په مسئلې پیدا کېږي. د مورخ

۶۹. L. Pasteur (۱۸۲۲ - ۱۸۹۵) فرانسې ساینس پوه. (م)

۷۰. A. Einstein (۱۸۷۹ -) جرمنی فزیک پوه. (م)

په دغې وظیفې عقیده چې په هغو افرادو چې د ده په درامې کې ظاهر یزی ، اخلاقی
 قضاوتونه صادر شي، یوه او زده سابقه لري . خودا عقیده هیڅکله دومره قوی نه وه
 لکه خومره چې په نونسمې پیړۍ کې په برتانیې کې وه . دا هغه وخت و چې دا عقیده
 هم دهغه عصر داخلاقې تمایلا تو او هم د فر دیت دلما نخلو د اصل له خواتقویه شوې وه .
 روز بیړی ۷۱ ویل چې هغه څه چې انگلیسان هڅه لری پرې پوه شي دا دی چې
 نسا پالیون په رښتیا « یو ښه شخص » ۷۲ وکړه نه . اکتین له کسې تهن ۷۳
 سره په لیکونو کې اعلام کړه چې داخلاقې اصولو ثبات ، د تاریخ د صلاحیت ،
 حیثیت ، او انفعاعیت راز اوسردی : دی مدعی شو چې تاریخ « د منازعاتو حکم ،
 د سیاح لار ښوونکی ، او دهغه اخلاقی معیار حامی وگرزوی چې دمخکې او د مذهب
 قوتونه تل په دی هڅه کې دی ، چې هغه وزیرینی . » ۷۴ دانظریه دا کتن په هغې
 تصوفی عقیدې بناده کومه چې ده د تاریخی حقایقو په افاقیت او علویت لرله . د دغې
 نظریې له مخې ، له یوه مورخ نه ظاهر آ دا تقاضا کیزی ، اوده ته دغه حق ور کول کیزی ،
 چې د تاریخ په نامه یعنی په هغه نامه چې تاریخ ته یوراز فوق - تاریخی اختیار ور کول
 کیزی ، په هغو افرادو اخلاقی قضاوتونه صادر کړی ، چې په تاریخی پښو کې ښکاره
 کیزی . اوس هم دانظر کله کله په غیر متوقعه شکلو نو کې سره سکوی . پروفیسر تاین بی ۷۵
 په ۱۹۳۵ کې په حبشستان باندي د موسولینی حمله دیوې « ارا دی شخصی گناه » ۷۶

۷۱ . Rosebery

۷۲ . روز بیړی ، ناپلیون : وروستی مرحله ، مخ ۳۶۴ .

۷۳ . Creighton

۷۴ . د بین المللی چارو سروی ، ۱۹۳۵ ، ii ، مخ ۳ .

۷۴ . اکتین ، تاریخی مقالې او مطالعات (۱۹۰۷) ، مخ ۵۰۵ .

۷۵ . A. Toynbee انگلیس معاصر مورخ . (م)

۷۶ . د بین المللی چارو سروی ، ۱۹۳۵ ، ii ، مخ ۳ .

په حیث بیان کړله . سرايسايه برلین ، په هغې مقالې کې چې پخوا یې ذکر وشو ، په کلسکه اصرار کوی چې دا دمورخ وظیفه ده چې «په شارلمان ، بانا پلیون ، یا چنگیز خان یا هتلمر ، یا ستالین باندی د دوی د بې رحمانه قتلونو په باب قضاوتونه وکړی .» ۷۷ پروفیسر نوولز دا نظر په کافی اندازې ترتیلی دی . ده په خپل افتتاحی لیکچر کې دمو تلی ۷۸ د دوهم فلیپ تقبیح اقتباس کړې ده : «که چیری هلته بدی گانې وی له کومو څخه چې دی خلاص و ، داله دې امله ده چې انسانی طبیعت ددې اجازه نه ورکوی ، چې په بدی کې هم کمال ته رسیدل وشي ،» . داسې هم ده دکنگ جان په باب دستبیز ۷۹ وینا را یاده کړی ده : «په هر هغه جرم سره کثیف شوی و ، کوم چې یو انسان رسوا کولی شي ،» . په افرادو باندې دا داخلاقې قضاوتونو هغه مثالونودی ، چې مورخ یې دا اعلامو لوصلاحیت نه لری . «مورخ قاضی نه دی ، په دارخړو ونسکی قاضی خوبالکل نه دی .» ۸۰ خو کړوسې هم په دغه باب یوه ښه فقره لری ، چې غواړم دلته یې ذکر وکړم .

۷۷ . ای . برلین ، تاریخی حتمیت ، مخونه ۷۶ - ۷۷ . د سرايسا په برلین دا روش هغه نظر را یادوی

چې دنونسمی پیری هغه سر سخت محافظه کار حقوق پوه فتر جیمز سټیفن *Fitzjames Stephen* ښکاره کړی و : دجزا قانون په دی ډول په دغه اصل وړاندی د رومی چې وایی په اخلاقی لحاظ د اسمه ده چې له مجرمانونه دی کرکه وشي دا بالکل لازمه ده چې له مجرمانو نه دی کرکه وشي ، دومره سختی جزا گانې دی په دوی حواله شی چې هغه کرکی په کی افاده شی او هغه دی ترهغو حق په جانب او روا وینو لسی شی چې د عموم د افادی کولو او نظمین کولو وسایل یو طبیعی سالم احساس تشویق کولی ، او روا بودلی شی ؛ (د انگلستان د جزایی قانون تاریخ ، ۱۸۸۳ ، j i ، مخونه ۸۱-۸۲ . د فقره دا بل . را دزینو ویچ ، په سر جیمز فتر جیمز سټیفن نومی تالیف کی اقتباس شوی ده ، ۱۹۵۷ ، مخ ۳۰) د جرم او جزا پوهانو ته دا نظر یه نور نو دا اعتبار وړنه ده . خو له دوی سره زما جنگ په دی کی دی چې هغه که اعتبار ولری یا ونه لری د تاریخ په حکمو نوکی د تطبیق وړ نه ده .

۷۸ . *John L. Motley* هالیندی مورخ (م)

۷۹ . *Milliam Stubbs* (۱۸۲۵ - ۱۹۰۱) انگلیس اسقف او مورخ . (م)

۸۰ . دی . نوولز ، مورخ او سنجیه (۱۹۵۵) ، مخونه ۴۵ ، ۴۶ ، ۱۹ .

« تهمت هغه ستر اختلاف له ياده باسي چې زمونږ محكمې (قضايي وي يا اخلاقي) دنن ورځې محكمې دي، او هغه د ژونديو، فعالو، او خطرناكو اشخاصو د پاره جوړې شوې دي په داسې حال كې چې نور اشخاص پخوا د خپلو وختونو په محكمو كې حاضر شوي دي، او دوي دوه ځلې مقصر يا تېر نه كيدلي نه شي. دوي په هيڅ محكمې كې مسئول كيدلي نه شي، په دې چې دوي د ماضي اشخاص دي، او د ماضي په سولې پورې اړه لري، او په دې ډول دوي يوازې د تاريخ تر قضاوت لاندې را تللي شي، او كوم بل قضاوت پرې كيدلي نه شي مگر هغه چې د دوي د كار په روح كې ننوځي او بېرته يې. هغه كسان چې د تاريخ د شرح كولو په بهانه د قضاينو په حيث ننداره جوړوي، دلته محكومول كوي، او هلته تېر نه كول كوي اودا په دې دليل چې د دوي په فكر دا د تاريخ د فتر دي ... دوي په عمومي او كلي ډول له تاريخي مفهوم نه بې بهرې دي. » ۸۱

كه څوك، په دغه حكم انتقاد كوي چې دا زمونږ كار نه دي چې په هتېلر، باستالين، او ياكه موخو بڼه وي په سناتور مكارټې باندې اخلاقي قضاوت صادر كړو، په دغه علت چې دوي زمونږ د زياتر و معاصر دي، او په دغه علت چې په سلگونو زرو هغه كسان چې په مستقيم يا غير مستقيم ډول د دوي له اعمالو څخه متضرر شوي دي، تر اوسه ژوندي دي، او په دغه علت چې د همدغو د لابلولو له مخې متشكله ده چې مونږ د مورخينو په حيث دوي تر مطالعې لاندې ونيسو اوله نور و هغو استعدادونو څخه ځانونه محروم كړو كوم چې هغه به ممكن مونږ ته اجازه راكړي چې د هغوي په اعمالو باندې قضاوتونه صادر كړو، دا د معاصر مورخ د مشكلونو يو مشكل، ياكه ووايم ډير لوی مشكل دی. نن ورځ څوك كولي شي دشارلمان ياناپليون، دگناهنو په تقبيح سره فايده وچته كړي؟

نور اړخ چې دا نظر د كړو چې مورخ په دارځروونكي قاضي بولي، او تر هغه

مشکل، بلکه گتور بحث ته مخه و کرو یعنی هغه بحث ته چې اخلاقی قضاوتونه په افرادو نه صادر یزی، بلکه د ماضی په پېښو، موسسو، او سیاستونو صادر یزی. داد مورخ دیر مهم قضاوتونه دی. هغه کسان چې د افرادو په اخلاقی محکمو لوستخت تینگار کوی، په حقیقت کې په غیر شعوری ډول سره د ډلو او جوامعو دپاره دا دلیل پیدا کوی چې گوا کې دوی په جرم کې لاس نه لاره. فرانسی مورخ لیفی بور ۸۲ په دې لټه کې و چې د فرانسی انقلاب له بد بختیو او دنا پلټیو نی جنگونو له وینو تو یو لوڅخه تیرته کړی نوی هغه منسوب کړه «دیوه جنرال دکاتورۍ ته چې دهغه مزاج په سواې او اعتدال کې ارام پاتې کیدلسی نه شو.» ۸۳ جرمنیان، نن ورځ د هنلر د فردی شرارت تقبیح ته څکه ښه و ایسی چې د مورخ اخلاقی قضاوت په هغې جامعی ونه شی کومی چه هنلر تولید کړی دی. روسان، انگلیسان، امریکایان په ستاین، نیوال چمبرلین، یا مکار تی باندي دشخصی حملو په کولو لاسونه سره یو کوی، چی په خپلو ډله ییزو بدو کړو پرده وغوروی. برسیره پردې، په افرادو باندي سنا یونکی اخلاقی قضاوتونه هم هغومره تیر استونکی او مضر دی، څومره چې د افرادو اخلاقی تقبیح دی. دامعرفت چې ځینی غلام اروونکی افراد ظالم وو، پرله پسې دیوی بهانی په حیث استعمالیزی، چې غلامی دیوی غیر اخلاقی مؤسسی په حیث محکومه نه شی. ما کس و یبر د «بې خبیته غلامی چې هلته سر مایه داری د کارگر یا پوروری لاس و پښې تری» یادونه کوی، او په حقه سره دلیل وړاندي کوی، چې مورخ باید خپل قضاوتونه په هغی موسسې صادر کړی، چې هغه یې تعلق کړی دی، نه په افرادو باندي. ۸۴ مورخ ددې دپاره د قضاوت په مسنده کښینی چې په واحد شرقی مطلق العنان قضاوت صادر کړی، خوله ده څخه دا تقاضا هم نه کیزی چې دی دې د مثال په ډول د شرقی مطلقیت او د پریکلیس د اتن دوختو موسسو تر مینځ بی اعتنا

۸۲. Lefebvre

۸۳. Peoples et civilisations، جلد ۱۴، ناپلیون، مخ ۵۸.

۸۴. دا فقره د ما کس ویبر: مقالی په سوسیولوجی کی، څخه اقتباس شوی ده. (۱۹۴۷) مخ ۵۸.

اوبیطرف پاتې شی. دی به په انفرادی غلام ساتونکو باندې قضاوت نه کوی، مگر دا رویه یې له دی څخه نه منع کوی چې دغلامی جامعه محکومه نه کړی. لکه څنگه چې موولیدل، تاریخی حقایق دتوجیهه فرضیه، ترڅه حده پخواتر پخوا منی او تاریخی توجیهات تل اخلاقی قضاوتونه په غیږ کې نیسی. که دا حکم په ښو بیطرفو الفاظو کې افاده کړو، ارزشی قضاوتونه به یې وپولو.

خوسره له دې هم دایوازې زمونږ دمشکلاتو شروع ده. تاریخ د مبارزې یوه عملیه ده. په دې عملیې کې نتایج - چې که مونږ ورته ښه ووايو باید - دځینو ډلو له خوا په مستقیم یا غیر مستقیم - زیاتره په مستقیم ډول - دنورو ډلو په زیان حاصلیږی. یا بلونکی تاوان گالی. رنج او عذاب په تاریخ کې یو عادی اومانوس څیز دی. د تاریخ هر ه ستره دوره هم تلفات او هم فتوحات لری. دایوه ډیره پېچلې مسئله ده، په دې چې هونږ داسې کوم معیار نه لرو چې په هغه سره وکولی شو دځینو کسانو ډیره گټه دنورو دقربانیو په مقابل کې اندازه کړو. سره له دې هم باید یومیزان وشی. دایوازې دتاریخ مسئله نه ده. په عادی ژوندانه کې، مونږ زیاتره از تاوان او ایزه بدې مرجحه بو او، یا هغه شریر عمل کوو چې فایده مو ترینه په نظر کې نیوای وی. مونږ دا ضرورت په خوا نه وایو، مگر عمل مو همدغسی وی. په تاریخ کې دامسئله کله کله د «پرمختگ قیمت» یا د «انقلاب قیمت» تر عنوان لاندې تر بحث لاندې راځی. خودا تیر ایستونکې ده. څنگه چې بیکن په یوې مقالې کې: دابداعاتو په باب وایي، «دیوه سرسخت عادت ساتل هومره گران کاردی، لکه دیوه ابداع». د حفاظت قیمت په محر و موخالقو هغومره دروندلو یږی، لکه چې دابداع قیمت په هغو دروندوی چې له امتیازاتو څخه محروم کیږی. دا نظر چې دځینو گټه دنورو عذاب روا کوی، په هر حکومت کې په ضمنی ډول موجود دی، او هغومر دمحافظه کاري نظر دی، څومره چې افراطی دی. دا کتر جانسن از شرارت دموجودو بی عدالتیو دحفاظت دپاره روا و باه:

«د اینه ده چې ځینی بد مرغه وی ، تردې چې هیڅوک نیکمرغه نه وی، چیرته چې د مساواتو په عمومی وضع کې به دا حال وی» ۸۵

خودافراطی تحول په مهالونو کې دا مسئله په دراماتيکی ډول سره ښکاره کیږي ، او په دغه وخت کې مونږ ته ډیره اسانه وی ، چې دهغو په مقابل کې د مورخ سلوک مطالعه کړو .

راځی چې د ۱۷۸۰ او ۱۸۷۰ کالونو ترمنځ دلویې برتانیای د صنعتی کېدلو قصه را واخلو . هر مورخ به صنعتی انقلاب ممکن بې له کومې مباحثې، یو ستر او مترقی کارنامه وگڼي . دی به داهم بیان کړی ، چې کرونده گرځنگه له مخکوتنه وایستل شول ، کارگران څنگه په غیر صحی فابریکو او کوداوو کې تخته کړل شول ، او کوچنیان څنگه استثمار شول . دوی ممکن ووايي چې د سیستم په کار کې ، ناوړې استفادې وشوای او ځینی استخدا کونکی تر نورو ډیر بې رحم وو . دی ممکن د بشر د خوبونو او زړه سواندی وجدان د تدریجی و دې په باب یوڅه غوړې او نرمې خبرې هم وکړي ، او دا هغه وخت چې سیستم یو ځل بیخ و نیو او مستقر شو . خودی به ممکن بیا بې له دې چې ووايي داسې وگڼي چې په اولومرحلو کې یوڅه جبر او استثمار د صنعتی کېدلو یوه حتمی برخه وه . ما تراوسه داسې مورخ لیدلی نه دی چې ویلی یې وی چې د همدغه قیمت په وجه به د اینه وای چې د پرمختګ مخه نیوله شوې وای ، او په صنعتی کولو لاس پورې شوی نه وای . که داسې کوم مورخ

۸۵ . بوزول (Boswell) ، د ډاکټر جانسن ژوند (۱۷۷۶) ، (د ایوری مین چاپ ، ii مخ ۲۰)

دلته د سپین ویلو ښیګڼه شته ، برکخاردت (په مورخانو او تاریخ باندي قضاوت ، مخ ۸۵) د ترقی د قربانیو په « غلیوشویو زگیرو یو » چې دوی قاعده له Paratuveri نه په پرته نورڅه نه غوښتل ، اوبسکی تویوی خو پخپله د لرغونی رژیم ancient regime د قربانیو د زگیرو یو په باب غلی دی ، چې قاعده تایی د ساتلو هیڅ څیز نه لرل .

موجود هم وی بی‌له کومه شکه به دچسترتن ۸۶ اوبیلک ۸۷ په مکتب پورې اړه ولری، او هیخ جدی مورخ به په جدی سترگه ورته ونه گورې. دامثال زما دپاره په خاص ډول په زړه پورې دی، په دې چې زه هیله کوم زړه دشوروی روسی په تاریخ کې د کروندگر ودراتولو او اودله ییز کولو ۸۸ مسئله دصناعتی کولو دقیمت دیوې برخې په حیث تر بحث لاندې ونیسم. ۸۹ په دې بڼه پوهیږم، چې که زه دبرتانیا دصناعتی انقلاب دمورخانود مثال په تعقیب، که څه هم د دله پیز کولو ناوړې خواوې او وحشتونه بدو گنم خو په خپله عملیه دصناعتی کولو دسیاست دیوه ضروری، اومطلوب قیمت یوه برخه و گنم، زه به دشکاکیت په تور اودشریرو خیزونو په اغماض تومتی شم. مورخان، دارو پائیانواه خوا په نونسمې پیری کې داسیا اوافریقا استعمار په دې دلیل نالیدلی گنی چې دغه عمل نه یوازی دجهان په اقتصاد فوری تاثیرونه وکړل، بلکه په خپله دهغولو یو وچو دبرته پاتې ولسونو دپاره یې په زیاته موده کې نتایج او گتې لرلې. سره له تولو خبرو، ویل کیږی، چې هندوستان دبرتانیا دحاکمیت ماشوم دی. عصری چین دنونسمې پیری دلویدیخ امپریلزم محصول دی، اورووسی انقلاب هم پری اثر کړی دی. له بده مرغه دچین کارگرانو چې په ساحلی بندری اروپایسی - خپنتنوفابریکو کې، یادجنوبی افریقا په کانو کې، اویایې په اومری جهانی جنگ کې، په لویدیخی جبهې کې زحمت گاله، ژوندی پاتې نه شول چې دچین دانقلاب گټه او ثمر ووینی. څوک چې قیمت تادیه کوی، یوازی کله کله کولی شی، چې گټه ترې وچته کړی. دانگلز یوه مشهور فقره دلته یوڅه سرخوری.

Chesterton - ۸۶

Belloc - ۸۷

Collectivisation . ۸۸

۸۹. دا مسئله اوس پروفیسر کاردار، آر. دبلیو. دی ویس (R. W. Davies) په مرسته په یوه نوی

تالیف کسی تر بحث لاندې نیولی ده. د تالیف نوم دی: دیو دپلان شوی اقتصاد اساسات، ۱۹۲۶-۱۹۲۹.

«تاریخ ترولو نورو الوو نه دیره بی رحمة الهه ده . دا الهه خپل مظفرانه موتردمرو اجساموپه خریوتپرووی ، اودا کارنه یوازی په جنگ کپ کوی ، بلکه په «سوله ییز» اقتصادی انکشاف کپ یی هم کوی . اومونز نارینه او ښځې له بده مرغه دومره احمقان یوچې مونز دحقیقی ترقی دپاره هیڅ زره نه کوو ، ترڅوچې دهغو عذابونوله خوا مجبورنه شو ، کوم چې له حساب نه وتلی وی .» ۹۰

دایوان کارا مازوف ۹۱ دمخالفت مشهورحرکت دقهرمانی یوه اشتباه ده . مونز په جامعی کپ زبیدلی یو ، مونز په تاریخ کپ زبیدلی یو . داسې یوه شبیه هېڅ نه شته چې مونز ته په جامعی کپ دننوتلو تکت په دغسې اختیارراکړه شی چې مونز یی یا ومنواویا ردکړو . د عذاب اودرد په باب ، مورخ دالهیاتو ترعالم نه زیات قاطع حواب نه لری . دی هم دکم زیان اودیرې گتې په تیسس دده کوی .

نویا دا حقیقت چې مورخ څنگه چې دساینس پوه په خلاف دخپلو موادو دماهیت له امله ، داخلاقى قضاوت په دغسې مسایلو کپ نغښتی دی ، ددې معنی نه ورکوی چې تاریخ دارزښت کوم فوق - تاریخی معیار ته تسلیم کیزی؟ زما په فکر چې نه تسلیمیزی . رائجی چې داوگڼوچې مجرد مفهومونه لکه «خیر» او «شر» اوددهغوی پسې نورسفسطه یی انکشاف : دتاریخ له چوکاټ څخه بهر واقع دی . خوسره له دې هم ، دغه مجردات ، دتاریخی اخلاقیاتو په مطالعې کپ هغسې رول او بوی : لکه چې دریاضی او منطق فارمولونه یی دفزیک په ساینس کپ لو بوی . دادتفکر حتمی کنه گوری گانې دی . خو دوی ترهغوچې مشخص محتویات ورنه ورنه کړه شی ، له مفهوم نه عاری دی ، اوتطبیق یی ناشوانکی . تاسې ممکن یوبل مستعار نوم غوره وگڼی ، خو هغه اخلاقی مفهومونه چې

۹۰. فریدریک انگلز ، لیکلونه ۱۸۴۶ - ۱۸۹۵ (۱۹۳۴) ، مخ ۵۱۰ .

مونزې په تاريخ يا ورځني ژوندانه کې تطبيق کوو، دهغو چکونو په خیردی، کوم چې په بانک باندي ورکول کيزی، داچکونه هم چاپه شوې اوهم ليکاي شوې برخه لری. چاپه شوې برخه يې دازادی، مساوات، عدالت، او دموکراسی په شان له مجردوالفاظو څخه جوړه ده. دا اساسی کته گوری گانې دی. خوچک ترهغو کوم ارزښت نه لری، چې پری ليکنه نه وی شوی. ځکه همدغه ليکنې معلوموی چې مونز څومره ازادي دچا دپاره غواړو. هغه طريقه چې په هغې سره مونز وخت په وخت خپل چک دکوو، دتاریخ یوه مسأله ده. هغه عملیه چې په هغې سره مجردو اخلاقی مفهومونو ته، مشخص تاریخی محتویات ورکول کيزی، یوه تاریخی عملیه گڼلې کيزی. په حقیقت کې، زمونږ اخلاقی قضاوتونه په یوی مفکوره ییزی چوکات کې دننه، چې هغه په خپله دتاریخ تخلیق دی، جوړیزی. داخلاقی مسایلو په باب دمعاصرین المللی دعوامشهور او مروج شکل هغه بحث دی چې دازادی او دموکراسی په باب يې رقیب او نقیض مدعیان په خپل مینځ کې سره لری. مفهومونه عالمی او مجرد دی. خو هغه محتویات چې په هغو کې ایښودل کيزی، دتاریخ په جریان کې يې له یوه ځای نه وبل ځای ته، او له یوه مهال نه وبل مهال ته تحول کړی دی. دهغوی دهری عملی مسألی تطبيق، یوازی دتاریخ په ژبه پوهیدل کیدلی، او پری بحث کیدلی شی. اوس به ایزه یو غیر مشهور مثال راواخلو. کوم بنسټ شوی دی چې د اقتصادی علمی تنظیمیت مفهوم، دیوه افاقی او غیرمتنازع فیه معیار په حیث، استعمال شی چې دهغه په وسیله د اقتصادی سیاستونو مرغوبیت ترازو یښی لاندی راتلی شی، او قضاوت پری ممکن کیدلی شی. خودا کوم بنسټ سم دلاسه ناکامیزی. هغه تیوری پوهان چې دلرغونی اقتصاد په قوانینو رول شوی دی، پلان جوړول د پرنسپ له مخی محکوموی او هغه په بیاتنظیمو شویو اقتصادی عملیو کې یو غیر علمی او غیر عقلی مداخله شمیري. دمثال په ډول، پلان جوړوونکی د نرخ د سیاست په باب له دې څخه غاړه غروي، چې د عرضی او تقاضا د قانون پیروي وکړي او نرخونه

په پلان جوړولو کې هیڅ عقلی او علمی اساس لرلی نه شی . بسې له شکه دابه سمه وی چې پلان جوړوونکی زیاتره په غیر عقلی او احمقانه ډول کار کوی . خو هغه محکم چې په هغه سره په دوی قضاوت کیدلی شي ، دلرغونی اقتصاد هغه زور «اقتصادی بیاعلمی تنظیم» نه دی . زه په خپله له معکوس استدلال سره ډیر زړه سواندی لرم او وایم چې دا هغه نه کنترول شوی ، او نامنظم شوی اقتصادي ايسه فر ۹۲ و چې اساساً غیر علمی و . پلان جوړول هغه کوښښ دی ، چې په هغه سره په دغې عملیې کې «اقتصادی تنظیمیت» مروج کیدلی شي . خو هغه یوازنی تکی چې غواړم اوس یې و وایم دادی چې ممکنه نه ده چې یو مچر داو فوق - تاریخی معیار وضع شی او په هغه سره په تاریخی اعمالو قضاوت وشي . په دغې یوه معیار کې دواړه خواوې حتماً هغه مشخص محتویات موندلی شي کوم چې ددوی له تاریخی حالاتو او هیلو سره موزون وی .

دادهغو کسانو حقیقی حکم دی چې غواړی یو داسې فوق - تاریخی معیار ساز کړی چې د هغه په ریا کې په تاریخی پېښو یا موسسوقضاوت صادر کړل شي - فرق نه کوی چې دا معیار له اسمانی قدرت څخه منبع اخلی ، کوم چې ددین عالمانو ایستلی دی ، یا له کوم مسکون عقل یا طبیعت څخه منبع اخلی کوم چې دنور او نهضت ددوری فیلسوفانو وضع کړی وی . خبره په دی کې نه ده چې دهمدغه معیار په تطبیق کې نیمگړتیاوی پېښې ، یا په خپله په معیار کې نواقص موجود دی . خبره په دی کې ده چې دغسې یوه معیار د جوړولو په لور هڅه او کوښښ کول غیر تاریخی دی او د تاریخ اصلی جوهر نقض کوی . داسې معیار د هغو مسایلو دپاره چې یو مورخ دخپل تخصص په وجهه مجبور دی د هغو په باب پر له پسې پوښتنې وکړی ، یو جذمی بحواب تهیه کوی . هغه مؤرخ چې ددغو پوښتنو په مقابل کې پخواتر پخوا اړو نه قبلوی ، داسې مثال لری

لکه چې سترگې پټې په کار شروع کوی ، اوله خپل تخصص څخه سترگې پټوی اوردوی یې . تاریخ یو حرکت دی ، او حرکت پر تله کول غواری . همدغه علت دی ، چې مورخان هڅه کوی ، چې خپل اخلاقی قضاوتونه په مقایسوی الفاظو کې افاده کړی لکه « مترقی » او « ارتجاعی » نه په مطلقو او غیر مصالحتی الفاظو کې لکه « ښه » او « بد » . دا هغه کوشنونه دی ، چې په هغوسره مختلفې جامعې ، یا تاریخي حوادث تعریف کیزی ، اودادکوم مطلق معیار په ژبه نه کیزی ، بلکه دیو اوبل په رابطې سره کیزی . برسیره پردی ، کله چې مونزدغه مفروض مطلق ، او اضافی تاریخي ارزښتونه ترکنتې لاندی نیسو ، دی نتیجی ته رسیزو ، چې دوی هم په واقع کې په تاریخ کې رښې لری . دیوه خاص ارزښت یا مفهوم ظهور په یوه معین زمان او مکان کې د زمان او مکان په تاریخي شرایطوسره شرح کیزی . د فرضیې دمطلقو مفاهیمو لکه برابری ، ازادی ، عدالت ، او طبیعی قوانینو عملی محتویات له یوه عصر نه وبل عصر ته ، اوله یوه براعظم نه وبل براعظم ته تحول کوی . هره ډله ځانله خاص ارزښتونه لری ، چې رښې یې په تاریخ کې پرتې دی . هره ډله د بیگانگانو ناموزونو ارزښتونو له همداخلې نه ځان ساتی ، او هغه په زشتونو مونیادوی ، لکه بورژوا ، سرمایه دار ، یا غیر دیموکراتیک او مطلق العنان ، یا ترهغو نور هم پې زشت لکه غیر-انگلیسی ، او غیر-امریکایی . مطلق معیار یا ارزښت چې له جامعې او تاریخ نه مجرد او سواوی ، هغومره وهم او غیر واقعیت دی ، څومره چې یومجرد فرد دی . جدي هورخ هغه څوک دی چې دتولوارزښتونو تاریخي خصوصیت پیژنی ، نه هغه هورخ چې دخپلوارزښتونو دپاره له تاریخ نه بهر دکوم افاقیت ادعا کوی . هغه عقاید چې مونز یې پیروی کوو ، اود قضاوت هغه معیارونه چې مونز یې طرح کوو ، دتاریخ یوه برخه ده ، او هغومره دتاریخي تحقیق تابع دی ، څومره چې د بشری سلوک هراړخ د تحقیق تابع

دی. نن ورځ به یوازې یو څو ساینسونه، او تر ټولو لږ اجتماعي ساینسونه، د پوره آزادی ادعاو کړی. خو تاریخ له ځان څخه دباندې په داسې کوم شی اساسی اتکانه لری چې هغه به له کوم ساینس څخه بېل کړي .

اوس به ددغې ادعا په باب، چې تاریخ دې په ساینسونو کې حساب شي، د خپلو ویناوو لنډیز وړاندې کړم. د ساینس کلمه، لاپخوا تر دې د علم بېلې بېلې څانگې په غېږ کې نیسی، اوله دومره ډیرو مختلفو طریقو او تخنیکونو نه کار اخلي، چې ښکاری بار دهغو کسانو په اوږو زیاتوی، چې غواړي تاریخ له ساینس نه و باسی نه دهغو کسانو په اوږو چه غواړی تاریخ پکښې شامل کړی. مهمه داده چې دبیر و ن شمیر لوډلایل بې د ساینس پوهانو له خوا څخه نه وړاندې کیزی، چې مورخان له خپلې غوره ډلې څخه بهر کړی، بلکه د مورخانو اوفیلسوفانو له خوا وړاندې کیزی، چې هڅه لری، تاریخ داد بیاتویوه څانگه ثابته کړی. د بشری علومو او ساینس ترمنځ د مناقشه دهغه پخوانی ویش تعصب ښیئ چې په هغوسره داسې فرض شوې وه چې بشری علوم د حاکمه طبقې پراخ ثقافت تشیلوی او ساینس د تخنیک پوهانو مهارت افاده کوی. د «بشریات، او بشری» الفاظ په خپله په همدغې قرینې کې د همدغه وخت د تعصب بقیادی. اودغه حقیقت چې د ساینس او تاریخ ترمنځ ضدیت له بلې هرې ژبې نه غیر، یوازې په انگریزی کې مفهوم لری، ښیي چې دغه تعصب یوازې خاص خصوصیت لری. زمالوی اعتراض چې تاریخ په ساینس کې ونه شمیرل شي دادی چې دغه انکار د تش په نامه «دوه ثقافتونو» ترمنځ درز حق په جانب ښیسی، او د ایمنی کوی یی. دغه درز پخپله د همدغه زاړه تعصب محصول دی، چې دبیریتانیایی جامعې په ساختمان، چې هغه پخپله په ماضی اړه لری بنادی. زه په خپله په دې قانع نه یم چې هغه درز چې مورخ له جیالوجی پوه نه بیلوی، له هغه درز څخه چې جیالوجی پوه له فزیک پوه څخه بیلوی، ډیر ژور اودنه پېښېدلودی. خو زما په فکر هغه طریقه چې په هغی سره درز وړک شي، دانه ده

چې مورخانوته دی ابتدائی ساینس وښودل شی، یا ساینس پوهانو ته ابتدائی تاریخ وښودل شی. دایوه کزه لاره ده چې کازه تفکر پرې روان کړی یو. ساینس پوهان په خپله دغسې سلوک نه کوی. ماهیخ اوریدلی نه دی، چې انجنیرانو ته دې سپارښتنه شوی وی چې د نبات پېژندنې په ابتدایی صنفو کې دی درس و وایی ۵

یو علاج چې زه یې غواړم پیشنهاد کړم دادی چې دخپل تاریخ معیار هسک کړو یا که زه زره کولی وشم و وایم چې خپل تاریخ نور هم علمی کړو، اوله هغو کسانو څخه چې تاریخ تعقیبوی، جلدی غوښتنې وکړو. تاریخ په دغه پوهنتون [کیمبرج] کې دیوه اکادمیک دسپاین په حیث کله کله دهغوله خوا چې لرغوني علوم له حده گران اوساینس ډیر جلدی مومی، دیوه ډیر آسان مضمون په حیث گڼل کیزی. یونظر چې غواړم په دغولیکچرونو کې یې ښکاره کړم دادی چې تاریخ تر لرغونو علومو ډیر مشکل اودهر ساینس په څیر یو جلدی مضمون دی، خودا علاج په خپله په مورخانو کې چې څه کوی، دیوې قوی عقیدې لرل لازمه کوی. سرچا رلزسنو، په همدغې موضوع کې په یوه تازه لیکچر کې یو مطلب ښکاره کړ اوداهغه وخت چې ده د ساینس پوه «عجولانه» خوش بینی له «غلی شوی اواز» او «ضد اجتماعي احساس» سره مقایسه کړ او هغه یې «ادبی روشنفکر» ونوموه ۹۳. ځینی مورخان، او زیاتره هغه کسان چې د تاریخ په باب لیکنې کوی، یې له دې چې مورخان وي، دهمدغو «ادبی روشنفکرانو» په نوع پورې اړه لري. دوی په دې بوخت دی او وایی چې تاریخ ساینس نه دی، او په دغه تبلیغ لگیادی چې تاریخ هیڅ شی کولی نه شی، اودغه څه باید هیڅ ونه کړي اودغسې باید وی، اودوی دتاریخ دسترو موفقیتونو دپاره وخت نه لری.

بله چاره چې هغه درز پرې پټ شی دادی چې د ساینس پوه او مورخ دغایو دمطابقت او عینیت تر منځ لا ژور فهم زیات شي اودادهغې وار په وار زیاتیدونکي

علاقې دنوی ار زبنت تمثیل کوي چې دساینس د فلسفې اود تاریخ په باب
 ښودله کیزی . ساینس پوهان ، اجتماعی ساینس پوهان ، اومورخان ټول د همغې
 یوې مطالعې په مختلفو اړخونو بوخت دی . او هغه داچې دهغه دمحیط په باب
 دانسان فهم ، اوحاکمیت زیات کړی . د فزیک پوه ، جیولوجی پوه ،
 روحیات پوه ، اومورخ رومبني فرضیې اوطریقې په تفصیل کې سره پراخ
 توپیرلری . او زه نه غواړم لځان هغې فرضیې ته منسوب وبولم چې مؤرخ ددې
 دپاره چې نور هم علمی شی ، باید د فزیک پوه طریقې گام په گام او دیرې
 نزدې تعقیب کړی . مگر مؤرخ اوفزیک پوه دتشریح لټولو په اساسی مقصد اود
 سوال اوحواب په اساسی طرز عمل کې سره متحد اویودی . دبل هر ساینس پوه په
 څیر ، مؤرخ هم داسې یوحیوان دی چې پرله پسې پوښتی «ولی ؟ » . په بل لیکچر
 کې به هغه طریقې وڅیرم په کوموسره چې دی دولې سوال طرح کوی ، اوبیازیار
 باسی چې حواب ورته وواپی .

په تاريخ كې علت ميند نه

كه شيدې په جام كې وزو بنواي شي، سر كوي، زه نه پوهيزم او هيڅكله مې نه دي غوښتي چې پوه شم ولې دغسې كيزي. خو كه مې څوك تينگت كړي، نو ممكن دسر كو او حادثه د شيدو په خاصيت پورې تړلې وگنم چې ممكن درسته به وي خو هيڅ څيز نه شرح كوي، خوبيازه كوم طبيعي ساينس پوه نه يم. په همدې توگه، يو څوك كولي شي دماضي د پېښو په باب ليكنې اولوستنې وكړي، بې اهدې چې وغواړي په دې پوه شي، هغه ولې پېښيزي، يا په دې قانع وي چې ووايي دوهم جهاني جنگ په دې پېښ شو چې هتله جنگ غوښته. داهم سمه ده، مگر هيڅ څيز نه شرح كوي. خو په دغه صورت كې دي بسايد دا غلطي ونه كړي چې ځان مؤرخ يا د تاريخ محصل وگڼي. د تاريخ مطالعه د علتونو مطالعه ده. څنگه چې مې درومبې ليكچر په آخر كې وويل، مؤرخ پرله پسې پوښتي چې «ولې؟» او تر هغو چې دي د خواب په اميد وي، ارام كولي نه شي. ستر مؤرخ - يا بايد تر دغه په پراخه توگه ووايم - ستر مفكر - دغه څوك دي چې د نويو څيزونو يا نو بوقرينو په باب د «ولې؟» پوښتنه كوي.

هيرو دوتس، د تاريخ پلار، دخپل اثر په مقدمه كې خپل مقصد داسې بيان كړ چې هغه ديونانيانو او بربريانو د كړنو د خاطر وساتل، «او په تيره بيا د هر بل څيز نه علاوه، ددوي ديو تر بله جنگ كولو، علت ښوول دي.» ده په لرغوني يونان كې يو ازې يوڅو نوي شاگردان او طرفداران و ميندل حتى توسيد ايلز (۱) په دې تومتي شوي دي

چې ده د علت میند نې کوم واضح مفهوم نه لاره (۲) خو په اتلسمې پېړۍ کې څه وخت چې د عصری تاریخ لیکنې تاداو کښینو د شومو نټسکیو (۳) په خپل اثر، درومانیا نو دستر توب علتونه اود هغوی د ظهور او انحطاط په باب تفکرات، کې دا اصل دیو ه گرزوونکی ټکی په حیث وښوده چې «عمومی علتونه: اخلاقی یافزیکي، موجود دی چې په هرې پاچایي کې عمل کوی، هسکوی یې: ساتی یې، او رنگوی یې» او یاد چې «هر څه چې پېښیزي د همدغو علتونو تابع دی.» یو څو کاله وروسته: ده په خپل بل تألیف، روح القوانین کې همدغه مفکور ه منکشف او تعمیم کړله. دابې مفهومه ده چې فرض شی، «ټول هغه معلو لو نه کوم چې مونږ یې په جهان کې وینو، وړانده قسمت خالق کړی دی.» انسانان «د خپلو تخیلاتو په وسیله په بې جوړې ډول اداره شوی نه» وو. ددوی ساو ک څښې قوا نین یا پرنسیپونو ته تعقیب کړل چې د «اشیاو له طبیعت» (۴) څخه پیدا شوی و. له هغه نه وروسته تر ریبسآ په دوه سوو کالونو کې مؤرخان او د تاریخ فیلسوفان په دې سخت بوخت وو چې د بشر ماضی تجارب متشکل کړی او دا کار د هغو تاریخي پېښو د علتونو او قوانینو په کشف کولو سره سرته ورسوی چې دغه پېښی اداره کوی. علتونه او قوانین کله میخانیکي و گنبل شول، کله بیواو جیکي. کله هم په متافزیکي نومونو یاد شول، کله په اقتصادی، او کله په روحیاتی. خودامناې شوې نظر یه وه چې تاریخ د ماضی د پېښو د علت او معلول په یوه منظم لړ او تسلسل کې ترتیبول و. ولتیر (۵) دائرة المعارف د تاریخ په باب په یوې مقالې کې و لیکل چې «که ته له دې نه په پرته چې دامودر یا اوسر در یا په غاړ وکې یو بر بدل بر بر په لځای راغی

۲. اف. ام. کرنفورد، Thucydides Mythistoricus, Passim

۳. Montesquieu فرانسې - حقوق پوه او فیلسوف (م)

۴. روح القوانین، متلعه او نوموړی فصل.

۵. F. M. A. Voltair (۱۶۹۴ - ۱۷۷۸) فرانسېی فیلسوف او مولف. (م)

بل څه مونږ ته ویلی نه شی، هغه مونږ ته څه گټه لری؟» په دغو وروستیو کالونو کې دغه شکل څه اوښتی دی. په دغو وختو کې، دهغو دلیلونو په اساس چې زه په تیر لیکچر کې پرې وغزیدم نور نومونږ له تاریخی «قرانینو» څخه نه غزیزو. حتی د «علت» کلمه هم یوڅه اډه فیشن څخه لږیدلې ده. یو علت یې هغه فلسفی ابهامات دی، چې نه غواړم دلته یې وسپرم. بل علت یې له معینیت یا جبر سره دهغه مفروض ارتباط دی، چې اوس به پرې بحث وکړم. نوڅینې خلق اوس په تاریخ کې له «علت» څخه خبرې نه کوی، بلکه له «تشریح» یا «تعبیر» یا «دموقیعت له منطق» یاد «پېښو داخلي منطق» (دا ددایسی کلمات دی) څخه غزیزې اوعلیتی میتود «ولې پېښه شوه؟» ردوی، او په ځای یې وظیفوی میتود «څنگه پېښه شوه؟» غوره کوی، که څه هم داروشس حتماً دا پوښتنه چې څنگه پېښه شوه، له ځانه سره لری او مونږ بیرته د (ولې؟) پوښتنې ته بیایې. نور کسان دعلت دمختلفو اقسا موترمیښخ فرق کوی لکه تخنیکي، بیالوجیکي روحیاتی او نور. او تاریخی علت ځانله بېله نوع بولی. که څه هم دغه فرقونه تریوې درجې دا اعتبار وردی، دابه ډیره منیده وی چې دموجود مقصد دپاره په هغه څه ټینگار وشي کوم چې دعلت په ټولو انواعو کې مشترک وي، نه دا چې یو تر بله یې سره بیلوی. زه پخپله په دی راضی یم چې د «علت» کلمه په عمومی مفهوم سره استعمال کړم او دغه نور خاص تعبیرونه هیر وگنم.

اوس به په دې پوښتنې پیل وکړو چې یو مورخ هغه وخت چې مجبور شي واقعاتو ته علتونه منسوب کړي، په عمل کې څه کوی، دمورخ دمیتود لومړنی خصوصیت دادی چې ممکن دی همغې یوې پېښې ته په مشترک ډول شو علتونه منسوب کړي. داقتصاد عالم، مارشال یو وخت لیکلی و چې «خلق باید په هرې ممکنې وسیلې سره دیوه علت له نظر نیولو نه خبر دار کړل شي بې له دې چې نور علتونه په نظر کې ونیول شي کوم چې دهغوی تاثیرات پرې وارد شوی دی» (۶) داز موږنی کاندید که ددغې پوښتنې په ځواب

کې چې « په ۱۹۱۷ کې ولې په روسیې کې انقلاب پېښ شو؟ » یوازې یو علت و وایه دی به نیکمرغه وی که په اخری درجه هم کامیاب شی . مورخ د علتونو له کثرت څخه بحث کوی . که له ده څخه وغوښتل شول چې د بولشویکي انقلاب علتونه بیان کړی ، ممکن دی دغه علتونه و نوموی : دروسیې پسراره پسې نظامی شکستونه ، د جنګ تر فشار لاندې دروسیې د اقتصاد سقوط ، د بولشویکانو تاثیر ناکث تبلیغ : د زراعتی مسئلې په باب د تزاری د حکومت ناکامی ، د پیتر و گراد په فابریکو کې د استثمار شویو اوز بېنیل شویو کارگر و تمرکز ، دغه حقیقت چې اینن پوهیده چې څه کوی ، او په هغې بې خوا کې بل هیڅو کث نپوهیده ، او لنډه دا چې د اقتصادي ، سیاسي ، مفکوره یی او شخصي علتونو د اتنفاقي او بې ترتیبو علتونو مجموعه . او دلته یې مودې او اوز دې مودې علتونه .

خودا مونږ سم د لاسه د مورخ د میتود دوهم خصوصیت ته نژدې کوی . هغه کاندید چې زموږ د پوښتنې په ځواب کې په دې قانع اوراضی اوسی چې دروسیې د انقلاب په باب یو درجن علتونه یو په بل پسې بیان کړی ، او همدغسې یې پرېز دی ، ممکن په دوهمه درجه کامیاب شی ، او یوازې کله کله به په لومړی درجه کامیاب شی ، د محتملینو حکم ممکن داوی : « ښه خیر مگر غیر مبتکر » . حقیقی مورخ څه وخت چې دخپل تالیف د علتونو له لست سره مخامخ شی ، د وظیفې په لحاظ به ممکن ځان مجبور و وینی چې په علتونو کې نظم پیدا کړی ، د علتونو سلسله مراتب تثبیت کړی ، او دیوه بل په نسبت دهغوی مناسبت و ټاکي ، ممکن دا فیصله و کړی چې کوم علت یاد علتونو کومه نوع باید « په وروستی مراجعه کې » یا « په نهایی تحلیل کې » (د مؤرخانو مطلوب اصطلاحات) نهایی علت ، یا د علتونو علت و گڼل شی . د موضوع په باب داده خپله توجیه ده . مورخ په هغو علتونو نوم گټی چې دی یې مومی . گڼن درومن دامپراتوری هسکیدل اور نگیدل د بربریت او مذهب کامیابی ته منسوب و گڼل . دنونسمې پیړی د انگلیسی وگت مورخانود برتانیای قوت او شتمنی د سیاسی موسساتو انکشاف پورې په کومو کې چې د اساسی ازادی پرنسیپونه مضمرو و ، منسوب کړل . نن ورځ گڼن

اودنونسې پېرې انگليسي مورخان له موده لويديلي ښکاري په دې چې دوی اقتصادي علتونه چې معاصر مورخان يې تر نور وعلتونو دمخه بولي، هير کړي دي. هر تاريخي بحث د علتونو در و مېتوب په مسئلې بازيږي څرخيزي .

هنري پواين کړه ، په هغه اثر کې چې ما په لومړي ليکچر کې ترې اقتباس کړی و ، ويلي چې ساينس په عين وخت کې «د تنوع او پيچلتوب» اود «اتحاد اوساده توب» په لور په مخ ځي او دغه دوه گرونه او په ظاهر کې متناقضه ، عمليه دعلم يوضروري شرط دي. (۷) دتاريخ په باب دغه حکم هم لږ صدق نه کوي . مورخ دخپلې څيړنې په پراخه کولو او ژور کولو سره پراخه پسي د «ولې؟» دپوښتنې دپاره ډير ډير څراغونه تهيه کوي. په دغونز دي کالونو کې ، داقتصادی ، اجتماعی ، ثقافتی ، اوحقوقی تاريخ ، دسیاسی تاريخ دپيچلتوب اودروحيات اواحصائيو دنو يوتخنيکونو په باب خولانوی بصيرتونه پرېز دي - زمونږ د ځوابونو شميرزيات او ميدان ښه پراخ کړی دی . څه وخت چې برتراند رسل مشاهده کړله «په ساينس کې هر پر مختگت مونږ له ساده متحدو شکلونو څخه چې لومړی دسابقې اونييجی پهزيات تفاوت کې مشاهده کيزی دسابقو وهغې دوام لرونکې پراخي دايرې ته بيایي چې دمرتبطو پهحيث پيژندل کيزي» ۵۸ په تاريخ کې حالت په سمه توگه څرگند کړی دی . خومورخ ددې دپاره چې په ماضی پوه شى ، په عين حال کې دساينس پوه په شان ، مجبور دی چې دځوابونو زيات شمير ساده کړي ، يوځواب د بل ځواب تابع وگرزوي ، اود پيښواومشخصو علتونو په گډوډی کې نظم او اتحاد اولی . «يوخدای ، یو قانون ، یو عنصر ، او یوه ليرې اسمانی پيښه» یاد «کوم ستر تعميم دپاره چې د یوه شخص دروزل کيدلو دفریاد

۷. هنري پواين کړه ، ساينس او فرضيه (۱۹۰۲) مخونه ۲۰۲ - ۲۰۳ .

۸. بی . برتراند رسل ، نصوص او منطلق (۱۹۱۸) ، مخ ۱۸۸ .

غمه به یوخل و خوری» ۹ دهنری ادمز لټه - دانول اوس دله موده لویدلو توکو په شا
 ښکاری. خو حقیقت دادی چې مورخ باید د علتونو په ساده کولو ، او هم دهغوی په
 ډیر کولو سره کار وکړی. تاریخ دساینس په څیر ، دهمدغې دوه گونې ، او په ظاهر کې
 نقیضې ، عملیې له لارې په مخ درومی .

دلته باید زه زره نازره ددې دپاره په خوا وگرزم چې په دوو مزه نا کومو انوعو بحث وکړم
 کوم چې زمونږ په لارې باندې ایستل شوی دی - یو یې نومبزی «په تاریخ کې معینیت»
 یاد «هیگل شرارت» . او بل یې نومبزی «په تاریخ کې تصادف ، یاد کلیو پاتراپزه» .
 لومړی باید په دې باب یوڅه و وایم چې دوی څنگه دلته مخای کړل شوی دی .
 پروفیسر کارل پاپرد ۱۹۳۰ څخه تر ۱۹۴۰ پورې په لسو کالونو کې په ویانا کې په ساینس کې
 دنوی نظر په باب یو دروند کتاب ولیکه (په دغو وختو کې دغه کتاب په انگریزی کې د علمی
 تحقیق منطق په نامه ترجمه شوی دی) ، او د جنگ په دوران کې یې دوه نور کتابونه
 په انگریزی کې ولیکل چې تر دغه ډیر مشهور دی او دغه دادی : خلاصه جامعه او غلیمان
 یې ، او د هستوریزم فقر . (۱۰) دا کتابونه هم دهیگل په ضد د عکس العمل دنوی
 جذباتی نفوذ په وجه لیکل شوی ، چې د هیگل په کپ له افلاتون سره یوځای د نازیزم
 سلف ښوول شوی دی ، او هم دهغه یوڅه کاواکه مارکسزم په ضد کښل شوی دی
 چې د ۱۹۳۰ څخه تر ۱۹۴۰ پورې په لسو کالونو کې د برتانیایسی چپیانو عقلانی فضا وه .
 دوه عمده هدفونه یې دهیگل او مارکس د تاریخ هغه ادعاشوې جبری فلسفې دی

۹. دهنری ادمز روزنه (پوسټون ، ۱۹۲۸) مخ ۲۲۴ .

۱۰. د هستوریزم فقر ، لومړی په ۱۹۵۷ کسې د کتاب په شکل په ویانا کې خپور شو ، مگر دغه

کتاب له هغو مقالو څخه جوړ دی چی لومړی په ۱۹۴۴ او ۱۹۴۵ کسې خپری شوی دی .

چې ده دواړه د «هستوریسم» (۱۱) په کرښته نامه عنوان کړی دی. په ۱۹۵۴ کې سراپسایه برلین د تاریخی حتمیت په نامه مقاله خپره کړله. ده د افلاطون په ضد انتقاد له قلم څخه وغورځوه، او دغه ممکن د اکسفورډ د موسسې دهغې پخوانۍ ستنې دپاره د یوڅه پاتې شوی احترام له مخې وی، ۱۲ مگر د بحث په حکم کې یې علاوه کړله چې دمار کس او هیگل «هستوریسم» په دې د اعتراض وړدی چې په علتی میتود سره دانسانی کړنو شرح کول دانسان د ازادې ارادې دانکار مفهوم لری. او مورخان زره ورکوی چې له خپلې فرضی و جایبوڅخه (چې ما په اخرنی لېکچر کې پرې بحث

۱۱. ما د هستوریسم (historicism) د لفظ له استعمال څخه ډډه کړې ده. یوازې می په یوه یا دوه ځایو کې راوړی دی، چې هلته دقیق توب ضروری نه و. علتی دادی چې د پروفسر پداپرلیکنو چې ډیر لوستونکی یی اراسی دی، دغه اصطلاح له دقیق او مشخص مفهوم څخه خالی کړې ده. د اصطلاحاتو د تعریف په باب دایسی تینگار فضل فروشی ده. خو یو څوک باید په دې پوه وی چې له څه څیز نه بحث کوی او پروفسر پاپر (هستوریسم) د هغه گیر لفظ په حیث د تاریخ په باب د دغه نظر دپاره راوړی چې د ده به نه ایسی. په دغه تعریف کې داسی نظرونه هم شامل دی، چې څه یی زما په فکر سم دی، او نور یی نن ورځ مورخانوته جدی نه ښکاري څنگه چې دی (د هستوریسم فقر: مخ ۳) اعتراف کوی دی د هستوریست (historicist) هغه دلایل اختراع کوی چه کوم بل معلوم (هستوریست) نه دی استعمال کړی. د ده په لیکنو کې هستوریسم هغه نظریات احتوا کوی، چې هم تاریخ په ساینس کې جذبوی، او هم دواړه یو تریله په واضح ډول سره بیلولی. په (خلاصه جامعه) کې، هیگل چې له پیش گوئی کولو څخه ډډه کړې ده، د هستوریسم د ستر ملا په حیث بودل شوی دی. د هستوریسم فقر په تالیف کې هستور سیزم داسی تعریف شوی دی لکه «د اجتماعی ساینسو نو هغه میتود چې تاریخی پیش گوئی خپل عمده مقصد گڼی» تر اوسه (هستور سیزم) په عمومی ډول په انگریزی کې د جرمنی د (historicism) په عوض استعمال شوی دی. او س پروفسر پاپر (historicism) له (historicism) څخه بیلولی، او په دغه ډول دی د لا پخوانی په مغشوشی مستعملی اصطلاح کې د مغشوشیت یو بل عنصر اضافه کوی. ایم سی. داسی، د (historicism) کلمه د تاریخ له فلسفی سره یوه گڼی. د تاریخ مفهوم: دنیایی او مقدس (۱۹۵۹) مخ ۱۱.

۱۲. په افلا تون باندی د لومړی فاشست تور لومړی د اکسفورډ د یوه شخص آر. اچ. کراسین، له خوا په یولر برو د کاسټونوکی لیکول شوی وو. کراس بین، افلا تون، نن ورځ (۱۹۳۷).

وگره غاره وغروې او هغه دا چې د تاریخ په شارلمانانو ، ناپلیو نانو ، اوستالینانو باندې اخلاقی محکومیت صادر کړی . خو سرايسايه برلین په حقه سره یو محبوب ایکوال دی ، اودده اثار دیرلوستونکی لری . په تېرو پنځو یا شپږو کالونو کې په دغه ملک (برتانيا) اودامریکې په متحده ایالتونو کې تقریباً هرچا چې د تاریخ په باب کومه مقاله لیکلې ده ، او یا یې په کوم تاریخي اثر جدي نقد کړی دی ، په هیگل ، مارکس ، او معینیت یې دانتقاد سپک اوبې پروا خټکونه وار کړی دی ، او په تاریخ کې یې دتصادف درول د تشریح په باب دناکامی بې مفهومې ته اشاره کړې ده . دا به ممکن بې انصافی وی چې سرايسايه برلین دې دخپلو شاگردانو دپاره مسئول وگڼل شی . حتی کله چې دی نا مفهومات هم وایی ، په دغسې جذابه توگه یې افاده کوی ، چې زمونږ پام لځانته کوی . شاگردان نا مفهومات تکرار کوی ، مگر نه شی کولی چې جذاب یې کړی . په هر حال په دغو ټولو کې څه نوی شی نه شته . چارلز کنگز لې ۱۳ چې زمونږ د معاصر تاریخ د سلطنتی پروفیسورانو دیر وټلی پروفیسر نه دی ، او په غالب گمان چې دهیگل اثار به یې هیڅ لوستلی نه وی ، اوله مارکس څخه به یې لا اوریدلی هم نه وی ، په ۱۸۶۰ کې په خپل افتتاحیه لېکچر کې دانسان «دخپلی هستی دقوانینو د ماتولوله مرموز قوت» څخه خبرې وکړلې اودایې دثبوت په حیث مثال راوړ چې په تاریخ کې هیڅ «حتمی سلسله» وجوده کېدلې نه شی . ۱۴ خوله بڼه مرغه مونږ چارلز کنگز لې هېر کړی دی . اودا پروفیسر پاپراوسرايسايه برلین دی چې دواړو په دغه ملک کې دغه مراسم دقمچېنې په زور نیم ژواندی کړی دی . نو اوس یوڅه صبر لازم دی چې دغه گډوډی ایسته کړله شی .

نولومړی به په معینیت وگرېزم او هغه به هیله کوم چې په غیر متنازع فیه ډول

۱۳. C. Kingsley (۱۷۷۵ - ۱۸۱۹) انگلیسی ناول لیکونکی او مورخ . (م)

۱۴. چارلز کنگز لې ، د ساینس دقیق حدود چی په تاریخ تطبیق کېزی ، (۱۸۶۰) مخ ۲۲ .

تعریف کرم اودغسی عقیدہ بہ بی و گنیم چہ ہرخہ چہ واقع کہزی، علت یا علتونو لری او پہ بل دول بہ واقع شوی نہ وای چہ ترخو بی پہ علت یا علتونو کپی کوم شی مختلف شوی نہ وای . ۱۵ معینیت یوازی دتاریخ نہ ، بلکہ دتول انسانی سلوک مسئلہ ده . هغه بشر چہ کرنی بی علت نہ لری ، او پہ دی دول هغه تا کلی شوی نہ دی ، دومرہ مجردی دی لکه خومرہ چہ فرد لہ جامعی خخہ بهروی ، پہ کوم چہ مونز پہ یوہ رومبنی لہچکر کپی وغزیدو . دپروفیسور پاپرا اعتراف چہ «پہ انسانی چارو کپی هر شه کہدونکی وی» ۱۶ یا بی معنی یا دروغ دی . پہ عادی ژوندانہ کپی هبش خوک پہ دغه اعتراف عقیدہ نہ لری ، او یا پرپی عقیدہ کرلی نہ شی . دا قاعدہ چہ هر خہزیر علت لری ، زمونز داستعدا هغه شرط دی چہ پہ هغه سرہ پہ هغو خیزو نو پوهیزو چہ زمونز شاوخوا واقع کیزی ۱۷ . دکفکا ۱۸ داستانو نو خپہ کپی رقمہ کیفیت پہ هغه حقیقت کپی پروت دی ، چہ وایسی هر شه چہ واقع کیزی ، واضح علت ، یاداسی کوم علت نہ لری چہ هغه دی دتا کلو وروی او دادانسانی شخصیت پہ هغی کاملی تجزی بی سرہ منجر کہزی ، کوم چہ پہ دغی گنبنی بنادی ، چہ وقایع علتونہ لری ، او ددغو علتونو کافی شمیرد معلوم و لووردی چہ دانسان پہ ذهن کپی دماضی او حاضر پی زمانہ یوہ طرح جورہ کری ، داسی چہ هغه پہ کافی اندازہ منسجمہ وی ترخو چہ

۱۵ . معینیت... دا معنی لری... چہ ، مفروضات چہ خنگہ دی ، هغی وی ، هر هغه خہ چہ پینیزی پہ قطعی دول پینیزی او مختلف کیدلی نہ شی . کہ پہ دغی عقیدی شی چہ کیدلی شی ، یوازی دا معنی لری چہ کہ مفروضات مختلف وای . (اس . ڈبلیو . الیکزاندر ، ارنست کسایرر (Ernst Cassirer) ته تقدیمی شوی مقالی ، ۱۹۳۶ ، مخ ۱۸)

۱۶ . کی . آر . پاپر ، خلاصہ جامعہ (دوہم چاپ ، ۱۹۵۲) ii ، مخ ۱۹۷ .

۱۷ . (دعلیت قانون پہ مونز بانندی د جهان لہ خوا تحمل شوی نہ دی ، بلکہ ممکن زمونز د پارہ هغه د پیرہ اسانہ طریتمہ وی چہ پہ هغی سرہ مونز لہ جهان سرہ محانتہ وفق ورکسو) (چہ . رویف ، لہ فزیککی خخہ و اجتماعی ساینسونوتہ ، با لٹیمور ، ۱۹۲۹ ، مخ ۵۲) .

د کړو د پاره لارښود وگرزی . ورځنی عادی ژوند به ناممکن وی چې ترڅو یو څوک دغسې ونه گڼی چې انسانی سلوک او کردار په علتو نوسره تاکل کیزی ، اودغه علتونه په اصل کې معلومېدل ووردی . یو وخت خلتو د اکفر گڼبه چې د طبیعی حادثو په علتونو کې تحقیق وکړی ، اود هغو اداره یې واضحاً د اسمانی ارادې په واک کې گڼله . ددغی تشریح په مقابل کې د سراسیایه برلین ، اعتراض چې انسانان ولې هغه اعمال کوی ، کوم چې کوی یې ، په دغه دلیل چې دغه اعمال د انسانانو د ارادې زیزنده دی ، د هماغو مفکورو په نظم پورې اړه لری ، اوممکن د استکاره کړی ، چې اجتماعی علوم نن ورځ د انکشاف په هغه پروا کې دی ، کوم چې یو وخت طبیعی علوم وو یعنې هغه ، وخت چې دغسې دلایل د هغو په ضد راوړل کېدل .

اوس به وگورو چې مونږ په ورځنی ژوندانه کې دغه مسئله څنگه وینو . هغه وخت چې تاسې په خپلو ورځنیو چارو پسې ځی ، تاسی دعادت له مخې له (سمت) سره مخامخ کېزی . په روغ و بر کې له هغه څخه دهوا ، یاد پوهنځی او یاد پوهنتون د حال په باب صمیمی مگر بې مقصده پوښتنه کوی . دی هم په مقابل کې دهوا یا دنورو چارو په باب صمیمی مگر بې مقصده ځواب وایی . خوداسې و گڼی چې (سمت) کومه ورځ ددغسې عادی او صمیمی ځواب په ځای ستاسی د شخصی صورت یا اخلاقو په باب یوه ډیره تنده او ترخه خبره وکړله . ایا تاسې به خپلې اوږې وښوړوئ او هغه به د (سمت) دارادې د ازادۍ او یاد دغه حقیقت چې په انسانی چارو کې هر څه کېدونکی دی ، یوقانع کوونکی اثبات ومومی ؟ گمان مې نه شی . برخلاف ، تاسې ممکن دغسې یو څه ووايي : « بیچاره گوتی سمت ! تاسې خبری چې پلاری یې په عقلی روغتون کې مرشو ، » « بیچاره سمت ! له ماینې سره به یې بیا حال تریخ شوی وی . » په بل عبارت ، تاسې به زیاروباسی چې د سمت په ظاهر کې بې علتته سلوک علت تشخیص کړی او په دغی عقیده به تینگک اوسی چې د هغه سلوک اړومرو علت لری .

خوزه په دې ویره کې یم چې تاسې به په دغې وضع سره دسرایسایه برلین قهر و غضب
 محافه جلب کړی، لځکه چې دی ممکن سخته گیله وکړی، چې تاسې دسمت دسلوک
 په باب د علت میندل-وپه کوښښ سره دمار کس او هیگل دمعینیت فرضیه منلې ده،
 اوله دغه مسئولیت څخه موغاره غړولې ده چې په سمت دیوه اواره اوبې تربیې
 حکم وکړی. خو په عادی ژوندانه کې هیڅ څوک دغسې فکر نه کوی، اوداهم نه
 فرض کوی چې معینیت او یا اخلاقی مسئولیت په خطر کې دی. په حقیقی ژوندانه
 کې دازادې ارادې او معینیت په باب منطقی معنی نه شته ده. داسې هم نه ده چې
 ځینې انسانی اعمال ازاد اوڅه یې ټاکلی شوی دی. حقیقت دادی چې ټول انسانی
 اعمال دهغه نظر له مخې چې تاسې ورته گورئ، هم ازاد اوهم ټاکلی شوی دی.
 عملي مسئله بیا هم بېله ده. دسمت عمل علت یا یوشمېر علتونه لری. خو ترهغه څایه
 چې هغه دکوم خارجی اجبار معلول نه و، بلکه دهغه دخپل شخصیت داجبارزبنده و،
 دی په اخلاقی لحاظ مسئول گڼل کېږی، لځکه چې داجتماعی ژوند شرط دادی
 چې طبیعی بالغ انسانان دخپل شخصیت اخلاقی مسئولان دی. داچې تاسې به سمت
 په دغې خاصې مسئلې کې مسئول وگڼی، هغه ستاسې په عملي قضاوت اړه لری.
 خو که تاسې یې مسئول گڼی، معنی یې دانه کېږی چې تاسې به دده عمل بې علت
 گڼی: علت او اخلاقی مسئولیت مختلف انواع دی. په دغونزدې وختو کې په دغه
 پوهنتون [کیمبرج] کې دجرم پیژندنې یوه موسسه افتتاح شوی ده. زه باور لرم
 چې هر هغه چاته به چې دجرم د علتونو په تحقیق بوخت دی، دا فکر رانه شی چې دوی
 متعهد شول چې دا به نو دمجرم داخلاقی مسئولیت دانکار سبب شی.

اوس به یومورخ په نظر کې ونیسو. دیوه عادی انسان په څیر، دی په دغې عقیدې

دی چې انسانی اعمال علتونه لری او هغه معلوم کیدلی شی. تاریخ به دورځینې ژوندانه

په خیر ناممکن شی، چې که دغسې فرضیه ونه منله شی. دادمورخ خاصه ووظیفه ده چې دغه علتونه وسپری اولوخ یې کړی. ممکن دغسې فکروشی چې دغه به دی دانسانی سلوک په معین شوی اړخ کې په خاص ډول علاقمن کړی، خودی دازادې ارادې رڼه کوی، مگر دهغه هغه غیر منطقی اساس رد کوی چې وایی ازاد اعمال علت نه لری. داسې هم د حتمیت مسئله دی نه ربروی. مورخان دنورو خلکو غوندې، کله کله په ادبې ژبه افاده کوی او د «حتمی» کلمه استعمالوی، مگر مقصد یې ترینه داوی چې دعواملو اتحاد یوه لور ته دیوه شخص توقع په شدت سره پیاوړې کوی. په دغو وخت کې ماخپل تاریخ د دغې ربروونکې کلمې دپاره ولتړه، اوځانته دروغتیا پوره تصدیق ورکولی نه شم. په یوی فقرې کې می کتلی وو، چې ۱۹۱۷ له انقلاب څخه وروسته دبرلشویکانانو او ارتودکسی کلیسا ترمنځ نښته «حتمی» وه. بې له شکه معقوله به داوای چې دهغه په محای «بې نهایت محتمل» راغلی وای. خوا یازه به غفور شم که ووايم دغه سمون ماته یوڅه کتابی معلومیزی؟ مورخان په عمل کې داسې نه گمنی چې وقایع پخواله دی چې پینس شی، حتمی وی. دوی زیاتره په نورو لارو چارو بحث کوی، چې دداستان تمثیل کوونکو ته خلاصې وی. دوی دغه بحث ددغې فرضیې په اساس کوی چې اختیار او دانتخاب حق دویته خلاص وو، که څه هم مورخان په سمه لار درومی چې دوی تشریح کوی چې په پای کې ولې دعمل دغه لاره غوره شوله، او هغه بله غوره نه شوله. په تاریخ کې هیڅ شی حتمی نه دی، مگر په هغه صورتی مفهوم سره چې دغه شی که په بل ډول پینس شوی وای، باید دهغه رومی علتونه مختلف وای. زه دیوه مورخ په حیث دپته پوره ماده یم چې د «حتمی» «اجتناب ناپذیر»، «غیر قابل فرار»، او «دچاره نه لرونکی» له کلماتونه غیر خپل مطالب افاده کړم. ژوند به لادیر یکنواخت شی. خوراجی چې هغه شاعرانواود طبیعت نه اخوا پوهانوته ورپرېزو.

د حتميت دغه تور دومره وچ اوبسې مقصوده ښکاري ، او هم هغه قوی شدت چې په هغه سره دغه ترمټ په دغو نزدی کالونو کې تعقیب شری دی ، دومره وچ ښکاره کیزی چې زما په فکر حتمی ده چې دهغو شاته دپتوسوايقو او محرکاتو دپاره لتون وکړو . زما په گمان چې دهغولویه منبع هغه ده چې زه به یې «ممکن-وای» د فکری مکتب یا بلکه جذمی په نامه یاد کړم . دایوازی په معاصر تاریخ پوری اختصاص لری . ماتیر کال دلته په کیمبرج کې یو عنوان ولید چې دکومې ټولني له خوا اعلان شوی وو : «ایادروسیسی انقلاب حتمی ؟» زه باور لرم چې دا به یو جدی بحث و . خو که تاسې ددغه عنوان اعلان ولولئ «ایادگلو نرجنگ حتمی و؟» تاسې به سم دلاسه دکومې تیرکې گمان پری وکړی . مسورخ دنور مان دفتح ، او دامریکې دازادی دجنگ داسې ذکر کوی چې لکه دهغو وقوع حتمی وو ، اود مسورخ وظیفه اوس داده چې شرح کړی چې څه پېښ شول او ولې پېښ شول . هیڅ څوک به یې جبری ونه بولی او په دی به یې تومنی نه کړی چې یې ولی ونه شو کولی هغه لارې چاری او امکانات ولټوی چې ممکن فاتح ویلیم ۱۹ او یادامریکي یاغیان مغلوب شوی وای . سره له دې هم څه وخت چې زه دروسی د انقلاب په باب همدغسې لیکنه کوم - یعنی په هغې یوازی مناسبې طریقې سره چې دمورخ دپاره خلاصه ده - منقدان په ما انتقادونه کوی . انتقادونه دادی چې وایسی زماله لیکنو څخه داراوحی چې دواقعاتو شرح داسې شوی ده چې لکه دهغو وقوع حتمی وو ، او په دی موفق شوی نه یم چې هغه نور څیزونه وڅیرم چې ممکن پېښ شوی وای . ویل کیزی چې فرض کړو ستالی پن ۲۰ کافی وخت لرلای چې دمخکو اصلاحات یې پوره کړی وای ، یاروسییه په جنگ کې شامله شوی نه وای ، ممکن انقلاب

۱۹ . William the Conqueror (۱۰۲۷ - ۱۰۸۷) د انگلستان پاچا . (م)

۲۰ . P. stolypin (۱۸۶۲ - ۱۹۱۱) له (۱۹۰۶ څخه تر ۱۹۱۱ پوری) دروسیسی صدراعظم . (م)

به پېښ شوی نه وای . یا فرض کړی چې دکر نسکی ۲۱ حکومت دهغه جبران کړی وای ، او دا انقلاب مشری دمنشویکانو یا اجتماعی انقلابیونو لاس ته ورغلې وای ، او دبولشویکانو لاس ترې لنډ وای . په نظری لحاظ دغه فرضیې تصور کیدونکی دی او یو څوک کولی شی دتاریخ د « ممکن - وای » له طرفدارانو سره دغه په یوه سالون کې تل لوبې وکړی . مگر دا فرضیې په معینیت پوری هیڅ اړه نه لری ، ځکه چې جبری به یوازی دغه ځواب ووايې چې ددې دپاره چې دغه شیان پېښ شوی وای ، باید دهغوی علتو نه هم مختلف شوی وای . داسې هم فرضیې په تاریخ پورې هیڅ اړه نه لری . مقصد دا دی چې نن ورځ هیڅ څوک په کله سره نه غواړی چې یاد نور مان دفتح یاد امریکي دازادی نتایج معکوس کړی ، او یاددغو پېښو په مقابل کې شدید اعتراضونه وکړی او هیڅ څوک په دی اعتراض نه کوی چې مورخ هغه تمام شوی فصل گڼی . خوداسې خلق دیردی چې په مستقیم یا غیر مستقیم ډول د بولشویکی انقلاب له نتایجو څخه زیانمن شوی دی ، یا تراوسه هم دهغو له لیری نتایجو څخه ویره لری . او غواړی چې دهغه په ضد اعتراضونه وکړی . او کله چې دوی بیاتاریخ لولی ددوی اعتراض ددی سبب شی چې خپل تخیل دتولو هغو موافقو څیرنو په باب چې ممکن پېښ شوی وای ، یاغی پرېز دی ، او هم ددې سبب شی چې ځان له مورخ نه مرور کړی یعنی له دهغه چا سره چې په ارامی سره په خپل کار بوخت دی او غواړی دې شرح وکړی چې دغه شیان و لې پېښ شول او هغه موافق خیالونه ولې ناتکمیل پاتې شول . دمعاصر تاریخ مشکل دادی چې خلق هغه وخت په یاد لری په کوم کې چې د عمل دتولو انتخابونو دپاره ور خلاص و او دا ورته مشکله وی چې دمورخ رویه یعنی دچا دپاره چې دهغوی اختیار دا جراثوی څیز ۲۲

۲۱ . A. Kerensky (۱۸۸۱ -) د بولشویکی انقلاب نه د مخه په ۱۹۱۷ کی د روسیې د موقتی

حکومت صدر اعظم . (م)

۲۲ . Fait accompli

له مخې تر لې وی ، غوره کړی . دایروصاف پاکک جذباتی او غیر تاریخی عکس العمل دی . خود «تاریخی حتمیت» د فرضیې دوکتورین په ضدیې ددغې مبارزی دپاره دسړن دیرمواد غرنډ کړی دی . راځئ چې له دغه بندیز نه ځان دتل دپاره ازاد کړو .

دانقاد هغه بله منبع د کلیو پاترا دپزی مشهوره سخسته معمی ده . دا هغه تیوری ده چې وایې تاریخ په عمر می ډول د حادثاتو یو فصل ، یادپښو یو لړدی ، چې تصادفی پښو تا کلي دی او یوازی د پروتصاد فی علتو نو ته منسوب کیدلی شی . دا کتیوم ۲۳ د جنگ نتیجه دهغو علتونو په وجه نه ده ، چې مورخان یې په مشترک ډول طرح کړی ، بلکه له کلیر پاترا سره دانتونی د مین کیدل په وجه ده . کله چې بجازت ۲۴ د نقرس درنځ د حملې له امله په منځنی اړو پاباندې له دانگلو څخه پاتې شو ، گمین دانظریه اظهار کړله چې «یوتند و تر یخ خوی چې د یوه شخص په یوه واحد نسج - حواله شی ، ممکن د ملتو نو د بدبختی مانع شی ، یا یې تال کړی . » ۲۵ کله چې په ۱۹۲۰ کې د یونان الیکزاندر پاچا دیوې کورنې شادی له چېچلو نه مر شو ، دغې پښی یو لړ - وادث مینځ ته راوستل ، چې سرو نستن چرچیل داسې تبصره پرې وکړه : « ددغې شادی په چېچلو سره دیوه میلیون څلورمه برخه اشخاص مره شول . » ۲۶ اوس بیا د ترا تسکی هغه تبصره راواخلئ کومه چې ده ددغې تپې په باب کړی ده چې ده ته دایلیو دښکار په وخت کې پېښه شوی وه او دی یې له زیناویف ۲۷ ، کا منیف ۲۸ او ستالین سره د ۱۹۲۳ په منی کې د جگړې په یوه دیر حساس

۲۳ . The Battle of Actium

۲۴ . Bajezet

۲۵ . د روم د امپراطوری انحطاط او سقوط ، فصل LXIV .

۲۶ . ونستن چرچیل ، جهانی بحران : نتایج یې ، (۱۹۲۹) ، مخ ۳۸ .

۲۷ . G. Zinoviev (۱۸۸۳ - ۱۹۳۶) روسی بولشویکی مشر . (م) .

۲۸ . B. Kamenev (۱۸۸۳ - ۱۹۳۶) روسی بولشویکی مشر (م) .

وخت کې له کار نه وغورځوه : « یوڅوک کولی شي د جنگ يا انقلاب پيش بينی وکړي ، مگر دا ممکنه نه ده چې په منی کې دوحشی ایلود بیکار د سفر تالیخ پيش بينی کړل شي . » ۲۹ لومړی څیز چې باید واضح شي دا دی چې دغه مسئله د معینیت له مسئلې سره هېڅ اړه نه لري . له کلیو پاترا سره دانتونی مسحور کېدل یا د بجات دنفرس حمله یاد تر اتسکی سره لري ، هغومره په علیتی ډول سره تا کل شوی وو ، لکه څومره چې یو بله پېښه کیزی . داد کلیو پاترا د بیکلابې لړومه سپکاوی دی چې وویل شي دانتونی مسحور کېدل هېڅ علت نه لري . د بېڅې د بیکلابې او دنارینه د مسحور کېدلوتر مینځ ارتباط د علت او معلول له هغو ډیرو منظمو سلسلو څخه دی چې په ورځنی ژوندانه کې د مشاهده وړ دی . دغه تش په نامه تصادفات په تاریخ کې د علت او معلول یوه سلسله تمثیلوی ، داسې چې هغه هغه سلسله و یچاره کوی په کومې چې مورخ تر هر څه رومبسی په تحقیق بوخت دی ، او یا - د چا خبره - ورسره تصادم کوی . (بری) بالکل په درسته سره د « دوویلو کېریو یوله تصادم » ۳۰ څخه گریزی . سرا یسایه برلین د خپلې مقالې - تاریخی حتمیت په سر کې کله چې د برنارد برنسن ۳۱ د مقالې د تاریخ تصادفی نظر - ستاینه کوی یوله هغه کسانو څخه دی چې په دغه مفهوم سره تصادفی تعیین له نشته والی سره یو او مخلوط گڼی خوله دغه مغشوشیت نه علاوه ، مونز بله حقیقی مسئله په مخ کې لرو . په تاریخ کې یوڅوک څنگه د علت او معلول یو منسجم لړ کشف کولی شي ، مونز څنگه په تاریخ کې مفهوم میندلی شوو ، په داسی حال کې چې هره شېبه ددې امکان شته چې زمونز لړ وشلېزی ، یا کوزشی ، اودا کار دیوه بل ، اوز مونز له نظره

۲۹. لیون ترا تسکی ، زما ژوند (انگریزی ترجمه ، ۱۹۳۰) مخ ۴۲۵ .

۳۰. په دغه باب د (بری) استدلال د پاره مرا جعه دکری د ترقی فکر ته (۱۹۲۰) مخونه

۳۰۳ - ۳۰۴ .

د يوه نا مربوط لړ له خوا وکړل شى ؟

دلته به يوه شېبه مکث وکړو چې په تاريخ کې د تصادف درول په دغه تازه پراخ ټينگار غورو کړو . پولې بيوس شايد لومړنى مورخ وي چې په دغه باب يې خپل ذهن په منظم ډول مشغول کړى وي ، او گڼين دهغه علت زراسوخ کړ . ده دغه نظريه وړاندې کړله چې « يونانيان وروسته له دې چې ملک يې په يوه ولايت بدل شو، دروم فتوحات يې د جمهوريت بخت ته منسوب کړل، نه دهغه ښېگڼې ته . » ۳۲ تاسيتوس ۳۳ چې هغه هم دخپل هېواد د انحطاط دوخت مورخ و، يوبل لرغونى مورخ و چې د تصادف په باب يې دغسې پراخ تفکرات وکړل . د برتانيا يې ليکوالوله خوا په تاريخ کې د تصادف د اهميت نوى ټينگار له هغه وخت څخه شروع کېږي چې دويرې اوبې ټاټې حال په دوى راغلى دى او دغه حال د موجودې پيرې په شروع سره محسوس شوې، اوله ۱۹۱۴ څخه وروسته ښه واضح او مشخص شوى دى . ښکاريږي چې (بري) لومړنى مورخ وي چې دغه حال ته يې له اوز دې مودې وروسته پام کړى وي . ده په ۱۹۰۹ کې په يوې مقالې کې (په تاريخ کې د داروينزم) په باب د «چانس د وقوع عنصر» ته پام وگرځوه چې هغه په زياته اندازه «په اجتماعي تکامل کې د واقعاتوله تعين کولو سره کومک کوي» . په ۱۹۱۶ کې يې يوه بله مقاله - (د کليوپا تراپزه) ۳۴ - هم دغې موضوع ته وقف کړله .

۳۲ . د روم د امپراطورۍ انحطاط او سقوط، فصل ۳۸ . د دغې خبرې يا دونه د خدا وړ ده چسپي يونانيان، وروسته له دې چې د روميانو له خوا فتح شول، د تاريخي (ممکن - وای) يعنې د مغلوبو شويو د مطلوب تسليم په لوبې پورې ونښتل . دوى د لمانځنه دا ډاډه گيرنه ورکوله چې که ستر سکندر په لوانسې کې مړ شوى نه وای، «ده به غرب فتح کړى وای ، اوروم به ديونان دپاچا يانو تابع وای» (کې . فان . فراتز، په لرغونې مهال کې د مخلوط اساسي قانون نظريه، نيويارک ، ۱۹۵۴، مخ ۳۹۵ .)

۳۳ . P.C. Tacitus د پخواني روم مورخ . (م)

۳۴ . د واره مقالې د (بري) په غوره مقالو کې بياپاچا شوى دى (۱۹۳۰) . د بري په نظرياتو

اچ . ای . فشر ، په هغې فقرې کې چې رومی ترې اقتباس شوی دی خپله سرگيچي له دوم جنگ نه وروسته دلبرالی خوبو نو دنا کامی په باب منعکس کوی او له خپلو لوستونکو څخه خواست کوی ، چې په تاریخ کې « د احتمال او نه لېدونکې لوبه » ۳۵ وپېژنی . په دغه ملک کې د تاریخ د تیورۍ دغه شهرت چې هغه د تصادفاتو یو فصل دی په فرانسی کې د فیلسوفانو د یوه مکتب له ظهور سره تصادف کوی . فیلسوفان یې داسې تبلیغ کوی اوزه د سا رتر ۳۶ مشهور : *L, Etre et le neant* اقتباس کوم - چې وجود « نه علت ، نه دلیل ، او نه ضرورت » لری . په جرمني کې میانکی - هغه پوخ او مجرب مورخ چې مونږ دمخه دهغه یادونه کړی ده - د ژوندانه په وروستیو پړاوونو کې په تاریخ کې د تصادف په رول معتقد شو . رانگ کې یې په دې ملامت کړ چې ده ولې هغه ته کافی توجه نه ده کړی . ده له دوهم جنگ نه وروسته ملی مصیبتونه یولر تصادفاتو ته منسوب وگڼل : د قیصر تکبر ، د وایمار د جمهوریت درئیس په حیث د هندنبرگ انتخاب ، د هتلمرزورونسکې سنجیه او داسې نور . دانورڅه نه دی بس دیوه ستر مورخ د ذهن افلاس دی چې دخپل هیواد د بد بختیو تر فشار لاندی د غسې شوی دی . ۳۷ په یوې ډلې ، یا یوه ملت کې چې د تاریخی پېښو په لحاظ مخ په مخوری وی ، او

باندي دکالنگ و و د تبصرو د پاره وگوری ؟ : د تاریخ مفکوره ، مخونه ۱۴۸ - ۱۵۰ .

۳۵ . ددغی فقری د پاره وگوری مخ ۴۳ (پورته) . د تاین بی په تالیف ؛ (د تاریخ مطالعه) کې د (فشر) د قاعدی اقتباس پوره غلط فهمی څرگندوی . دی هغه د تصادف په مطلق قدرت باندي « د معاصر غرب د عقیدې » د محصول په حیث گڼسې چې ایسه فریسي (تولید کړ) . داسیه فریور ی پوهانو په تصادف عقیده نه لرله ، بلکه دوی په هغه پټ شوی لاس عقیده لرله ، چې دانسانانو په مختلفو سلوکونو باندي یې ښه انتظامات تخمیل کړل او د فشر تبصره دایسه فر لبرانزم محصول ته و ، بلکه د ۱۹۲۰ او ۱۹۴۰ کامونو ترمنځ د هغه دستوخط محصول و .

۳۶ . J. P. Sartre دفرانسی معاصر فیلسوف او ایکوال (م) .

۳۷ . مربوط عبارت د بلیو . ستارک په هغی مقدمی کې اقتباس کړی دی چې ده داف . میانکی په ماکیاولیزم باندي اېکلی وه ، مخونه ۳۵ - ۳۶ .

د هسکې په اور روان نه وی هغه تيوری گانسي چې په تاريخ کې دبسی علتته عمل او تصادف په لور تينگار کوی - غلبه پيدا کوی. دا نظريه چې دامتحان نتایج ټول لاتيږي دی ، په هغو شاگردانو کې ډیر رواج مومی چې په اخري درجه کامیاب شوی دی. خودیوې عقیدې د مینا بوسپرل دهغې ورکول نه دی. او مونږ لاهم باید دا کشفه کړو چې دکلیو پاتراپزه دتاریخ په مخونو کې څه کوی . داسې ښکاري چې مونږ تسکيو لومړنی شخص وی چې زیاریسې ایستلی دی چې ددغې مداخلې په ضد دتاریخ له قوانینو څخه دفاع وکړی. ده درومیا نودستر توب او انحطاط په تالیف کې داسې عقیده ښکاره کړله : « که دیوه جنگ دتصادفی نتیجه چې په څیر ، یو دولت ، یوه خاص علت تباہ کړی وی ، هلته به یوعمومی علت موجود وی چې ددې سبب شوی دی چې دغه دولت دی په یوې جگړې کې سقوط وکړی . » مارکسستان هم ددغې مسئلې په باب مشکل لری. مارکس یوازې یوه پلا په هغې لیکنه کړی او هغه یې هم په یوه لیک کې : « جهانی تاریخ به ډیر تصوفی خصوصیت غوره کړی چې که هلته دتصادف دپاره پکې ځای نه وی . دا طبیعی ده چې تصادف پخپله دانکشاف دعمومی میلان یوه برخه گزری او دتصادف په نورواشکالوسره جبران کبزی . خوتسریع اوتاخیر په دغسې « بې علتته اعمالو » پورې مربوط وی ، چې هغه دافرادوچې دیوه جنبش په شروع کې په سر کې وی ، د « تصادفی » خصوصیت مشمول وی . » ۳۸

مارکس په دغه ډول سره په تاریخ کې دتصادف دپاره تردریو عنوانونولاندې عذرونه تقدیم کړل . لومړی دا چې داچندان مهمه نه ده ، دا دتاریخ سیر « سریع کوی » یایسې « ځنډوی » مگر له هغه نه داسې استنباط کبزی چې په انقلابی ډول سره یې نه اړوی . دوهم داچې یوتصادف په بل سره جبران کبزی ، ترڅوچې په پای کې تصادف ځان له مینځه وباسی . دریم دا چې تصادف مخصوصاً دافرادو په

سجیه کې تبارز کوی. ۳۹ ترا تسکی د بې علتته اعمالو د جبران کولو، او دځان دمحو کولو تیوری، په یوه ساده قیاس سره پیاوړې کړله .

«توله تاریخی عملیه د تصادف له لارې د تاریخی قانون انکسار دی . مونږ به د بیالوجی په ژبه وویلی شو چې تاریخی قانون د تصادفاتو په طبیعی انتخاب سره تحقق مومی . » ۴۰

زه په دې اعتراف کوم چې دغه تیوری ماته قناعت بښونکې نه ښکاري . په تاریخ کې د تصادف رول په دغو ورځو کې دهغو کسانو له خوا چې علاقه من دی اهمیت یې زیات کړی، په جدیت سره په مبالغه یې ډول یادیزې خو تصادف وجود لری، او چې وویل شې هغه یوازې تسریع کوی، یا تاخیر کوی، اړول نه کوی، له الفاظو سره لوبې کول دی. داسې هم زه کوم دلیل نه وینم چې متقاعد شم د کومې تصادفي پېښې مثلاً دڅاورو پنځوسو کالونو په عمر د لیمن پخواتر وخته مریته به له یوې بلې تصادفي پېښې سره په داسې ډول جبران شی چې د تاریخی عملیې میزان به بیرته په ځای کړی. داهم په هغې اندازې سمه نظریه ده چې وویل شې په تاریخ کې تصادفي پېښه یوازې زموږ دناپوهی اندازه ده یعنې یوازې د یوه داسې څیز نوم دی چې مونږ پری پوهیدلی نه شو. ۴۱ په دې کې څه شک نه شته چې کله کله دغسې هم پېښې زی. سیارات د «گرځیدونکو» په نامه یاد شول او دا هغه وخت چې داسې فرض شوې وه چې دوی په آسمان کې په نامنظم او اتفاقی ډول حرکت کوی او ددوی حرکت لاهغه وخت معلوم شوی نه وو.

۳۹. دتولستوی په نظر «تصادف» له «نبوغ» سره مساوی دی او دواړه دانسان دنا توانی هغه افادی

دی چې نه شی کولی په نهایی علتونو پوښی، جنگ او سوله، لومړی برخه.

۴۰. ترا تسکی، زما ژوند، (۱۹۳۰) مخ ۴۲۲.

۴۱. تولستوی په دغه نظرو. «مونږ مجبور یو چې دغیر عقلی پېښو دتشریح په حیث مونږ بیرته

په قسمت ولویزو یعنی دا چې هغه وقایع چې دهغو په عقلیت مونږ نه پوهیږو.» (جنگ او سوله، نهم

کتاب، فصل ۱.)

یوشی په سوء تصادف سره شرح کول هغه اسانه طریقه ده چې په هغې سره یو شخص غواړی دهغه د علت د لټولو له سترې کیدو نښې وظيفی څخه ځان وژغوری. کله چې ماته یو څوک وایسی چې تاریخ د اتفاقی او تصادفي کړنو یو فصل دی، زه په هغه د عقلانی لټی، یاد ښکته عقلانی حیاتیات گمان کوم. د جدی مورخانوپه نزد دایو مشترک تمرین دی چې وایسی هغه څه چې تر اوسه پورې دیوه تصادف په حیث گڼل کیده، اتفاق بیخي نه و، بلکه دهغه تشریح په عقلی ډول بالکل کیدلی شی او هغه د واقعاتوپه پراخې طرح او ترتیب کې په مهم ډول سره ځاییدلی شی. خودا زمونږ د پوښتنې پوره ځواب نه راکوی. اتفاقی - حادثه یوازې دا سې یوشی نه دی، چې مونږ پرې پوهیالی نه شو. زه په دې عقیدې یم چې په تاریخ کې باید د اتفاقی حادثې دمستلې - حل دمفکوروپه یوه کاملاً مختلف نظم کې ولټول شی.

په یوه رومبسی پرا و کې مو ولیدل چې تاریخ د مورخ له خوا د حقایقوپه غوره کولو او تر ټیبولوسره شروع کیزی چې تر څو په تاریخی حقایقو بدل شی. ټول - حقایق تاریخی حقایق نه دی. خود تاریخ او غیر تاریخی - حقایقو تر مینځ توپیر دایمی او وچ کلک نه دی. د چا خبره، هر حقیقت ممکن د تاریخی حقیقت مقام ته ترفیع وکړی یوازې دومره چې دهغه مربوطیت او اهمیت وښودل شی. نو اوس وینو چې د علتونو د میندلو دپاره د مورخ په روش کې یوازو ته عملیه کار کوی. و علتونو ته د مورخ مناسبت هغه دوه گون او متقابل خصوصیت لری، کوم چې د مورخ مناسبت یې دهغه له حقایقو سره لری. علتونه دهغه د تاریخی عملیې توجیهه تاکی او دهغه توجیهه دهغه د علتونو انتخاب او ترتیب معین کوی. د علتونو سلسله مراتب، دیوه یا بل یایوه درجن علتونو نسبی اهمیت دهغه د توجیهه او تعبیر شیره او جوهر تشکیلوی، او داپه تاریخ کې د تصادف دمستلې دپاره یوه کلی برا بروی. د کلیو پاترا د پزې شکل، د بجزازت د نقرس حمله، د شادی چېچنه چې الکراندر پاچایې مړ کړ، د اینن مریته - هغه تصادفات وو چې د

تاریخ جریان یسې واراوه . په دې کې څه فایده نه شته چې هغه ایسته شوی وښودل شي او یا په یوه یا بل ډول داسې بهانه وشي چې دغو تاثیر نه لاره . له بلې خوا، تر هغه ځایه چې هغه تصادفي پېښې وې، د تاریخ په هیڅ عقلمی توجیه او تعبیر او دمورخ دمهمو علتونو په سلسله مراتب کې ننوتلی نه شي . پروفیسر پاپر، او پروفیسر برلین، زه دوی ددغه مکتب دډیرو و تلمیو محتملینو په حیث یو ځل بیا ذکر کوم . فرض کوی چې په تاریخي جریان کې دمورخ داهمیت میندلو زیار، اوله هغه څخه دننایه جوایسته، دهغه زیار په څیر دی چې مقصد یې دیوړه متناسب قرینه لرونکی نظم ته د «تجربې ټوله برخه» تحویل کول دی، او په تاریخ کې د تصادف وجود دغسې هر زیارنا کوموی خو هیڅ ناقول مورخ به دغسې یوه غټ خیالی او عجیب څیز ته ملاونه تری چې د «تجربې ټوله برخه» پکې شامله کړی . دی نه شي کولی چې حتی د خپل تاریخ دیوی انتخاب شوی برخې یا اړخ په باب دحقیقوله یوه واره جز څخه زیات احاطه کړی . دمورخ جهان، دساینس پوه د جهان په څیر دحقیقی جهان یو تصویر ی نقل نه دی، بلکه هغه دکار دهغه مودل په شان دی چې دی په دې قادر کوی چې لږ وږ یې په موثر ډول سره وپېژنی او حاکمیت پرې وکړی . مورخ دماضی له تجربې یا دماضی دهغې اندازې له تجربې څخه چې وده ته میسر ده هغه برخه تقطیر او چاټ کړی چې دی یې درک کوی چې د عقلی تشریح او تعبیر تابع کیدلی شي، اوله هغه څخه داسې نتایج وباسی چې د عمل دپاره لار ښوونکی وگرزی . په دغو وختو کې یو عامه خوښوونکی لیکوال، څه وخت چې دساینس دکار ناهو په باب غږ یده، دانسانی ذهن دکار په باب یې داسې تبصره وکړله چې ذهن څه وخت چې د «مشاهده شویو» حقایقو» په خیرن جوال کې لټول کوی، غوره کول کوی، توتې کول کوی، اوله مشاهده شویو مرتبطو حقایقو څخه یو ځای یوه طرح جوړوی، نامربوطات رد کوی، ترڅو چې یې د «علم» یو منطقی او عقلی کوڅی یو ځای او بدللی وی . « ۴۲زه پخپله په څه قید سره دېې جهته عنایت د

خطر اتوپه مقابل کې دادهغه تصويرو پر په خير نسيم په کوم کې چې دمورخ ذهن کار کوي. داطرز عمل ممکن فيلسوفان او حتی ځينې مورخان حيران کړي، او تېکان ورته ورکړي. خود عادي کسانو دپاره چې دژوندانه په عملي چارو پسې ځي، دغه طرز عمل پوره اشنادي. يومثال به راوړم. جونز چې له کومې ميلمستيا څخه چېرته چې بې له عادي اندازې څخه زيات الکول څښلي دي، په يوه گړنډي کې بېرته راځي. دگړنډي برکونه يې ناقص دي، او په يوه وړانده گوټ کې رابن سن چې د سگر تو دپلور لودپاره له سرک څخه تيريزي وهي، رابن سن مري. وروسته له دې چې ټول حقايق راغونډ شوي دي، مونږ مثلاً دمحلې پوښ په مرکز کې غونډيزو چې ددغې بېنې دعلتونو په باب تحقيق وکړو. ايا دغه بېنې دموتروان دنيمه - مخمور حالت له امله وه - چې په دغه حال کې به مسئله جنابې وگرزي؟ يا که دغه دناقصو برکونو په وجه وه چې په دغه حال کې به گراج والاته چې يوه هفته دمخه يې موټر معاينه کړي، يو څه وويل شي؟ يا دغه دورانده گوټ په وجه وه چې په دغه حال کې به دسرکونوله واکمنو څخه وغوښتل شي چې موضوع ته پام وکړي؟ کله چې مونږ په دغو عملي مسئلو بحث کوو دوه نوميالي مهذبه اشخاص - نومونه به يې نه اخلم - په خونې کې ننوځي او په دېر فصاحت او تينگار مونږ ته وايي چې که چيرې په هغه ماښام د رابن سن سگرت خلاص شوي نه وای، دی به له سرک څخه نه تيريده او مړ شوي به نه وای. نو د سگرتو دپاره د رابن سن ميل، دده دمرگ علت شو او هر هغه تحقيق چې دغه علت هيروي يوازې به دوخت ضياع وي، او هر څه نتايج چې ترې ايستل کيږي، بې مفهوم او بيهوده به وي. بڼه، مونږ څه کوو؟ همدا چې مونږ وکولي شو د همدغه فصاحت سلاست مات کړو، د وارو ميلمنوته په نرمه، مگر په کلکه سره دوره، لارښو، اودروازه وان ته وايو چې په هيڅ وجه بيا د ننوتلو اجازه ور نه کړي، او مونږ خپل تحقيق ته دوام ورکوو. خو مونږ دمداخله کوونکو

د پاره څه څو ا بونه لرو؟ په دې کې څه شک نه شته چې رابن سن مرشو، ځکه چې ده سگرت څښل. هر هغه څه چې په تاریخ کې د تصادف او احتمال طرفداران یې وایي پوره درست او پوره منطقي دی. دا هغه قسم سخت زری منطق دی، چې مونږ یې په (الس په عجبستان کې) او (دائینی له لارې) مومو. مگر په داسې حال کې چې زه دا کورنورد د پوهې د غوږخو مښاو نو ته په خپلې ستاینې کې نه تسلیم کیزم، زده غوره گڼم چې په یو بیلې برخې کې دخپل منطق مختلف روشونه خوندي وساتم. د داج سن ۴۳ روش د تاریخ روش نه دی.

نو تاریخ د تاریخي اهمیت په لحاظ، د غوره کولو یوه عملیه ده. د تالکات پارسن عبارات به دلته یو ځل بیا را نقل کړو: «تاریخ د واقعیت په لور، نه یوازې د درکې بلکه د علتی جھتونو یو انتخابی سیستم دی» داسې چې مورخ د حقا یقوله لاینا هی بحر څخه هغه حقایق غوره کوی. کوم چې د هغه د مقصد د پاره اهمیت لری، داسې هم دی د علت او معلول له متعدد دوسلسلو څخه هغه او یوازی هغه سلسله راوباسی کومه چې په تاریخي لحاظ مهمه وی. د تاریخي اهمیت معیار دده هغه قابلیت دی چې دی هغه دخپل عقلی تشریح او تعبیر په چوکات کې دننه متوافق کوی. د علت او معلول نورې سلسلې: باید د تصادفاتو په حیث مستردی کړل شي. نه په دغه لحاظ چې د علت او معلول تر مینځ مناسبت مختلف دی، بلکه په دغه لحاظ چې پخپله سلسله نامر بوطه وی. مورخ په دغه سره هېڅ څیز نه شي کولی. هغه نه د عقلی تعبیر تابع دی، اونه د ماضی یا آینده د پاره کوم مفهوم لری. داربنتیاده چې دکلیو پاترا پزی، یا د بجازت نقرس، یا دایکزاندر پاچادشا دی چیچنې. یاد لیسن مرینی، یا دراین سن سگرت څښلو، نتایج لرل. خودیوې عمومی قضیې په حیث، داسې مفهومه ده چې وویل شي چې جنرالان ځکه جنگونه بایلی چې دوی په ښکلو مین کیزی، یا جنگونه له دی امله واقع کیزی،

۴۳ . C. L. Dodgson (۱۸۹-۳۲) انگلیس لیکوال، اوریاضی پوه. لاندنی د دکتابونه چې د و

د پاره خوندي کړی او نکلونه لری، اودبی ارزښت یی زیات دی، دده تالیفات دی. (م).

Alice in Wonderland *

Through the Looking Glass **

چي پاچايان په کور کي شادي گانې ساتي ، يا خلقي په سر کونو کي لاندې کيزي ، او مري ، په دې چي دوي سگرت څښي . که له بلې خوا تاسې يوه عادي سري ته ووايي چي رابن سن په دې مر شو چي دريور مخمورو ، يا له دې امله چي پر کونو کارونه کړ ، يا له دې امله چي سرکټ يو وړوند گوت لاره ، دا به هغه ته پوره مفهوم لرونکي ، او عقلي تعبير معاوم شي . که دې وغواړي ښه مشخص و غزبزي ، دې به لاحتی ووايي چي يوازي همدغه اونه درا بن سن د سگرت څښلو هڅه د رابن سن د مړيني « حقيقي » علت و . داسي هم که تاسي د تاريخ محصل ته ووايي چي د ۱۹۲۰ په لسو کالونو کي په شوروي اتحاد کي مبارزي د صنعتي کولو د اندازي ، يا دهغي بني طريقي په باب وي چي کرونده گر تشويق کړي چي د ښارونود مېرلو د پار ه غلي داني وکړي ، او يا په دغه باب وي چي مخالفو مشرانو شخصي ادعا گاني تعقيب کولي ، دې به داسي احساس وکړي چي داتشر يحات په عقلي او تاريخي لحاظ مهم دي ، په دې چي هغه به په نورو تاريخي حالاتو کي هم تطبيق ومومي ، او هغه دهغه څه چي واقع شول ، « حقيقي » علتونه دي ، په دغه مفهوم چي د لينن پخوا له وخته تصادفي مړينه ، کوم علت کيدلی نه شي . که د همدغو څيزونو په باب ، دې سوچ و هلو ته مجبور شي : دې به لا ممکن د هيگل د پراقتباس شوي ، مگر غلط تعبير شوي ، اصل چي د حق د فلسفي په سريزه کي يې ذکر کړي دي ، هم ور په زړه کړي ، او هغه دا چي « هغه چي عقلي دي ، حقيقي دي ، او هغه چي حقيقي دي ، عقلي دي . »

اوس به د يوې شيبې د پاره بيا د رابن سن د غمجنې پيښې علتونو ته وروگرځو . مونږ د دې څه مشکل نه لاره چي ځيني علتونه يې عقلي او « حقيقي » وو ، او څه يې غير عقلي ، او تصادفي وو ، خو مونږ دغه تميز په کوم معيار سره وکړ ؟ دا استدلال ملسکه په طبيعي ډول ، د کوم مقصد په لور فعاليت کوي . روشنفکران کله کله ممکن د ساعت تيري د پاره استدلال وکړي ، يا فکر وکړي چي استدلال کوي . خو په عمومي ډول

انسانان ، یوه هدف د پاره استدلال کوی او کله چی مونږ ځینی تشریحات عقلی وپیژندل ، او نور مو عقلی و نه پیژندل ، زما په فکر چی مونږ دهغو تشریحاتو تر مینځ چی دیو هدف د پاره استخدام کیزی او دهغو تشریحاتو تر مینځ چی هدف د پاره نه استخدام کیزی ، په یو فرق قابل کیزو . دهغی مسئلی په باب ، چی تر مباحثې لاندی ده ، دافر ضیه مفهوم لرونکی ده ، چی ددریورانو دالکو او د مصرف لږ کول ، یادبر کو نو په باب لازیات کنترول ایښودل ، یاپه سر کونو کې سمون راوستل ، ممکن د ترافیکی پینښو شمیر لږ کړی ، خودا هیڅ مفهوم نه لری ، چی فرض وشی چی ترافیکی پینښی به په دی لږی شی چی خلق له سگرت څیناو څخه منع کړل شی . دا هغه معیارو چی په هغه سره مونږ خپل فرق و کړ . دپه تاریخ کې دعلتونو دپاره زونږدروش په باب هم تطبیق مومی . دلته هم مونږ د عقلی او تصادفی پینښو تر مینځ ، په فرق قابل کیزو . څنگه چی علتونه په نورو هیوادونو ، نورو عنصرونو ، اونورو شرایطو کې هم په قوی ډول تطبیق مومی ، هغه ومقیدو تعمیماتو ته منتهی کیزی ، او عبرتونه اودرسونه تری زده کیدلی شی ، دوی زه ونزد فیم دپراخه کولو ، او ژور کولو هدف په لور ، خدمت کوی ۴۴ . له تصادفی پینښو څخه تعمیم جوړیدلی نه شی ، او څنگه چی دوی دکلمی په ټوله معنی ، بیجوړی او خاص دی ، له هغوی څخه عبرتونه اودرسونه نه اخیستل کیزی اونتیاج هم ترینه نه ایستل کیزی . خودلته باید زه یوبل ټکی هم ذکر کړم . دیو هدف په لور ، همدغه خاص او مشخص نظردی ، چی په تاریخ کې دعایت دمطالعی

۴۴ . پروفیسر پاپر ، یوه شیهه په دغه ټکی ښوویزی خولیدلی یې نه شی ، په داسی حال کې چې ده گنبلی ده «چې د تعبیرونو کثرت چې په اساسی احاطا ددوارو د دلالت (Suggestiveness) او اختیاریت (arbitrariness) په سویسې وی (هر هغه څه چې دغه دوه اصطلاحات یې په واقعې ډول ښکاره کوی) ، دی په یوه ناخونکې کې اضافه کوی چې «یوڅه به یې له نورو څخه ددوی دانفعایت په وجه بیل شی - او دغه د اهمیت وړدی (دهستورسیزم فسر ، مخ ۱۵۱) . دا د اهمیت یو ټکی نه دی ، بلکه ډیر مهم ټکی یې دی ، چې ثابتوی چې «هستورسیزم» (د اصطلاح په کومو مفهومونو سره ، سره له ټولو خبرو دومره خوار نه دی .

دپاره مونږ ته کلي په لاس را کوي، اودغه لزوماً له مخانه سره دارزش قضاوتونه لري. لکه څنگه چي مو په تير ليکچر کي وليدل، تعبير په تاريخ کي تل دارز نيت له قضاوتونو سره تړلي دي، اوعليت له تعبير سره تړلي دي. د ميا نسکي په الفاظو- سترميا نسکي ياد۱۹۲۰ داسو کالونو ميانسکي «په تاريخ کي دعليتو نو دپاره لټون ممکن نه دي، مگر هغه وخت چي ارز نيتو نو ته مراجعه وشي. دعليتو نو دپاره دلټون وشاته په مستقيم يا غير مستقيم ډول سره تل دارز نيتو نو دپاره لټون واقع دي»، ۴۵ اود هغه څه رايادوي کوم چي مار و مپي د تاريخ د دوه گوني اومتقابلې وظيفې په باب ويلې دي، اوهغه داچي داوس په رينا کي د ماضي په باب اود ماضي په رينا کي داوس په پاب زمونږ فهم ډير او پراخ کړي. هر هغه څه چي دکليو پاترا له پزي سره دانټوني د مسحور کيدلو په څير ونه شي کړاي له دغه دوه گون مقصد سره مرسته وکړي، د مورخ له نظره مر او بي حاصل دي.

اوس ددغه وخت را رسيدلي چي اقرار وکړم چي ما يو څه نري چال په تاسي وهلي دي. دهغه احساس به تاسي ته مشکل نه وي، او څنگه چي زه په څو ځايونو کي دغه چال په دي قادر کړي يم چي خپلي خبري ساده اولندي وکړم، تاسي ممکن په هغو سترگي پټي کړي وي، اوهغه مو د اختصار يو اسان جز گڼلي وي. تراوسه ما پر له پسې د «ماضي او اوس» اسانه افاده استعمال کړي ده، خو، لکه چي تاسي ټول پوهيزي، حاضره زمانه، دماضي او آينده ترمينځ، دتصوري ويشونسکي ليک په حيث، له يوه تصوري وجود څخه اضافه کوم شي نه دي. د اوسني زمانې په ياد اووسره، ما د وخت د يوه يل بعد په بحث کي، په مخفي ډول شامل کړي دي. زما په فکر دا به اسانه وي چي وښوول شي چي څنگه چي ماضي او حاضره زمانه دوخت

د هغه یوه ټاکلی طول یوه برخه تشکیلوی، دماضي او آينده په باب علاقه او تعلق
 ښودل یو له بل سره تړلی دی. د تاریخ نه رومي، او تاریخي وختونو تر مینځ دویښ
 په کړنې هغه وخت پښه اړوله کیزی، چی خلق نور نو یوازی په حاضره کې ژوند
 کول ترک کوی، او د خپلی ماضي او آينده په باب په شعوري
 ډول یواز علاقه من کیزی. تاریخ د عنعنې په نقل کولو
 سره شروع کېږي. او عنعنه له ماضي څخه و استقبال ته د عاد تو نو او در سو نو د
 انتقال معنی اري. دماضي پېښې داينده نسلونو د فایده یې دپاره خوندي کېږي. هالندي
 مورخ هویزنگا ۶۱ وایي چې «تاریخي تفکر همېش غایي ۷۷ وی». ۴۸ سرچارلز سنو
 په دغو وختو کې دواتر فور د ۹۹ په باب وویل چې «دنور و ساینس پوهانو په څېر...
 ده، تقریباً یې له دې څخه چې د معنی په باب یې سوچ ووهي، په خپلوهله وکو کې
 داستقبال فکر درلود». ۵۰ زه گمان کوم چې ښه مورخان، چې که د هغو په باب فکر
 وکړي، یا ونه کړي، په خپلو هېو کو کې داستقبال فکر لرې. (د و لې؟) له پوښتني
 نه علاوه، مورخ تل پوښتني «کوم پلوه؟»

۴۶. J. Huizinga

۴۷. Teleological دو روستیو او غایي علتونو اصل او فلسفه. (م)

۴۸. جې. هویزنگا، ترجمه په د تاریخ اقسام، کې داف. سټرن چاپ (۱۹۵۷) مخ ۲۹۳.

۴۹. E. Rutherford برتانیایي فزیک پوه. (م).

۵۰. دبالدون عصر، دحان ری موند چاپ (۱۹۶۰) مخ ۲۴۶.

تاریخ دترقی په حیث

غواړم خپله وینادهغې فقرې په نقل کولو او سره شروع کړم کومه چې پروفیسر پايک، دیرش کاله رومي، په اکسفورډ کې، د معاصر تاریخ د سلطنتي پروفیسر په حیث، په افتتاحي ایسکچر کې اظهار کړې وه:

«په تاریخ کې د تاویل کوونکو لوڅو څو دوهمه ژورې ولې لري چې ترڅو د ماضي په باب یو تعیری نظرونه اړو، مونږ یا تصوف ۲ یا شکاکیت او بدبینی ۳ ته کش کیزو.» ۴ «تصوف» زما په فکر هغه نظرونه وایه شې چې د تاریخ مفهوم له جامعي نه چېرته بهر - د الهیاتو یا داخترت په قلمرو نو کې - لټوي. داد دغسې لیکوالو، لکه بردایف، نیبور، یا تاین یې ۵ نظر دی. د «شکاکیت» فلسفه هغه نظر تمثیل کوي، کوم چې یې مثالونه ما خوځله راوړي دي. د دغه نظر په قرار، تاریخ

۱. F. Powicke

۲. Mysticism

۳. Cynicism . اصلاً د کلیونو فلسفې ته وایي. دا دلرغونې یونان له فلسفې

مکتبونو څخه هغه مکتب دی چې موسس یې انتس تینس (Antisthenes) و، او په داسې اصل بناوچې لذتونه بدي، او د انسان طبیعت بڼه اړخ نه لري، دغه مکتب د انسان طبیعت په نسبت په بدبینی او شکاکي با ندی قایل دی، او دریشخند ور عیبونه یې اتوی. (م).

۴. اف. پايک، معاصر مورخان او د تاریخ مطالعه (۱۹۵۵)، مخ ۱۷۴.

۵. لکه چې تاین یې په پوره بری سره اعتراف کوي: «تاریخ د الهیاتو په قلمرو کې ننوغي.»

(مدنیت داز مویسی په حال کې، ۱۹۴۸، مقدمه).

هیڅ مفهوم نه لري، یاسم او ناسم مفهومونه په مساوي ډول لري، یادغښې مفهوم لري چې مونږ یې په خپل واک او اختیار ورته تیا کو. دادتاریخ هغه نظر ونه دې، چې نن ورځ ډیر عام دي. خوزه یې یې زره نازره په کلکه رد کوم. داترید مونږ ته هغه عجب، مگر دلالت کوونکې افاده، را پرېز دې: «دماضي په باب یو تعمیمی نظر». څنگه چې زه داسې کومه وسیله نه لرم چې پوه شم پرو فیسر پایسک ددغې افادې داستعمال په وخت کې، څه شي په فکر کې لاره، زه به زیار وباسم چې خپل تاویل په کې ولولم.

داسیاد پخوانیو مدنیونو په څیر، دروم او یونان مدنیت اساساً غیر تاریخی وو. لکه څنگه چې مورومبی ولیدل، هبر و دوتس دتاریخ ډلار په حیت، یوازي یو څو پیروان لرل، اود پخوانی زمانې لیکوالان، په عمومي ډول، دماضي او استقبال دواړو په باب، لږ علاقمن وو. توسید ایدز، په دغې عقیدې و، چې پخوا له هغو پېښو څخه چې ده بیان کړلي، مهم شي هیڅ واقع شوی نه وو، اود دغه احتمال نه شته چې هیڅ مهمه پېښه دې وشي. لوکری شیس ۶، داستقبال په باب خپله بې اعتنايې، له خپلې هغې بې اعتنايې څخه و ښو دله چه ده دماضي په باب لره: «فکر وکړی: چې څنگه، زموږ له پیدا کېدلو څخه رومي، دابدې وخت پخوانی عصر ونه، زموږ له علاقې نه بهر دې. دا هغه هینداره ده، چې طبیعت یې مونږ ته زموږ له مرمینې نه وروسته داینده عصر دپاره نیسي.» ۷

شعري الهاماتو، دلاخلانده اینده په باب، دماضي وطلايي عصر ته رجوع شکل غوره کړ. دا هغه دورانی نظریه ده چې دطبیعت په عملیو کې یې، دتاریخ عملیو جذبې کړلي. تاریخ هیڅ پساو ته نه خوځېد، ځکه چې په ماضي کې څه مفهوم نه و،

۶. Lucretius (۹۶-۵۵ ق م). رومی شاعر. (م)

۷. داشراو طبیعت، iii، مخونه ۹۹۲-۹۹۵.

داسې هم په مساوي ډول ، په استقبال کې څه مفهوم نه و . یوازي ور جل ۸ ، ، یعنی چاچې په خپل څلورم واړه قطعه شعر کې وطلايې عصر ته درجوع په غرض لرغونې بڼه ورکړې ده ، یوه شېبه په خپل کتاب اینا یډ ۹ کې په دې تحریک شوی دی چې له دوراني مفهوم څخه بهرشي : « Imperium sine fine dedi » . دایوډیر نالرغونی فکر و چې ورسته یې ورجل ته د نیمه عیسوي پیغمبر حیثیت ورپه برخه کړ .

دایا یهودان ، او له هغوی نه ورسته عیسویان وو ، چې تاریخ ته یې یو پوره نوی عنصر ورپه برخه کړ . دوی د تاریخ د پار ه هدف وټاکي ، چې تاریخي عملیه دهغه په لور مخ په حرکت وه داد تاریخ غایي نظر دی . تاریخ په دغه ډول ، مفهوم او مقصد وموند ، خو دنیا یې خصوصیت یې یابلود . د تاریخ وهدف ته رسیدل ، په اتوماتیکي ډول د تاریخ د ختمید لومعنی پیدا کړ له . تاریخ پخپله د بشر دو جود په مقابل کې د لوې څښتن دفاع . او گر ځید . دغه د تاریخ هغه نظرو ، چې په منځنیو پیړیو کې عمومی زانس ۱۱ د عقل د لومړیو ب او د دغسې جهان پخوانی نظر ژوندی کړ ، چې مرکز یې انسان و ، خوداینده په باب یې د پخوانی بد بینی نظر په ځای دخوش بینی هغه نظرخای کړ چې دیهودی - نصرانی له عنعنې څخه راوتلی و . وخت ، چې یو وخت وورانوونکی و ، اوس دوست او ودانوونکی شو . دهوراس ۱۲

« Damnosa quid non imminuit dies ? »

۸ . P. Virgil (۱۹ - ۷۰ م) رومی شاعر . (م)

۹ . II Aeneid

۱۰ . Theodicy په بل عبارت تیودوسی ، د خدای په عدل عقیده لرل . (م)

۱۱ . Renaissance . په اروپا کې د منځنیو پیړیو او معاصرې دورې تر مینځ انتقالی

جنبش ، چې په هغه کې د پخوانی دورې بیرته ژوندی کیدل و . (م)

۱۲ . Horace (۶۵ - ۸ ق م) لاتیني شاعر . (م)

د بیکن ۱۳ له « Veritas temporis filla » سره پرتله کړي . د تنور د دورې د عقل د اصل پيروانو ۱۴ ، يعنې هغه کسان ، چې د عصري تاريخ ايکني موسسان وو ، د يهودي-عيسويت غايي نظر ۱۵ وساته ، مگر غايه يې ورته دنيا يې کړله ، په دغه ډول ، دوی وکړای شوه چې پخپله د تار يخی عملیې عقلی خصوصیت بهر ته ژوندی کړي . تاريخ ، د محکمې په سر دانسان د دارايې د مقصود و کسمال ته ترقی وگرځیده . گيبن ، چې د تنور د دورې تر ټولو ستر مورخ و ، دخپلې موضوع له ماهيت څخه ، وزه ویريد چې هغه څه ثبت کوی کوم چې يې نوملی و « هغه بڼه ايسېدونکي نتیجه چې د جهان هر عصر دانسانې نژاد حقیقي شتمنی ، سعادت ، علم او شاید نيکي ډيره کړی ، اولايې ډيره کوي . » ۱۶ د ترقی دلما نڅني آيين ، هغه وخت خپل هسک ته ورسيد څه وخت چې برتانيایي شتمنی ، قوت ، او په ځان اعتماد خپل هسک ته ورسېد او برتانيا يې لیسکو لان ، او برتانيایي مورخان د دغسې لمانځني او آيين تر ټولو ډیر جدي طرفداران شول . دغه حادثه دومره روښانه ده چې د مثالو نو راورلو ته يې اړه نه شته . يوازي ضرور گنم چې يوه يا دوه فترې را ورم چې و بشپړ تر دغې وختو پورې په ترقی عقیده لرل زمونږ د ټولو تفکراتو داصلي

۱۳ . F. Bacon (۱۵۶۱-۱۶۲۶) انگلیس فیلسوف ، سیاستدار او مصنف . (م)

۱۴ . Rationalists

۱۵ . Teleological

۱۶ . گيبن ، د روم د امپراطورۍ انحطاط او سقوط ، فصل ۳۸ . د دغه انحراف موقع دلو يديخ د امپراطورۍ سقوط و . يو منتقد د ټايمز ادبي ضمیمه (د نومبر ۱۸ - ۱۹۶۰) کې په دغسې حال کې چې دغه فقره را اخلی ، وايي چې ښو هيزی گيبن په هغه اعتقاد لره که نه . البته چې هغه لاره د يوه لیکوال نظر په زيات احتمال ، دهغه د عصر انعکاس کوی په کوم کې چې دی ژوند کوی ، نه دهغه شې چې دی دهغه په ياب لیکنه کوی . دا هغه حقیقت دی چې د دغه منتقد په لیکنې کې ښه واضح دی ، په دی چې دی غواړی دشلمې پيری دمنځ شکاکیت و هغه لیکوال ته راجع او انتقال کړی چې دانلسې پيری په اخر کې يې ژوند کاوه .

شرط او فرضیې ۱۷ په حیث پاتې وه . اکتین ، د کیمبرج د معاصر تاریخ د پر وجې په باب ۱۸۹۶د په رپوت کې چې مایې په لومړنی لیکچر کې ذکر کړې دی ، تاریخ «یو مترقی ساینس» بللی دی . د تاریخ په لومړي جلد کې یې و لیکل چې «مو نر مجبور یو د علمی فرضیې په حیث د کوم په اساس چې باید تاریخ و لیکل شي ، په انساني چارو کې ترقي فرض کړو .» دامپیر چې د همدغه تاریخ په وروستی جلد کې ، چې په ۱۹۱۰ کې خپور شو ، یې له کوم زړه نا زړه توب نه دا احساس و کړ چې راتلونکې عصرونه به د طبیعت د منابعو په باب د انسان د قوت د ودې او دهغه د نژاد د هوسایي د پاره له هغو څخه دهغه د معقول استعمال هېڅ حد ونه پېژني .» ۱۸ نظر وهغه څه ته چې اوس به یې ووايم ، مناسبه بولم اعتراف و کړم چې دا هغه فضا وه په کومې کې چې زه پخپله تربیه شوم اوزه یې له کوم قید او شرط نه دېر تر اندر سل ، یعنی دهغه چا په الفاظو کې چې ایم نسل له مانه دمخه و ، شریک کیزم چې وایې «زه دوکتور یا یې خوش بینی په معراج کې لوی شوم او دهیلې او اسرې هغه څه له ماسره پاتې دي چې هغه وخت دېر اسان و.» ۱۹

په ۱۹۲۰ کې ، څه وخت چې (بری) خپل کتاب: د ترقی مفکوره و لیکه ، یوه لیا سره او تیاره فضا لادمخه خوره شوې وه . ده مسلط فېشن ته د اطاعت له مخې ددغي فضا ملامتي په «هغو نظري کسانو ، چې په روسیې کې یې داوسنی ترور حکومت تاسیس کړی دی» واچوله ، که څه هم ده لاتر اوسه ترقي د «غربي مدنیت د ژواندې کوونکي او اداره کوونکي مفکورې» ۲۰ په حیث بیانوله . له هغه وروسته دغه نغمه

Postulate . ۱۷

۱۸. د کیمبرج معاصر تاریخ ، منبع ، مولفیت ، او تولید یې (۱۹۰۷) مخ ۱۳ د کیمبرج معاصر

تاریخ ، (۱۹۰۲) مخ ۴ ، ۱۲ (۱۹۱۰) مخ ۷۹۱ .

۱۹. یې رسل ، له حافظی نه خاطرات (۱۹۵۶) مخ ۱۷ .

۲۰. جې . بی . بری . د ترقی مفکوره (۱۹۲۰) مخونه ۷ - ۸ .

غلي شوله. روايت دی چي در وسپي لومړی نیکولای په یوه فرمان سره د «ترقي» دلفظ استعمال منع کړی و. په دغو وختو کي، د اوید یخې ار وپا اوحتی دمتحدہ ایالتو نو فیلسوفانو او مررخانو، له دیرې مودې وروسته، له هغه سره موافقه کړې ده. دترقي فرضیه باطله گڼله شوې ده. دلویدیخ د مخ په څوری توب افاده د و مره اشنا شوې ده چي نورنو دقول نقلواو ته کوم احتیاج پاتې نه دی. خو له چیمغو وهلونو برسیره، څه شي واقعاً پېښ شوی دی؟ دذهنیت دغه جاری څپه دچا له خوا تشکیله شوې ده؟ هغه بله ورځ مي سخت تېکان وخور چي زما په فکر د برتر اندرسل په یواځیني تبصرې مخامخ شوم چی دطبقاتی برشديد حس برسیره کوې «په کلي دول، ن ورځ په جهان کي، نظر سلور و بيو کالونو ته، دیره لږه از ادې موجوده ده.» ۲۱. زه دا زای د مېچر لو دپاره کومه انداز نه لرم، او په دې نپو هېزم چي دخو کسا نو لږه از ادې دد پروکسا نو له دیرې از ادې سره څنگه موازنه کړم. خو د مېچ په هر معیار چي وي درسل و بسنا بېخي غیر واقعی بولم دای. جی. پی. تیلر، هغه خوبوونکې خبری، چی دی یسی کله کله، داکسفورد په علمی ژوند کې کوی، تر نور و دیری په زړه پوری دی. دی وایي چی دمدنیت دمخ په څوری توب ټولې خبری دا «معنی لری چی د پوهنتون پروفیسرانو به په کور کې مزدوران لرل، او اوس دوی په خپه مینځل کوی.» ۲۲ په دی کې شک نه شته چې دپروفیسرانو کالی مینځل به دپخوانیو خانگی مزدورانو دپاره به دترقي یوه علامه وی. په افریقي کې، د سپین پوستو د لور توب بایلل، چی دامپراتوری وفاداران ۲۳، اروپایي نژاده جمهوریت غوښتونکی افریقا ټیان ۲۴ او دطلا او مسو په اسها موکي د پانگی

۲۱. بی. رسل، له حافظی نه خاطرات (۱۹۵۶) مخ ۱۲۴.

۲۲. ایزور، جون، ۲۱، ۱۹۵۹.

۲۳. Empire Loyalists

۲۴. Africaner Republicans

سهمداران زوروی، نوروته ممکن ترقی وی. د ترقی ددغې مسئلې په باب، زه هیڅ دلیل نه وینم چی بس دهمدغه حقیقت په بنا ۲۵ د ۱۹۵۰ دلسو کالونو قضاوت ۱۸۹۰ دلسو کالونو په قضاوت، غوره وگنیم، یادانگلیسی- یونکو قضاوت داسیا، روسی او افریقا په قضاوت مرجح و بولم، او یادمنځنی روشنفکری طبقی قضاوت دسرک د سړی په قضاوت، چی د بناغلی میکملن ۲۶ په قول یی تراوسه د و مره بڼه ژوند نه ولرلی، بڼه و بولم. راځی چی دیوی شیبی دپاره، دغه قضاوت وروسته وغورځوو چی مو نز د ترقی په عصر کې ژوند کوو یاد انحطاط او لږ څه په ځیر سره وگورو چی د ترقی په مفهوم کې څه شیان مضمردی، څه فرضیسی یی شاته واقع دی. او دغه فرضیسی تر کومه حده غیر قابل دفاع گرزیدلی دی. تر هر څه رومی غواړم، د ترقی اوتکامل په حمله مغشوش کوونکی افکار لپری کړم. د تنور د دوری مفکرانو ظاهرآ دوه نقیضی نظریسی غوره کړی وی: دوی په دی لته کې وو، چی د طبیعت په جهان کې د انسان مقام تثبیت کړی، او دفاع یی وکړی: د تاریخ قوانین، د طبیعت له قوانین سره برا برو گنیل شول. له بلی خوا، دوی په ترقی معتقد وو. خوددی دپاره چی طبیعت د مترقی په حیث وگنیل شو، داسی چی دیوه هدف په لور په مخ ته، څه دلیل موجود وو؟ هیگل دغه مشکل داسی رفع کړ چی تاریخ یی چی مترقی و، له طبیعت څخه چی مترقی نه و، پوره بیل کړ. داروینی انقلاب داسی وبریشید چی د تکامل او ترقی په برابر گنیلو سره یی ټول مغشوشات له میثخه یورل. سره له ټولو خبرو، طبیعت د تاریخ په څیر مترقی وگرزید. خودغه حال، دیوی مهمی غلط فهمی دپاره لاره هواره کړله. او هغه دا چی بیا لوجیکی توارث چی د تکامل سرچینه وه، له اجتماعی اکتساب سره چی هغه په تاریخ کې د ترقی منبع وه، یوه او مغشوشه وگنبله

Ipso facto . ۲۵

دبرتانیا دمحافظ کار دگوندیو مشر او دغه وخت دپاره دهغه

H. Mac Millan . ۲۶

ملك صدر اعظم. (م).

شوله. تو پیر بنکاره او اشنادی. یوار و پایی ماشوم په یوی چینایی کورنی کې و اچوی؛ ماشوم به په سپین پوتکی سره لوی شی، مگر په چینایی ژبه به گریزی. دانساجو رنگت یو بیالوجیکی توارث دی، او ژبه اجتماعی اکتساب دی چی دانسان د دماغ له لاری انتقال کوی. تکامل، باید په زرگونو او یا په میلیونو کالونو اندازه شی. له لیکلی شوی تاریخ نه را په دی خوا په انسان کې د اندازی وړ کوم بیالوجیکی تحول پښ شوی نه دی. د اکتساب له لاری ترقی په نسلونو کې اندازه کیدلی شی. د عقلی موجود په حیث، دانسان جوهر دادی چی دی خپل قوی استعداد و نه د پخوانیو نسلونو د تجار بو په غرنه ولو سره منکشف کوی. ویل کیزی چی معا صر انسان تر خپل ۵۰۰۰ کلنی سلف څخه زیات مغز، او یاد تفکر د ذاتی استعداد دیره برخه نه لری. مگر په خپلی زده کړی او تجار بو کې، د تیر و نسلونو د تجار بو په یو ځای کولو سره، دده د تفکر تاثیر تر پخوانه په کراتو دیر شوی دی. د اکتسابی خصوصیتونو انتقال، چی بیالوجی پوهان یی رد کوی، د اجتماعی ترقی اصل اساس گڼل کیزی. تاریخ له یوه نسل نه ویل ته د اکتسابی مهارتونو په انتقال سره ترقی ده.

دوهمه دا چې مونز د یته اړ نه یو، او باید د غسې و نه گڼو چې ترقی تا کلی اغاز یا انجام لری. دغه عقیده چې نظر پنځوسو کالونو ته اوس ازر و اج لری، چې مدنیت دنیل په دوره کې په ۴۰۰۰ ق. م. کې اختراع شوی دی، نظر هغه نېټه لیک ته چې د جهان تخلیق په ۴۰۰۴ ق. م. کې گڼی، نن ورځ لږ د اعتبار و ورده. مدنیت چې مونز دهغه شروع دخپلې ترقی د فرضیې دپاره داغاز تکی حسابوو، یقیناً کوم اختراع نه دی، بلکه دانکشاف یوه وړه لایتناهی تدریجی عملیه ده، چې ممکن یو وخت بل وخت به په کې حیرانوونکی خیز وانه او جهشونه شوی وی. مونز ته نه بنایی په دغې مسئلې ځان و ربروو چې ترقی - یا مدنیت څه وخت شروع شوی دی. د ترقی دیوه تا کلی انجام فرضیې لیا دیر مهم اشتباهات را پیدا کړی دی. هیگل په

حقه په دې محکوم شوی دی چې دترقي انجام يې دپروس په پاچايي کې مشاهده کړی دی. دا ظاهر آدده داغراق آمیز تاویل نتیجه ده چې وايي پيشگويی یوناممکن امر دی. مگر دهیگل کوزوالی، دوکتور یادعصر نامتم مورخ، درگگ بی ارنولد ۲۷ وساته. ده دمعاصر تاریخ دپاچایي پروفیسر په حيث په ۱۸۴۱ کې په خپل افتتاحی لیکچر کې وویل چې معاصر تاریخ به د بشر په تاریخ کې وروستی پړاو وی. ده وویل چې: «داسې ښکاري چې دا دوخت دپوره کېدلو علامه وی، داسې چې له هغه وروسته به دماضی تاریخ هېڅ نه وی.» ۲۸ دمارکس دغه پيشگويی چې پرولتاریایي انقلاب په غیرطبقاتی جامعه مینځ ته راوړی په اخلاقی او منطقی لحاظ لږ تر اعتراض لاندې راځي، خود تاریخ دانجام فرضیه داخرت کړی لری چې ویل يې دالهیما تو عالم ته دیر مناسب دی، نه یوه ورځ ته او دا هغې اشتباه ته منتهی کېږی چې هدف له تاریخ نه دباندې گڼی. په دې کې څه شک نه شته چې یوه عین انجام د بشري ذهن دپاره انجذابات لری او دازادی لور ته داکتین دتاریخ دمارش الهام دیوې نه انجام کېدو نسکې ترقی په حيث، سور او مبهم ښکاري خو که څوک وغواړی چې دترقي خپله فرضیه محفوظه وساتي، زما په فکردی باید دپته تیاروی چې دغه داسې عملیه وگڼی په کومې کې چې دپرله پسې عصر و نو تقاضاگانې او شرایط خپل مشخص محتویات داخل کړی، اود اکتین دهغه تیسس معنی ده چې وایي تاریخ یوازی دترقي ثبت نه بلکه یو «مترقي ساینس» دی، او یا که موخوبه وی تاریخ دکلمې په دوارو مفهومونو سره - دپېښو دجریان په حيث اود همدغو پېښو دثبت په حيث - مترقي دی.

راځي چې په تاریخ کې داکتین دازادی د مخ کې تگگ افاده را په زړه کړو:

«داد تر فشار لاندې ضعیف د متحدو کونښنو نوپه اثرده چې دزور او پرله پسې بیعدالتی دسلطنت په مقابل کې مقاومت کېږی چې دڅلور و سوكالو نوپه چټک تحول

مگر تدریجی ترقی کې ازادی خوندي شوې ، ساڼل شوي ، او پراخه شوي او په پای کې پوهېدل شوې ده . « ۲۹

اکټن ، تاریخ داسې وگایه چې د ترقی په حیث د ازادی په لور د پېښو جریان وي ، او د ازادی د پوهېدلو په لور د ترقی په حیث د همدغو پېښو ثبت وي . دواړه عمایي اوزه په اوزه په مخ درومي . ۳۰ فیلسوف (برادلي) په دغسې عصر کې چې له تکامل نه د قیاسونو او شباهتونو راولر رواج لاره ، وایي چې «د مذهبي عقیدې د پاره د تکامل انجام ، په هغه قسم ښودل شوی دی چې ... لادمخه ښکاره شوی دی . « ۳۱ د مورخ د پاره د ترقی انجام دمخه ظاهر شوی نه دی . دا هغه څه دی چې لاتراوسه په لایتناهی ډول لېری دی ، او یوازې هغه وخت چې مونږ وړاندې درومونښانې یې په نظر کې راځي . دا هغه اهمیت نه کموي . قطب ښوونکي یو قیمتي او په واقع کې یو حتمي لارښوونکي دی ، مگر دلارې نقشه نه ده . د تاریخ محتویات یوازې هغه وخت تحقق موندلی شي چې مونږ یې تجربه کوو .

زما دریم ټکی دادی چې هیڅ عاقل انسان په دغسې ترقی معتقد کیدلی نه شي چې په یوه سم سیده کړنې په مخ ځي او په خپل مداومت کې کوزوالی ، اوماتوالی نه مني ، داسې چې حتی یو ډیر شدید بیرته تگک هم د همدغې منکورې د پاره مهلک نه وي . دا واضحه ده چې هم د بیرته تگک او هم دوراندی تگک عصرونه شته دي . برسیره پردی دا به سمه نه وي چې فرض شي چې ترقی به له یوه بیرته تگک نه وروسته له هماغه ټکی او یاد هغې لیکې په اوزدو شروع شي . دهیگل یادمار کس دری یا څلور مدنیتونه ، د ټپاین بې یو ویشتمد نیتونه ، د مدنیت د دورانی - ژوند تیوری

۲۹ . اکټن ، د معاصر تاریخ په باب لیکچرونه (۱۹۰۶) ، مخ ۵۱ .

۳۰ . کې . منهایم دانسان اراده چې تاریخ ته شکل ورکوي ، دهغه له استعداد سره چې

پری پوهیږي ، مربوط گنسي .

۳۱ . اف . اچ . برادلي ، اخلاقی مطالعات (۱۸۷۶) ، مخ ۲۹۳ .

چې له ظور، انحطاط، او سقوط څخه به تیرېزی - دغه نقشی په خپل ذات کې بې مفهومه دی. خودا دهغه مشاهده شوی حقیقت علامی دی، چې هغه کوبښونه چې دمدنیتونو دپرمخ بیولو دپاره ضروری دی، په یوه لحای کې محو کیزی، او په بل لحای کې وروسته له سره شروع کیزی، داسی چې هره هغه ترقی کومه چې مونږ یې په تاریخ کې مشاهده کولی شو، یقیناً چې نه په مکان او نه په زمان کې دایمی وی. که زه تاریخ په قوانینو ایستلو سره عادی اوسم، یو قانون به داوی چې یوه ډله - هر څه نوم چې پری زدی، طبقه ورته وایی، یا ملت، یا لویه وچه یا مدنیت - هغه ستاسې خوبه - کومه چې په یوه عصر کې دمدنیت په مخ بیولو کې سترسهم لری، گمان نه کیزی چې په بل عصر کې به مشابه سهم لرلی وشی. ددی بنسکاره علت دادی چې دغه ډله به دپخوانی عصر په عنعنو، گتو، ایدیا لوجی گانو کې دومره غرقه وی چې و به نه شی کولی دبل عصر له نقاضا گانو، او شرایطو سره ځان متوافق کړی ۳۲ نو داسې به پښه شی چې هغه څه چې دیوی ډلې دپاره د انحطاط دوره وی، د باسې دپاره به دیوه نوی په مخ تگگ ظهور وی. ترقی دتولو دپاره د مساوی او همزمانی ترقی معنی نه لری، او نه دغسی معنی ورکولی شی. دامهمه ده چې د انحطاط ددغو وروستیو ورځو تقریباً ټول پیغمبران، زموږ شکاکان یعنی هغه څوک چې په تاریخ کې هیڅ مفهوم نه وینی، او ترقی مړه گمنی، دجهان په هغې برخې او دجامعې په هغې طبقې اړه لری چې په څو نسلونو کې بې مدنیت په په مخ تگگ کې ستر او قوی رول په موفق ډول اوبولی دی. ددوی دپاره دا کومه ډاډ گیر نه نه ده چې ورته

۳۲. ددغسې حال د بیان دپاره وگوری د ار. اس. لیند، علم د څه شی دپاره؟ (نیویارک، ۱۹۳۹) مخ ۸۸. «زمونږ د ثقافت به بیان ډیر کله دماضی په لور - یعنی دخپل د شدت او قوت دوخت په لور گوری، او اینده خطا گمنې او ورسره مقاومت کوی. احتمال شته چې دتوتبه کیدلو، او ددنبسی قوت دبايللو په وړاندی تللی پراوکې ټول ثقافت ممکن دیوه بایلیی طلا یې عصر په لور مخ په شاوگوری په داسی حال کې چې ژوند به په سستی او کهالی کې په حاضره کې تیرېزی...»

وویل شی چې هغه رول کوم چې ددوی د لې په ماضي کې لوبولی دی ، او س به نورو ته منتقل کړل شی . تاریخ چې واضحاً په دوی باندی یو ناوړه چال تللی دی ، ددوی په نزد کومه مفهوم لرونکې او عقلی عملیه کیدلی نه شی . خو که مونږ مجبور اوسو چې د ترقی فرضیه وساتو زما په فکر باید د ماتې لیکې حالات و منو .

په پای کې به دغې مسئلې بحث کوم چې وایي د ترقی اساسی محتوی د تاریخی عمل په ارتباط سره ، څه شی دی . هغه خلق چې مبارزه کوی ، مثلاً غواری ټولونه مدنی حقوق ورپه برخه کړی ، یا د جزا تعاملات اصلاح کړی ، یا د شتمنی یا نژاد غیر مساواتو نه له مینځه یوسی ، په شعوری ډول سره زیار یاسی چې بس همدغه شیان وکړی . دوی په شعوری ډول ، هڅه نه کوی چی « ترقی وکړی » ، کوم تاریخی « قانون » یا « فرضیې » یا ترقی ته تحقق ورکړی . دا مورخ دی چې دهغوی په اعمالو کې د ترقی خپله فرضیه تطبیق کوی ، او دهغوی اعمال د ترقی په حیث تفسیر کوی . خودا د ترقی مفهوم له اعتبار څخه نه غورځوی . خوین یم چې په دغه ټکی کې له ایسایه براین سره ځان موافق وینم چې وایي « ترقی او ارتجاع که څه هم دغه الفاظ شاید ډیر غلط استعمال شوی وی ، پوچ مفاهیم نه دی » ۳۳ دا د تاریخ یوه رومبني فرضیه ده چې انسان دخپلو اسلافو له تجار بوسره داستنادی کولو قدرت لری (داسی نه ده چې دی ارومرو استفاده کوی) او ترقی په تاریخ کې ، برخلاف د تکامل په طبیعت کې ، دا کتسابی شتمنیو په انتقال استناد لری . د شتمنی هم مادی ملکیتونه په ځان کې شامل گڼی ، او هم هغه استعدادونه په ځان کې شامل لری ، چې په هغوسره د یوه چا محیط اړوی ، ترې گټه اخلی ، او پرې حاکمیت کوی . دغه دواړه عوامل ، په حقیقت کې ، یو له بل سره نژدې ارتباط لری او په یوه بل باندې عمل او تاثیر کوی . مار کس انسانی کار ته د ټولې مابنی د اساس

په حیث قابل دی. دغه قاعده هغه وخت دمنلو وړ بنسکاره کیزی، چې که «کار» ته په کافی اندازه پراخ مفهوم ورکړل شی. خود منابعو تش غونډول به گټور ثابته نه شی، مگر په هغه وخت کې چې هغه له مخانه سره نه یوازې متکاثف تخنیکي او اجتماعي علم او تجربه ملگري واری، بلکه په پراخ مفهوم سره، دانسان په محیط باندې اضافه شوی حاکمیت هم ورسره مل وي. زما په فکر چې په حاضر وخت کې، به یوازې یوڅو معدوده کسان د مادې منابعو او علمی پوهې او په تخنیکي مفهوم سره په محیط باندې د حاکمیت دترقی دحقیقت په باب شک وکړی. مگر دهغه څه په باب، چې پوښتنې روانې دي، دادی چې آیا په شلمې پېړۍ کې زمونږ دجامعې په تنظیم کولو یا په اجتماعي محیط باندې، ملی وی که بین المللي، په حاکمیت کې کومه ترقی شوی ده، که نه، یاداچې مونږ په واضح ډول دشا په لور تملی نه یو؟ آیا داجتماعي موجود په حیث، انساني تکامل، دتکنالوجي له ترقی نه په خطرناک ډول بیرته پاتی شوی نه دی؟

هغه علامې چې ددغې پوښتنې سبب کیزی، واضعې دي. خو سره له دې هم، زه گمان کوم چې پوښتنه په سمه توگه شوی نه ده. تاریخ ډیر گرزوونکی ټکی لرلی دی، چه په هغو کې مشرتا به او ابتکار له یوې ډلې، او د نړۍ له یوې برخې نه وبلې ته انتقال کړی دی. دعصري دولت دظهور دوره، اوله مدیترانې نه وغربې اروپا ته دقوت دمرکز انتقال، او دفرانسې انقلاب یې بنسکاره عصري مثالونه دي. داسې دورې تل دقوت گټلو دپاره د مبارزو او شدیدو خیزونو وختونه وي. زړې واکمنۍ ضعیفې کیزی، زړې علامې ورکې کیزی. دجاه طایبو او خپگانو نوله ترخه تصادم نه نوی نظام راوځی. زما په فکر، مونږ اوس له دغسې یوې دورې څخه تیر یزو. ماته دغه تش غیر حقیقي بنسکاری چې وویل شی داجتماعي تشکیلا تود مسایلو په باب، زمونږ فهم، یادهم دغه فهم په رڼا کې دجامعې په تشکیل کولو کې زمونږ حسن نیت، مخ په

بیرته تللی دی . په واقع کې ،زه باید په زړه ورتوب سره ووايم چې هغه ډیر شوی دی . داسې نه ده چې زموږ استعدادونه کم شوی ، یا زموږ اخلاقي صفتونو انحطاط کړی دی . مگر دبر اعظمونو ، ملتونو ، او طبقاتو د قوت د انډول د انتقال له امله ، د مبارزې او جهشونو دور چې مونږ ورته تیر بزو په دغو استعدادونو او خاصیتونو باندې فشار ډیر کړی او د مثبتو کارنامو د پاره یې دهنوی تاثیر محدود او عقیم کړی دی . په دغسې حال کې چې زه نه غواړم په لویډ یڅی نړۍ کې د ترقی د عقیدې په مقابل کې ، د تیرو پنځوسو کالو او د چیلنجونو قوت لږوښیم ، زه لاتراوسه په دی قانع نه یم چې په تاریخ کې ترقی اخرته رسیدلې ده . خو که تاسې د ترقی په محتوی باندې په ما نور هم فشار راوړئ . گمان کوم چې زه به دغسې یوڅه محواب ویلی وشم . په تاریخ کې د ترقی تا کلي او واضحاً تعریف کیدونکي هدف نظریه ، چې زیاتره دنونسمې پیړۍ د مفکرانو له خو اوړاندې شوی ده ، وچه او نه تطبیق کیدونکې ثابته شوی ده . په ترقی عقیده کول ، په کومې یوې او توماتیکې حتمی عملیې د عقیدې کو او معنی نه لری ، بلکه هغه د بشری استعدادونو په یو مترقی انکشاف عقیده لرل دی . ترقی یو مجرد لفظ دی ، او مشخص هدفونه . کوم چې بشري وخت په وخت تعقیب کوی ، د تاریخ له سپر څخه راپیدا کیږی ، نه له هغه نه بهر له کومې منبع څخه . زه دانسان په کمال د محکې په سر په آینه د جنت عقیده نلرم . تر دغه حد له عالماتو او متصوفانو سره چې وایي کمال په تاریخ کې غیر قابل تحقیق دی ، موافق یم مگر زه به د نامحدودې ترقی په امکان راضی اوسم ، داسې ترقی چې دهیڅ حدونو چې مونږ ورته اړه ولرو ، او یایې لیدلې وشو ، تابع به نه وی ، او دغه ترقی به د هغو هدفونو په لور وی . چې یوازې هغه وخت چې مونږ ورته نزدی کیږو ، تعریف کیدلې به شی ، او هغو صحت او اعتبار به هغونه درسیدلو په عملیې کې ثابت او مشهود کیدلای شی . زه په دې نه پوهیږم چې

د ترقی د دغسې مفهوم نه په پرته بیا، څنگه پاتې کیدلی شی. هر ه مهذبه جامعه د تر اوسه نازیز بدل شویو نسلونو په خاطر، له ژوندی نسل نه قربانی غواړی. دا بنده بهتر جهان په نامه سره، د دغو قربانیو ورواشمیرل، د هغورو شمیرلو د نیا یی مثنی ده چی د کوم اسمانی مقصد پاره به کیده. د (بری) په الفاضوسره «درا تلو نسکی نسل د پاره دو وظیفې مسئولیت د ترقی د منکوری مستقیمه نتیجه ده.» ۳۴ ممکن د پته څه اړه نه وی چی د دغې وظیفې د حقانیت دلیل وړاندې شی. که ورته اړه وی، زه بله لاره نه ونیم چی په حقه یی ونسیم.

دامې نو اوس، په تاریخ کې د افاقیت مشهوری معضله ته نزدی کوی، دغه کلمه په خپل ذات کې تیر ایستونکې او پوښتنه - غوښتونکې ده. ما دمخه په یوه لیچکر کې ویلی و، چی اجتماعی علوم، د تاریخ په شمول، کولی نه شی د علم له دغسې نظر سره جوړه روغه وکړی، چی فاعل او موضوع یو له بل نه بیلوی، او د مشاهد او هغه شی تر مینځ چی تر مشاهدې لاندی نیول کیزی، په کلک بیلتون قایل وی. مونږ د غسې یوی نوې طرح ته اړیو، چی د هغوی تر مینځ د متنايل نسبت او متقابل عمل د پېچلې عملی په اهمیت او قدر بنه پوه شو. د تاریخ ټول حقایق افاقی کیدلی نه شی، په دی چی هغه یوازې د هغه اهمیت په وجه چی مورخ یی ور په برخه کوی، تاریخی حقایق گریزی. که مونږ لاهم مروجی اصطلاح استعمال کړو، په تاریخ کې افاقیت د حقایقو کوم افاقیت نه شی کیدلی، بلکه یوازی د نسبت یعنی د حقیقت او تاویل تر مینځ اود ماضی، حاضر، او استقبال تر مینځ د نسبت افاقیت کیدلی شی. لازمه نه بولم هغه دلایل بیا ذکر کړم چی ما هغه کونښن غیر تاریخ ښوولی و، کوم چی د هغه په وسیله تاریخی واقعات او ارزښت دیو ه مطلق معیار له مخې سنچول کیزی. داسې معیار چی هغه له تاریخ نه بهر او مستقل وی. مگر د دغه مطلق حقیقت ۳۴ مفهوم هم د تاریخ له جهان او یازما په فکر، د ساینس له جهان سره موزون او مناسب نه دی. کیدلی شی چی یوازی

د تاریخ د دنیا یو ډیر ساده قسم، مطلقاً درست او یا مطلقاً غلط، و نه وول شی. کوم مورخ چې دخپل سلف حکم محکوم کوي، په طبیعي ډول یې د مطلق غلط په ډول نه محکوموي، بلکه هغه یا غیر کافی، یا یوازې خیز، یا تیر ایستونکی بولي. او یا یې د دغسې نظر محصول بولي چې دنویو شواهد و په اساس یې زور شوی او نامربوط ښیي. که وویل شی چې دروسیې انقلاب، په دې پېښ شو چې دوهم نیکولای احمق و، اولین نابغه و، دابه یوه پوره تیر-ایستونکې و بناوی. سره له دې هم مطلقاً غلط ورته ویلی نه شو. مورخ له دغسې مطلقه یا توخه هېڅ نه گریزی.

راځی چې درابن سن، د غمجنې مریښې ته یو ځل بیا وگرزو. دهغې پېښې په باب زموږ د تحقیق مقصد دانه و، چې مونږ خپل حقایق درست کړو. په حقایقو کې څه شک، او خبره نه وه. خبره په دې کې وه، چې د حقیقی یا مهمو حقایقو یعنی له هغو سره چې مونږ علاقمند وو، او د تصادفي حقایقو تر مینځ - یعنی کوم چې مونږ کولی شوای، نالیدلی و گڼو، توپیر وکړو. دغه توپیر کول مونږ ته مشکل نه و، په دې چې زموږ معیار یا د اهمیت از موبنه، او زموږ د افاقیت بنیاد، ښکاره وو، او هغه دا وو چې باید له مقصد سره، کوم چې مونږ په نظر کې لاره، ارتباط ولری، یعنی په سړ کو کې د تلغا تو شمیر لږ کړی. خو مورخ، په دې برخه کې تر تحقیق او ونښکی نه لږ نیک مرغه دی، په دې چې دوروستی تا کلسی او یوازنی هدف دادی چې د ترافیکي پېښو د تلغا تو شمیر لږ کړی. مورخ هم دخپل تاویل په وظیفه کې، د دې دپاره چې د مهمو او تصادفي پېښو تر مینځ توپیر وکړی، د اهمیت یوه معیار ته، چې هغه یې د افاقیت معیار هم دی، اړه لری. دی هم دغه معیار یوازې خپل هدف ته چې دی یې په نظر کې لری، د ارتباط په لر لوسره میندلی شی. مگر دغه لږ و ما مخ په تکامل هدف دی، ځکه چې د ارضی مخ په تکامل تاویل، د تاریخ یوه ضروری وظیفه ده. هغه عنعنې فرضیه، چې باید تحول تل دیوه ثابت او تحول نه منونکي شی په ارتباط سره شرح شی، د مورخ له

تجربې څخه مغایره ده. پروفیسر بټرفیلډ، ممکن دهغه فکر له مخې چې غواړي په
 ضمنی ډول، د ځان د پاره دغسې یوه ساحه وټاکي چې نور مورخان یې پیروی کولو ته
 اړ نه وي، وایي، «یوازني مطلق، تحول دی.» ۳۵ په تاریخ کې مطلق په ماضی
 کې داسې کوم شی نه دی، چې مونږ له هغه څخه یو شروع کوو. داسې هم هغه په حاضر
 کې کوم شی نه دی، ځکه چې ټول حاضر تفکرات لزوماً نسبي دي. د اتراوسه هم
 ناقص دی، او د کیدلو په جریان کې دی - داسې یوشی چې په ماضی کې مونږ دهغه په
 لور، خوځیزو چې هغه یوازې هغه وخت ځانته یو شکل غوره کوي، د کوم په لور چې
 مونږ خوځیزو، او څه وخت چې خوځیزو، دهغه په رڼا کې مونږ، ورو ورو د ماضی
 په باب، خپل تاویل ته شکل ورکوو. د دهغې مذهبي افسانې و شانه، چې وایي د تاریخ
 مفهوم به دمحرر په ورځ بڼکاره شی، د نیا یې حقیقت دی. زه مونږ معیار داسې کوم
 مطلق نه دی، چې هغه به د سکون په مفهوم سره، د پرون، نن او د تل د پاره یو رازوی.
 دغسې مطلق، د تاریخ له ماهیت سره ګرد سره متناقض دی. خودا زه مونږ د ماضی د تعبیر
 په باب یو مطلق دی. دغه مطلق د نسبي نظریې رد کوي، چې وایي دغه تاویل دهغه
 بل تاویل په څیر بڼه دی، یا دا چې هر تاویل په خپل زمان او مکان کې بڼه دی، او دغسې
 یو محکک ته یې کوي چې یوه ورځ به دهغه په واسطه د ماضی د تاویل په باب قضاوت
 وشي. په تاریخ کې د همدغه مسیر د احساس په وجه ده، چې مونږ د ماضی پېښې په نظم
 کې راولو، او تعبیر یې کوو. د ادمورخ وظيفه ده. د سیاس، اقتصاد پوه، او اجتماعي
 مصلح وظيفه بیا داده چې د همدغه مسیر د احساس په وجه انساني انرجی په حاضره
 زمانه کې ازادې، او متشکله کړي. خو عملیه، په خپل ذات کې، مترقی او دینامیکي

۳۵. اچ. بټرفیلډ، دوګ د تاریخ تعبیر، (۱۹۳۱)، مخ ۵۸. داد ای. فان مارتن (د انسان -
 سوسیولوجي، انګریزي ترجمه ۱۹۴۵، مخ) له مفصلې وینا سره پرتله کړي: «رکود او حرکت
 سکون او دینامیک هغه ګوره ګانې دي، چې په هغو سره د تاریخ د پارډ سو سولوجیکي میتود
 شروع کیږي.»

پاتې کیزی، اوڅنگه چې مونږ په مخ درومو، زمونږ دتاویل اودماضی په باب زمونږ دتاویل احساس پرله پسې تعدیل او تکامل منی .

هیگل خپل مطلق دجهانی روح په جامه کې ونښت. اوددې په مخای چې دتاریخ مسیر داینده په لور یوه هدف ته طرح کړی، داسې اساسی غلطی یې وکړله، چې هغه په اوس کې ختمه کړی. ده په ماضی کې، دپرله پسې تکامل عملیه وپېژندله، خو دهغه وجود ته په آینه کې قایل نه شو، او ترې منکر شو. هغو کسانو چې له هیگل نه وروسته، دتاریخ دماهیت په باب ژور فکر ونه کړی دی، په هغو کې یې دماضی او آینه یو ترکیب مشاهده کړی دی. تاکن ویل ۳۶، که څه هم چې ځان یې دخپل عصر له مذهبی روش څخه گرسره آزاد کولی ونه شو، او خپل مطلق ته په ډیر محدود محتوی قایل شو، سره له دې هم دمووضوع په ماهیت باندې پوه وو. وروسته له دې چې دعالمی اودایمی حادثی په حیث، دمسوات له انکشاف څخه وغزید، خپلو خبرو ته یې داسې دوام ورکړ:

« که زه مونږ دعصر اشخاص ترغیب کړل شی چې دمسوات تدریجی اومترقی انکشاف یو وارد خپل تاریخ دماضی او آینه په باب ووینی، دغه یوازنی کشف به دغه انکشاف ته ددوی درب اوڅیستن دارادې سپیڅلی خصوصیت ورکړي » ۳۷

کیدلی شی چې په دغی ناتمامی شوې موضوع باندې یومهم فصل ولیکل شی . مارکس، چې دهیگل په څیر، دآینه دلیدل او په باب یوڅه احتیاط کاوه، او یوازې له دې سره علاقمن و، چې دخپلو تعلیماتو ریشه دماضی په تاریخ کې تینگه کړی، دخپلی موضوع دماهیت له امله، مجبور و چې دخپلی بې طبقاتی جاعې مطلق دآینه په لور طرح کړی. (بری) دترقی مفکوره لږڅه بې لطفه بیان کړله، مگر مقصد

۳۶. A.C.H. Tocqueville (۱۸۰۵ - ۱۸۵۹) فرانسې سیاس او سیاسی ایکوال. (م)

۳۷. ای. تاکن ویل، په امریکا کې دموکراسی ته مقدمه.

واضحاً همغه وو. دده په فکر، دترقی مفکوره «یوه تیوری ده چې دماضی دترکیب اودآینده پیشگوئی مشموله ده؛» ۳۸ نامیر په دغسې عبارتو، چې په ارادی ډول ظاهراً نقیض دی او هغه په معمولی ډول، په ډیرو و افرو مثالونو کې تمثیل کوی وایسی چې مورخان «دماضی تصور کوی، اوآینده په یاد لری.» ۳۹ یوازې آینه، دماضی دتاویل دپاره کلی برابرولی شی، او یوازې په همدغه مفهوم سره ده چې مونږ په تاریخ کې له نهایی افاقیت څخه غزیدلی شو. دغه سمدلاسه، دتاریخ حقانیت او شرح ده چې ماضی په آینه، اوآینده په ماضی باندې رڼا اچوی.

نوپه دغه حال کې، کله چې مونږ مورخ دافاقی کیدلو دپاره ستایو، او یا او یو چې یو مورخ نظر وبل ته ډیر افاقی دی؛ زموږ مطلب او منظور څه دی؟ واضح ده چې دایوازې په دی نه ده چې مورخ خپل حقایق درست او سم تهیه کوی، بلکه په دې ده چې دی دسم او درستو حقایقو انتخاب کوی. کله چې مونږ یوه مورخ ته افاقی وایو، زما په فکر مونږ دوه څیزونه کوو: اومری داچې مونږ وایو چې دی دغسې استعداد لري چې په تاریخ او جامعې کې دخپل محدود دید او نظر له موقف څخه هسک څپږي. دا هغسې استعداد دی، چې لکه څنگه چې ما په یوه رومبني لیسکچر کې پرې نظر اظهار کړی و، څه یې دهغه په خپل استعداد لری، چې په هغه حال کې دخپل دشمولیت حدود اندازه وپېژنی. په بل عبارت دپوره افاقیت ناممکن توب وپېژنی. دوهمه داچې مونږ له هغه څخه دغسې مفهوم اخلو چې ورڅخه دغسې استعداد لری. چې دآینده په باب خپل دید او نظر په دغسې ډول طرح کړی چې وده ته دماضی په باب ډیر دوام لرو نکی او ژور نظر او بصیرت وربښي، داسې چې دده دغه بصیرت دهغو مورخانو تر بصیرت نه لیا ډیر ژور او دوام داروی، چې دهغوی نظردوی موجوده وقف محدود کړی وی. نن ورڅخه بهیڅ مورخ دا کتن دهغه اعتماد انعکاس و نه کړی کوم چې

۳۸. جې. بی. بری، دترقی مفکوره (۱۹۲۰)، مخ ۵-.

۳۹. ال. بی. نامیر، تخالفات (۱۹۴۲)، مخ ۷۰.

هغه د «نهایی تاریخ» په اینده لاره . خو ځینې مورخان داسې تاریخ لیکي چې تر نورو هم ډیر پاتېږي ، او هم دهمدغه افاقي او نهایی خصوصیت ډیره برخه لري . دوی هغه مورخان دی چې دماضی او اینده په باب ، ددغسې نظر خاوندان دي چې زه ورته داوړدې مودې نظر وایم . دماضی مورخ دافاقیت په لور یوازې هغه وخت تقرب کولی شی چې دا ینده دتفا هم په لور تقرب کوی .

نوپه دغه حساب کله چې ما په یوه رومې لیکچر کې تاریخ داوس او ماضی تر مینځ یوه مسکالمه وگڼله ، ما باید هغه دماضی دپېښو او په مترقی ډول داینده هدفونو دظهور تر مینځ یوه مسکالمه گڼلې وای . دماضی په باب دمورخ تاویل ، دهمغه دمربوطو او مهمو حقایقو انتخاب ، دنویو هدفونو په مترقی ظهور سره تکامل کوی . یو ډیر ساده مثال به دلته راوړم . تر هغو چې داسې ښکاره کېده چې ستر هدف داساسی ازادیو ، اوسیاسی حقوقو تنظیمول و ، مورخ دسیاسی او اساسی قانون په چوکاټ کې دننه دماضی تاویل وکړ . کله چې اقتصادی او اجتماعی هدفونو داساسی قانون او سیاسی هدفونو ځای ونیو ، مورخانو دماضی اقتصادی او اجتماعی تاویل ته مخه وکړله . شکاک ممکن داسې ادعا وکړي چې دغه نوی تاویل تر پخوانی نه ډیر سم نه دی ، او هر تاویل دخپل عصر دپاره سم دی . دی په دغې ادعا سره ممکن حق په جانب وبریږي . سره له دې هم څرنگه چې په انسانی انکشاف کې له اقتصادی او اجتماعی هدفونو سره اشتغال داساسی قانون اوسیاسی هدفونو تر اشتغال څخه ، دډیرې پراخې او په مخ تللې مرحلې تمثیل کوی ، دتاریخ اقتصادی او اجتماعی تاویل له خاص سیاسی تاویل څخه په تاریخ کې یوه په مختلفې مرحله نیسي . پخوانی تاویل نه رد کېږي ، بلکه هم په نوی کې شامل کېږي ، او هم عوض کېږي . تاریخ لیکنه یو مترقی ساینس دی ، په دغه مفهوم چې تاریخ لیکنه د پېښو په مسیر کې ، چې هغه په خپله مترقی دی ، په پرله پسې ډول دلیا پراخیدونکو او ژور کېدونکو بصیرتونو

پلټنه کوی . کله چې وایم مونز «دماضی په باب یو تعمیری نظر» ته اړه لرو ، زما مفهوم باید ترینه همدغه وی . عصری تاریخ لیکنه د تېرو دوو پېړیو په دوران کې په ترقی باندې د همدغې دوه گونې عقېدې په لرلوسره وده کړې ده ، اوله هغې نه په پرته ژوند کولی نه شی ، ځکه چې همدغه عقیده د اهمیت معیار او د حقیقی او تصادفی ترمینځ دهغه د توپیر کولو محک تهیه کوی . گویته ، د ژوند په وروستی پړاو کې د گوردو غوټه ۴۰ یوڅه په تندۍ پریکړه :

« هغه وخت چې عصر ونه مخ په ځوری وی ، ټول تمایلات عندی وی ، خوله بلې خوا څه وخت چې دیوې نوې دورې د پاره شیان پخېزی ، ټول تمایلات افاقی وی . » ۴۱

هیڅ څوک ، مجبور نه دی چې یاد تاریخ په آینه یادجامعې په آینه عقیده ولری . ممکن زموږ جامعه وړانه ، او یا په تدریجی فساد سره تپاه شی ، او تاریخ ممکن د الهیاتو قلمرو کې ننوځی ، یعنې د انسانی کارنامو مطالعه نه ، بلکه د اسمانی مقصد مطالعه وگرځی ، یا تاریخ د ادبیاتو قلمرو ته وروگرځی یعنې بې له کوم مقصد او معنی څخه کېسې او نکلونه نقل کړی ، مسگردا به هغه تاریخ نه ی ، کیم چې مونز په تیرودوه سوو کالونو کې پیژندلی دی .

سره له دې هم ، زه باید په یوه مشهور او عمومی اعتراض بحث وکړم . اعتراض په هرې هغې تیورۍ باندې دی چې د تاریخی قضاوت نهایی محک په آینه کې مومی . ویل کېزی چې د دغسې تیورۍ ضمني معنی داده چې موقیبت د قضاوت نهایی محک دی او که نه هر هغه څه چې دی ، او هر هغه څه چې وی ، سم دی . په تیرودوه سوو کالونو کې زیاتو مورخانو نه یوازې دیوه لور او جهت فرضیه منلې وه ،

۴۰ . The Gordian Knot د گوردو غوټه بحالنه کیسه اری او دلته په یوه ځانگړی ژبه وړ عمل سره دیوې

سختی هستلی حل کول تری مراد دی . (م)

۴۱ . اقتباس دجې . هویزنگاپه : اشخاص او افکاروکې (۱۹۵۹) مخ ۵۰ .

په کومه چې تاریخ حرکت کوي ، بلکه په شعوري يا غير شعوري ډول سره په دغې عقیدې وو چې همدغه جهت سم جهت و ، او بشر پرې له بد څخه وښه حال ته ، او له ښکته څخه و پورته حال ته انتقال کړی دی . مورخ نه يوازې دغه جهت پيژندلای دی ، بلکه تائيد کړی يې هم دی . داهمیت او معنی هغه ازموینه کومه چې ده دماضي په باب تطبيق کړی ده ، نه يوازې د هغه مسير په احساس سره و ، په کوم چې تاریخ حرکت کاوه ، بلکه په هغه مسير کې دده داخلاقې اشتغال احساس هم و . د «دی» او «بايد» او د حقيقت او ارزښت ترمينځ مفروض دوه گون توپ حل شو . د ادخوش باوري نظرو ، چې په آبنده باندې د قوی و بسا د عصر محصول و . و يگان ۴۲ ، اولبر الان ۴۳ هيگيليان ۴۴ او مارکسستان ۴۵ . الهیون ۴۶ . او عقليون ۴۷ په همدغه نظر د یرتینگ ، اولز و اضح و و . بې له کومې مبالغې نه ، دا د دوه سو و کالونو د پاره د دغې پوښتنې په مقابل کې چې «تاریخ څه ته وایي؟» د یوه منل شوی ، او بلا اعتراض ځواب په څیرویل کیدلی شو . د هغه په ضد عکس العمل دوی او بدبینی له حاضر حالت څخه راولاړ شوی ، چې ساحه یې يوازی الهیونو او شکا کانونه پری اېښې ده ، چې لومړني یې د تاریخ مفهوم له تاریخ نه بهر لټوی ، او وروستني یې تاریخ ته په هيڅ مفهوم قایل نه دي . ټول په گډه مونږ ته ډاډراکوی او په ډیرتینگار سره یې را کوی چې د «دی» او «بايد» ترمينځ دوه گون توپ مطلق دی ، او حل کیزی نه او «ارزښتونه» له «حقایقو» څخه ایستل کیدلی نه شی .

Whigs . ۴۲

Liberals . ۴۳

Hegelians . ۴۴

Marxists . ۴۵

Theologians . ۴۶

Rationalists . ۴۷

زما په فکر دغه لار غلطه ده . راځی چې یو څو مورخان ، یاد تاریخ په باب لیکوالان وگورو ، چې ددغې پوښتنې په باب دوی څنگه احساس لرلی دی ، دغه کسان ، مونږ لږ د ډیر په اتفاقی ډول غوره کوو .

گین ، په خپل داستان کې چې د اسلام د فتوحاتو د پاره کومه ساحه تخصیص کړې ده ، په دغو دلایلو سره یې په ځای اوحقه ښوولې ده چې «دمحمد پیروان لاتر اوسه هم په ختیځی نړۍ کې مدنی او مذهبي اقتدار په لاس لری .» خو په هغه برسیره وایي چې «عین همغه زحمت به یې له استحقاقه په دغو وحشی ډلو پیرزو کړل شی چې داومې او دولسمې پېړۍ تر مینځ د توران ۸۱ له ډاگونو نه را ښکته شول ،» ځکه چې د «بیزانس د تخت عظمت دغه بې نظمه حملې دفع کړلې : او ځان یې وساته .» ۹۱ ډانه عتوله نه بریښی . تاریخ په عمومی ډول ، د هغو پېښو ثبت دی ، چې خلقو څه کارونه وکړل ، نه دا چې په کولو یې ناکام شول . نو تر دغه حده ، حتمی ده چې تاریخ د موفقیت داستان دی . ډېرو فیسرتانی ۵۰ په عقیده مور «د حتمیت ظاهري بڼه» و هغه موجود نظام ته نه ورکوی چې یې «قوتونه کوم چې موفق شوی دی ، لوړ والي ته رسولی دی ، او هغه یې په شاو هلی دی ، چې دوی هغه له مینځه وړي دی .» ۵۱ خوا یا ، په یوه مفهوم سره ، همهغه دمورخ دوظیفې جوهر نه دی ؟ مورخ باید مخالف قوت لږ ونه ښی . دی باید موفقیت ، چې که له خطر اتوسره مخامخ و ، اسان ونه ښی . کله کله داسې کیږی ، چې په نهایتی نتیجې کې ، ناکامانود کامیابانو په څیر ډیر کومک کړی وی . دغه اصلونه هر مورخ ته اشنادی . خو ، په عمومی ډول ، مورخ له هغو کسانوسره علاقمند دی ، چې

۴۸. Scythia . دتوری بحیری شمالي سیمې . (م) .

۴۹ . گین ، دروم د امپراطوری . انحطاط اوسقوط ، فصل LV .

۵۰ . Prof. R.H. Tawney .

۵۱ . آر . اچ ، تانې : په شپاړسمې پېړۍ کې د ډاکټر مینله (۱۹۱۲) مخ ۱۷۷ .

یوڅه یې اجرا کړی وی ، فرق نه کوی چې دوی غالب یا مغلوب شوی وی . زه د کرکت په تاریخ کې تخصص نه لرم ، مگر دهغه پانې په قوی احتمال دهغو کسانو په نومونو سره ښکلی شوی دی ، چې سلگونه یې پوره کړی وی ، نه دا چې سړیې وهلی وی اوله یوه اړخ نه وتلی وی . دهیگل په دغې مشهوری و بنا ، چې په تاریخ کې « یوازی هغه کسان زموږ نظر جلبوی چې دولت تشکیل کوی » ۵۲ په حقه اعتراض شوی دی چې ، دی داجتماعی تشکیل یوی بڼې ته په خاص ارزښت قایل کیزی او دکرکجنې دولت - نما نخښې دپاره لاره هواره کوی . خودپر نسیب له مخې هغه څه چې دی کوبښس کوی ووايې سم دی ، اودی دتاریخ او ماقبل التاریخ ترمینځ دتوپیر مشهور انعکاس کوی . یوازی هغه خلق چې دخپلې جامعې په تنظیم کولو سره موافق شوی دی ، نورنودلو مرنیو وحشیانو په څیر نه دی ، او په تاریخ کې داخلیزی کارلایل ، په خپل اثر (دفرانسې انقلاب) کې پنځلسم لویسی ۵۳ د « جهان عین مجسم بې تمیزی » بولی . دغه عبارت دده ډیر خوښ و ، ځکه چې هغه یې په یوی وروستی اوږدی فقری کې ښکلی کړی و .

« داڅه نوی عالمی سرگیچوونکی نهضت دی : دموستاتو ، اجتماعی تنظیماتو فردی دماغونو چې یو وخت یې په گډه کار وکړ ، اوس په گيچ تصادم کې سره تکر خوری ، او تکر تکر کیزی ؟ حتمی اونا گزیر ، دادجهانی بڼی تمیزی انحلال دی چې په پای کې زور شوی دی . » ۵۴

محک یوخل بیا هم تاریخی دی . هغه څه چې په یوه عصر کې متوافق وو ، په بل کې بې تمیزی شوه ، او په همدغه دلیل سره محکوم کیزی . داسی ښکاري چې سرايسايه برلین ، څه وخت چې د فلسفې مجرداتوله هسکو څخه راکوزیزی

۵۲. دتاریخ د فلسفی په باب لیکچرونه (انگریزی ترجمه ، ۱۸۸۴) مخ ۴۰ .

۵۳. Louis XV (۱۷۱۰ - ۱۷۷۴) دفرانسې پاچا (م) .

۵۴. نې . کارلایل ، دفرانسې انقلاب ، I ، i ، فصل ۴ ، I ، iii ، فصل ۷ .

او په مشخصو تاریخ حالاتو سوچ کوی ، دغه نظریه ته نزدی کیزی . ده په هغې رادیویې وینا کې چې دخپلې مقالې « تاریخی حتمیت » له چاپولو نه وروسته وکړه بسمارک یې سره له اخلاقی نیمگړتیاوو دیوه « نابغه » په حیث وستایه او هغه یې په « تیری پیری کې ، د سیاسی قضاوت د لوړو صلاحیتونو د سیاست چې دیوه ستر مثال په حیث » تعریف کړ ، اوله دغسې کسانو لیکه داستر یا دوهم جوزف ۵۵ ، رو بسپیر ۵۶ لینن ، او هتلسره یې په مقایسې کې بڼه او غوره وگانه . دده په فکر ، وروستیو کسانو نه شو کولی ، خپلو مثبتو هدفونو ته تحقق ورکړی دغه حکم ، ماته عجیب او غریب معلومیزی . خو هغه څه چې اوس مې علاقمن کوی د قضاوت معیار دی . سر ایسا به برلین وایي چې بسمارک په هغو موادو ، په کومو کې چې ده کار کاوه ، بڼه پوهیده ، او هغه نور هغو مجر دو تیوریو یې یو ورل ، کوم چې په عمل کې ناکام شول . ددې نتیجه داسی چې « ناکامی دهغه په مقابل کې چې تر ټولو بڼه کار کوی له مقاومت څخه را پیدا کیزی ، (او هغه) د کوم نظم میتود ، یا پرنسپ په گټه چې د کلی او عالمی اعتبار ادعا کوی ، » ۵۷ . په بل عبارت ، په تاریخ کې د قضاوت محک هغه « پرنسپ چې د عالمی اعتبار ادعا کوی » نه دی ، بلکه « هغه دی چې تر ټولو بڼه کار کوی . »

دبته څه اړه نه شته چې وویل شی دا یوازې هغه وخت نه دی ، چې څه وخت ماضی تحلیل کیزی ، مونږ په دغه محک یعنی « هغه چې تر ټولو بڼه کار کوی » استناد کوو . که چادرته وویل چې دده په فکر په همدغه اوسنی حال کې ، په یوه ځانگړی دولت کې اودیوه ځانگړی واکمن تر ادارې لاندې ، د لویې برتانییا او د امریکې

Joseph II . ۵۵

Robespierre (۱۷۵۸ - ۱۷۹۴) فرانسې انقلابی . (م.)

۵۷ . په بی . بی . سې کې د (سیاسی قضاوت) په باب خپرونه ، دریم پروگرام ، د جون ۱۹ ،

د متحد ه ایالتونو اتحادیه مطلوب امر دی. ناسې به ورسره موافقه و کړی ، چې دا یوه بڼه معقوله نظریه ده . که یې خپلو خبرو ته داسې دوام ور کړ ، چې د حکومت د یوه شکل په حیث ، مشروطه پاچایي له جمهوري دوه کراسی څخه غوره ده . ممکن ناسې بیا هم ورسره موافقه و کړی چې داسې معقوله ده . خو فرض کړی چې ده درته وویل چې دی پیشنهاد کوی ددغسې مبارزې د پاره وخت وقف کړی ، چې دواړه مملکتونه دی دبرتانیا له تاج لاندی بیا یوه اتحادیه جوړه کړی ، ممکن ناسې ورته ځواب ور کړی چې دی خپل وخت خوشی عبث کوی . که موکوښښ و کړ چې علت یې څرگند کړی ، ممکن ورته ووايي چې دغه راز مسایل باید په دغسې ډول تر بحث لاندی ونه نیول شی چې هغه د کوم پرنسپ د عمومی تطبیق په اساس وی ، بلکه باید دغسې وی چې په تا کلو تاریخي شرایطو کې کوم څه موثرویی . او کار کوی . ناسې ممکن دغه اساسي گناه هم و کړی او تاریخ په غټو تورو یاد کړی او ورته ووايي چې تاریخ (په غټې تې سره) ستاسې په خلاف دی . د سیاست چې کار دادی چې نه یوازې هغه څه کوم چې داخلاق او د تیوری له مخې مطالب وی . بلکه دغه قوتونه چې په جهان کې هم موجود دی . تر غوراو کتنې لاندی نیسی . داسې هم دا په نظر کې ونیسی چې دغه قوتونه به څنگه د هغو هدفونو د یو څه برخې د تحقق د پاره کوم چې په نظر کې نیول شوی دی ، په کار کړل شی . زمونږ هغه سیاسي فیصلی : کومې چې زمونږ د تاریخ د تاویل په رڼا کې کیزی . په همدغې روغې جوړی کې رښې لری . هیڅ څیز دومره دیر غلط نه دی . لکه چې مر از د مطالب کوم مفروض مجرد معیار ساز کړو . او د هغه په رڼا کې په ماضي حکم و کړو . راځئ چې د « موفقیت » د کلمې په عوض چې تبعیضی رنگ لری ، دغه بیطرفه افاده یعنی « هغه چې تر ټولو بڼه کار کوی » په ټوله معنی استعمال کړو . څنگه چې په دغو لیکچرونو کې څو ځایه ماله ایسایه برلین سره دعوی کړی دی ، خوښ یم چې دغه وینا ، په هر حال ، له ده سره دمواافقت

تریوڅه اندازی پوری پای ته رسوم .

مگر د «هغه چې تر ټولو بڼه کار کوی» دمحک منل دهغه تطبیق اسان او بدیهی نه گر زوی . دا داسې یو محک نه دی چې عاجل حکمو نه تحریر کوی ، یا هغه نظر ته سر تیسوی چې هر هغه څه چې شته دی ، درست دی . په تاریخ کې بلار بې ناکامی گانې نامعلومی نه دی . تاریخ هغه څه چې زه یی د «تال شوې کار نامې» په نامه یادوم ، پېژنی ، ممکن دنن ورځی ظاهری ناکامی گانې دسبا کار نامو دپاره حیاتی مرسته کړی وی . پینمبران چې له خپل عصر نه دمخه ظاهر شوی دی . په حقیقت کې ، نظریو ه مفروض ثابت او کلی پرنسب ته ددغه محک یو فایده دده چې دهغه په احتمالی تقاضامونز خپل قضاوت سباته تال کړو ، او یاد هغو څیزونو په رڼا کې چې لاتراوسه واقع شوی نه دی ، دغه محک تعدیل کړو . پرو دون ۵۸ چې دمجردو اخلاقی پرنسپونو په عبارت په ازادول گریده ددریم ناپلیون ۵۹ کود تایی وروسته له دې چې بریالی شو ، نالیدلی وشمیر له . مارکس چې دمجردو اخلاقی پرنسپونو تر دید کاوه ، پرو دون یی په دغه نالیدلی توب باندي محکوم کړ . مونز چې وروسته له ډیره وخته په هغه نظر اچوو ، په دې به موافقه وکړو ، چې پرو دون غالباً غلط او مارکس په حقه و . د بسمارک کار نامه دنار یخی قضاوت ددغې مسئلی داز موینې دپاره ډیره بڼه مبداتهیئ کوی . په دغسی حال کې چې زه دسر اسایه برلین مطلق «هغه څه چې تر ټولو بڼه کار کوی» منم ، زه لاتراوسه په هغو تنگ او قصیر المده حدودو نو تعجب کوم چې دی دهغه دننه ظاهراً دهغه په تطبیق کولو قانع دی . آیا هغه څه چې بسمارک خلق کړل ، په رښتیا بڼه کاریسی وکړ؟ زما په فکر چې هغه دلویې تباهی سبب شو . ددی معنی دانه ده چې زه غواړم بسمارک

(۱۸۰۹ - ۱۸۶۵) فرانسې سوشلسټ او او مصنف (م)

P.J. Proudhon . ۵۸

(۱۸۰۸ - ۱۸۷۳) دفرانسې امپراطور (۱۸۵۲ - ۱۸۷۰) . (م)

Napoleon III . ۵۹

یعنی هغه چا چې دجرمن رایخ ۶۰ جوړ کړ، او یادجرمن ولس یعنی چا چې ددغه رایخ غوښتنه کوله، او په جوړولو کې یې سهم لاره، محکوم کړم. خودیو ه مورخ په حیث، زه تر اوسه هم مجبور یم ډیری پوښتنې وکړم. آیا دغه بعدی تباهی له دغه امله پېښه شوله چې درایخ په تشکیل کې څه نقص و؟ یا له دې امله پېښه شوله چې په داخلی شرایطو کې کوم چې درایخ دظهور سبب شو، کوم شی ددې سبب شو چې هغی متجاوز او خود خواه کړی ؟ یا له دې امله، چې څه وخت چې رایخ جوړ کړل شو، اروپایی یا جهانی صحنه لاتر هغه دمخه دومره ډکه شوې وه، او د موجودو سترو قوتونو په منځ کې ډېر اخیدلوه شی دومره قوی شوې وې، چې دیو بل پراخیدونکی ستر قوت ظهور بس ددی کافی وو، چې دیو عمومي تصادم سبب شی، او ټول سیستم وړان و یچار کړی ؟ دایه غلطه وی چې دوروستی فرضیې په اساس، بسمارک یاد جرمن خلای ددغې تباهی مسئول، او یا کاملاً یوازې مسئول وگڼل شی. تاسې واقعاً نه شی کولی وروستی وایه گرم و بولی. مگر د بسمارک په کار نامو باندې، او دا چې هغو څنگه کار وکړ افاقی قضاوت ددغو پوښتنو په مقابل کې دمورخ ځواب ته انتظار باسی اوزه په دې باور نه لرم چې دی لاتراوسه په دغسې موقف کې وی چې هغو ته په قطعی ډول ځواب ورکولی وشي. هغه څه چې زه غواړم ووايم داده چې د ۱۹۲۰ دلسو کالونو مورخ نظر د ۱۸۸۰ دلسو کالونو مورخ ته و افاقی قضاوت ته ډیر نژدی دی، اودن ورځی مورخ نظر د ۱۹۲۰ دلسو کالونو مورخ ته ډیر نژدی دی، او د ۲۰۰۰ کال مورخ به تر هغه لاهم نژدی وی. اوداز ماهغه نظر تمثیالی چې افاقیت په تاریخ کې د قضاوت په دغسې کوم ثابت اومعین معیار استناد نه کوی، اونه یې کولی شی، چې دلته همدغه اوس موجوددی، مگر هغه په دغسې یوه معیار استناد کوی چې په آینده کې پروت دی، او اود تاریخ د جریان له وړاندې تگ سره تکامل کوی. تاریخ یوازې هغه وخت افاقیت

او مفهوم پیدا کولی شی چی د ماضی او آینه ترمینځ یو منسجم او منطقی ارتباط تینګ کړی.

راځی چې د حقیقت او ارزښت ترمینځ په دغه مفروضو دوه ګون توب یو بل نظر واچوو. ارزښتونه له حقایقو څخه ایستل کیدلی نه شی. دغه حکم نیمایي درست، مګر نیمایي غلط دی. تاسی باید یوازې دارزښت هغه سیستمونه تر غور لاندې ونیسی چې په یوه عصر یا کوم هیواد کې مسلط وی ترڅو د دغه درک وکړی چې څومره یی د محیط حقایقو جوړ کړی دی.

په یوه دمخني لېکچر کې ما د دغسې ارزښتې - کلما ټولګه آزادی، مساوات یا عدالت متحو او مطالبو ته توجه اړولی وه. عیسوی کلیسا دیوی موسی په حیث راواخلی چی په زیاته اندازه داخلاقې ارزښتونه له خپرولو سره سروکار لری. د لومړنی دورې د عیسویت ارزښتونه د منځنیو پېریو د پاپ د قلمرو ۶۱ له ارزښتونو سره پرتله کړی، یا د منځنیو پېریو د پاپ د قلمرو ارزښتونه د نونسمې پېری د پروتستان د کلیساګانو له ارزښتونو سره مقایسه کړی. یا هغه ارزښتونه کوم چې نن ورځ یی مثلاً عیسوی کلیسا په هسپانیی کې خپروی، له هغو ارزښتونو سره مقایسه کړی کوم چې د امریکې د متحده ایالتونو کلیساګا یی تبلیغ کوی. دارزښت دغه اختلافات، د تاریخي حقیقت له اختلافاتو څخه راو لاریزی. یا هغه تاریخي حقایق تر غور لاندې ونیسی کوم چې یونیم سل کاله رومبی ددې سبب شو چې غلامی یا نژادی غیر مساوات، او یاد ماشومانو د کار استنمار منځ ته راوړی دغه ټول یو وخت په اخلاقی لحاظ بیطرف یا نیک منل شوی وو، او اوس په عمومی ډول غیر اخلاقی ګڼل شوی دی. دغه قضیه چی ارزښتونه له حقایقو څخه ایستل کیدلی نه شی، یوه اړخیزه اوتیر ایستونکې ده. دا لاهد اقل یو حکم دی. یا راځی چې دغه حکم

سرچپه کرو. حقایق له ارزښتونو څخه ایستل کیدلی نه شی. ددغه حکم یوه برخه سمه ده، تیر - ایستونکي به هم وی، او په دغه لحاظ قید او شرط ته اړه لری. کله چې مونږ په دغه لټه کې یوچی په «حقایقو یوه شوو، هغه پوښتنی چې مونږ یی کوو او هغه خوا یونه چې یی حاصلوو، زموږ دارزښتونو په سیستم سره تحریک کیزی زموږ دمحیط دحقایقو هغه تصویر چې مونږ یی جوړوو، زموږ دارزښتونو له خوا جوړ یزی، مثلاً دهغو کته گوری گانوله خوا چې په هغوسره مونږ حقایقو ته نزدی کیزو. دغه تصویر دمهمو حقایقو له جملې څخه دی، چې یی مونږ باید په نظر کې ولرو. ارزښتونه په حقایقو کې ننوخی، اودهغه یوه اساسی برخه وی. زموږ ارزښتونه دانسانانو په حیث زموږ دالاتو یوه اساسی برخه ده. دازموږ د ارزښتونو په وسیلې سره ده چې مونږ دهغه استعدادخوا ندکیز وچه په هغه سره له خپل محیط سره توافق کوو، او په خپل محیط باندې دغسی حاکمیت گټو، چې تاریخ یی دترقی یو ثبت گرزولی دی. خوله محیط سره دانسان د مبارزی په برجسته ښودلو سره، داعما او ارزښتونو ترمنځ کاذب تضاد، یا کاذب انفکاک مه قایموی. ترقی په تاریخ کې دحقایقو او ارزښتونو د یو تر بله تعامل او دیوبل دارتباط له لارې حاصله کیدلی شی. افاقی مورخ هغه مورخ دی چې په همدغې دوه اړخیزې عملی کې ښه دننه ورننوخی.

د «رښتین توب» ۶۲ د کلمې عادی استعمال دحقایقو او ارزښتونو دمسئلی دپاره یولارښو داو کلی تهیه کوی. دغه کلمه دحقیقت ۶۳ جهان دارزښت له جهان څخه لیری کوی، اوددواړوله عناصرو څخه جوړدی. دایوازې د انگلیسی دژبی خاصه افاده نه ده. په لاتینی ژبو کې درښتین توب دپاره کلمات دجرمنی ژبی Wahrheit

د روسیې ژبې Pravda ټول دغه دوه گون خصوصیت لری . دا به حقیقت وي چې زه په تیره هفته کې لندن ته ولاړم ، خوته به په عادی ډول رښتین توب ورته ونه وایې ، ځکه چې هغه ارزښتی محتویات نه لری . له بلی خوا ، کله چې د متحد ایالتونو موسسو پلرونو د آزادی په اعلامیې کې هغه مسلم رښتین توب ته اشاره وکړله چې ټول انسانان مساوی خلق شوی دی ، تاسې ممکن ددې احساس وکړئ ، چې ددغه حکم ارزښتی محتویات په حقیقتی محتویاتو ډیره چر بسی کوی ، او ممکن په همدغه لحاظ تاسی دهغه دغه حق باندی چې دی درښتین توب په حیث وگڼل شی ، اعتراض وکړی . کوم چیرته ددغو دوو قطبونو تر مینځ - د شمالی قطب له ارزښته خالی د حقایق او د جنوبی قطب ارزښتی قضاوتونه چې تر اوسه هم مبارزه لری چې ځانونه په حقایقو تبدیل کړی - د تاریخی رښتین توب قلمرو واقع دی . لکه څنگه چې ما په لومړی لیکچر کې وویل ، مؤرخ د حقیقت او تاویل ، د حقیقت او ارزښت تر مینځ ، یو متوازن موقف لری . دی نه شی کولی هغه سره بیل کړی . په یوه ولاړ اوسا کن جهان کې ، ددې امکان شته چې تاسې دې د حقیقت او ارزښت تر مینځ بیلتون اعلام کړی . مگر تاریخ په یوه سا کن جهان کې هیشم مفهوم نه لری . تاریخ په خپل اصلی ماهیت کې ، تحول او نهضت دی او که تاسې په دغې زرې کلمې انتقادونه لرئ نو تاریخ ترقی ده .

نوزه په پای کې ، دا کتن د ترقی ویناته گرزم ، چې د ترقی « هغه علمی فرضیه ده چې دهغه په اساس باید تاریخ و لیکل شی » . که تاسې وغواړئ کولی شی چې

۶۴ . دېراودا دکلمی حال ، په خاص ډول په زړه پوری دی ، په دی چې په روسی ژبې کې - درښتین توب دپاره بله کلمه یعنی Istina شته ده خودغه تمیز داسی نه دی چې درښتین توب (په حیث د حقیقت) او رښتین توب (په حیث د ارزښت) تر منځ وی . پراوه په دواړو خواوو کې بشری رښتین توب دی ، او Istina په دواړو خواوو کې اسمانې رښتین توب دی یعنی دخدای په باب - درښتین توب ، او هغه رښتین توب چې دخدای له خوا ښکاره شوی وی .

تاریخ په الهیاتو واوروی، په داسې ډول چې د ماضی مفهوم، کوم اضافه تاریخی یا فوق-عقلی قوت ته مربوط کړی. که وغواړی کولی شی، چې تاریخ په ادبیاتو بدل کړی، داسې چې هغه د ماضی په باب، د کیسو او افسانو یوه مجموعه وشمیری، بی له دې چې مفهوم او اهمیت واری. په حقیقی مفهوم سره، تاریخ یوازې دهغو کسانو له خوا لیکل کیدلی شی، چې دوی په خپله په تاریخ کې د جهت احساس کوی، او منی یې. دغه عقیده چې مونږ له کوم ځای څخه راغلی یوله هغې عقیدې سره، چې مونږ چېرته روان یو، نزدې ارتباط لری. دغه جامع، چې د ترقی په باب په خپل استعداد بې عقیدې شوي وې، په آینده کې به دهغې ترقی په باب زرعلا ته بایلی. چې یې په ماضی باندې لرله. لکه څنګه چې مې د لیکچر په شروع کې وویل، د تاریخ په متعلق زموږ نظر د جامعي په باب زموږ د نظر انعکاس دی. زه اوس د سرتېکي ته بیرته ګرزم او د جامعي په آینده او د تاریخ په آینده خپله عقیده اعلاموم.

پراخيدونکې غاړې

ښکاري چې هغه مفکوره کومه چې ما په دغو لیکچرونو کې مخای کړې ده داسې چې تاریخ مې دیوې پرله پسې خو خید و نسکې عملیې په حیث چې مؤرخ ورسره خوځیزې ، ښوولې ده ، په مالازمه گرځوی ، چې زموږ په عصر کې دتاریخ اودمؤرخ ددریځ په باب ځینې وروستی سوچونه وړاندې کړم . موږ په دغسې عصر کې زیست کوو چې دنړۍ دتباهی پېشگوښی گانې روانې دی ، او په موږ ټولو سختې تمامیزې . دغه پېشگوښی گانې البته څه نوې نه دی ، او شابتې کیدلی او رد کیدلی هم نه شی . خو هغه تردغې پېشگوښی نه لږې یقینې دی چې موږ ټول به مرو . څنگه چې دوروستې پېشگوښی یقینې توب موږ له دې څخه نه منع کوی ، چې دخپلې آینه په باب پلانونه جوړ کړو ، اوزه دخپلې جامعې او آینه په باب خپل بحث اوزدوم اودغه بحث ددغې فرضیې په اساس کوم چې دغه هیواد [برتانیه] یا که دغه هیوادنه وی ، دجهان کومه بله برخه به له هغو اتفاقاتو څخه مصئون پاتې شی ، چې موږ ترته ی ، اوتاریخ به دوام کوی .

جهان دشلمې پیرې په نیمايي کې دتحول دعملیې په پنجو کې سخت گیردی . دغه تحول ، په غالب گمان ، ترهغه بل تحول نه ډیر ژور او پراخ دی کوم چې زموږ په جهان کې وروسته له هغې چې دمنځنیو پیریو جهان رنگ شو ، او په پنځلسمې او شلمې پیرې کې دمعاصر جهان تاداو کښیښو دشو ، پېښ شوی دی . په دې کې څه شک نه شته چې دغه تحول ، په نهایت کې ، دعلمی کشفیاتو او اختراعاتو زیزنده

دی ، داسې چې د هغو د تطبیق د ګر لاهم پراخ دی ، او انکشافات په مستقیم یا غیر مستقیم ډول : له هغو څخه پیداشوی دی . اجتماعی انقلاب ، د دغه تحول خور او څرګند اړخ دی . دغه انقلاب له هغه انقلاب سره د مقایسې وړ دی چې په پنځلسمې او شپاړسمې پېړۍ کې پېښ شو ، او دغسې نوی طبقه یې منځ ته راوستله چې لومړی په فاینانس او سوداګرۍ . او وروسته په صناعت بناوه . زموږ د صناعت نوی جوړښت ، اوزمونز د جامې نوی جوړښت د غومره ډیر پراخ مسایل را دمخه کوی ، چې زه نه غواړم دلته پرې بحث وکړم . خودغه تحول دوه اړخونه لری چې دواړه یې زماله موضوع سره ډیر نژدې ارتباط لری . یو به یې زه د ژور تیا تحول او بل د جغرافیایي پراختیا تحول وبللام . دلته به په دغو دواړو تحولونو یوڅه رښاواچوم .

تاریخ هغه وخت شروع کیږي چې څه وخت انسانان د زمانې د تیرید لړ په باب د طبیعي عملیې یعنی د موسمونو د تلو ویر ، یاد بشر د عمر د اوز د والی په اساس سوچ نه کوی . بلکه دیولر مشخصو پیښو په اساس پرې فکر کوی چې انسانان په هغو کې په شعوری ډول داخل وی ، او پرې تاثیر کولی شی . برکهار دت وایي چې تاریخ «له طبیعت سره مقاطعه» (ده) چې علت یې د شعور و ښتیا ده . « (۱) تاریخ دانسان د اوز دې مبارزې داستان دی . دغه داستان دده د عقل په تمرین سره حاصلیږي او منظور یې داوی چې انسان خپل چاپیریال و پیژنی ، او عمل پرې اجرا کړی . مګر اوسنی عصر ، دغه مبارزه په انقلابی ډول پراخه کړې ده . انسان اوس په دغې لټه کې دی چې نه یوازې خپل چاپیریال ، بلکه خپل ځان هم و پیژنی او په هغه عمل اجرا کړی . دغه حقیقت ، د چاپیره ، عقل او تاریخ دواړو ته یونوی بعد ورافاده کړی دی . اوسنی عصر ، د تاریخي ذهنیت له مخې

تر هر بل عصر نه ډیر ویش او قوی دی . عصری انسان له ځان نه آگاه ، او په دغه ډول له تاریخ نه آگاه دی ، او دغه آگاهی یې بیجوړې ده . دی په مینه او شوق هغه شفق ته بیرته نظر کوي ، له کوم څخه چې دی راوتلی دی . هیله او اسره یې ترې نه داوې چې دهغه نړۍ رڼاوې به هغه تر زمی روښانه کړي په کومو کې چې دی خوځېږي . معکوساً ، دهغې لارې په باب ، چې دده دوراندې اوږده غزیدلې ده ، دده هېلې او تشویشونه دده بصیرت په دې باره کې چې دده شاته څه شی واقع دی ، چټک کوي . ماضي ، اوس ، او آينده ، ټول دتاریخ په بې انتها کړۍ کې سره تړلي دي .

دعصری جهان تحول چې دخپل ځان په باب دانسان دشعور له انکشاف څخه متشکل دی ، شاید له دکارت ۲ څخه شروع شوی وی . ده دلومړی ځل دپاره دانسان مقام دیوه داسې موجود په حیث تثبیت کړ چې نه یوازی سوچ کولی شي ، بلکه دخپل سوچ په باب هم سوچ کولی شي . دی دمشاهدې دکولو په وخت کې ، خپل ځان هم مشاهده کولی شي . په دغه ډول ، انسان په عین وخت کې د تفکر او مشاهدې فاعل او موضوع هم کېدلی شي . خوداتلسمې پېړۍ ترنیمایې پورې دغه انکشاف پوره واضح نه شو ، یعنې ترهغه وخته پورې چې روسو ۳ دانسان دځان پېژندنې اودځان داگاهی په باب د ژور تیانونی تل پړانیت ، اود طبیعت دجهان ، اوعنې مدنیته په باب یی ، انسان ته یوه نوی جهان بڼې وروپېښله . دتاک ویل په فکر ، دفرانسې داقلاب خوځوونکې هغه «عقیده وه چې کوم څه چې غوښتل کېدل ، داوچې ساده ابتدايي قواعد چې دانسان دعقل له تمرین او طبیعي قانون څخه راوځي ، دهغو عنې عادتونو مغلق ځای ونیسي کوم چې دوخت اجتماعي نظام اداره کوي . » ۴ اکتین ، په

۲. R. Descartes (۱۵۹۶ - ۱۶۵۰) فرانسې فیلسوف . (م)

۳. J.J. Rousseau (۱۷۱۲ - ۱۷۷۸) فرانسې فیلسوف او مصنف . (م)

۴. ای. تالک ویل ، پخوانی رژیم ، III ، لومړی فصل .

یوه خطی یادداشت کې ولیکل چې «انسانان تر هغه وخته هېڅکله د حریت په لټه کې نه وو، مگر هغه وخت چې یوه شول چې دوی خه شی غوښتل.» ۵۰ داکټر او هیگل په فکر، حریت او عقل هېڅکله سره بیل نه وو. او دفرانسې له انقلاب سره د امریکې انقلاب نښتی و.

«څلور شلې او اوه کاله رومبې. زمونږ پلرونو په دغې سترې و چې کې یو ملت جوړ کړ. چې په حریت بناو او په دغه اصل گروهیدلی و چې ټول انسانان برابر شته شوی دی.»

څنگه چې دلنکلن له خبرو څخه څرگند بڼې، دغه یوه بېجورې پېښه وه. یعنی په تاریخ کې هغه لومړنی موقع وه چې انسانان په شعورې او ارادې ډول سره په یوه ملت کې متشکل شول، او وروسته په ارا دې او شعورې ډول په دې پسې شول چې نور انسانان هم په همغه قالب کې ورداخل کړي. په اولسمې او اتلسمې پېړۍ کې، انسانان له خپل چاپیریال، او د هغه له قوانینو څخه پوره اگاه شوي وو. قوانین نور نودیوه مرموز څښتن کوم مرموز فرامین نه وو، بلکه هغه دغسې قوانین وو چې انسان ورته تابع وو، او دده دخپل لاس جوړ کړی قوانین نه وو. په بل پړاو کې، انسان په خپل چاپیریال، او په خپل ځان باندې له خپل قوت څخه پوره اگاه شو. داسې هم دی په هغه حق پوره پوه شو چې دغسې قوانین و باسې چې دهغو دلاندې ژوندو کړي. له اتلسمې پېړۍ څخه و معاصر جهان ته انتقال، او زداو تدریجې و. هېگل او مارکس د هغه ممثل فیلسوفان وو او دواړو د عین شی په لور یواو مشا به موقف نیولی دی. دهیگل موقف د اسماني قوانینو په عقیدې کې ولسی لرې چې د عقل په قوانینو سره تبدیل شوی دی. دهیگل جهانې روح په کلکه سره په یوه لاس سره څښتن

او په بل سره عقل نيسي. دی دادم سمت ۶ انعکاس کوې: افراد «خپل منافع لټوي: خو په دغو لټولو سره یونور څه اجرا کېږي چې د دوی په عمل کې مرکز وي که څه هم ددوی په شعور کې موجود نه وي» د جهان د عقلي مقصد په باب، دی لیکي چې انسان «این د هغه د استد راکښ په عمل کې، له هغه څخه دغسې یوه موقع جوړوي چې خپله هیله ترسره کړي، کومه چې د هغې معنی له مقصد څخه فرق لري» داصر ف د منافعو هم اهنګي ده چې د جرمني فلسفي په ژبه اړول شوې ده. ۷ د سمت «دېت لاس» په مقابل کې دهیگل معادل د «عقل زیرکي» هغه مشهوره افاده ده چې انسانان دغه کار ته بولي چې هغه مقاصد ترسره کړي له کومو نه چې دوی اګاه نه دي خو سره له دې هم، هیگل دفرانسې د انقلاب دوختو فیلسوف و، یعنې لومړنی فیلسوف چې په تاریخي تحول اوله خپل ځان نه د انسان دا ګاهې په انکشاف کې، د واقعیت جوهر او اصل درک کړي. په تاریخ کې انکشاف، د ازادۍ د مفکورې په لورد انکشاف معنی پیدا کړله. خوله ۱۸۱۵ څخه ورسته دفرانسې د انقلاب الهام د پخواني رژیم د بیا مستقر کیدلو ۸ په چوپټیا کې بې نتیجې شو. هیگل په سیاسي لحاظ دیردارن و. دژوند په وروستیو کالونو کې دخپل عصر په تاسیس شوی نظام کې له حدنه زیات ونښت او ویې نه شو کولې په خپلو میتا فزیکي قضیو کې مشخص مفهوم ځای کړي. هرزن ۹ دهیگل نظریات د «انقلاب الجبر» وبلل، اودغه افاده ډیره موزونه ده. هیگل د موسیقي پارچې اونوتونه تهیه کړل، مګر عملي مفهوم یې ورته ورنه کړ. دغه کار مارکس ته پاتې شو چې دهیگل دالجبري معادلاتو دپاره حساب ولیکي.

۶. Adam Smith (۱۷۲۳ - ۱۷۹۰) سکاتلینډی سیاسي اقتصادپوه. (م)

۷. دغه اقتباسات دهیگل دتاریخ فلسفي نه شوي دي.

۸. Restoration

۹. Herzen

مار کس دادم سمت او هیگل د پیرو په حیث، د جهان له دغسې مفهوم نه شروع وکړ له، چې طبیعت عتای قوانینو نظم ور کړی دی. ده دهیگل په څېر، مگر دغه ځل په عملي او مشخص شکل، د جهان ودغسې مفهوم ته انتقال وکړ، چې په قوانینو سره تنظیم کيږي، او دغه قوانین دانسان د انقلابي ابتکار په مقابل کې په عقلي عمليې سره پخیزې، او تکامل کوي. د مار کس په وروستي ترکیب ۱۰ کې تاریخ د درې شیانو مفهوم لري. دغه شیان یو له بل څخه نه بیلېدونکي دي، او ټول یو منطقي او منسجم کل جوړوي او هغه دا دي: دا فاکټي او بد واً اقتصا دې قوانینو له مخې دحوادثو حرکت، په یوې دیالکستيکي عمليې سره فکري متوافق انکشاف؛ او دطبقاتي مبارزي په شکل چې هغه د انقلاب او تیوري او عمل سره پخلا او یو کوي، یو متوافق عمل. هغه څه چې مار کس یې پیشنهاد کوي، په حقیقت کې د دغو څېړنو تر کیب دی: دا فاکټي قوانینو، او شعوري عمل چې هغه په تمرین او عمل تبدیلوي، او هغه چې کله کله چې (که څه هم په غلطه سره) د عمینیت ۱۱ او اختیار ۱۲ په نامه یاد شوی دی. مار کس تل د هغو قوانینو په باب ایسکني کوي چې انسانان تر اوسه د هغو تابع وو، خو په خپله تري نه اگاه نه وو. ده په کراتو د یته د خلقو پام اړولی دی کوم چې ده «د غلط شعور» په نامه یاد کړی دی، او دغه شعوريې هغو خلقو ته منسوب کړی دی چې د سرمایه داری په اقتصاد او د سرمایه داری جامعې کې گیر او نغښتي دي: «هغه مفهومونه چې د تولید قوانینو په باب د تولید او تدویر د نماندېدو په ذهن کې شکل کوي، له حقیقي قوانینو څخه په پراخه پیمانه فرق لري.» ۱۳ مگر د مار کس په لیکنو کې، د شعوري انقلابي عمل د اجرا د پاره واضح مثالونه ډیر دي

۱۰. Synthesis په یوه کامل واحد کې د دوو ضدونو ترکیب. (م).

۱۱. Determinism

۱۲. Voluntarism

۱۳. سرمایه، (انگلیسی ترجمه، ۱۹۰۹) مخ ۳۶۹.

د فویرباخ ۱۴ په باب د ده مشهور تیسس وایي چې « فیلسوفانو جهان یوازې په مختلف ډول تعبیر کړی دی مگر مطلب دا دی چې تغیر ورته ورکړل شي » کمونست ما نیفستو ۱۵ اعلامی چې « پرولتاریا به له خپل سیاسي واک نه کار واخلي چې بورژوازي قدم په قدم له پانگې څخه محروم کړي ، او د تولید ټول وسایل د دولت په لاس کې متمرکز کړي . » د لویي بونا پارت د اتلسم برومیر ۱۶ په تالیف کې ، مارکس له « عقلاني خود - اگاهی (څخه گریزی) چې ټول عنعنې افکار په پېړۍ - قدیمې عمليې سره منهدم کوی . » دا د پروتاریا وظیفه ده چې د سرمایه داری د جامعي خطا شعور به منهدم کوی او په نځای یې د طبقاتي جامعي حقیقي شعور ترویج کوی . خود ۱۸۴۸ د انقلاباتو ناکامي هغو انکشافاتو ته سخته څپیره ورکړه ، چې څه وخت مارکس لیکنې کولې پېښیدلېې نزدې معلومیدل . دنونسمې پېړۍ وروستی برخه د شتمني او مصنونیت په قوی فضا کې تیره شوله . د شلمې پېړۍ په پیل سره ، مونږ د تاریخ اوسني دورې ته په انتقال شروع وکړله . له هغه وروسته ، نور نو د عقل او مړني وظیفه دانه وه چې یوازې هغه افاقي قوانین درک کړي ، کوم چې په جامعي کې د انسان کړه تنظیم کوی ، بلکه وظیفه یې داشوله چې جامعه او افراد په شعوري عمل سره له سره تنظیم شي . د مارکس په لیکنو کې « طبقه » که څه هم په مشخص ډول تعریف شوی نه ده ، په عمومي ډول داسې افاقي مفهوم اری چې په اقتصادي تحلیل سره تثبیت کیزی . خود لینن په لیکنو کې له « طبقې » نه په « گوند » باندې تینگار کیزی ، او وروستی داو مړني سر قدم او پیشرو تشکیلوی ، او په هغه کې د طبقاتي شعور لازمی عنصر داخاوی . د مارکس په نزد « ایډیالوجی » یوه منفي اصطلاح

۱۴ . Feuerbach

۱۵ . Communist Manifesto

۱۶ . The Eighteenth Brouaire of Louis Bonapart.

یعنی دجامعی دسرمایه داری دنظم دخناشعور محصول - گنیهل کیزی . دلینن په لیکنو کې «ایدیالوجی» یابیطرفه یامشبهه گرخی یعنی هغه عقیده شی چې دطبقاتی اگاه مشرانو غوره کسان ۱۷ یې دواس او تودې په کار گرو کې تزریق کوی چې طبقاتی شعور لری . دطبقاتی شعور قالب ریزی کول نور نو کوم اتوماتیک عمل نه دی ، بلکه یوه وظیفه ده چې باید اجرا شی .

هغه بل ستر مفکر ، چې زموږ په عصر کې یې عقل ته یو نوی بعد وراضافه کړی دی ، فراید ۱۸ دی . فراید تراوسه پورې یوڅه معنی ډول شخصیت غوندی پاتې دی . دی تربیت اوسوا بقو په لحاظ دنونسمې پیری لبرالی فرد پرست دی . ده دعصر مروج ، مگر خطا فرضیه ، بې له کوم گرو بر نه ومنله یعنی چې ددغې فرضیې له مخې د فرد او جامعی ترینه په یو اساسی ضدیت باندې قایل شو . ده انسان زیاتر دیبا لوجیکي واحد ، نه د اجتماعی واحد په حیث ، تر مطالعې لاندې ونیو . په دغه حساب ، ده اجتماعی چاپیریال دغسې یوڅیز وگانه چې تاریخ اعطا کړی وی ، نه دا چې هغه داسې یوڅیز وی چې انسان په خپله په پرله پسې عملیې سره خاڅ کړی وی ، او شکل یې وراړولی وی . مارکسستانودی تل غندلی دی چې دهغه مسایل چې په واقع کې اجتماعی مسایل دی ، د فرد له نظره تر کتنې لاندې نیولی دی ، او په دغه وجه یې دمرجع حکم پرې کړی دی . دغه تور چې په خپله د فراید په مقابل کې یوڅه سم و ، دامریکی دمتحده ایالتونو داوسنی نوی - فرایدی مکتب ۱۹ په مقابل کې پوره صدق لری . د دغه مکتب په اساس ناوړه توافقات ۲۰ د فرد په طبیعت کې نغښتی دی ، او د جامعی په جوړښت پورې څه اړه نه لری . ددغه اصل له مخې دغه مکتب د روحیاتو اساسی وظیفه له چاپیریال سره

۱۷ . Elite

۱۸ . Sigmund Freud (۱۸۵۶ -) استریایی روحیات پوه . (م)

۱۹ . Neo-Freudian School

۲۰ . Maladjustment

د فرد په تطابق کې گڼی. په فرايد باندې هغه بل عام تور چې ده په انساني چارو کې دغیر عقلی ۲۱ رول پراخ کړی دی، گړد سره غلطدی. دغه تور دانسانی کسرو دغیر عقلی او دغیر عقلی ائین * ترمینځ دگډوډ شمیر او په وجه پیدا شوی دی. داچې غیر عقلی ائین نن ورځ په انگریزی ویونکي جهان کې شته دی، له بده مرغه حقیقت لری. د دغه ائین عمومی شکل دادی چې د عقل کار نامرو او ملکا تو ته په کم نظر کتل کیزی. دغه نظر د بدبینی او افراطی محافظه کاری دجاری څپې یوه برخه ده چې زه به وروسته پرې وغږیزم. خوله فرايد نه چې هغه یو څه ابتدایی او بې قیده عقل پرست و نشئت نه کوی. هغه څه چې فرايد و کړل، داوچې زموږ د پرې او پیژندنې حدود پراخ کړی، او هغه له دغې لارې وکړی چې دانسانی کسرو غیر شعوری ریښې او اولی د عقلی او شعوری تحقیق دپاره رابرسیره کړی دا په واقع کې د عقل د ساحې پراخول، او دانسانی قوت دیرول وچې ځان وپیژنی، او اداره یې کړی. او په دغه ډول چاپیریال هم وپیژنی او تنظیم یې کړی. دا په واقع کې دیوې انقلابی او مترقی کار نامې تمثیل کوی. په دې برخه کې، فرايد د مارکس اثار تکمیل کوی، نقض کوی یې نه. فرايد په اوسنی جهان پورې اړه لری، په دغه دلیل چې که څه هم ده و نه شو کولی دانسان د ثابت او تغییر نه منونکی طبیعت له مفکورې څخه و تښتی، ده دانسانی کسرو د رېښو او د ژور معرفت دپاره وسایل پیدا کړل، او په دغه ډول یې په عقلی عملیو سره دهغه د شعوری اړونې او تغییر دپاره وسایل پیدا کړل.

فرايد د مورخ دپاره دوه گون اهمیت لری. لومړی داچې فرايد د قدیمې اشتباه په تابوت کې وروستی میخ تېک و هلی دی. قدیمې اشتباه داده چې هغه خوځوونکی او سوايق چې دهغو په اثر انسانان مدعی وو چې کوم کار یې کړی دی، یا په دغې عقیدې وو چې عمل یې اجرا کړی دی، په حقیقت کې ددوی د عمل د تشریح دپاره کافی گڼل کېدل. دغه یو منفی موفقیت او کار نامه ده چې تر څه حده اهمیت لری که څه هم دهغه

دځینو طرفدارانو جدي ادعا چې درو حیاتي - تحلیل په میتودونو سره د تاریخ دسترو کسانو په کړو وړو بڼا تیا اچوله کیزی، باید په احتیاط ورته وکتل شی. درو حیاتي - تحلیل روش درناوڅ په دقیق او خواړخیز تحقیق بنأری چې هغه تر تحقیق لاندې نیول کیزی. تاسې نه شی کولی چې مری تر تحقیق لاندې ونیسئ. دوهمه دا چې فراید چې دمار کس اثار پیاوړی کوی، مورخ یې ترغیب کړی دی چې خپل ځان او دریځ، او سوا یې - شاید پت سوا یې - تراز مړینې لاندې ونیسې یعنی هغه سوا یق چې دده موضوع او حقایقو او تعبیر او دملی او اجتماعی سابقې دا انتخاب لار ښود شوی دی. دغه انتخاب دده دنظر کنج، د استقبال تصور، او ادراک چې دده دماضي ادراک ته شکل و صورت ور کوی، تیا کالی دی. دمار کس او فرایدله لیکنو نه وروسته، مورخ څه پلمه نه لری چې خپل ځان د کوم گوبنه شوی فرد په حیث وگڼی، چې له جامعې او تاریخ نه به دباندې واقع وی. دادځان دا گاهې عصر دی. مورخ په دې پوهیدلی شی او باید پوه شی، چې دی څه کوی.

وهغه جهان ته - چې ما اوسنی جهان نو ملی دی انتقال یعنی نو یو ساحو ته د عقل د قوت او وظیفی وسعت لار او سه تکمیل شوی نه دی. دا دانقلابی تحول یوه برخه ده چې شامه پیری له هغه نه تیر یزی. اوس غواړم ددغه انتقال یو څو نښې مطالعه کړم. لومړی به له اقتصاد څخه شروع وکړم. تر ۱۹۱۴ پورې په افاقی اقتصادی قوانینو عقیده لرل، چې دانسانانو او ملتونو اقتصادی کره یې تنظیم کول، پور خور او غالب و. تر هغه وخته له هغوسره مخالفت کول، یوازی په ضرر تمامیده. تجارتی دورانونه، دنرخوناخایی سبکته او پور ته کیدل، ۲۲ وزگاری، په همدغو قوانینو سره تیا کول کیدل. این تر ۱۹۳۰ پورې، کله چې اوی کساد شروع شو، دایو غالب او مسلط نظرو. له هغه نه وروسته حرکت چټک شو. د ۱۹۳۰ په لسو کالونو کې، خلقود «اقتصادی انسان د ختم» په ویلو پیل وکړ. له اقتصادی انسان نه مراد هغه انسان و چې خپل منافع یې

پرله پسې په اقتصادي قوانينوسره لټول له هغه وروسته دنو نسې پيرى دخولمرنيو معتمدينو ۲۳ نه په پرته نورنو هېچا په دغه مفهوم سره په اقتصادي قوانينو عقیده نه لرله. نن ورځ اقتصاد، يادنظري معادلانو يو لړ گرځېدلى دى، يا هغه عملي مطالعه شوې ده، چې ځينى خلق نور خلق څنگه تر فشار لاندې نيسي. دغه تحول تر ډيره حده له انفرادى څخه وپراخې اوجامې سرمايه دارى ته د انتقال محصول دى. تر هغو چې دانفرادى متشبث او تجار لاس برو، داسې نه معلومېدله چې څوك دى په اقتصاد كترول ولى، يادې وكولى شى په هغه په مهم ډول اثر وكړي، اودغيرشخصى قوانينو او عمليو اشتباه په ځاى خوندى پاتې وه. حتى دانگلستان بانك دخپل نهايى اقتدار په ورځوكي، نه يوازې دماهرعامل او ناظم په حيث گڼل كېده، بلكه داقتصادى تمايلاتو ديوه افاقى اونيمه اتوماتيكي ثبت كوونكي په حيث هم گڼل كېده. مگر له ليهه فراققتصاد څخه و تنظيم شوى اقتصاد ته انتقال دغه اشتباه وركه كړله، فرق يې نه كاوه چې هغه د سرمايه دارى تنظيم شوى اقتصادو، ياسوشلستى اقتصاد، يادا چې تنظيم يې ديوه لوى اوجامع او په نامه انفرادى سرمايه دار او ياشركتونو يا د دولت په لاس وو. دا واضحه شوله چې ځينى خلق د بعضو مقصدو نو د پاره ځينى پريكړى كوى، اودغه پريكړې زمونږ د پاره اقتصادى سیرتاكى. نن ورځ هر څوك په دې پوهېزى، چې د تېلو يا صابون بيه، د عرضې او تقاضا د كوم افاقى قانون په مقابل كې، تغيير نه كوى هر څوك په دې پوهېزى، يافكر كوى چې پوهېزى، چې وزگارى، دنرخونو او قيمتونو ناخاپې بڼكته او پورته لمل، دانسان د لاس مصنوع دى. حكومتونه اقرار او حتى ادعا كوى چې دوى يې په علاج پوهېزى. له ليهه فرځه وپلان جوړولو، له غير شعورى څخه دشعورى اوله افاقى اقتصادى قوانينو عقیده لرلو څخه و هغى عقيدې ته انتقال چې انسان كولى شى په خپل عمل دخپل داقتصادى هدف واگمن وگرځي، تكميل شوى

دی . اجتماعي سياست له اقتصادي سياست سره اوزه په اوزه روان شوی دی . په حقيقت کې ، اقتصادي سياست دا اجتماعي سياست يوه برخه شوې ده . اجازه را کړئ چې د کيمبرج د معاصر تاريخ له وروستي جلد څخه چې په ۱۹۱۰ کې چاپ شوی دی ، يوه ډيره دقيقه تبصره را نقله کړم . دغه تبصره د دغسې يوه ليکوال ده چې دی به له مارکست نه غير هرڅه و ، او ممکن د لينن نوم يې هېڅ اوريدلی نه وي . «په شعوري زيار سره دا اجتماعي اصلاحاتو په امکان عقیده لرل دارو پايی ذهن مسلط جريان دی . دغسې (عقيدې) د حریت ځای ، چې هغه د هرڅه د دوا په حيث يوه عقیده گڼله کېدلې ، ځای نيولی دی . په حاضر وخت کې ، دهغې ترويج هغومره مهم اوله معنی نه ده لکه چې د فرانسې د انقلاب په وخت کې د انسان په حقوقو عقیده وه . » ۲۴ نن ورځ ، پنځوس کاله وروسته له هغه چې دغه فقره ليکلی شوې ده ، اوڅه باندې څلورينست کاله وروسته دروسپې له انقلاب څخه ، او له ستر کساد څخه دېرش کاله وروسته ، دغه عقیده پوره رواج شوې ده . افاقي اقتصادي قوانينو ته له تسليمی څخه ، که څه هم هغه عقلی فرض شوی و ، او د انسان له ادارې نه بهرو ، وهغې عقيدې ته انتقال ، چې انسان دخپل اقتصادي هدف د تنظيم او اداره کولو استعداد لری او هغه په شعوري عمل سره اجر اکوی ، زما په فکر د پرمختگک تمثيل کوی . دغه پرمختگک په انساني چارو کې د عقل تطبيق او د ځان او د چاپيريال د پېژندلو او په هغود حاکميت کولو په غرض د انسان زيات شوی استعداد ښیي . زه تياريم ، چې که ضرورت وی ، دغه پرمختگک د ترقی په نامه ، چې له رواجه لويديلي کلمه ده . ياده کړم .

دلته د دی ځای نه شته چې په نورو ورتۀ عمليو کومې چې په نورو ساحو کې فعاليت کوی ، په تفصيل وغزیزم . لکه څنگه چې

۲۴ . د کيمبرج معاصر تاريخ ، (۱۹۱۰) مخ ۱۵ . د دغه فصل مولف اس . ليتز (S. Leathes)

و . دی د تاريخ د (مجلې) د چلوونکو نه يو چلوونکی او د ملکی سرويس کدشنرو .

موو لیدل، حتی ساینس هم اوس له دې سره دومره علاقه نه لری چې طبیعت افاقی قوانین وخیږی، او تثبیت یې کړی. ساینس تر هغه زیات له دې سره علاقمندی چې کار کونکې فرضیې قایمې کړی، چې دهغو په مرسته وکولی شی طبیعت دخپلو مقصونو دپاره رام کړی، او دخپل چاپیریال بسنه واری. مهمه یې لیا داده چې دعقل په شعوری تمرین سره انسان په دې پیل کړی دی، چې نه یوازې خپل چاپیریال، بلکه خپل ځان ته هم تغیر ورکړی. داتلسمې پېړۍ په پای کې مالتوس، په خپل یوه دوران جوړوونکي اثر کې، زیار وایست چې دنفوسو افاقی قوانین تثبیت کړی. دغه قوانین دادم سمت د بازار د قوانینو په څیر، بې له دینه چې څوک دهغوله عملیې نه اگاه وی، په کار لگیا وو. نن ورځ هېڅ څوک په دغسې قوانینو عقیده نه کوی مگر د نفوسو کنترول کول دعقلی او شعوری اجتماعی سیاست یوه موضوع گرزیدلی ده. هونز په خپل عصر کې، په انسانی کوشنونو سره د بشرد عمر او زدول اوزمونز په نفوسو کې دنسلونو تر مینځ د هوازني تبدیلول لیدلی دی. مونز دهغه دارو درمل نومونه هم اوریدلی دی، چې په شعوری ډول ددې دپاره استعمالیږی چې په انسانی کړواثر واری. داسې موهم دجراحی هغه عملیات لیدلی دی، چې مقصد یې دادی چې انسانی خصلت ته تغیر ورکړی. انسان او چاپیریال، دواړو تغیر میندلی دی، اودواړه زمونږ په منځ کې په انسانی زیار سره متغیر شوی دی خو ددغو تغیراتو د پرمهم یې ممکن داوی چې دتشویق اوتلقین کولو دعصری میتودونو له لارې وارد شوی دی. نن ورځ دتولوسو یومر بیون له دې سره وار په وار دیره علاقه پیدا کوی، چې په یوه خاص شکل او قالب سره دجامعې په تغیر کولو کې برخه ولری، او په نوی راهسکېدونکې نسل کې دغسې رویې، وفاداری، اونظریات تزریق کړی، چې دهغه راز جامعې دپاره موزون وی. عرفانی سیاست د هر هغه اجتماعی سیاست جزء دی، چې په عقلی ډول سره طرح

کیزی . د عقل لومړنی وظیفه ، لکه څنګه چې په جامې کې په انسان باندې تطبیق مومي ، نور نویوازی تحقیق کول نه ، بلکه اړول دي . د انساني قوت دغه هسک شوی شعور چې د عقلی عملیوله لاری ، د خپلواجماعی ، اقتصادی ، اوسیاسی چارو تنظیم کول اصلاح کړی ، زما په عقیده د شلمې پېړۍ د انقلاب یوډیر مهم اړخ دی .

د عقل دغه پراختیا یوازی د هغې عملیې یوه برخه ده چې ما په یوه وړاندنی لیکچر کې ، فردی کیدل ، نومی و . دغه فردی کیدل د افرادو د مهارتونو ، شغلونو ، او موقعو هغه ځانګې او انشعابات دی چې دیوه مخ کې تلونکی مدنیت ملازمات دی . د صنعتی انقلاب ډیره جا معه او ژوره اجتماعي نتیجه شاید داشوې وی ، چې د هغو کسانو شمیر یې په متری ډول ډیر کړی وی ، چې دوی سوچ کول زده کوی ، او عقل په کاراچوی . په لویې برتانیای کې د تدریجی پرمختګ د پاره زمونږ احتراص داسې دی ، چې دغه نهضت کله کله په مشکل سره ددرک وړ ګرزی . مونږ دیوه قرن ډیرې نې برخې په دوران کې د لومړنی معارف په افتخاراتو قناعت کړی دی ، او تراوسه هم د عالمی لوړ معارف په لور بڼه د مخه یازرد مخه وړاندې تللی نه یی ، کله چې مونږ د جهان مشری په غاړه لرله ، دغه حال د غومره تفاوت نه کاوه . خواوس ، حال ډیر فرق کوی چې نور په ډیرې چټکۍ سره ترمونږ د مخه کیزی ، هغه هم په دغسې وخت کې چه دغه ګام هر چیرته په تخنیکي تحول سره چټک شوی دی ، په دې چې اجتماعي انقلاب ، او تخنیکي انقلاب . او علمی انقلاب د هغې یوې عملیې نه بیلیدونکي اجزای . که تاسې د فردی کیدلو د عملیې علمی مثال غواړی په تیرو پښخوسو یاشپیتو کالونو کې په تاریخ ، یاساینس یا کوم خاص ساینس کې هغه فوق العاده اوزیات انشعابات او ځانګه ځانګه کیدل تر نظر لاندې ونیسئ . داسې هم د انفرادی تخصصونو هغه فوق العاده اضافه شوی تنوع په نظر کې ونیسی کوم چې همدغه فردی

کیدل یې باعث گزری . خوزه په یوه بیل ډگر کې دیوی عملیې یو ډیر واضح مثال په لاس لرم . له ډېرشو کالونو نه ډیر د هغه یوه جرمني عالی رتبه نظامی افسر چې دشوروی په سفر بوخت و ، دیوه شوروی افسریوې روښانه کوونکې تبصرې ته غوږ نیوه . شوروی افسر د هوایی قواووله پیاوړې کیدلو سره سروکار لاره .

«مونزروسان مجبور یو چې تراوسه هم په ابتدایی بشری موادو قانع اوسو . مرنز مجبور یو چې دا لوزولو ماشین دهغه الوتونسکي (پیلوټ) په رقم متوافق کړو ، چې زمونږ په لاس کې دی . تر هغه حده چې مونز دنوی قسم انسانانو په انکشاف کې موفق یو ، د موادو تخنیکي انکشاف به هم تکمیل شي . دواړه عوامل یو بل مشروط اومقید کوی . داسې نه شي کیدلی چې ابتدایی انسانان دې په پیچلوا ماشینو کې واچول شي .» ۲۵

نن ورځ ، یوازې یونسل وروسته ، مونز خبریو چې روسي ماشینونه نور نو ابتدایی نه دی ، او په میلیونو روسی نارینه او ښځې چې دغه ماشینونه طرح کوی ، جوړوی ، اوچلوی ، هم نور نو ابتدایی نه دی . دیوه مورخ په حیث ، زه له دغې وروستی حادثې سره ډیر علاقمین یم . د تولید اصلاح کول ۲۶ دیوه لیا ډیر مهم څیز معنی لری - دانسان اصلاح کول . نن ورځ ، د ټول جهان پرمخ ، انسانان د پیچلو ماشینونو استعمالول زده کوی ، او په دغه کسار سره فکر کول ، اوله عقل نه استفاده کول ، زده کوی . هغه انقلاب چې ته به یی په حقه اجتماعی انقلاب و بولې ، او زه به یی په حاضره قرینه کې د عقل پراختیاو نرمم ، فقط اوس شروع کیزی مگر هغه ددی د پار ه چې د پخوانی نسل له حیرانوونکو پرمختگونو سره قدم په قدم شی ، په ډیر سرعت سره په مخ ځي . زما په فکر د ادشلمې پیری د انقلاب دارخونو یو ډیر سترارځ دی . که چیری زه دلته هغه خطرونه ذکر نه کړم ، اود هغه رول مبهم اړخونه چې

۲۵ . Vierteljahrshefte fur Zeitgeschichte (میونیچ) ۱ ، (۱۹۵۳) ، مخ ۳۸ .

۲۶ . Rationalization . هغه ریفورم او اصلاح چې په کار ، وخت ، او موادو کې

دضا یعاتو په حلف سره ممکن کیزی . (م) .

زمونږ په اوسني جهان کې د عقل دپاره ټاکل شوی دی ، ونه بنیم ، یقین دی چې
 زمونږ ځینې بدبینان اوشکاکان به په ما کلک انتقادونه وکړي . په یوه دمخني لیکچر
 کې ما ویلي و ، چې زیاتیدونکي فردی کیدل په هغه مفهوم سره چې مایې بیان کړی و ،
 دامعنی نه لری چې هغه به اجتماعي فشارونه دمطابقت اومتحدالشکل کیدلودپاره
 ضعیف کړی . په حقیقت کې ، دازمونږ دمعاصرجهان پهظاهر کې مهمل مگر په معنی
 کې درست یاظاهراً نقیض حقیقت دی . معارف چې د فردی استعدادونو اوفرصتونو
 دپراختیا ، او په دغه ډول ، دزیاتیدونکي فردی کیدلودپاره یوه ضروری اوقوی
 وسیله ده ، ددې منافعودلو دپاره هم یوه قوی وسیله ده چې اجتماعي مطابقت پرې
 پراخ اوعومی کړی . هغه تقاضاگانې چې ډیرکله د مسئولوتیلویز یونی یارا دیویسی
 خپرونو ، یادلیا مسئولو لمطبوعاتو د پاره اوریدلې کیزی ، په اول سر کې د ځینو
 منفي پدیدو په ضدوی ، چې دهغو محکومول اسان بنکساری . خو هغه ډیرزر په هغو
 تقاضاگانو بدلې شی چې دغه قوی وسایل دې د تودې د تشویق د پاره استعمال شی
 او په هغوسره دې مطلوب ذوقونه ، اومطلوب نظریات تزریق شی په داسی حال کې
 چې دمطلوبیت معیارهغه ذوقونه اونظریات دی ، چې جامعي منلي وی . دغسې
 مبارزې ، دهغو په لاسونو کې چې پراختیایې غواری ، هغه شعوری اوعقلی عملیې
 دی ، چې دجامعي دبیا شکل ورکولودپاره طرح کیزی ، اودغه کار د یوه مطلوب
 سمت په لوردانفرادی غړودبیا شکل ورکولوله لارې کیزی . نوربنکاره مثالونه یې
 تجارتي اعلان کوونکي اوسیاسي مبلغین دی ، په واقع کې ، دغه دوه رولونه ډیرکله
 دوه چنده کیزی . دامریکې په متحده ایالتونو کې دغه کار ډیرواضح اوبرالادی ، مگر
 په لویې برتانیاکې لږڅه واضح اوبرالا . گوندنه اوکاندیدان تخصصی اوکسبې
 اعلان کوونکي د خپل موفقیت دپاره استخدام کوی . دغه دواړه طرزعملونه ، حتی
 که کله کله په رسمي لحاظ متمایزوی ، یوله بل سره ډیرورته وی . تخصصی اعلان

کوونکې اود لویو گوندونو د تبايخ د خانگو آمران ډیر ذکي او هوښیار خلق وی . دوظیفو د اجرا دپاره ، دوی له ټولو سایلو او منابعو څخه استفاده کوی . خو عقل ، څنگه چې مو په نورو مثالونو کې ولید ، یوازې د کشف دپاره نه ، بلکه دگټې دپاره استعمالیزی . په ساکن ډول ترینه استفاده نه کیزی ، بلکه په ډینامیک او فعال ډول ترینه کار اخیستل کیزی . تخصصی اعلان کوونکې ، او د مبارزې منتظمان ، اصلاً له موجودو حقایقو سره دومره علاقمین نه وی . دوی له هغو څیزونو سره علاقه نیسی چې مستهلک یا انتخاب کوونکې پرې معتقدوی . داسې هم ، دوی له هغو پېښو سره ، علاقه نیسی چې دوی کولی شی مستهلک یا انتخاب کوونکې دهغو منلو او غوښتلو ته په ډیر مهارت سره تشویق کړی . برسیره پردې ، د تودې درو حیاتو مطالعه دوی ته دا ښوولې ده چې ددوی د نظر یا تود منلو ډیره چټکه لاره داده چې مستهلک او موکل جذباتی او غیر عقلی عنصر ته التماس وکړی . په دغه ډول . هغه تصویر چې مونږو سره مخامخ کیزو ، دا کېزې چې په هغه سره د صنعت د څښتنانو تخصصی غوره کسان یا گوندی مشران ، دهغو عقلی عملیو له لارې چې تر پخوا یی ډیر انکشاف کړی دی ، خپل مقاصد ترسره کوی ، او دغو مقاصدو ته در سیدلو دپاره د تود او ولسونو په غیر عقلی اصل ۲۷ باندي مخانونه پوهوی ، او تجارت پری کوی . التماس او رجوع عقل ته نه وی . التماس په عمومی ډول په هغه متیو د نوسره مخکې ځی چې اسکار وایلد ۲۸ یی «له عقل نه لاندې ضربه» بولی . مادغه تصویر ځکه یو څه څرگندو ښود چې څوک می په دی تومستی نه کړی چې گوا کې خطر می کم ښودلی دی ۲۹ . مگر دغه ، په پراخه توگه سم دی ، او په نورو ساحو کې په آسانی سره تطبیق

۲۷ . Irrationalism

۲۸ . Oscar Wilde (۱۸۵۶ - ۱۹۰۰) ایرلیندی شاعر ، او ډرام لیکونکی (م) .

۲۹ . ددغې موضوع ډېوره بحث دپاره وگورئ دمولف اثر : نوی جامع (۱۹۵۱) فصل ۴ .

کیدلی شی. حاکمه ډله ددې دپاره چې دتودی ذهنیت متشکل او اداره کړی، لېزو
دیر اجباری اقدامات عملی کوی. دغه مېتود تر څینو نورو نه په دی لابدمعلومیزې، چې
په هغه سره له عقل نه ناوړه استفاده کیزی.

ددغه جدی او قوی تور د ځواب دپاره زه یوازی دوه دلیلونه راوړلی شم.
لومړی یې هغه اشنادلیل دی چې دناریخ په جریان کې چې هره اختراع، هر ابداع
او هر نوی تخنیک کشف شوی دی، منفي او مثبتې خواوې یې لرلی دی. دنوی کشف
تاوان او بیه باید تل یو څوک وگالی. دچاپ له اختراع څخه، نه پوهیزم څومره
وروسته و، چې منقدانو وویل چې چاپ دغلطو ذهنیتونو دخپرولو دپاره لاره هواره کوی.
نن ورځ دایوه عادی خبره ده چې په سر کوڼو باندي دمرگ تلفات دموترو اختراع
او ظهور ته منسوب گنل کیزی، او په هغو خواشیني ښکاره کیزی. حتی څینی ساينس
پوهان لادهستوی انرجی دتولید دپاره دخپلو طریقو او وسیلو کشف غندی. علت یې
هم هغه ناخاپی تباهی یادهوی چې دهغه په استعمال سره ممکن کیزی، او شوی هم ده.
خودغسی اعتراضونه نه پخوامنید او موثر شوی وو، او نه ددې احتمال شته ده چې په آینه کې
به مفیدشی، چې دنویو اختراعاتو او کشفیاتو پرمختگ معطل کړی. دتودی دتبلیغ دپاره
چې مونږ څه قوتونه او تخنیکونه زده کړی دی، محو کیدلی نه شی. څومره چې ددې
امکان نه شته چې په کمې اندازی سره انفرادی دموکراسی ته چې جان لاک یې طرفداری
کوله، یا البرالی تیوری ته چې یوڅه یې دنونسمی پیړی په نیمایی کلونو کې په برتانیاکې
عملی شوې ده، بهرته رجعت وشي، داسې هم داناشونیکي ده چې داس او بگي
یا لومړی لیسې فرسرمایه داری ته رجوع وشي. مگر حقیقی ځواب دادی چې دغه
بدی گانی له ځان سره سم کوونکی هم لری. علاج یې دغیر عقلی اصل داین په لمانځلو
یا په اوسنی جامعې کې د عقل دپراخ شوی رول په تردید کې نه دی، بلکه چاره یې
د عقل په هغه رول او بولو کې ده چې شعور ورته هم له پاس او هم له لاندې نه قوی

کړل شې. په داسې وخت کې چې دجامعې په ټولو ساحو کې زموږ دتخنیکي او علمي انقلاب له امله دعقل متزايد استعمال راباندې تحمیل شوی دی، دا کوم خیالي خوب نه دی. دغه مخکې تګ هم، دهر بل ستر تاریخي مخکې تګ په خیر، خپل قیمتونه او تاوانونه لري، چې باید اداسی، او هم خطر ونه لري چې باید مقابله ورسره وشي خو دشکا کانو، مشاجره خوښوونکو او دتباهي پیغمبرانوسره سره چې مخصوصاً دهغو مملکتوپه روشن فکرانو کې دی، چې ددوی پخوانی ممتاز موقف تباہ شوی دی، زه له دی نه خجالت نه یم چې هغه په تاریخ کې، دترقی بیجوړی مثال ونومم. زموږ دعصر دپاره ممکن دغه ډیره څرگنده او انقلابی پدیده وی.

ددغه مترقی انقلاب دوهم اړخ له کوم نه چې موږ تیریزو، دجهان تبدیل شوی شکل دی. دپنځلسمې او شپاړسمې پېړۍ ستر عصر، چې هلته منځنۍ نړۍ په پای کې منحل شوله، اود معاصر جهان تاداو کښیښو دشو، دنویو براعظمو نو په کشف سره ښکاره اونښانی شوله. داسې هم دغه عصر دمدیترانی له غاړو نه داتلاتیک غاړو ته دجهان دمرکز په انتقال سره نښانی شو. حتی دفرانسی دانقلاب وورقیام اوتحول هم جغرافیایی منطقی سلسله په دې تعقیب کړله چې له نوي جهان نه یی دعوت وکړ چې د زاړه جهان موازنه برابره کړی. مگر هغه تحولات چې دشلمې پېړۍ په انقلاب سره راغلی دی، نظر هر هغه څه ته چې له شپاړسمې پېړۍ نه را په دی خوا پېښ شوی دی، ډیر جامع دی. له څلورسو کالونه وروسته دجهان دثقل مرکز په یقیني ډول له لویدیځې اروپانه کوچ کړی دی. لویدیځه اروپا، دانگریزی-ویونکی جهان له لېرو برخوسره دشمالی امریکي داوېی وچې ضمیمه گرزیدلی ده. که ستاسی خوښه وی دغو ټولو ته موږ یوه لویه خره او کوټه ویلی شو چې په هغی کې متحده ایالتونه هم ډېر ښنادکوت او هم ډېر ښنادبرج په خیروظیفه اجراکوی. سره ددې هم دا یواځنی باممکن تر ټولو مهم تغیر نه وی. دالا واضحه نه ده چې دجهان دثقل مرکز، په

انگریزی - ویونکی جهان کې به چی لویدیځه اروپایي بود ضمیمه ده، پاتی وی اویا به وروسته له ډیره وخته پاتی شی . وائی ښکاری چې دختیځی اروپا او اسیا لویه وچه دهغوله اوز دوسره چې په افریقا کې دی ، نن ورځ دجهان په پېښو کې ابتکار ښکاره کوی . نه تغییر منونکی شرق ، نن ورځ یوه زړه اوورسته اصطلاح گرز بدلې ده .

اوس به په دی باندې چې په حاضر قرن کې په اسیا کې څه پېښی شوی دی یوسرری نظر واچوو . داستان په ۱۹۰۲ کې دانگیلسی او جاپان له اتحاد کولو څخه شروع کیزی . په دغه اتحاد سره یو اسیایي هیواد داول ځل دپاره دارو پایسی سترو قوتونو په خوړی او محفوظی دایرې کې ومنل شو . شاید دابه هسی یو تصادف وگنیل شی چې جاپان خپله ارتقا په دې خوندي کر له چې روسی ته یی چیلنج او شکست ورکړ او په دغه اقدام سره یی د اور هغه لومړنی بشکر کې بل کړ چې دشلمی پیری ستر انقلاب یی مشعل کړ ، دفرانسی د ۱۷۸۹ او ۱۸۴۸ انقلابونو په اړه او پا کې مقلدان ومیندل . دروسی ۱۹۰۵ کال انقلاب په اروپا کې هیڅ انعکاس ونه کړ ، مگر مقلدان یی په اسیا کې ومیندل . په خوړوستیو کالونو کې په فارس ، ترکیی ، اوچین کې انقلابونه پېښ شول . دوهم جهانی جنگ په مشخص ډول ، کوم جهانی جنگ نهو ، بلکه هغه یوه اروپایی داخلی جگړه وه هغه هم داسی چی مونز فرض کړو چې دغسی یو واحد لکه اروپا موجودو ، چې عواقب یی جهانی و ، په دغو عواقبو کې : په ډیرو اسیایي هیوادونو کې دصناعتی انکشاف تحریک په چین کې دضد خارجی احساس ، دهندي نیشنلزم ، اود عرب د نیشنلزم ظهور و . د ۱۹۱۷ کال روسی انقلاب یو بل اوقاطع خوځوونکی شو . هغه څه چې دلته مهم و ، داوچې مشران یی په دی تینگ وچی مقلدان به یی په اروپا کې ورمسی . مگر دغه هیلې ترسره نه شولی ، او په پای کې یی مقلدان په اسیا کې ومیندل . دا اروپا وه چې «تغییر

نه منونکي « گرزیدلی ده . اسيا په خوځیدو کې ده . مورخ لاتراوسه په دغسې موقف کې قرار نه دی نیولی ، چې داسيايي او افريقايي انقلاب وسعت او اهميت معلوم کړي . مگر په ميليونو اسيايي او افريقايي خلکو کې دعصري تخنيکي او صناعتي عمایو خپریدل ، او د معارف او سياسي شعور شروع کيدل ، د دغو براعظمو نومخ تبدیلاوی . په دغسې حال کې چې زه آينده ته ښه ځير کيدلی نه شم ، زه غیر له دینه چې د جهان د تاریخ په دور نما کې دغه دیوه مترقی انقلاب په حیث و گنم ، د قضاوت له کوم بل معیار نه خبر نه یم ، د جهان اړول شوی شکل ، چې د دغو پېښو یزنده دی له خپل ځان سره یې د جهان په پېښو کې په یقیني ډول د دغه هیواد [برتانيا] او په احتمالی ډول د انگریزی - دیونکی جهان په وزن کې یونسي انحطاط راوړی دی . مگر نسبي انحطاط مطلق انحطاط نه دی . هغه څه چې ما په ویره او وحشت کې غورځوی ، په اسيا او افريقا کې د ترقی مارش نه دی ، بلکه په دغه ملک او شاید هم نور چیرې ، د غالبو داوهغه تمايل دی ، چې دغو انکشافاتو ته یې ورنده ، او غیر مد رکه سترگه اړولې ده . داسې یې هم دهغو په مقا بل کې د بد گمانی نه ډکه لویسی اود نرمې تواضع ترمینځ یومردو دسلوک اختیار کړی دی اود ماضی په فلج کوونکې میهن پرستی کې غرق شوی دی .

هغه څه چې مازمونز د شلم قرن په انقلاب کې د عقل پر اختیانو ملې وه ، دمؤرخ دپاره خاص نتایج او عواقب لری . په اصل کې ، د عقل دپراختیا معنی دا کېږي چې په تاریخ کې دغسې ډلې طبقات ، خلاق ، او براعظمو نه ظاهر شوی دی چې تراوسه پورې د تاریخ له دایرې نه بهر وو . په لومړنی لیکچر کې مې دغه فکر وړاندې کړی و چې د منځنیو پیریو دمؤرخانو دغه تمايل چې د منځنیو پیریو جامعې ته یې د دمذهب له عینکو نه کتلی وو ، ددوی د منابعو د خاص څنگه وایسی له امله وه . غواړم چې دغه فکر لږ څه نور هم واضح کړم . زما په فکر دغه ویناسمه ده ، که څه

هم مبالغه ورسره ده ، چې عيسایي کلیسا د «منځنیو پیریویو ازنی عقلی موسسه» (۳۰) ده . څنگه چې هغه یوازنی عقلی موسسه ده ، په دغه حساب یوازنی تاریخی موسسه ده . یوازې همدغه موسسه د انکشاف د عقلی سیر تابع وه ، چې د مؤرخ د پاره د درک کیدلو او پوهیدلو وړ وه . کلیسا د نیایي جامعي ته سرو صورت او تنظیم ورکاوه ، او د نیایي جامعي ځانله عقلی ژوند نه لاره . دخلقو توده ، د مقابل التاریخ خلقو په څیر ، طبیعت ته مربوطه وه نه تاریخی ته . عصری تاریخی هغه وخت شروع کیزی چې خلق په زیاته اندازه په اجتماعی او سیاسی شعور کې ظهور کوی او د تاریخی واحدونو په حیث چې ماضی او آینده لری ، له خپلو مربوطو د لوسه اگاه کیزی ، او په مکمل ډول په تاریخی کې ننوځی . یوازې د تیر و دوه سو کالونو په جریان کې ده ، هغه هم په یوڅو پر مختلفو هیوادونو کې - چې اجتماعی ، سیاسی او تاریخی شعور په دې شروع کړی ده چې د نفوسو په اکثریت کې خپور شي . د لومړی محل د پاره یوازې اوس ممکنه شوي ده ، چې د داسې جهان تصور و شوی ، چې خلق یې په ټوله معنی په تاریخی کې ننوتلی وی ، او دغه خلق نور نو د مستعمراتی منتظمانو یا انسان پیژندونکو د بحث موضوع نه ، بلکه د مؤرخ د بحث موضوع شوی دی .

دازمون د تاریخی په مفهوم کې یو انقلاب دی . په اتلسمې پیری کې تاریخی لاهم د غوره او خاصو کسانو تاریخی و . په نولسمې پیری کې برتانیایي مؤرخانو دمه په دمه او په متناوب ډول داسې منځ کې تلل شروع کړل چې تاریخی د ټولې ملی وړې توانې (۳۱) د تاریخی په حیث وگڼی . چې . ار . گرین (۳۲) ، که څه هم

۳۰ . ای . فان مارتین ، د رنسانس سوسیولوجي (انگریزي ترجمه ۱۹۴۵) مخ ۱۸ .

عادی مؤرخ و، دانسگلیس دواس تاریخ په لومړنی تألیف سره یې نوم وگاټه . که څه هم کردار له گفتار نه ډیر وروسته دی ، په شلمې پېړۍ کې هر مؤرخ دغه نظر ته یو نظر کوی . زه په دغو نیمگړتیاوو ډیره زوره نه اچوم په دې چې زه له خپلو ناکامیوسره دمؤرخانو په حیث ډیره علاقه لرم چې و مونه شو کړای ددغه ملک اولویدیڅې ارواپانه بهر دتاریخ پراخې غاړې په نظر کې ونیسو . اکتبر دخپل ۱۸۹۶ کال په رپوټ کې عالمی تاریخ داسې وگاټه «چې دتولو ملکونوله گډه تاریخ نه بیل دی .» ده خپله وینادغسې اوزده کړله .

«دا (عالمی تاریخ) په دغسې یوې سلسلې سره خوځیزې چې ملتونه به هغه ته ثانوی اوفرعی وی . ددوی (ملتونو) داستان به په خپله ددوی په خاطر بیان نه شی ، بلکه دیوې لیاوړې سلسلې ته دارتباط اوتبعیت (په خاطر او) دوخت اودرچې په مطابق چې دوی به دبشردمشتر کونیک مرغیو دپاره مرسته کوی (ولیکل شی) .» (۳۳)

داکتن دپاره په دې کې څه گروبرنه وچې عالمی تاریخ ، ځنگه چې ده یې درک کړی و ، دهرجدی مؤرخ دپاره دعلاقې ورموضوع ده . مونز اوس ددې دپاره چې په دغه مفهوم سره دعالمی تاریخ دپاره لاره هواره کړو ، څه شی کوو؟

په دغولیکچرونو کې مې نیت دانه وچې په دغه پوهنتون کې دتاریخ دتحصیل په حقله څه ووايم . خواوس دهغه څه دپاره چې کوبښ کوم ویې وایم دغسې څرگند مثالونه راپه لاس شوی دی ، چې که دغومبسو ځالې ته لاس وانه چوم دارن به ښکاره شم . مونز په تیروڅلویښتو کالونو کې ، په خپل تعلیمی نصاب کې دمتمده ایالتونو تاریخ په اساسی ډول ځای کړی دی . دغه یومهم وړاندې تگ

دی . مگر دغه دکار، له خپل ځان سره دانگامیسی تاریخ دتنگ نظری خطر یو څه پیاوړی کړی دی ، اودغه خطر لاد مخه تردې زموږ په تعلیمی نصاب باندي دانگریزی ویونکی جهان دلابرابر خطرناک له تنگ نظری سره دمره لاس په شان دروند تمامیده . په دې کې څه شک نه شته چې په تیرو څلورسو وکالونو کې دانگریزی - ویونکی جهان تاریخ دتاریخ یو ستر عصر و . خو که دادعالمی تاریخ دثقل مرکز او نور هر څه دهغه فروع او محیط و شمیرل شی ، دا به دایرې لید خپه کوونکی تحریف وی . دپوهنتون وظیفه ده چې دغسې تحریفات سم کړی . ماته دغسې ښکاری چې په دغه پوهنتون کې دمعاصر تاریخ مکتب خپله وظیفه ترسره کولی نه شی . په یقین سره داسمه نه ده چې په هر نوی پوهنتون کې په تاریخ کې دساینس له کاندید نه دې امتحان واخیستل شی ، بې له دې چې ده دانگریزی نه په پرته ، بله عصری ژبه په کافي اندازه زده کړې وی . باید مونږ د اځانله اخطار و بولو چې په اکسفورډ کې د فلسفې د قدیمی او محترم د سپلین په باب څه پېښ شول ، اوداهغه وخت و چې دهغه منظر دې نتیجې ته ورسیدل چې دوی په ساده ورځني انگریزی سره په ښه شان په مخ تللی شی . یقیناً دا غلطه ده چې دمحصل دپاره داسې اسانتیاوی نه وی چې دهراروپایي ملک دتاریخ دمطالعې دپاره له داسې کتابونه په پرته نور څه ونه لری . هغه محصل چې داسیا ، افریقا یادلاتینې امریکا په باب یوڅه معلومات لری ، اوس لږچانس لری چې وکولی شی خپل معلومات په هغه مضمون کې چې د ښکلي او نسبي پېړۍ ښکلي جغه په سر لری ، ښکاره کړی : « دارو پاپراختیا » . له بده مرغه عنوان له محتوایو سره پوره سرخوړی . له محصل نه دا نه غوښتل کیږی چې دهغو ملکونو لکه چین ، یافارس په شان ، چې ښه مستند تاریخ لری ، حتی یوڅه زده کړی . دی باید ددغو ملکونو د هغه وخت حادثات زده کړی ، چې

اروپايانوزيارايست چې تسلط پرې تيننگ کړی . ما ته ويل کيږی ، چې په دغه پوهنتون [کيمبرج] کې دروسې ، پارس ، اوچين دتاريخ لیکچرونه د تاريخ دپوهنځي له غرونه غرونه خورک وړ کوي . دچينايي پروفيسر هغه عقیده کومه چې ده پنځه کاله رومبې په خپل افتتاحي لیکچر کې اظهار کړی و ، د کيمبرج په مؤرخانو کې په کتونو زونولويدلې ده . عقیده داوه : « نه شی کيدلی چې چين د بشري تاريخ له عمومي جريان څخه د باندې وگنځل شي . » (۳۴) هغه تالیف چې ممکن په آينده کې ، ديوه دیرسترتاريخي اثر ، په حيث وگنځل شي ، دغسی یوه کس لیکلی دی چې هغه دتاريخ څانگې ته منسوب نهو ، اودتاريخ څانگې له هغه سره هيڅ مرسته کړې نه ده . زما مطالب دډاکټر نيدهام (۳۵) تالیف په نامه د «ساینس اومدريت په چين کې» دی . دایوهوښيارکوکونکي فکردی . ما بايد دغه داخلي زخمونه عموموته برالاکړی نه وای ، مگرماددغه حقيقت په بنا برالا کړل چې فکركوم دشلمې پيری په نيمايي کې دنوروبرتانيایي پوهنتون او په عمومي ډول دبرتانيایي روشنفکرانو حال هم همدغسې دی . دوکتور یا د عصر گونبه توب په باب هغه زره کسايه : «طوفانونه په رودبار کې ، براعظم گونبه شوی » له بده مرغه نن ورځ پوره صدق کوی . په بهرنی جهان کې يوځل بيا طوفانونه خواره دی ، په داسی حال کې چې مونږ په انگريزی و یونکو ملکوکې سره غونډېزو ، او په ورځني ساده ژبه ځانوته وايو چې نوربراعظونه زمونږ دمدريت له برکتونو او مواهبو څخه په خپل فوق العاده سلوک سره گونبه کيږی ، کله کله داسې ښکاري چې گواکې مونږ ، زمونږ دسې کفایتي یا نه اماده توب له امله د جهان له حقيقي حادثاتونه دپوهيدلو په غرض ځان گونبه کوي .

۳۴. ای. جي. پولې بليک (E.G. Pulleyblank) دچين تاريخ او دجهان تاريخ (۱۹۵۵)

دلومر نی لیکچر په اولو جملو کې ما کوښښ وکړ چې د جهان بینی هغه قوی اختلاف ته توجه جلب کړم، کوم چې دشلمې پېړۍ نیمایي کالونه دنو نسې پېړۍ له وروستيو کالونو څخه بیلوی. اوس غواړم دغه تضاد پراخ وښیم. که زه په دغې قرینې کې د «لبرال» او «محافظه کاری» کلمات استعمالوم دابه ډیر زر ښکاره شی چې زه هغه دبر تانیایي دسیاسی گوند و نو په مفهوم سره نه استعمالوم. څه وخت چې اکتن له ترقی نه غزیده، ده دبر تانیاد مروجی مفهوم یعنی د «تدریجی اصالت» (۳۶) په چوکاټ کې دننه په هغه سوچ نه کاوه. «انقلاب، یا څنگه چې مونږ لبرالزم وایو» د ۱۸۸۷ کال له مکتوب څخه یوه څرگنده اصطلاح ده. له هغه نه لس کاله وروسته ده دمعاصر تاریخ په باب په یوه لیکچر کې وویل: «انقلاب دمعاصرې ترقی میتود دی.» په یوه بل لیکچر کې ده د «عمومی نظریاتو ظهور چې مونږ یې انقلاب بولو» څخه خبرې وکړې. په یوه نا چاپ شوې خطي نسخې کې ده داسې شرح ورکړه: «وګڼ دروغې جوړې له لارې حکومت وکړ، لبرال د افکار و حکومت شروع کوی.» (۳۷) د «افکار و حکومت» څخه داکتن مراد لبرالزم و، اوله لبرالزم څخه یې مراد انقلاب و. لبرالزم داکتن

Gradualism. ۳۶

۳۷. ددغو عبارتو دپاره وګورئ داکتن، له لیکنو څخه انتخابات (۱۹۱۷)، دمعاصر تاریخ په باب لیکچرونه (۱۹۰۶)، مخونه ۴۴، ۳۲. علاوه کړی: خطي نسخی، ۴۹۴۹ (دکیمبرج پوهنتون په کتابخانه کې) په ۱۸۸۷ لیک کې، چې پورته یادشو، اکتن «دتغییر نښه دغه بولی: له «زړه» څخه و «نوی» ته دوگانو (یعنی لبرالان) تغیر د «وجدان دانکشاف په حیث» «وجدان» دته ظاهر «دشعور» له انکشاف سره تراسی دی. (وګورئ مخ ۱۳۵ پورته) او ددافکار دحاکمیت، سره توافق کوی» - سټیز (Stubbs) هم معاصر تاریخ په دوه دو روونو ویشلی دی چې دفرانسی انقلاب سره بیل کړی دی: «اومرئی دقوتونو، صلاحیتونو، او فامیلونو تاریخ؟ دوهم یې هغه تاریخ چې هلته افکار داشکالو او حقوقو ځای نیسي؟ (دبلیو. سټیز، دمنځنیو او معاصر تاریخ په باب اولس لیکچرونه، درېسم چاپ، ۱۹۰۰، مخ ۲۳۹).

په عمر کې د اجتماعي تحول د ډيناميک په حيث خپل قوت لاصرف کړی نه و .
 زموږ په عصر کې ، دلبر الزم بقايا په جامعي کې هر چيرې محافظه کار گرزيدلی دی .
 که اکتن ته اوس دمراجعت تبليغ وشي ، دابه مفهوم ونه لري . مگر مؤرخ له
 دې سره علاقمند دی ، چې لومړی دا اکتن دريځ معلوم کړي ، بيا دهغه دريځ
 د معاصرو مفکرانو له دريځ سره مقایسه کړي ، او وروسته دا وڅيري چې دده
 د دريځ کوم عناصر لا تراوسه هم دا اعتبار وړ دي . په دی کې څه شک نه شته چې
 دا اکتن نسل له خوش بينی اوله حده زیات په ځان اعتماد دخڅه زیانمن شو او دهغه
 جوړښت ښو ئيد ونکی مادیت يې پوره درک نه کړ ، په کوم چې يې عقیده
 بڼا وه . مگر دغه نسل دوه شيان لرل ، او هغو دواړو ته موږ اوس سخت اړيو :
 د تحول مفهوم په تاريخ کې د يوه مترقي عامل په حيث ، او په عقل عقیده لرل د
 عقل د معضلاتو د تفاهم د پاره زموږ د لارښود په حيث .

راځئ چې اوس د ۱۹۵۰ کال د لسو کالونو څو او ازونو ته غوږ ونيسو . په يوه
 رومبني ليکچر کې ماسرلويی نامير د قناعت کلمات ذکر کړل چې په داسې حال
 کې چې د «مشخصو مسایلو» د پاره د «حل عملي لارې» لټولې کيزی ، «پروگرامونه
 او مفکورې د دواړو گوندونو له خوا هيريزی» او دهغه دغه بيان د «ملی پاخه توب»
 يوه علامه ده . زه په خپله د يوه فرد او ملت تر مينځ د عمر دا وړ د والی د دغسې
 مشابهتونو څه علاقمند یم ، او که سره له دې هم مشابهت او قياس غوښتل کيزی
 په دغه حال کې بيا د اړوښتنه مينځ ته راځي چې ښه څه وخت چې مونږ د «پاخه
 توب» له پړاونه او ښتو ، وروسته ترې نه څه راځي . خو هغه څه چې ما علاقمند
 کوی ، پر تله کول دی ، د عملي او مشخص تر مينځ چې ستايل کيزی او د
 «پروگرامونو او مفکورو» تر مينځ چې غنډل کيزی ، او محکوميزی . په مفکوره
 ييزې تيورۍ سازی باندې د عملي فعل غوره گڼل بې له کوم شک نه د محافظه کارۍ

نېټه ده . د نامیر په نظر دادانلسمې پېړۍ ممثل دی ، یعنی ددریم جار ج دجلوس انگلستان چي دا کتن دانقلاب اودمفکور و حکومت دقریب الوقوع حملی په مقابل کې اعتراض کوی . خودهغې پوره محافظه کاری اشنا افاده زمونږ په عصر کې دپوره تجربی په بڼه ډیره مروج ده . ډیر مروج شکل یې دپروفیسر ترور-روپر په تبصرې کې ښکاره دی . دی وایي چې « کله چې افراطیون چيغې وهی چې فتح یقیناً ددوی ده ، معقول محافظه کاران یې په پزه په سوک وهی . » پروفیسر اوکشات دغه مروج تجربیت په یوی پېچلې بڼې کې ښیي . دی وایي چې په خپلو سیاسي موضوعاتو کې مونږ « په بی پایان اوبسی عمق بحر کې سفر کوو » چې هلته « نه دشروع ټکی شته اونه تا کلی هدف » ، اوهلته زمونږ یواځیني هدف دادی چې « په یوی اواری کښتی کې ځان دلامبو په حال کې وساتو » ۲۹ . ددې څه ضرورت نه وینم داوسنیو لیکوالو فهرست پسی ولتروم چې دوی سیاسی « خیال پرستی » ۴۰ ، « مهديت » ۴۱ محکوم کړی دی . دژورو افراطی افکارو دپاره چې دجامعی دآینده په باب دهغو اظهار کیزی ، دادکنځلو اونا سزاووجاری اصطلاحات دی زه ددې څه زیار هم نه باسم چې په متحدو ایالتونو کې هغه تازه تمایلات تربحث لاندې ونیسم چې محافظه کاری ته دتبعیت په برالاعلامولو کې مورخان اوسیاسی مفکران په دغه ملک کې دهغوی ترملگرو لږ احتیاط کوی . هاته به یوازي دترتولووتلی ، اوترتواو معتدل امریکایی محافظه کار مورخ پروفیسر سامویل موريسن ۴۲ تبصره رانقله کړم ، کومه چې ده ۱۹۵۰ په دسمبر کې دامریکی دتاریخ ټولنی ته په یوه افتتاحی خطاب کې

۳۸ . انکوټسر (مجله) ، ۷ ، لمبر ۶ ، جون ۱۹۵۷ ، مخ ۱۷ .

۳۹ . ایم . اوکشات ، سیاسی معارف (۱۹۵۱-مخ ۲۲) .

۴۰ . Utopiansim

۴۱ . Messianism

۴۲ . Samual Morison

اظهار کړی وه. ده دغه تبصره د یوه عکس العمل په حیث دهغه په ضد کسری وه کوم چې ده د «جیفرسن - جیکسن - اف . دی. روزولت طرح» بللی وه او د متحده ایالتونو د تاریخ د پاره یې داسی التماس وکړ چې «د یوه معقول محافظه کار له نظره لیکل شوی وی.» ۴۳

خو د اېروفیسر پاپړدی، چې په برتانیای کې یې دغه محتاطه محافظه کاره جهان بینې په ډیرو واضح او غیر مصالحتی شکل یو لامل بیا وړاندې کړی ده. دی د نامیر د «پرواګرامونو او منسکورو» د ترديد د انعکاس په ضمن کې په هغو سیاستونو انتقاد کوی چې ادعای هدی هدف یې «د یوه تا کلي پلان په اساس د «تولی جامعی» بیا تنظیمول دی.» دهغه سپار بښنه کوی، کوم چې دی یسی «تدریجی اجتماعی انجنیری» بولی او ظاهر آد «تدریجی ډیونډ کاری» او «په ناغیر ی سره مطلب ته درسیدو» ۴۴ له نسبت څخه یو گام هم نه اخو اکیزی. په یوه تکی کې، رښتیا، زه د اېروفیسر پاپړ پوره احترام ساتم. دی د عقل قوی مدافع او حامی دی، او غیر عقلی اصل ته یې نه په ماضی کې مخه کړی ده، اونه په اوس کې. خو که مونز دده «د اجتماعی تدریجی انجنیری» نسخه په پوره دقت و لو او، ښکاره به شی چې هغه رول کوم چې ده عقل ته ورسپارلی دی، ډیر محدود دی. که څه هم د «تدریجی انجنیری» تعریف ښه مشخص نه دی، مونز ته واضحاً ویل کیزی چې د «هدفونو» انتقاد په کې نشته. هغه محتاط مثالونه کوم چې دهغه د قانونی فعالیتونو لکه د «اساسی قانون ریفورم»، او «د عایداتو د زیات برابر کیدلو په لور تمایل» - په باب یې ور کوی، واضحاً ښیې چې مقصد دادی چې هغه باید د موجودی جامعی په چوکات کې دننه کار او فعالیت وکړی ۴۵ د اېروفیسر پاپړ د څیزونو په طرح کې د عقل موقف په حقیقت کې د برتانیای ملکی امور ته

۴۳. امریکایې تاریخې مجله، لمبر LVI، لمبر ۲، (جنوری ۱۹۵۱) مخونه ۲۷۲ - ۲۷۳.

۴۴. کې. پاپر، دسټوریزیم فخر (۱۹۵۷)، مخونه ۶۷، ۷۴.

۴۵. ایضاً مخونه ۶۴، ۶۸.

ورته دی. دی به ددی لیاقت لری چې دواکمن حکومت سیاستونه وچلوی، اوحتی د هغو دینو کار کولو دپاره د عملی اصلاحاتو په منظور نظریات هم ورکړی، خوددې حق نه لری، چې دهغو په اساسی رو مبنی و فر ضیو، یانها یې مقاصد و یی گرو برو کړی. دانبه گتور کار دی. زه هم په خپل وخت کې ملکی ماموروم. مگر زما په عقیده د موجود نظام فرضیو ته د عقل مادونیت په اوزده موده کې بالکل دنه منلودی. اکتن هم هغه وخت چې خپله معادله داسی تفسیر کړله چې: انقلاب = لبرالزم = د افکار و حکومت، د عقل په باب یې همدغسی تفکر کاوه. په انسانی چارو کې ترقی، په ساینس کې وی، یا په جامعی یا په تاریخ کې، عموماً دانسانانو په هغې زړه ورې امدانگی سره شوی دی، چې دکارو نو داجراء دطریقې په باب دتدریجی اصلاحاتو دهغی دپاره دثانونه محدود دزه کړی، بلکه د عقل په نامه سره د موجودی طریقې داجراء اتو یاد هغو ښکاره او پتو فرضیو په متقابل کې په کوم چې په هغو استناد کیزی، اساسی مخالفتونه وړاندی کړی. زه هغه وخت ته دامید سترگی لرم چې دانگریزی و یونکی جهان مورخان، سوسیولو جستان، اوسیاسی مفکران ددغی وظیفی دپاره همت او جرئت بیرته ترلاسه کړی.

مگر سره له دې هم دانگریزی - و یونکی جهان پهر و شنفکرانو اوسیاسی مفکرانو کې د عقل د عقیدې نیمگړتیا هادیرنه اندیښمن کوی، بلکه دهغه نافذ اوساری جهان په باب د احساس نه لرل می زوروی چې په دایمی حرکت کې وی. په اول نظر کې دا په ظاهر کې مهمل او په معنی کې سم معلومیزی. ځکه چې د تحولا تو په باب چې زموږ شاوخوا روان دی، دومره سطحی خبری. دیری لزی شوی دی. خو مهمه داده چې تحول نور نو دیره موفقیتم، یوی موقع، یا ترقی په حیث نه، بلکه دویری دیو څیز په حیث گنبل کیزی. کله چې زموږ سیاسی او اقتصادی پندتوان د تشخیص نسخی را کوی دوی مونزه ته کوم درمل را کولی نه شی، بلکه اخطار را کوی چې افراطی، او ژور

فڪرو نرتو ته په بي اعتمادی وگورو، له هر هغه څه څخه ډډه وکړو، چي دانقلاب
 بوي ورکوي، اوڅومره چي کولي شو په ورو ورو او احتياط سره په مخ ولاړ شو
 هغه هم که چيري مخ کي تگگ حتمي وي - په دغسي وخت چي جهان خپله څيره
 په دومره چټکي او افراطي ډول سره اړوي، کوم چي په تير وځلور سوو کالونو کي
 يې نه ده بدله کړي، ماته دافوق العاده وړوند توب ښکاري. دغه وضع دډار
 د پاره لاره هوار کوي، داسي نه چي جهان شمول نهضت به په محاي ودر يزي
 مگر دغه ملڪ يا ممکن انگريزي ويونکي ملکونه به د عمومي پرمختگ تر شا
 وروسته پاتي شي او د تير عظمت د تخطر په لنډ فسر کي به غرق شي بي له دي چي
 هيله اسره يا گيله اومانه ولري. زه په خپله خوش بين پاتي کيزم. کله چي سرلويي
 نامير اخطار را کوي، چي له مفسکور و او پروگرامو څخه ډډه وکړم، او پروفيسر
 اوک شات راته وايي چي مونږ په خاص ډول کوم پلوتو ته تللي نه شو، او مهمه بس
 داده چي څار و او سوتر څو هيڅ څوک کښتي. ته تکان ور نه کړي، او پروفيسر پا پر
 غواړي چي په تدريجي انجنيري سره هغه زور گران شي. موډل په سرک باندي
 وساتو، او پروفيسر تروور - روپرافراطيون په سوک سره په غزوه، او پروفيسر
 موريسن د تاريخ د پاره التماس کوي، چي په معقول محافظه کار روح سره وليکل
 شي، زه به د دغسي جهان څار و اوسم چي په درد او پر يشانۍ اخته وي او ديوه
 ستر ساينس پوه په مشهورو کلماتو به ځواب ورکوم: «اوسره له دې هم حرکت کوي.»

«پاي»

ACKU

Index بڻڪارندوى

لاندنى بڻڪارندوى دمصنفا نو او موضوعا تو په باب دى، او په مصنفا نو كى هم هغه بڻوول شوى دى، چى نظريات يې په متن كې ذكر شوى وى يعنى تش اعلام نه دى ټول شوى .

الف: اڪٽن، لارډ، ۱-۳، ۵، ۱۲، ۱۳، ۴۶، ۴۹، ۵۲، ۷۳، ۹۳، ۱۴۳-۱۴۵

۱۵۳، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۸۹، ۱۹۲-۱۹۴، ۱۹۶،

ادمز، هنرى، ۱۱۲،

ايليت، ٽي. اس، ۵۰،

الٽن، جى .، ۷۷،

انگلز، اف .، ۹۹،

اخلاق په تاريخ كې، ۹۲-۱۰۴ (ارزشى قضاوتونه هم وگورئ)

اعداد په تاريخ كې، ۵۸-۵۶،

انشتاين، اى.، ۹۲،

ارزښتى قضاوتونه ۹۵-۹۷، ۱۰۰-۱۰۲، ۱۵۵، ۱۶۳-۱۶۵،

اوڪ شات، ام.، ۲۱، ۱۹۴-۱۹۷،

افاقيت په تاريخ كې، ۳-۵، ۲۷-۲۸، ۸۸-۸۹، ۱۴۹-۱۵۴، ۱۶۳،

افلاتون ۱۱۲-۱۱۳،

ارستو، ۷۴،

ب: بيڪن، اف.، ۹۷، ۱۳۸،

بره كلف، جى.، ۱۱، ۷۳،

- ٩١ ، بارت ، کي .
- ٢٠ ، بيڪر ، کي .
- ٦٧ ، بايل ، ار .
- ١٣٣٠٩١ ، بردايف ، ان .
- ١٦٢ ، ١٦١ ، ١٥٩ ، ٦٤ ، ٦٢ ، ٤٥ ، بسمارڪ ، او . اي ، ال .
- ١٢٢ ، برنسن ، بي .
- ١٤٦ ، ١٢٨ ، ١٢٢ ، ١١٧ ، ١١٦ ، ١١٤ ، ١١٣ ، ٩٤ ، ٥٢ ، ٥٠ ، برلين ، سر آي .
- ١٦١ ، ١٦٠ ، ١٥٩ ، ١٥٨ ،
- ١٧ - ١٤ ، برنهارڊ ، اڇ .
- ٩٨ ، بوزول .
- ٦٩ ، بڪل ، اڇ .
- ١٦٨ ، ٧٧ ، ٦٤ ، ٣٦ ، ٢٤ ، ١٨ ، برڪ خاردت ، جي .
- ١٤٤ ، برادلي ، اف . اڇ .
- ٦٨ ، برڪ ، اي .
- ١٥٢ ، ١٤٩ ، ١٣٩ ، ١٢٣ ، ١٢٢ ، ٦٩ ، ٦٧ ، ٦٦ ، ١٠ ، بري ، جي . بي .
- ١٥١ ، ٩١ ، ٥٩ ، ٤٧ ، ٤٦ ، ١٨ ، بترفيلڊ ، اڇ .
- ١٠٦ - ١٠٤ ، بشري علوم اوسائينس
- ٣٩ ، بنتهام ،
- ١٣٠ ، ٨ ، پارسنز ، تي .
- ٨ ، پيرانڊلو ، ال .
- ١١١ ، ٦٩ ، پواين گره ، اڇ .
- ٦١ ، پوگاچيف .
- ٩٢ ، پاسٽور ، ال .
- ١٢٣ ، پولي بيوس .

،۱۹۷،۱۹۵،۱۳۲،۱۲۸،۱۱۵-۱۱۴،۱۱۲	، پاڀر، ڪڀي
،۹۶،۳۹	، پريڪلس
،۱۳۶،۱۳۵	، پاڪ، اف .
۸۴-۸۲	، پيش گوئي
،۱۶۱	، پروڊون
،۱۹۱	، ڀولي بليڪ، اي .
،۱۲۳	ت: تامي توس ،
۱۲۷-۱۲۱،۵۲	، تصادف په تاريخ ڪڀي
۱۴۲-۱۴۱	، تڪامل
،۱۳۶،۱۰۷	، توسيدايدز
،۱۶۹،۱۵۲	، تالڪ ويل، اي .
،۱۲۶،۶۲،۵۹	، تولستوي ، ال .
،۸۰-۷۴	، تعميم
۱۲۶،۱۲۲،۱۲۱،۸۶	، تراٽسڪي، ال .
،۱۵۷	، تاني، آر .
،۱۴۰،۶۲	، ٽيلر، اي ، جي ، پي .
۱۳۶-۱۳۵،۹۱-۸۹	، تاريخ او مذهب ،
۱۳۸-۱۳۷،۱۳۴	، ٽيلولوجي ،
،۱۴۴،۱۳۵،۹۳،۴۸	، ٽاين بي ، اي ، جي .
،۴۴،۴۰،۲۳،۲۲	، ٽريولين ، جي . ام .
،۲۲	، ٽريولين ، جي . او .
،۱۹۷،۱۹۴،۵۵،۲۶	، ٽريور-روپر، اڇ ،
،۹۷	ج: جانسن، اس .
،۱۷	ج: ڇپي ڇپي رين ، جي .

۱۲۱، ۱۸	چرچیل، ونستن،
۱۶۶-۱۶۳، ۱۵۶، ۱۲۷، ۷۰، ۵۰، ۳۲-۳	ح: حقایق،
۱۱۹-۱۱۷	حتمیت،
۱۳۹	د: دمپیر، دبلیو،
۱۱۳، ۹۰	دارسی، ام.سی،
۶۷، ۶۶	دارون، سی،
۱۶۹	دکارت،
۵۵	دویچر، ای.،
۲۰	دل دی، دبلیو،
۱۲	دالتجر، جی.فان،
۳۳	دون، جی.،
۳۴	دا ستایفسکی،
۸۲-۸۰	درسونه دتاریخ،
۳۹	دانتہ. ای.،
۷۲	دورونوسره، ویشنه په،
۵۴ (فرایدهم وگورئی)	ر: روحیات،
۱۲۴، ۱۸، ۳	رانگ کپی، فان،
۱۶۹	روسو، جی.جی.،
۵۲، ۱۸	راوس، ای، ال،
۱۴۰-۱۳۹، ۱۱۱، ۶۶، ۴	رسل، بی.،
۹۳	روزبیری،
۱۳۴، ۷۰	روتروفورد،
۱۶۵-۱۶۴، ۱۵۰	رہنشین توب په تاریخ کپی.
۱۰۰-۹۷	رنخ او عذاب په تاریخ کپی،

۵۰-۵۴، ۵۷	سوانح ليکنه،	س:
۱۲۴	سارتر، جي. پي،	
۶۴-۶۲	سترافراد،	
۵	سکات، اس، پي،	
۱۷۹، ۱۷۲-۱۷۱، ۶۸، ۵۸	سمت، اي،	
۱۳۴، ۱۰۵	سنو، سرسي،	
۸۹، ۸۰-۷۸، ۵۳، ۵۱	سوشيا لوجي،	
۷۲	سومبارت، ڊبايو،	
۷۲	سورل، جي.،	
۶۵	سپنسر، اچ	
۵۵، ۱۲-۱۱	ستراچي، ال،	
۹۴	ستيز، ڊبليو،	
۱۷-۱۶	ستن، اي،	
۴۰	سيسرو،	
۱۷-۱۴	شتريزيمان، جي.،	
۱۲۴، ۴۸	فشر، اچ، اي. ال،	ف:
۱۷۶-۱۷۴	فرويد، اس.،	
۲۷	فروڊ، جي.،	
۳۷-۳۴	فرديت، اصلد،	
۸۹-۸۴	فاعل او موضوع،	
۱۷۸-۱۷۶، ۱۷۳-۱۷۲، ۷۸، ۷۲-۶۷	قوانينو، مفڪوره په باب د،	ق:
۸۹-۸۸، ۲۸، ۶	علم، نظريات په باب د،	ع:
۱۸۲، ۱۷۵، ۱۷۲-۱۷۰، ۱۳۲-۱۳۱، ۱۰۲	عقل،	
۱۹۷-۱۹۶، ۱۸۷، ۱۸۵		
۵۷، ۵۰	غير شخصي قوتونه،	غ:

ڪ: ڪارلايل، تي.،	، ۱۵۸، ۷۷، ۵۶
ڪلهرينون، لارڊ،	، ۵۷
ڪلارڪ، سر جي	۲۷، ۲۴، ۵، ۳-۲
ڪلارڪ، جي. ڪتسن،	۹
ڪالنگٽوڊ، اي.،	، ۷۴، ۶۷، ۶۰، ۲۷-۲۶، ۲۳، ۲۱
ڪانت، اي.،	، ۸۳
ڪروسٽي، بي.،	، ۹۴، ۲۱، ۲۰
ڪفڪا، اف.،	، ۱۱۵
ڪنگز لي، سي.،	۱۱۴
ڪروسو، رابن سن،	، ۳۴
ڪڙيل، بي.،	، ۴۹
ڪڙين،	، ۱۵۷، ۱۳۸، ۱۲۳، ۱۲۱، ۱۱۰، ۷۵، ۲۷
ڪوٽه،	، ۱۵۵
ڪروٽ، جي،	، ۸۱، ۴۴، ۳۹
ڪگاليليو،	، ۶۸
ڪرشم،	، ۶۸
ڪلاسال، اف،	، ۶۸
ڪليٽز، اس.،	، ۱۷۸
ڪلي فيبور، جي.،	، ۹۶
ڪلين، وي.،	، ۱۷۸، ۱۷۴، ۱۷۳، ۱۵۹، ۱۵۰، ۱۳۱، ۱۲۷-۱۲۶، ۶۳، ۵۷
ڪلنڪن، اي.،	، ۱۷۰
ڪلاڪ، جي.،	، ۱۸۴، ۴
ڪلايل، سي،	، ۶۷-۶۶

۲۲	مکالمی، تپی، بی،	م:
۳۶	مورلی، جی،	
۱۷۹، ۶۸	مالتوس،	
۵۸	ماندیوال، بی،	
۸۵، ۷۹	منہایم، کپی،	
۹۱	ماری تین،	
۱۰۹	مارشال، ای،	
۱۱۳، ۱۱۲، ۷۷، ۷۱، ۶۹، ۶۲، ۵۸، ۵۶، ۵۲، ۴۴	مارکس، کپی،	
۱۶۱، ۱۵۲، ۱۴۶، ۱۴۴، ۱۴۳، ۱۲۵، ۱۱۷، ۱۱۴		
۱۷۶، ۱۷۵، ۱۷۴-۱۷۱، ۱۷۰		
۴۵	مازی نی،	
۱۳۳، ۱۲۴، ۴۶، ۴۵، ۴۴	میانک، اف،	
۴۴، ۴۱، ۳۹، ۲۷	موم سن، تی،	
۳۳	مل، جی، اس،	
۱۲۵، ۱۰۸	مانتسکیو،	
۷۵	مور، جی، ای،	
۱۹۷، ۱۹۴	موریسن، اس،	
۱۹۷، ۱۹۵-۱۹۳، ۱۵۳، ۴۴-۴۱	نامیر، سر جی،	ن:
۵۲	نیل، سر جی،	
۹۴	نوولز	
۱۹۱	نیدھام، جی،	
۶۹-۶۷، ۶۵	نیوتن، آی،	
۱۳۵، ۹۱	نیبور، ار،	
۶۱، ۲۸	نیچہ، اف،	

۸۸	نامعين توب په فزيڪ کې،
۱۵۰-۱۴۹،۳۲-۲۷	نسبيت،
۱۰۸،۱۸	ولټير،
۹۶،۷۱	ويبر، ام. ،
۰۸۰	وبسټر، سراس ،
۵۵،۵۳،۵۱	وج وډ. وي. .
۱۱۰،۴۷-۴۶،۲۲	وگي تعبيرات،
۵۹	ولسن، وډرو ،
۵۲	ينگ، جی. ام. ،
۷۴	هايس، تی. ،
۰۱۳۶،۱۰۷	هير وډوټس،
۱۷۱	هرزن، آی. .
۱۳۲،۱۱۳	هستوريسزم،
۶	هوس مين، اي. اي. .
۰۱۳۴	هويزنگا، جی. .
۵۰	هومر،
۱۵۲، ۱۴۴-۱۴۱، ۱۳۱، ۱۱۷، ۱۱۴، ۱۱۲	هيگل، جی. اف. ډبليو،
۱۷۲-۱۷۰، ۱۵۸	
۶۳-۶۱	ياغيان،

Glossary داصطلاحاتو فهرست اومعنی

کوبښښ شوی دی چې لاندې اصطلاحات
چې په متن کې راغلی دی، په متن کې داستعمال
له مخې تعریف او وپیژندل شي .

absolute	مطلق	هغه چې غیر مقیدوی، اومستقل وجه دلري، اود نورو څیزونو اومهال په ارتباط سره د درک ورنه وی.
antiquarianism	لرغون پېژندنه	دقدیمی آثارود پېژندنې فن
ancien regime	زورنظم، قدیمی رژیم	دفرانسی له انقلاب نه دمخه مهالونه
archaeology	ارکیالوجی	دکندنې فن
astronomy	ستوری پېژندنه، کاینات پېژندنه	هغه مطالعه چې وایي کاینات، لکه څنگه چې دی، څنگه خلق شوی، اوتکامل یې کړی دی.
boom	ناځایي چټک انکشاف	
community	وره ټولنه	په یوې جسامې کې دخلقو هغه مجموعه چې عقاید، منافع، ژبه، او نور یې سره مشترک وی .
chronology	کرونولوجی	زېته لیک
cynicism	بدبینی، شکاکیت دکلیونو فلسفه	هغه نظر چې وایي تاریخ هیڅ مفهوم نهلری، یاد اعتبار وراو غیر اعتبار وراو ډیر مفهومونه په مساوی ډول لری، یا دغسی مفهوم لری، چې مونږ یې په خپل اختیار وراکوو.

data	مفروضات	قضی یا گمنی چې نتایج تری ایستل کېږی.
despotism	مطالقت	
determinism	معینیت	تا کلی توب، جبر
		هغه عقیده چې وایې هرڅه چې پېښیږی علت یا علتونه لری، او په بل ډول به پېښ نه شی، ترڅو یې علت یا علتونه مختلف نه شی.
dichotomy	دوه گون توب	په دوه برخو سره دیوه واحد ویشل
elite	غوره کسان	نخبه گان
facts	شواهد، حقایق	هغه چې وجود او حقیقت لری،
feudal barons	اشراف	په بر تانیا کې هغه اشراف چې د لارډانو په نامه مخاطب کېدل، اود لارډانو په مجلس کې یې د غړیتوب حق لاره.
fait accompli	فت اکمپلی	انجام شوی عمل، اجرا شوی څیز،
gradualism	د تدریج اصالت	
historiography	د تاریخ لیکنی فن	
historicism	هستوریزم	(وگورئ مخ ۱۳۲)
ideology	د افکارو او نظریاتو ایدیا لوجی	د افکارو او نظریاتو مطالعه یا ساینس
Indeterminacy	نامعین توب	بی ثباتی، شک
Ipso facto	اپسوفکتو	دهمدغه حقیقت په بنا
laissez - Faire	د عمل آزادی، لیسه فر	د افرادو په اعمالو او مخصوصاً تجارتی اعمالو کې د حکومت نه مداخله کول

mysticism	تصوف	هغه نظر ڇي دهغه په قرار د تاريخ مفهوم له تاريخ نه دباندې د الهي تويا اخرت په قلمرو نو کي وجود لري .
messianism	مهديت	هغه عقیده ڇي دهغه له مخي به يوناچي يو وخت ظهور کوي ، او عدالت او انصاف به قايم کوي .
nationalism	نېشنلزم	د ملت غوښتنې اصل
niravana	نيروانا	په عالمي روح کي جذبيدل او فنا کېدل
object	موضوع	هغه څه ڇي تر مشاهدې او کتنې لاندې نيول کږي يا بحث پري کېږي .
positivism	د مثبتيت فلسفه	هغه فلسفه ڇي يوازي مثبت حقايق او د مشاهدې وړ پدې پېژني .
positivists	مثبتيون	
postulate	اساسي شرط ، فرضيه	هغه څه ڇي د تعقل او استدلال اساس گڼل کيږي .
pragmatism	د عمل اصالت	هغه اصل ڇي دهغه له مخي تاريخ حقايق د عملي نتايجو له مخي تر بحث لاندې نيول کيږي .
pragmatists	د عمل د اصالت طرفداران	
proposition	عمومي قضيه	
psychologism	سيکالوجزم	هغه نظر ڇي وايي اجتماعي مسايل بالاخره د نړدي سلوک و تحليل ته منتهي کيږي .

realpolitik	د قدرت سیاست	هغه سیاست چې دهغه
	رییل پالیټیک	له مخې د یوه ملت مادی ستر توب تر هر بل څیز نه مقدم گڼل کیږي، او ملی مقاصد په قوت اوز ورسره حاصلول غواړي .
raison d'état	د وجود دلیل	
renaissance	رنسانس	د بیا نهضت دوره
rationalism	ریشنازم	هغه فلسفه چې وایې عقل په هر څیز کې نهایی مرجع ده .
rationalists	عقلپوښ	
rationalization	ریفورم او اصلاح	هغه ریفورم چې په کار، وخت او موادو کې د ضایعاتو په مخنیوی سره ممکن کیږي .
slump	ناڅاپي تنزل	
subject	فاعل	انسان چې یوه موضوع تر مشاهدې او بحث لاندې نیسي
synthesis	د ضدینو ترکیب	په یوه کامل واحد کې د دوه ضدونو یعنی تیسس (thesis) او انټی تیسس (anti-thesis) ترکیب
teleology	تیلیولوجی	د وروستیو او غایې علتونو فلسفه
theodicy	تېودایسی	د خدای تعالی له عدالت نه دفاع په دی باب چې د شر وجود یې مجاز گرزولی دی .
truth	رېشټین توب	حقیقت

universalism	دعالَم غوښتنې اصل	هغه نظر او عقیده چې د ټول عالم نهايي نجات او فلاح غواړي.
utilitarianism	دگټې اصالت	هغه نظر چې وايي هغه څه چې گټه او سودلري، خيروي، او دننا يجو مفيديت ددرست عمل معين کوونکي گڼل کيږي
utopianism	خيال پرستي	هغه نظر چې ديوه څيز کمال او پوره توب يې مطلوب وي.
voluntarism	اختيار	هر هغه نظر چې وايي اراده د ټولو تجار بو، اعمالو يا د جهان په جوړښت کې تر بل هر څه نه قوي عامل وي.

سمون

کرسنه	مخ	سم	ناسم
٦	٢	دوروستی	وروستی
٥	٢٢	دوی	وی
٥ ف	٢٥	اوزو	اوزو
٧	٢٧	موم سن	موم سن
٤	٢٨	تعیر	تعیر
٧	٣٣	تاپو	تاپو
١	٣٥	محدوده	محدوده
٢	٣٧	دمخ کپی تلونکی مدنیت	دمد نیت په دمختللو
١٤	٣٩	موم سن	موم زس
٥	٤٠	کپی	کپی چی
١٩	٤٠	بری	بری ٢٢
١٦	٤١	نامیر	تامیر
٦	٤٤	نظر په	نظر په
١	٥١	په نامه د	په نامه و
١٠ ف	٦٨	حقله	حقله

کتاب	مخ	سم	ناسم
۱۷	۷۰	ذروی	ذروی
۵	۸۰	مشله	بله مشله
۵	۸۰	مشلی	پوشتنی
۵	۸۰	ارتباط لری: دتاریخ درسونه	ارتباط لری.
۱۶	۸۴	په شمول	او په شمول
۱۷	۹۵	مشکله	مشکله
۱۷	۱۳۶	مرینې	مرینې
۹	۱۴۰	رومیو	رومیو
۱۶	۱۴۰	خپله	خپه
۱۳	۱۵۷	مورخین	مور
۳	۱۷۲	مفهوم	مفهو
۱۶	۱۷۶	پوره	پور
اف	۱۷۶	Price Fluctuation	Slumps
۱۹	۱۹۰	درسی	داسې

د ادبیاتو او بشري علومو د پوهنځي دخپر و نوږ له پسي نمبر (۳۳)

د پوهنځي دخپر و نوږت

- ۱- د پښتو ادبیاتو تاریخ د پوهاند «حبیبی» تالیف
 - ۲- علم تربیه ترجمه مرحوم استاد «اشم شایق
 - ۳- علم بدیع تالیف مرحوم ملک الشعر اء استاد بیتاب (چاپ دوم ۱۳۴۷)
 - ۴- قافیه و عروض تالیف مرحوم ملک الشعر اء استاد بیتاب (چاپ دوم ۱۳۴۷)
 - ۵- آثار برگزیده از نظم و نثر فارسی تدوین پوهاند دا کتر جاوید
 - ۶- دستور زبان فارسی تالیف استاد بیتاب
 - ۷- علم بیان « » (چاپ دوم ۱۳۴۷)
 - ۸- علم معانی « » « » « »
 - ۹- نور جهان و جهانگیر ترجمه دا کتر علمی
 - ۱۰- د تاریخ په باره کې د محمد حسن «سپی» تالیف
 - ۱۱- مقالات فلسفی و اجتماعی تالیف علی محمد زهما
 - ۱۲- د پښتو گراور د محمد رحیم الهام ترجمه
 - ۱۳- د جبر او اختیار د یالکتیک د پوهنوال دا کتر مجروح تالیف
 - ۱۴- تاریخ مختصر ادبیات قدیم چین ترجمه محمد نسیم ننگهت سعیدی
 - ۱۵- منتهای قدیم فارسی- نثر فارسی دری تالیف و تدوین ننگهت سعیدی
 - ۱۶- حدود العالم، با مقدمه بار تولد و حواشی و تعلیقات مینورسکی
 - ۱۷- خلاصه العریدین د پوهاند میر حسین شاه
 - ۱۸- تاریخ سیاسی و اجتماعی آسیای مرکزی د پوهاند میر حسین شاه په تصحیح
 - ۱۹- منطق و ضعی (جلد اول) ترجمه علی محمد زهما
 - ۲۰- فلسفه علوم (جلد دوم) ترجمه پوهاند غلام حسن مجددی
 - ۲۱- اقلیم شناسی افغانستان « » « » « »
 - ۲۲- دستور زبان معاصر دری تالیف غلام جیلانی عارضی
- « پوهنوال محمد نسیم ننگهت سعیدی

PASHTO TRANSLATION OF

What is History?

by

Professor E. H. Carr

TRANSLATED BY

M. H. KAKAR M. PHIL. (LOND)

Published by

Kabul University

Download from; aghalibrary.com

Printed at Education Press.

Franklin Book Program, Kabul-Afghanistan

1970